

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΕ'

Σάββατο 21 Δεκεμβρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 21 Δεκεμβρίου 2002, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.38', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο, Βουλευτή Λακωνίας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΛΩΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υγειονομικών Υπαλλήλων ΙΚΑ Λάρισας ζητεί την ανέγερση νέου κτιρίου για τη στέγαση των υπηρεσιών του ΙΚΑ Λάρισας.

2) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Εξωραϊστικός και Ναυτικός Σύλλογος Αρκαδικού Χωριού Κυουριάς ζητεί την άμεση υλοποίηση του προγράμματος ανάπτυξης του Αρκαδικού Χωριού.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Εργαζομένων στην ΕΜΥ ζητούν να δοθεί το επίδομα EUROCONTROL στο πολιτικό προσωπικό της ΕΜΥ.

4) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Δυτικής Αττικής ζητεί να εξαιρεθεί η περιοχή του «ΤΙΤΑΝ» στην Ελευσίνα από τη ρύθμιση των βιομηχανικών περιοχών.

5) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ταχυδρομικών Υπαλλήλων Νομού Ρεθύμνου ζητεί να καλυφθούν όλες οι κενές θέσεις των Ταχυδρομικών Γραφείων του Νομού Ρεθύμνου.

6) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Τρυπατζής ζητεί την επίλυση προβλήματός του σχετικά με την άδεια παραμονής της αλλοδαπής συζύγου του.

7) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος του Δήμου Σπερχειάδας Φθιώτιδας «Ο ΣΠΕΡΧΕΙΟΣ» ζητεί την επίλυση των προβλημάτων που έχουν προκύψει από τις χρονοβόρες διαδικασίες του αναγκαστικού αναδασμού Βίστριπζας.

8) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Παρνασσίδας ζητεί τη χρηματοδότηση των έργων κατασκευής παρεκκλησίου και χώρων μνήμης προς τιμήν των Παρνασσιδέων ηρώων του 1821.

9) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Λαμίας εκφράζει τις ανησυχίες του σχετικά με την κυκλοφορία πλαστών χαρτονομισμάτων.

10) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Ταφίλης, εκπαιδευτικός Β/θμιας εκπαίδευσης, διαμαρτύρεται επειδή δεν επελέγει να αποσπασθεί στο ΚΠΕ Θέρμου Αιτωλίας.

11) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ξανθή Ξουργιά, δασκάλα Δημοτικού Σχολείου Παππαδάτων Αιτωλίας, διαμαρτύρεται επειδή δεν επελέγει να αποσπασθεί στο ΚΠΕ Θέρμου Αιτωλίας.

12) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Κωστόπουλος, δάσκαλος 13ου Δημοτικού Σχολείου Αγρινίου, διαμαρτύρεται για την απόρριψη της επιλογής του για απόσπασση στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Θέρμου Αιτωλίας.

13) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία ζητεί να αποσυρθεί το μέτρο τήρησης βιβλίου επίσκεψης ασθενών για τους οδοντιάτρους.

14) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ιερά Μητρόπολις Φωκίδας ζητεί την άμεση αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε ο σεισμός στο βυζαντινό εξωκλήσιο «Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος» που ευρίσκεται δυτικά της Άμφισσας.

B. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 59/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 330/22-7-02 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του αριθμ. πρωτ. 59/2-7-2002 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Αδρακτά που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το Υπουργείο μας συμμετείχε στις εργασίες της Επιτροπής Προστασίας Θαλασσιού Περιβάλλοντος (MEPC) του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (IMO), στο πλαίσιο του οποίου καταρτίστηκε και προωθείται για κύρωση σχέδιο διεθνούς σύμβασης, που μεταξύ άλλων προβλέπει την απαγόρευση χρήσης οργανοκασσιτερικών ενώσεων στα συστήματα υφαλοχρωματισμού των πλοίων από την 1 Ιανουαρίου του έτους 2003 καθώς και την απαγόρευση να φέρονται επί του πλοίου ενεργά υφαλοχρώματα που να περιέχουν τέτοιες ενώσεις από την 1 Ιανουαρίου του έτους 2008.

2. Ανεξάρτητα από το γεγονός αυτό, από τη χώρα μας εφαρμόζεται, σε εναρμόνιση προς την οδηγία 89/677 ΕΟΚ, η αριθμ. 1100/91 απόφαση του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου (ΦΕΚ 1008 Β'/12-12-1991) «Τροποποίηση της απόφασης ΑΧΣ 2592/84 περί περιορισμού κυκλοφορίας στην αγορά και τη χρήση επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων», με την οποία καθορίζονται μεταξύ των άλλων μέτρων και περιορισμοί για τη χρήση οργανοκασσιτερικών ενώσεων στα ύφαλα των σκαφών με εξωτερικό ολικό μήκος μικρότερο των 25 μ., σε κλωβούς, πλωτήρες, δίκτυα καθώς και κάθε εγκατάσταση που χρησιμοποιείται στην ιχθυοκαλλιέργεια και την οστρακοκαλλιέργεια και γενικά σε εγκαταστάσεις ή εξοπλισμό που βρίσκεται εν όλω ή εν μέρει κάτω από το νερό. Για την εφαρμογή της απόφασης αυτής έχουν δοθεί από το Υπουργείο μας οι κατάλληλες οδηγίες προς τις Λιμενικές Αρχές της χώρας. Επίσης, οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου μας κατά την παροχή γνωμοδοτήσεων για τις ανωτέρω δραστηριότητες, θέτουν τον όρο ότι «για το χρωματισμό τους δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται υφαλοχρώματα που περιέχουν οργανοκασσιτερικές ενώσεις, ενώσεις υδραργύρου και αρσενικού».

3. Από τις Λιμενικές Αρχές διενεργούνται τακτικοί έλεγχοι προς διαπίστωση τυχόν περιστατικών ρύπανσης και στις περιπτώσεις που διαπιστώνονται παραβάσεις, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες κυρώσεις που αυξήθηκαν πρόσφατα με το Π.Δ. 163/2001 και φθάνουν μέχρι το ποσό των 1.173.881 ευρώ (400 εκατ. δρχ.).

4. Τα θέματα εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, χρήσης αποδέκτη, εκτίμησης βαθμού ρύπανσης και κινδύνου μόλυνσης αποδεκτών (έδαφος – νερό- αέρας) από οργανοκασσιτερικές ενώσεις και έρευνας υδάτων σε διάφορες θαλάσσιες περιοχές της χώρας, εμπίπτουν κατά περίπτωση στις αρμοδιότητες των κεντρικών και περιφερειακών Υπηρεσιών του ΥΠΕΧΩΔΕ, του Υπ. Υγείας – Πρόνοιας, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, του Γενικού Χημείου του Κράτους και των Ερευνητικών και Πανεπιστημιακών Εργαστηρίων. Ειδικότερα η ποιότητα και η καταλληλότητα των θαλάσσιων υδάτων παρακολουθείται πανελλαδικά στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος και εφαρμογής οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το ΥΠΕΧΩΔΕ και το Υπ. Υγείας και Πρόνοιας.

5. Με την ευκαιρία αυτή, σας πληροφορούμε ότι προωθείται σχέδιο νέας Οδηγίας Ε.Ε. που τροποποιεί το Παράρτημα Ι της Οδηγίας 76/769/ΕΟΚ.

Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό:

α) δεν επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά οργανοκασσιτερικές ενώσεις για να χρησιμοποιηθούν ως ουσίες και συστατικά παρασκευασμάτων που δρουν ως βιοκτόνα σε χρώματα βαφής ελεύθερης πρόσφυσης.

β) δεν επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά ή να χρησιμοποιούνται ως ουσίες και συστατικά παρασκευασμάτων οργανοκασσιτερικές ενώσεις που δρουν ως βιοκτόνα για την πρόληψη της εναπόθεσης ακαθαρσιών από μικροοργανισμούς, φυτά ή ζώα:

(i) σε όλα τα σκάφη ανεξαρτήτως μήκους που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε θαλάσσιες ή παράκτιες οδούς, σε ποταμόκολπους και σε εσωτερικές πλωτές οδούς και λίμνες.

(ii) σε κλωβούς πλωτήρες, δίχτυα και κάθε είδους εγκατάσταση ή εξοπλισμό ιχθυοκαλλιέργειας και οστρακοκαλλιέργειας,

(iii) σε κάθε είδους εγκαταστάσεις ή εξοπλισμό ολικώς ή μερικώς βυθιζόμενο.

Ο Υπουργός
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

2. Στην με αριθμό 265/8-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 14169/23-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό 265/8-7-2002, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Βρέντζος και αφορά στη στελέχωση της ΜΕΘ Ενηλίκων ΠΑΓΝΗ Κρήτης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο πλαίσιο του προγραμματισμού προσλήψεων προσωπικού εγκρίθηκε από την τριμελή εξ Υπουργών Επιτροπή του άρθρου 2 της ΠΥΣ 55/98, όπως ισχύει, η πλήρωση σημαντικού αριθμού κενών θέσεων, διαφόρων ειδικοτήτων, φορέων και υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας (σχετ. εγκριτ. Απόφαση: ΔΙΠΠ. Φ. ΕΓΚΡ. 8/145/7524/15-5-02).

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι αρμοδιότητα, τόσο για την κατανομή των ως άνω εγκριθεισών προς πλήρωση θέσεων στα επί μέρους νοσηλευτικά ιδρύματα της χώρας, όσο και για τη στελέχωση της ΜΕΘ Ενηλίκων ΠΑΓΝΗ Κρήτης, έχει το συνδεδεμένο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΙΕΝΟΣ

3. Στην με αριθμό 385/11-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 68888/26-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 385/11-7-2002 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Θ. Λεονταρίδη σχετικά με άμεση πρόσληψη Κοινωνικών Λειτουργών στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σερρών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μετά τη δημοσίευση του ν.2218/94 και των Οργανισμών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων τον Ιούνιο του 1995, καταργήθηκαν όλες οι κενές θέσεις των Δ/νσεων Υγείας και Πρόνοιας των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Υπουργείου μας και η αρμοδιότητα για την προκήρυξη και στελέχωση των κενών θέσεων μεταβιβάστηκε στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, στις οποίες και ανήκουν και οι οποίες ζητούν από το εποπτεύον αυτές Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης την προκήρυξη των θέσεων, όπως στην προκειμένη περίπτωση έγινε με την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σερρών και η οποία είναι αρμόδια να προτείνει και τον αριθμό των θέσεων που θα καλύψει.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ

4. Στην με αριθμό 66/2-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67585/23-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 66/2-7-2002 που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Π. Αδρακτά σχετικά με τη λειτουργία των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας στο Νομό Αχαΐας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αύξηση της δυναμικότητας των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας και η στελέχωσή τους με προσωπικό αποτελεί σημαντική προτεραιότητα του Υπουργείου μας και του οικείου Πε.Σ.Υ. Δυτικής Ελλάδας. Ήδη το νοσηλευτικό προσωπικό με τις προκηρύξεις που έγιναν, αναμένεται να διοριστεί ως το τέλος του καλοκαιριού, ώστε να αντιμετωπιστούν ικανοποιητικά οι ανάγκες για τη λειτουργία των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας.

Επίσης ο απαραίτητος εξοπλισμός για την επέκταση των

Μονάδων, έχει δημοπρατηθεί.

Σχετικά με τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν ενόψει υψηλών θερμοκρασιών, οι Διοικητές των Νοσοκομείων ενημερώθηκαν, με σχετική εγκύκλιο του Υπουργείου μας, ώστε να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για την καλύτερη αντιμετώπιση των καταστάσεων αυτών, σύμφωνα με το σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ».

Οι κλίνες των Μ.Ε.Θ. των Νοσοκομείων Π.Γ.Ν.Π. και του Γ.Ν.Π. «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ», είναι οι εξής:

Π.Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ:

- Λειτουργούν 10 κλίνες Μ.Ε.Θ. και 4 Μ.Α.Φ., οι οποίες θα αυξηθούν εντός του έτους στις 20 κλίνες.

- Λειτουργούν και 12 κλίνες Μ.Ε.Θ. νεογνών.

Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»:

- Λειτουργούν από 4-6 κλίνες, οι οποίες θα αυξηθούν εντός του έτους στις 10 κλίνες.

- Λειτουργεί και 1 κλίνη Μ.Ε.Θ. νεογνών.

Ο Υφυπουργός
ΕΚΤ. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

5. Στην με αριθμό 53/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67571/25-7-02 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 53/2-7-02 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Αριστοτέλη Παυλιδή αναφορικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας στα πλαίσια της αρμοδιότητάς καταβάλλει συνεχείς προσπάθειες για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών.

Δημιουργούνται νέες δομές Πρόληψης, Θεραπείας, Κοινωνικής Επανεπίσταξης που στόχο έχουν να καλύψουν όλη την Ελλάδα.

Συγκεκριμένα στα Δωδεκάνησα λειτουργούν δύο Κέντρα Πρόληψης, από την Τοπική Κοινότητα σε συνεργασία με τον ΟΚΑΝΑ: «Το Κέντρο Πρόληψης της Χρήσης Εξαρτησιογόνων Ουσιών και της Προαγωγής της Υγείας με το διακριτικό τίτλο «Δημιουργία», με έδρα τη Ρόδο και το «Κέντρο Πρόληψης Ναρκωτικών», με το διακριτικό τίτλο «Ιπποκράτης», με έδρα την Κω. Τα Κέντρα αυτά εφαρμόζουν προγράμματα πρόληψης και απευθύνονται σε μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικούς, εφήβους, στρατευμένους, επαγγελματίες ψυχικής υγείας, στελέχη τοπικής κοινωνίας και στο ευρύ κοινό.

Στο τομέα της Θεραπείας θα δημιουργηθεί και θα λειτουργήσει, μέσα στο 2003, από τον ΟΚΑΝΑ, Μονάδα Υποκατάστασης στη Ρόδο, όπου θα παρέχονται και υπηρεσίες Συμβουλευτικής, όπως προβλέπεται από το Εθνικό σχέδιο Δράσης. Το Β' Πε.Σ.Υ. Νοτίου Αιγαίου έχει ήδη στείλει προγραμματική σύμβαση ώστε να παραχωρηθεί στον ΟΚΑΝΑ τμήμα του Παλαιού Νοσοκομείου της Ρόδου προκειμένου να στεγαστεί η ανωτέρω Μονάδα. Το σχέδιο αυτό βρίσκεται στους Νομούς συνεργάτες του ΟΚΑΝΑ για επεξεργασία. Επίσης, εκ μέρους του Δημάρχου Ροδίων, σύντομα θα είναι έτοιμη η αποτύπωση του υπάρχοντος

κτιρίου και τα σχέδια προκειμένου να γίνει η μελέτη των χώρων και να ακολουθήσει η κατασκευή.

Στόχος του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, όπως προβλέπεται και από το Εθνικό Σχέδιο Δράσης, είναι να καλυφθούν όλες οι υγειονομικές περιφέρειες από μια τουλάχιστον θεραπευτική μονάδα για ενήλικες και μια μονάδα για εφήβους.

Η Υφυπουργός
Ε. ΤΣΟΥΡΗ»

6. Στην με αριθμό 69/2.7.02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67595/23.7.02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 69/2.7.2002 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ν. Κορτσάρη σχετικά με την προμήθεια αξονικού τομογράφου για το Νοσοκομείο Φλώρινας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, στα πλαίσια την μεταρρύθμιση του ΕΣΥ, ίδρυσε το Περιφερειακό Σύστημα Υγείας Δυτικής Μακεδονίας, το οποίο εδρεύει στην Περιφέρεια, με σκοπό τον επανασχεδιασμό εκ των έσω του Συστήματος Υγείας της Δυτικής Μακεδονίας και τη μετεξέλιξη του σε ένα σύγχρονο φορέα παροχής υπηρεσιών υγείας, για όλη την Περιφέρεια.

Στα πλαίσια των καθηκόντων και υποχρεώσεων του του Πε.Σ.Υ. Δυτικής Μακεδονίας, και σε συνεργασία με το Υπουργείο μας, σχεδιάζει την ανάπτυξη ενός σύγχρονου δικτύου παροχής υπηρεσιών υγείας για όλη την Περιφέρεια, βλέποντας από κοντά τις ανάγκες του πολίτη της Δυτικής Μακεδονίας και χρησιμοποιώντας ένα πλήθος κριτηρίων, όπως επιδημιολογικά, χωροταξικά, κλιματολογικά, κ.α., ενώ παράλληλα λαμβάνει υπ' όψιν του και τις τοπικές δυσκολίες ανάπτυξης δομών παροχής υπηρεσιών υγείας, κυρίως από την απροθυμία που υφίσταται από την πλευρά του εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού, να στελεχωσει τις δομές αυτές.

Πέραν όμως των όποιων ουσιαστικών κριτηρίων, η προμήθεια ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού απαιτεί οικονομοτεχνικές μελέτες, δεδομένου ότι τα κονδύλια για την υγεία, αφενός δεν είναι απεριόριστα και αφετέρου αφορούν σε ολόκληρη τη χώρα. Προκειμένου λοιπόν αυτά να χρησιμοποιηθούν με τον καλύτερο αποδοτικότερο δυνατό τρόπο προς όφελος της υγείας όλων των Ελλήνων, παίζουν κάποιο ρόλο και οι οικονομοτεχνικές μελέτες.

Οι πολίτες της Φλώρινας, ασφαλώς και συμπεριλαμβάνονται ισότιμα στο δίκτυο υπηρεσιών υγείας της Περιφέρειας. Για την κάλυψη των αναγκών τους, με το καλύτερο δυνατό τρόπο, και εάν προκύψει από την μελέτη της ανάπτυξης του Περιφερειακού δικτύου, η ανάγκη εγκατάστασης και λειτουργίας αξονικού τομογράφου στη Φλώρινα, το Υπουργείο μας σε συνεργασία με το αρμόδιο Πε.Σ.Υ. θα προχωρήσει στην υλοποίηση της εν λόγω προμήθειας, πέρα από καθαρά τεχνικοοικονομικά κριτήρια.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΝΑΣΙΩΚΑΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003»

Θα συνεχιστεί ο κατάλογος των ομιλητών. Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι πάρα πολύ τυχερός που για τρίτη συνεχή χρονιά είμαι ένας από τους Βουλευτές οι οποίοι μιλούν στο Κοινοβούλιο για τον Προϋπολογισμό.

Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα για το 2003 είναι το μεγάλο στοίχημα της οικονομίας μας, είναι το μεγάλο στοίχημα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ μέσα σ' ένα κλίμα ύφεσης που ακολούθησε τα γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 2001 και του επικείμενου πολέμου στον κόλπο.

Παρακολουθώντας όλες αυτές τις μέρες τη συζήτηση στη Βουλή έχω εντυπωσιαστεί από τα στελέχη και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίοι, αξιόλογοι πολιτικοί, δείχνουν ότι παρασύρονται από το πνεύμα του άπειρου πρωτάρη πολιτικού Βουλευτή, ο οποίος νομίζει ότι με την πρώτη θα εκλεγεί Βουλευτής, αλλά συγχρόνως θα καταλάβει και την κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε στην εποχή του ευρώ, που δημιουργεί όνειρα, δυσκολίες, ανατιμήσεις, προκλήσεις, αλλά και απαιτήσεις από όλους εμάς για αλλαγή νοοτροπίας.

Σήμερα όλοι εμείς είμαστε εδώ, για να συζητήσουμε, να ακούσουμε όλους τους φορείς του τόπου -τους επιστημονικούς, τους κοινωνικούς, τους οικονομικούς- και να βγάλουμε τα καλύτερα συμπεράσματα για μας που έχουμε την τύχη του κόσμου στα χέρια μας. Θέλουμε να βρούμε τους καλύτερους τρόπους επικοινωνίας με τους πολίτες μας, αλλά και τους καλύτερους τρόπους επικοινωνίας με το δυτικό κόσμο.

Χρειάζεται, λοιπόν, σήμερα αλλά και αύριο μεγαλύτερη έμφαση στη λεγόμενη «δημοσιονομική πειθαρχία», ώστε να μη διαταραχθεί η συνοχή ανάμεσα στις οικονομίες όλων των χωρών της Ευρωζώνης. Αυτή είναι μεγάλη πρόκληση του ευρώ αλλά και όλων μας και πολύ περισσότερο του Προϋπολογισμού που συζητάμε σήμερα.

Προχωράμε, λοιπόν, μπροστά με τη μείωση της φορολογίας όλων των εισοδημάτων, των κληρονομιών, των γενικών παροχών, με υψηλό ρυθμό ανάπτυξης σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 3,8% το 2002 και αναμενόμενο 3,9% το 2003. Δύο εκατομμύρια πολίτες δεν θα υποβάλουν πια -από φέτος- φορολογική δήλωση.

Προχωρούμε με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη για το μέλλον. Προχωρούμε στη μείωση του πληθωρισμού από 14,3% -πριν δέκα χρόνια- σε 2,5% το 2003. Μειώνουμε το έλλειμμα. Αυτό το έλλειμμα που παρατηρείται σήμερα δεν είναι τίποτα, παρά κάποια χρήματα που δόθηκαν για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αν το ελληνικό κράτος δεν είχε δώσει αυτά τα χρήματα, για αυτήν τη μεγάλη εθνική πρόκληση, ο Προϋπολογισμός θα ήταν ισοσκελισμένος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε στην αποκρατικοποίηση των ελληνικών πετρελαίων, των τουριστικών ακινήτων, του ΟΠΑΠ, της Ολυμπιακής Αεροπορίας, χωρίς κανέναν από τους εργαζόμενους αυτούς να χάσει τη δουλειά του. Προχωρούμε στην υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, με μεγάλη απορροφητικότητα όπως είπε και χθες το βράδυ ο Υφυπουργός κ. Πάχτας. Η Τράπεζα της Ελλάδας διαβεβαιώνει ότι το τελευταίο εξάμηνο, Ιανουαρίου- Ιουλίου 2002, έγιναν 7,2 δισεκατομμύρια επενδύσεις ευρώ στην Ελλάδα. Δηλαδή οι ξένοι επενδύουν στην Ελλάδα.

Προχωρούμε στη μεταρρύθμιση της υγείας με νέες μονάδες. Προχωρούμε στο πρόγραμμα βοήθειας στο σπίτι. Ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας μας διαβεβαίωσε ότι χίλια πενήντα προγράμματα είναι σε εξέλιξη αυτήν τη στιγμή στην ελληνική επι-

κράτεια. Προχωρούμε σε κέντρα ημερήσιας φροντίδας ηλικιωμένων, βρεφονηπιακούς σταθμούς, προγράμματα επανένταξης τσιγγάνων. Προχωρούμε με προσοχή και σύνεση στον κόμβο που λέγεται «Κοινή Αγροτική Πολιτική». Κερδίσαμε μεταξύ του 2006 και του 2013 να μην έχουμε μείωση του αγροτικού εισοδήματος.

Όλα αυτά τα κάναμε τα τελευταία χρόνια. Και τα καταφέραμε όλα αυτά, γιατί έχουμε μία σοβαρή, συνετή πολιτική. Η αγορά των δέκα χωρών που μπήκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι κάτι το καινούριο για μας. Είναι αγορά την οποία εδώ και πολλά χρόνια εμείς οι ίδιοι την ξέραμε, είχαμε συνδιαλλαγές μαζί τους. Δεν είναι ανταγωνιστικά τα προϊόντα τους, είναι συμπληρωματικά.

Έτσι, λοιπόν, δεν θα έχουμε επιπτώσεις στην Ελλάδα από την είσοδο αυτών των δέκα χωρών. Αυτές οι ανατολικές χώρες είναι παραδοσιακοί πελάτες μας. Και εμείς πιστεύουμε ότι η Ελλάδα, ειδικά με το λάδι και το πορτοκάλι -και ιδιαίτερα η πατριδα μου- θα έχει πολλά να ωφεληθεί από αυτήν τη διεύρυνση.

Πιστεύουμε, λοιπόν, στην εξυγίανση του αγροτικού τομέα και πολύ γρήγορα θα το καταφέρουμε. Πιστεύουμε στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, όπως και στον οργανισμό Αγροτικής Εστίας. Για πρώτη φορά οι αγρότες έχουν ένα δικό τους Οργανισμό. Ο ΟΓΑ είναι κύριο ταμείο ασφάλισης. Το ΙΚΑ είναι ένας πάρα πολύ δυνατός οργανισμός, παρά τα προβλήματα που έχει. Αν βγει σήμερα στην κοινωνία, θα δείτε ότι το ΙΚΑ είναι ένας από τους καλύτερους οργανισμούς. Το γνωρίζω γιατί έχω ίδια πείρα από αυτά.

Οι κύριοι της Αντιπολίτευσης όλες αυτές τις μέρες αντιμετώπιζον ψυχρά, σκληρά και άδικα τον Προϋπολογισμό. Μας ζητούν να υπογράψουμε δήλωση αποκήρυξης και αποτυχίας του, για να μας δώσουν συγχωροχάρτι και να γλιτώσουμε δήθεν από το θυμό του λαού. Εμείς, όμως, προχωρούμε λαμβάνοντας υπόψη το στοιχείο της ιδιαιτερότητας της χώρας μας, των συμπολιτών μας, του Ελληνισμού που επηρεάζεται και εξελίσσεται από τους καιρούς μέσα στους καιρούς.

Εμείς, το ΠΑΣΟΚ, ανήκουμε παντού, σε έναν ελεύθερο κόσμο που διατηρεί την ταυτότητά του χωρίς να περιχαράκωνει τα όνειρά του. Πίσω από όλα αυτά τα πικρά λεγόμενα για τον Προϋπολογισμό δεν θα ήθελε να σκεφτεί κανείς ότι υπάρχουν κάποιοι, λίγοι, που υπόκρυφα θα γελούσαν. Θα γελούσαν επειδή θα ήταν ευχαριστημένοι με μία οικονομική αποτυχία της Κυβέρνησης.

Μια τέτοια αποτυχία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα την νιώσει, όμως, μόνο η Κυβέρνηση αλλά εκατομμύρια συμπολίτες μας, τα παιδιά μας, οι γείτονές μας, οι φίλοι μας. Και δεν θα ξεχάσουν ποιοι προσπάθησαν για το καλύτερο, αλλά και ποιοι προσπάθησαν, με το συνεχές αρνητισμό τους, για τη συνολική αποτυχία της κυβερνητικής μας πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λογικό είναι μία κυβέρνηση να έχει φθορά. Γιατί κατατρέχεται κάθε μέρα από την καθημερινότητα. Ποια είναι η καθημερινότητα; Η καθημερινότητα είναι το μετρό, το αεροδρόμιο, η Εγνατία, το Ρίο- Αντίρριο, οι μεγάλοι εθνικοί άξονες, ο Κηφισός. Αυτή η φθορά, που εμείς την πλησιάζουμε κάθε μέρα, είναι για μας αναζωογόνηση και ανανέωση, γιατί πιστεύω ότι η αέναη κίνηση από και προς την πρόοδο και από την πρόοδο προς τη φθορά είναι κάτι το σύγχρονο, το αναγεννητικό, το δημιουργικό.

Είμαστε ένα κόμμα που, παρά τις σκληρές συνθήκες της παγκοσμιοποίησης, πετυχαίνουμε μέσα από την πρόοδο να σπρώχνουμε τη χώρα μπροστά. Κάνουμε την υπέρβαση της φθοράς που επιφέρει ο κοινωνικός και πολιτικός χρόνος. Εμείς γνωρίζουμε ότι εφόσον είμαστε πολλά χρόνια κυβέρνηση θα έχουμε τριβές. Αυτός όμως ο φόβος της φθοράς μας βοηθά να κατανοούμε περισσότερο τη θέση μας και είναι πολύτιμη εμπειρία για μας.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να επανεξετάσουμε και να επαρρυθμίσουμε τη σχέση μας με ορισμένες μεγάλες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες αποτελούν τη ραχοκοκαλιά του ΠΑΣΟΚ. Εξηγγέλθηκαν τα μέτρα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας για την αγροτική πολιτική, την υγεία, την παιδεία, την ανάπτυξη, την οικονομία. Όλα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Οι Έλληνες οφείλουν πάντα να ακούν τους πάντες και τα πάντα. Οφείλουν όμως να κλείνουν τα μάτια τους στους δημαγωγούς. Είπαν πολλά για λίγους και λίγα για τους πολλούς σήμερα στη Βουλή και όλες αυτές τις μέρες. Οι πολίτες ακούν τους πάντες, αλλά διαλέγουν τους συνεπείς, τους αξιοπρεπείς, αυτούς που έχουν όνειρο για το μέλλον και κάθε φορά διαλέγουν το ΠΑΣΟΚ στις εθνικές εκλογές.

Γι' αυτό και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι στις εκλογές του 2004 θα είμαστε πάλι η κυρίαρχη δύναμη του τόπου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Μείμαρακης έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον Προϋπολογισμό σε μία περίοδο που η κοινωνική πραγματικότητα παρουσιάζεται χωρίς αξίες και ιδανικά και με κάποια χαρακτηριστικά κυνισμού, εγωισμού και αδιαφορίας. Λέω ότι παρουσιάζεται διότι εγώ έχω διαφορετική εκτίμηση και άποψη. Εγώ πιστεύω ότι η κοινωνία μας δεν είναι έτσι. Πιστεύω ότι η κοινωνία μας και αρχές και ιδανικά και αξίες έχει και ζητά από εμάς τους πολιτικούς να τις εφαρμόζουμε και να κινούμαστε μέσα στο πλαίσιο αυτών των αρχών και των αξιών.

Όμως, είναι σίγουρο ότι περνάμε μία δύσκολη περίοδο και υπάρχει και μία ρευστή κατάσταση. Διότι παρατηρείται, την τελευταία πενταετία ιδιαίτερα, συνήθειες να αλλάζουν, αυτά που θεωρούσαμε δεδομένα να μεταβάλλονται, σημεία αναφοράς κοινωνικής αλλά και οικονομικής πραγματικότητας να ανατρέπονται και να αναπροσαρμόζονται.

Επιτρέψτε μου δε να πω ότι υπάρχει μία πλήρης σύγχυση, διότι και παραδοσιακοί σοσιαλιστές μας κάνουν κήρυγμα πλέον για το πόσο καλές είναι οι αποκρατικοποιήσεις. Και υπάρχει μία σύγχυση στους λαούς της Ευρώπης. Η Ευρώπη, όμως, άρχισε να βρίσκει το δρόμο της. Και πρέπει να σας πω ότι αυτή η σύγχυση υπάρχει και επικράτησε αυτήν την πενταετία, κατά τη γνώμη μου, διότι μια εποχή που ζούσαμε, πεθαίνει. Η κοινωνία της βιομηχανίας τελειώνει και μία νέα κοινωνία έρχεται, η κοινωνία της γνώσης, η κοινωνία της πληροφορίας, η κοινωνία της τεχνολογίας, στην οποία πρέπει πολύ σύντομα να προσαρμοστούμε, να μπορούμε μέσα σ' αυτές τις νέες εξελίξεις, να προσαπθίσουμε να τις εντάξουμε μέσα στη δική μας οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, χωρίς να τραυματίσουμε την κοινωνική συνοχή η οποία απαιτείται αυτές τις δύσκολες εθνικές ώρες για τον τόπο μας.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, λοιπόν, η οικονομική καχεξία έχει αρχίσει να αντιμετωπίζεται με αιχμή την ανεργία, η οποία υπήρχε. Γνωρίζουμε όλοι ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση το ηλεκτρονικό εμπόριο αποκτά όλο και περισσότερο έδαφος. Στην Ελλάδα ακόμη είναι στα σπάργανα, για να μην σας πω ότι η Κυβέρνηση δεν έχει καν προετοιμάσει την ελληνική κοινωνία για το ηλεκτρονικό εμπόριο μέσω internet. Και αυτό, χωρίς να κτυπηθεί το κοινωνικό κράτος, διότι το κοινωνικό κράτος μπορεί μέσω της τεχνολογίας και μέσω της νέας κοινωνίας να ικανοποιήσει τις ανάγκες που απαιτούνται. Διότι κάθε πολιτική δράση έχει στοιχεία κοινωνικής πολιτικής. Παλιά λέγαμε ότι κοινωνική πολιτική είναι μόνο η πολιτική για την παιδεία ή για την ασφάλιση. Σήμερα, όμως, κάθε πολιτική δράση έχει στοιχεία κοινωνικής πολιτικής.

Από τις διαρθρωτικές αλλαγές, λοιπόν, τις οποίες εμείς εδώ και τόσα χρόνια προτείνουμε, όπως οι αποκρατικοποιήσεις, όπως πολύ σωστά μας έκανε κήρυγμα προηγουμένως και ο σοσιαλιστής συνάδελφος, ενισχύεται η κοινωνική συνοχή και δεν θίγεται, διότι εξασφαλίζονται πόροι οι οποίοι σήμερα πηγαίνουν σε σπατάλες και μπορούν να αξιοποιηθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Μπορούμε τελικά να μιλάμε για μια κοινωνία χωρίς πολιτικές αξίες και φιλοσοφικές αρχές; Εγώ πιστεύω ότι παρά το γεγονός ότι σοσιαλιστές πολιτικοί –και επανέρχομαι διότι διεκδικείτε κακώς το τεκμήριο της κοινωνικής ισότητας και της μάχης και της προόδου σε σχέση με ό,τι πούμε εμείς- και σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχουν εγκαταλείψει το στόχο της ισότητας, η νέα κοι-

ωνία που εμείς ευαγγελιζόμαστε, η νέα κοινωνία που θέλει ο φιλελευθερισμός με κοινωνικό πρόσωπο, είναι κοινωνία ανοικτή με ευκαιρίες, με επιλογές, με επίκεντρο τον άνθρωπο και ανοίγει νέους ορίζοντες. Και πρέπει να σας πω ότι οι αρετές και οι αξίες της ελευθερίας, της ισότητας, της κοινωνικής αλληλεγγύης δεν είναι ανταγωνιστικές, κύριοι συνάδελφοι, που πιστεύετε στη σοσιαλιστική οικονομία, αλλά είναι σαφώς συμπληρωματικές μεταξύ τους. Για μας, αυτές οι αρχές αποτελούν αλληλένδετα μέρη του ίδιου κοινωνικού οράματος και η κάθε μια απ' αυτές στηρίζει, τις άλλες για την πραγμάτωσή τους.

Κατά συνέπεια, κύριε Υπουργέ, μια οικονομική πολιτική βρίσκει τη δικαίωσή της όταν μειώνει τις κοινωνικές ανισότητες και βλέπουμε και τις περιφερειακές ανισότητες να μειώνονται. Τότε δικαιώνεται μια πολιτική. Έχετε την τύχη της χώρας και της οικονομίας από το 1994 μέχρι το 2002, οκτώ χρόνια ολόκληρα, με καλές οικονομικές συνθήκες στο διεθνές περιβάλλον.

Και επειδή πολλές φορές κάνετε σύγκριση με το 1990-1993, να σας θυμίσω ότι το 1990-1993 οι συνθήκες ήταν πάρα πολύ κακές, γιατί η παγκόσμια οικονομία ήταν σε ύφεση και γιατί σημειώθηκαν όλα τα γεγονότα εκείνη την τριετία. Τότε υπήρξαν δύο πετρελαϊκές κρίσεις, υπήρξε ο πόλεμος του Κόλπου, υπήρξε η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, υπήρξε η πτώση του τείχους του Βερολίνου με οικονομικές επιπτώσεις στην ευρωπαϊκή οικονομία, υπήρξε η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, υπήρξε ο πόλεμος στα Βαλκάνια και όμως παρ' όλα αυτά η ελληνική οικονομία, χάρη σε εκείνη την κυβέρνηση, άντεξε.

Εσείς από το 1994 μέχρι σήμερα διαχειριστήκατε, όπως φαίνεται, 102 τρισεκατομμύρια απρόσκοπτα με μια Αντιπολίτευση που ήταν αποικοδομητική, δημιουργική και με προτάσεις και με διεθνείς συγκυρίες πάρα πολύ καλές. Και η χώρα πήγε μπρος; Μα, η χώρα πήγε πίσω. Συγκρινόμενη με την Ευρώπη του 1994, τώρα το 2002 είναι πίσω. Γιατί; Γιατί η πολιτική που εσείς ασκήσατε δεν ήταν μια πολιτική προόδου, όπως ήθελε να πει ο συνάδελφος προηγουμένως. Διότι συγκριτικά θα κρίνουμε για να δούμε τα αποτελέσματα τελικά αν υπήρχε πρόοδος ή όχι, και συγκριτικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι συγκριτικά με το παρελθόν μας. Βεβαίως και πάμε καλύτερα κάθε χρόνο σε ορισμένους δείκτες. Αλλά σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με το πώς πάνε τα άλλα κράτη είμαστε πάρα πολύ πίσω. Και αυτό, γιατί η πολιτική σας είναι βαθύτατα συντηρητική, προσπαθώντας να συντηρήσει μηχανισμούς που συντηρούν την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Και δαπανάτε, τα χρήματα που παράγονται από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, ακριβώς για να συντηρήσετε τους μηχανισμούς οι οποίοι σας συντηρούν. Και αυτός ο ομφάλιος λώρος, δυστυχώς, είναι που δημιουργεί το μεγάλο πρόβλημα. Είστε, λοιπόν, βαθύτατα συντηρητική Κυβέρνηση, η οποία δεν θέλει να κάνει καμία τομή σε τίποτα και δεν θέλει να αναλογιστεί το πώς ακριβώς οι εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τόσο σε επίπεδο οικονομίας, όσο και επίπεδο κοινωνίας τρέχουν, για να μπορέσετε να προσαρμόσετε τη χώρα.

Επιτρέψτε μου για την ακρίβεια, επειδή αναφέρθηκε προηγουμένως και ο συνάδελφος, αλλά και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, να θυμίσω ότι το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή η Κυβέρνηση είναι αυτή που τελικά έφερε τις ανατιμήσεις στη χώρα. Διότι εσείς είστε οι πρώτοι που κάνατε τις αυξήσεις στη ΔΕΗ, στον ΟΤΕ και σε όλα τα άλλα λειτουργικά έξοδα της κάθε μικρομεσαίας επιχείρησης, με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι πάγιες ανάγκες της κάθε επιχείρησης και βεβαίως αυτά μετακυλιούνται στον καταναλωτή. Και θυμάμαι τον κ. Χριστοδουλάκη και τον Υπουργό Ανάπτυξης τον Οκτώβριο να θέλει να βοηθήσει το μοϊκοτάζ των καταναλωτών και των καταναλωτικών οργανώσεων και τώρα, με τη βόλτα που έκανε στην αγορά, να χαρακτηρίζει ως καλαμπούρι την ακρίβεια η οποία υπάρχει. Είναι δική του έκφραση αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι κρινόμεθα από το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα έχει οδηγήσει στην ακρίβεια. Το αποτέλεσμα έχει γράψει πληγή για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Οι πολίτες, όπως σωστά επισημάνθηκε, βλέπουν, οι πολίτες καταλαβαίνουν ότι το πρόβλημα δεν είναι οικονομικό. Οι πολίτες καταλαβαίνουν ότι το πρόβλημα

είναι πολιτικό και γι' αυτό την κατάλληλη ώρα είμαστε σίγουροι ότι θα δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στις προτάσεις για μια ανοιχτή κοινωνία με ανθρώπινο πρόσωπο και με κοινωνική συνοχή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Σκοπελίτης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, και ο γενικός εισηγητής του κόμματός μας και ο ειδικός αγορητής, αλλά και οι άλλοι συνάδελφοί μου με τα όσα είπαν και με τα στοιχεία που παρέθεσαν, έδωσαν γενικότερα την κατάσταση που επικρατεί στον εργαζόμενο λαό σήμερα και ειδικότερα για μια μεγάλη κατηγορία του πληθυσμού, τους αγρότες.

Πρόκειται για μια κατάσταση που καθόλου –μα καθόλου– δεν θα ήταν υπερβολή να τη χαρακτηρίσει κάποιος σαν τραγική κύρια για το μικρομεσαίο βέβαια αγρότη, γιατί οι μεγάλοι δεν έχουν πρόβλημα. Σήμερα είναι γεγονός ότι με όποια καλλιέργεια κι εάν ασχολείται ο μικρομεσαίος αγρότης σε όποια γωνιά της χώρας μας αντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα επιβίωσης, αφού οι τιμές που παίρνει για τα αγροτικά του προϊόντα δεν καλύπτουν ούτε καν τις καλλιεργητικές του δαπάνες.

Οι μόνιμοι κερδισμένοι απ' αυτήν την υπόθεση, απ' τον ιδρώτα και το μόχθο του μικρομεσαίου αγρότη είναι οι έμποροι, οι μεσάζοντες, οι πολυεθνικές, τα μεγάλα καταστήματα, οι τράπεζες με τους υπέρογκους τόκους και τα πανωτόκια, όμοια όπως γινόταν στις αρχές του περασμένου αιώνα όπου υπήρχαν οι κολίγοι, που δούλευαν στα χωράφια, κι εκείνοι που τα καρπώνονταν. Βέβαια τώρα δεν υπάρχουν τσιφλικάδες σ' αυτήν την έκταση, αλλά τη θέση των τσιφλικάδων την έχουν πάρει αυτοί που ανέφερα προηγούμενα. Αυτοί τώρα και όλα αυτά τα χρόνια ξεζουμίζουν το μικρομεσαίο αγρότη.

Χθες στη Μυτιλήνη, κύριοι συνάδελφοι, έγινε η πρώτη κινητοποίηση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας, που αντιμετωπίζει το νησί. Αυτή η κινητοποίηση ήταν έκφραση της απόγνωσης, της αγανάκτησης, που τους διακατέχει εξαιτίας της μη αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων από την Κυβέρνηση.

Για μια δεκαετία –λένε οι ελαιοπαραγωγοί– πουλούν το λάδι τους σε πραγματικά εξευτελιστικές τιμές. Ούτε καν το κόστος της ελαιοσυλλογής δεν καλύπτουν, δηλαδή πεντακόσιες –εξακόσιες δραχμές το κιλό. Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και με το γάλα και με το κρέας, που τα παίρνουν οι έμποροι και τα πουλούν σε τριπλάσια τιμή στον καταναλωτή, χίλιες πεντακόσιες – χίλιες εξακόσιες δραχμές το κιλό.

Φέτος είχαμε κι ένα άλλο πρόβλημα. Δεν μας έφθναν αυτά, προστέθηκε άλλο ένα πρόβλημα στους ελαιοκαλλιεργητές, στους ελαιοπαραγωγούς του νησιού και γενικότερα. Ήταν το πρόβλημα αυτό που προέκυψε με ευθύνες του Υπουργείου Γεωργίας και που αφορούσε την καθυστέρηση έναρξης στις εργασίες καταπολέμησης του δάκου.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, ένα μεγάλο μέρος της ελαιοπαραγωγής έχει σχεδόν καταστραφεί. Μεγάλες ποσότητες λαδιού –και στο νησί και γενικότερα– που ανέρχονται σε χιλιάδες τόνους θα πουληθούν ένα ευρώ –και κάτω– το κιλό. Και βέβαια θα το πάρουν οι αετονύχηδες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, θα το περάσουν από τα εργαστήριά τους και θα το μοσχοπουλήσουν μετά –με λίγο παρθένο λαδάκι– στον καταναλωτή στην τιμή των χιλίων πεντακοσίων και χιλίων εξακοσίων δραχμών, όπως γίνεται και τώρα.

Όμως κανείς δεν ανησυχεί γι' αυτά τα προβλήματα. Φωνάζουν, λοιπόν, οι ελαιοπαραγωγοί, οι κτηνοτρόφοι και στο πλευρό τους είναι όλοι οι μαζικοί φορείς, όπως έγινε χθες. Ζητούν να δοθεί αποζημίωση απ' αυτήν την καταστροφή. Πληρώνουν χρόνια στον ΕΛΓΑ 3%, απ' αυτά τα χρήματα ζητούν να δοθεί μια αποζημίωση. Ούτε φωνή ούτε ακρόαση από πλευράς του Υπουργείου!

Και βέβαια πώς θα ακροαστεί, αφού έχει κλεισμένα τα αυτιά της με το βουλοκέρι της αντιαγροτικής πολιτικής του;

Τέτοιες φωνές, λοιπόν, ακούστηκαν στο χθεσινό συλλαλητήριο και αυτές οι φωνές απόγνωσης και αγανάκτησης καταγράφονται σ' αυτό το ψήφισμα που καταθέτω για τα Πρακτικά της

Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σταύρος Σκοπελίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρέσκει στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως τόνισα και στην αρχή της ομιλίας μου, η κατάσταση είναι όμοια για όλες τις καλλιέργειες είτε αυτές είναι γεωργικές είτε κτηνοτροφικές είτε έχουν σχέση με τη θάλασσα, με τους ψαράδες μας.

Πρόκειται για μία άλλη μεγάλη κατηγορία αγροτών, που τείνει, οδεύει προς την καταστροφή μέσα στα πλαίσια των αντι-λιευτικών νόμων και ντιρεκτίβων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που λαμβάνονται με σύμφωνη γνώμη και της Κυβέρνησης και ως καταστρέφεται ένας δυναμικός κλάδος της χώρας μας, αλλά ως είθισται, κανένας δεν ανησυχεί γι' αυτά τα προβλήματα.

Ίδια λοιπόν τα προβλήματα –δεν θα ήταν δυνατόν να είναι και διαφορετικά– δεδομένου ότι έχουν την ίδια πηγή προέλευσης. Αυτή η ίδια είναι η πολιτική που χαράζεται μέσα από την ΚΑΠ κλπ., από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη σύμφωνη γνώμη, επα-λαμβάνω και της Κυβέρνησης.

Αυτή η κατάσταση δεν πρόκειται να αλλάξει με το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό. Θα επιταχυνθούν οι ρυθμοί καταστροφής της μικρομεσαίας αγροτιάς μας –αυτό τόνιστηκε και από τους εισηγητές μας– γιατί τα κονδύλια που διατίθενται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, από το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων για την αγροτιά μας είναι κατώτερα, μικρότερα και λιγότερα σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Συγκεκριμένα, ειπώθηκε ότι μειώνονται από τα 742,48 εκατομμύρια ευρώ στα 640 εκατομμύρια ευρώ. Το σημαντικό όμως, δεν είναι μόνο τα κονδύλια, αλλά το γεγονός ότι λείπουν εκείνα τα εχέγγυα που σήμερα έχει ανάγκη για να αναπτυχθεί η αγροτική μας παραγωγή, τα εγγειοβελτιωτικά και άλλα έργα στα οποία δεν θα σταθώ στα πλαίσια του περιορισμένου χρόνου που διαθέτω.

Έτσι, λοιπόν, είναι βέβαιο ότι οι ρυθμοί συρρίκνωσης της μικρομεσαίας αγροτιάς μας, που είναι στόχος της πολιτικής σας, θα συνεχιστούν και θα ενταθούν και το 2003.

Όσον αφορά τα μέτρα που ανακοίνωσε προχθές ο κύριος Υπουργός Οικονομίας, θα ήθελα να τονίσω ότι αυτά αποτελούν σκέτη κοροϊδία. Ποιοι αγρότες θα πάρουν αυτά τα δάνεια; Οι καταχρεωμένοι από την πολιτική σας, από τα πανωτόκια; Άλλα μέτρα χρειάζεται η αγροτική μας παραγωγή, για να πάει μπροστά και να ανοίξει διεξόδους για το αύριο, για το μικρομεσαίο αγρότη. Και επαναλαμβάνω ότι αυτά τα μέτρα δεν βρίσκονται στα πλαίσια της δικής σας πολιτικής. Δεν μπορείτε να τα υλοποιήσετε. Έχετε δεσμεύσεις και αυτές υλοποιείτε.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι το Κ.Κ.Ε. δεν έχει και δεν καλλιεργεί αυταπάτες στον ελληνικό λαό, στους αγρότες ότι στα πλαίσια αυτής της πολιτικής μπορούν να διαμορφωθούν φιλοαγροτικές λύσεις.

Γι' αυτό και δίνει όλες τις δυνάμεις του στην κατάπιξη ενός αγροτικού κινήματος που θα εντάσσει όλες τις επιμέρους κινητοποιήσεις, διεκδικήσεις σε μια στρατηγική σύγκρουσης και ρήξης με την πολιτική των ΚΑΠ και των ΠΟΑ, προκειμένου μέσα από τη συναλλαγή και το συσχετισμό σε πολιτικό επίπεδο να ανοίξει ο δρόμος για την εφαρμογή μιας φιλαγροτικής πολιτικής που θα έχει στο κέντρο της προσοχής της τα συμφέροντα των μικρομεσαίων αγροτών, αυτών που μοχθούν, που ιδρώνουν για να κρατήσουν ζωντανή την ύπαιθρο της χώρας μας.

Αυτή η πολιτική, έχοντας ως κύριο στήριγμά της τον παραγωγικό συνεταιρισμό, θα συνενώσει τις προσπάθειες των μικρών αγροτών από το επίπεδο της παραγωγής μέχρι το εμπορικό επίπεδο, θα ενισχύσει το εισόδημα των παραγωγών και γενικότερα θα δώσει προοπτική στην ανάπτυξη της αγροτικής μας οικονομίας, στο επαναζωογόνημα της υπαίθρου και των χωριών μας που φθίνουν καθημερινά όλο και περισσότερο.

Επίσης, μέλημα αυτής της πολιτικής θα είναι και η αλλαγή της ποιότητας ζωής στο χωριό που σήμερα είναι σε τρομερά χαμηλά επίπεδα για να μπορεί να επιβιώσει ο νέος άνθρωπος στο χωριό. Σήμερα, τα χωριά μας έχουν γίνει σκέτα γηροκομεία. Εδώ και χρόνια δεν εγγράφεται κανένας καινούριος κάτοικος. Τα τεφτέρια των κοινοτήτων μας ανοίγουν μόνο για να

γίνουν διαγραφές εξαιτίας θανάτων.

Βέβαια, μία τέτοια πολιτική –επαναλαμβάνω- δεν μπορείτε να την ικανοποιήσετε εσείς, γιατί η πολιτική σας κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση από τα λαϊκά συμφέροντα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο κ. Ανθόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ο πολίτης που μας ακούει από την Τετάρτη μέχρι σήμερα προφανώς θα εκπλήσσει από τις απόλυτες διαφορές. Τα λόγια της Κυβέρνησης και των Βουλευτών της Συμπόλιτευσης δεν συμπίπτουν καθόλου με τα λόγια της Αντιπολίτευσης.

Ο πολίτης θα πρέπει να ψάξει να βρει, εφόσον δεν συμφωνούν μεταξύ τους οι πολιτικοί στο θέμα του Προϋπολογισμού, με ποιους συμφωνεί η πραγματικότητα, με ποιους συμφωνεί η ίδια η ζωή.

Ας τον βοηθήσουμε λοιπόν. Επί δέκα χρόνια τώρα, από το 1993 μέχρι σήμερα, ο εκάστοτε ετήσιος προϋπολογισμός για κάθε επόμενο έτος των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίζεται κάθε φορά αναποτελεσματικός, αντιαναπτυξιακός και αναξίπιστος.

Αυτά είναι τα τρία αρνητικά άλφα που επικαλέστηκε ο κ. Παυλόπουλος προχθές. Επιτρέψτε μου, μάλιστα, να κάνω μία παρατήρηση. Από άποψη ρητορικής –ίσως γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση βρίσκεται τόσα χρόνια σ' αυτήν τη θέση- έχει καταστεί καθεστωτική αντιπολίτευση. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα λεγόμενα της Αντιπολίτευσης, από το 1994 και μέχρι σήμερα, θα έπρεπε η ελληνική οικονομία να έχει πτωχεύσει και η ελληνική κοινωνία να έχει εκπνεύσει.

Όμως, είναι αυτή η πραγματικότητα; Αυτή είναι η αλήθεια; Γεννώνται, βέβαια, τα εύλογα ερωτήματα, αλλά βοηθούμε τον πολίτη, ώστε να δει με ποιον συμφωνεί η πραγματικότητα: Πώς μπήκαμε στην ΟΝΕ; Μπήκαμε με κακή οικονομία επί δέκα χρόνια; Πώς ενταχθήκαμε στην Ευρωζώνη; Ενταχθήκαμε με κακή οικονομία επί δέκα χρόνια; Πώς έχουμε κάθε χρόνο περισσότερες επενδύσεις; Με κακή οικονομία επί δέκα χρόνια; Πώς η ιδιωτική κατανάλωση αυξάνεται; Με κακή οικονομία επί δέκα χρόνια;

Παράλληλα, πώς η ιδιωτική αποταμίευση και η γενική χρηματική ρευστότητα των Ελλήνων αυξάνεται; Αγαπητοί συνάδελφοι, φτάσαμε τα ογδόντα δισεκατομμύρια ευρώ –αν θέλετε, θα σας το πω και με αίσθηση δραχμής- τα τριάντα τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτές είναι γενικά οι καταθέσεις των Ελλήνων, η χρηματική ρευστότητα, το Μ3 που λένε οι οικονομολόγοι.

Θα αποδεχόμαστε, επιτέλους, την αλήθεια ή θα αναμασσούμε τα κατά συνθήκη ψεύδη, για να κάνουμε αντιπολίτευση σε κάθε ετήσιο προϋπολογισμό των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ;

Υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα. Λέει η Νέα Δημοκρατία ότι τα εισοδήματα όλων των Ελλήνων κάθε χρόνο χάνουν την αγοραστική τους δύναμη. Ρωτώ, λοιπόν, το εξής: Τότε, πώς αυξάνεται η ιδιωτική κατανάλωση και οι ιδιωτικές επενδύσεις;

Στην Ευρώπη –λέει η Νέα Δημοκρατία- είμαστε από τους τελευταίους στο κατά κεφαλήν εισόδημα. Γιατί, όμως, αποσιωπά ότι είμαστε από τους πρώτους στην ιδιωτική κατανάλωση; Το ξέρει, αλλά δεν το λέει. Από πού φαίνεται ότι το ξέρει; Θέλει –η δήλωσή της εξάλλου στο site είναι καταγεγραμμένη- να υπερφορολογήσει, αν ποτέ έρθει στην εξουσία, την ιδιωτική κατανάλωση.

Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι ο Έλληνας αγοράζει και επενδύει με δανεικά και αγύριστα, γιατί δεν μπορεί τις περισσότερες φορές να τα επιστρέψει. Ρωτώ, λοιπόν, το εξής: Εάν παίρνει λεφτά από τις τράπεζες και δεν τα επιστρέφει, πώς δικαιολογείται το φαινόμενο οι τράπεζες να είναι οι πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις;

Η αλήθεια είναι αλλού. Το πρόβλημα δεν είναι το αποδυναμωμένο εισόδημα, αλλά το αδήλωτο εισόδημα.

Ας αναφερθούμε, επίσης, στην εκπαίδευση. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση – που ξεκίνησε το 1999 και η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας τη συνεχίζει- άρχισε να αποδίδει καρπούς και να πείθει την ελληνική κοινωνία για την αναγκαιότητα και την αποτελεσματικότητά της. Ο χρονικός ορίζοντάς της για

πλήρη εφαρμογή και αξιολόγησή της προγραμματίστηκε για το 2010, δηλαδή για μία πλήρη δεκαετία.

Ήδη, όμως, σήμερα όλοι βλέπουν την αξία του ολόημερου σχολείου, που απαντά στον κοινωνικό μισθό της εργαζόμενης οικογένειας, που απαντά στην ποιότητα της παιδείας και που απάντησε στην αδιοριστία των εκπαιδευτικών. Δεν υπάρχει σήμερα αδιόριστος δάσκαλος.

Όλοι βλέπουν σήμερα τα αποτελέσματα της ενισχυτικής διδασκαλίας. Όλοι βλέπουν σήμερα την κατακόρυφη μείωση της σχολικής διαρροής. Όλοι βλέπουν σήμερα την κατακόρυφη πτώση της φοιτητικής μετανάστευσης.

Τα ποιοτικά και ποσοτικά μεγέθη της ελληνικής εκπαίδευσης συγκρίνονται με αξιώσεις με τα αντίστοιχα των ευρωπαϊκών χωρών και σε αρκετούς τομείς υπερτερούν.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έχει ακόμη μεγάλο δρόμο μπροστά της. Υπενθυμίζω, όμως, και κάτι για να μην το ξεχνούμε. Σύμφωνα με την κατάργηση σήμερα της επιτηρίδας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στην εκπαίδευση, κάποιοι έχουν καταλάβει –σήμερα όμως- πόσο δίκιο είχαμε πριν από πέντε χρόνια.

Συμφωνώ και πιστεύω ότι θα είναι πάρα πολύ χρήσιμα τα νέα μέτρα για τους αγρότες που εξήγγειλε ο Υπουργός Οικονομίας. Είναι ένα πακέτο το οποίο θα είναι λειτουργικό και αποτελεσματικό.

Αλλά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν φτάνει αυτό. Στους αγρότες πρέπει να λέμε την αλήθεια και πρέπει να βρούμε και τους αληθινούς αγρότες. Επιτέλους πρέπει να ολοκληρωθεί, να τελειώσει η ιστορία με το μητρώο αγροτών, διότι δεν μπορεί ο μονόμισθος Έλληνας φορολογούμενος να πληρώνει επιδότηση για το δεύτερο εισόδημα ενός ετεροαπασχολούμενου αγρότη.

Όλοι μας συμφωνούμε ότι πρέπει να στηρίξουμε το εισόδημα του αγρότη, πρέπει να του παράσχουμε κάθε δυνατό μέσο, προκειμένου να γίνει αγρότης επιχειρηματίας, με βάση τα ανταγωνιστικά πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά όταν ξέρουμε ότι υπάρχουν αγρότες Ευρωβουλευτές, αγρότες Βουλευτές, αγρότες δημόσιοι υπάλληλοι, αγρότες ιδιωτικοί υπάλληλοι, αγρότες γιατροί, αγρότες δικηγόροι που παράγουν βαμβάκι –πέρυσι το 52% ήταν ετεροαπασχολούμενοι- το ερώτημα είναι: Είναι σοσιαλιστικό, ηθικό και δίκαιο να πληρώνει ο μονόμισθος εργαζόμενος Έλληνας φορολογούμενος ενίσχυση του δεύτερου εισοδήματος κάποιου Έλληνα πολίτη; Είναι κάτι που πρέπει να το δούμε σοβαρά.

Ο αγρότης πρέπει να οργανωθεί και πρέπει να του το πούμε. Πρέπει να τον ενημερώσουμε και να τον πιέσουμε να αξιοποιηθεί τα δύο μεγάλα εργαλεία, την οργάνωση των συνεταιρισμών και την οργάνωση των διεπαγγελματικών ενώσεων. Μπροστά του δεν υπάρχει πλέον η μεγάλη προοπτική των επιδοτήσεων. Αυτή εξαντλείται. Μπροστά του, όμως, υπάρχει η μεγάλη προοπτική της αγροτικής επιχειρηματικότητας και το πακέτο των 3,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών περιμένει στο Υπουργείο Γεωργίας την απορρόφησή του και την ανάπτυξή του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, αγαπητοί συνάδελφοι, με δυο κουβέντες σχετικά με το Νομό Σερρών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Πείτε ακριβώς αυτό που θέλετε για το Νομό Σερρών και κλείστε γιατί δεν έχουμε χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: ...διότι άκουσα ένα συνάδελφο συντοπίτη να λέει ότι φθίνει ο Νομός Σερρών. Ο Νομός Σερρών ποτέ δεν ήταν φθίνουσα περιοχή. Φθίνουσες περιοχές ήταν εκείνες οι περιοχές οι οποίες ήταν πρώτα βιομηχανικές και στη συνέχεια άρχισαν να αποβιομηχανίζονται.

Ο Νομός Σερρών είναι και θα είναι αγροτικός νομός και καλό θα είναι να εξελιχθεί ως αγροτικός νομός πρώτου μεγέθους. Είναι ένας νομός που εισάγει αγροτική εργασία από το εξωτερικό με πέντε, έξι χιλιάδες Βούλγαρους ετησίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άρα θα πρέπει οπωσδήποτε να αναπτυχθεί και ο Νομός Σερ-

ρών. Έχει τεράστια περιθώρια να αναπτυχθεί και πρέπει να τον βοηθήσουμε σε αυτό. Αλλά όχι να λέμε ότι βρίσκεται σε άθλια κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κλείσατε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: .. λέγοντας ότι ο Προϋπολογισμός του 2003 δεν είναι από μόνος του αποτελεσματικός, αξιόπιστος και αναπτυξιακός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε συνάδελφε, κλείσατε ήδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Χρειάζεται τη συστράτευση όλων των κοινωνικών δυνάμεων.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν είναι έτσι. Τηρούμε αυστηρά το χρόνο για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Το γνωρίζετε αυτό και γνωρίζετε ότι τηρείται από όλους τους συναδέλφους και αυτό είναι θετικό.

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτησή μας στον Προϋπολογισμό έρχεται σε μία στιγμή που ο κόσμος σίγουρα αντιμετωπίζει τα προβλήματα, αλλά δεν έχει κατανοήσει στο μεγαλύτερο μέρος του τι ακριβώς συζητάμε, γιατί περισσότερο εμφανίζεται μία εικόνα αντιπαράθεσης με αφορισμούς και λιγότερο γίνεται μία παρουσίαση δεδομένων.

Αυτό αφορά τη στάση της Αντιπολίτευσης που με στείρο τρόπο προσεγγίζει το θέμα του Προϋπολογισμού, επιδιώκοντας με μηδενιστικές επικρίσεις να εναγκαλιστεί τους δυσαρεστημένους. Αν οι δυσαρεστημένοι δεν είναι αρκετοί, ώστε να πετύχει το σκοπό της, οφείλει να τους εφεύρει ή να τους παροτρύνει να δυσαρεστηθούν, αμαυρώνοντας ακόμα και σημαντικά θετικά επιτεύγματα της Κυβέρνησης.

Έτσι, προκύπτει η αναξιοπιστία και η αποστροφή και από αυτούς, που θα ήθελαν να ενημερωθούν στα αλήθεια για το τι μπορεί να γίνει, γιατί η Αντιπολίτευση έχει τη χρυσή ευκαιρία να έχει δικές της προτάσεις-αντιπροτάσεις πάνω σε όλα αυτά που η Κυβέρνηση κάνει. Δεν επιδίδεται σε αυτό, γιατί «σοφόν το ασαφές» και με αυτόν τον τρόπο και με όλους μαζί και τους εν αδίκω και τους δικαίως δυσαρεστημένους προσπαθούν να φτιάξουν το κλίμα. Αυτό δεν είναι σύγχρονη πολιτική.

Τρομοκρατημένη η Αντιπολίτευση από την επιτυχή έκβαση της ένταξης της Κύπρου επιλέγει δύο τακτικές. Εδώ θέλω να πω ότι για πρώτη φορά η Κύπρος δεν είναι μακριά. Είναι κοντά και δικαιώνει όλους όσους αυτά τα χρόνια την ανέφεραν όχι ως μνήμη, αλλά ως συνειδήσή τους και την έθεταν ως μέγιστη προτεραιότητά τους.

Η πρώτη τακτική, που επιλέγει η Αντιπολίτευση, είναι η αβάσιμη κινδυνολογία.

Δεύτερον προσπαθεί να αποσπάσει από μόνη της εύσημα για την κυβερνητική επιτυχία. Αυτό προξενεί θυμηδία, γιατί είναι αντιφατικό και το κατανοεί ο καθένας.

Σήμερα ακούσαμε και από τον κ. Μειμαράκη ότι η ισότητα αποσύρεται από τους σοσιαλιστές ως βασικός στόχος της πολιτικής τους και τώρα πλέον έρχεται ο φιλελευθερισμός να καλύψει αυτό το κενό. Πλανάσθε πλάνη οικτρά. Η κοινωνική αλληλεγγύη είναι έκφραση, που εκφέρεται μόνον από σοσιαλιστές, και αποτελεί βασική προτεραιότητα της πολιτικής μας. Όλα τα κυβερνητικά μέτρα, που υπερβαίνουν το διακριτικό χαρακτήρα, στοχεύουν ακριβώς σε αυτό: στο να διαμορφώσουν μία κοινωνία πολιτών που θα ευημερούν και οι αδύναμοι θα ενισχύονται.

Αυτό δεν μπορείτε να το κάνετε εσείς, γιατί είστε η πλειουριά του ατομικισμού, της ατομικής ευημερίας, της αδίστακτης επιβολής απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Δεν μπορείτε να παίξετε σε όλα τα ταμπλό. Ή θα εκπροσωπείτε το κατεστημένο που πραγματικά αποτελεί την κοινωνική σας βάση ή...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Σήμερα ποιος το εκπροσωπεί αυτό;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε, είναι άλλο πράγμα η διαχείριση εξουσίας, που έχει να κάνει με

το εθνικό σύνολο ανάπτυξης της οικονομίας και πρωτοβουλιών, και είναι άλλο θέμα οι πολιτικές, που ασκεί μία κυβέρνηση, για να δυναμώσει τις κοινωνικές ομάδες που εκπροσωπεί. Το ΠΑΣΟΚ εκπροσωπεί αυτές τις κοινωνικές ομάδες, αλλά ως Κυβέρνηση, ως σύνολο της χώρας υπερασπίζεται το σύνολο του κεφαλαίου.

Μερικοί λένε ότι δεν υπάρχει εθνικό κεφάλαιο. Αυτό είναι μέγιστο λάθος και θα σας το αποδείξω. Οι καταναλωτές σήμερα, αν δεν επιλέξουν ελληνικά προϊόντα, ψηφίζουν κλείσιμο των ελληνικών επιχειρήσεων και ανεργία των ιδίων, γιατί οι ίδιοι θα γίνουν άνεργοι. Δεν είναι αυτά τα πράγματα αστεία. Το ότι καταναλώνουμε εισαγόμενα προϊόντα δεν είναι μικρό ζήτημα. Το ότι δεν προτιμούμε τα δικά μας προϊόντα, που ποιοτικά μπορεί να είναι και καλύτερα, δεν είναι μικρό ζήτημα.

Θα μιλήσω συγκεκριμένα για κάποια πράγματα, αφού ανοίγετε τους ασκούς του Αιόλου. Υπάρχει μεγάλη ελληνική εταιρία με δύο χιλιάδες εργαζόμενους, που χρησιμοποιεί μεταλλαγμένα προϊόντα και θα πρέπει να γίνουν αυστηροί έλεγχοι. Η επιχείρηση αυτή δεν επιτρέπει με το μεγιστάνα, που έχετε μαζί σας, να φτιάξουν οι εργαζόμενοι σωματείο μέσα στο χώρο του εργοστασίου, το οποίο θα αναδείξει και το πρόβλημα των μεταλλαγμένων. Αυτό το λέω, για να δούμε τι σημαίνει ιδιωτικός τομέας.

Αναφέρομαι για την κορυφή της βιομηχανίας της χώρας μας αυτήν τη στιγμή και είμαι σαφέστατος, για να δούμε πώς δουλεύουν οι μηχανισμοί συγκάλυψης και τι κάνουν οι Επιθεωρήσεις Εργασίας, οι οποίες εξακολουθούν ακόμα τώρα, επί ΠΑΣΟΚ, να αποτελούν εργοδοτικούς μηχανισμούς στήριξης. Αυτά είναι σοβαρά ζητήματα, αν θέλουμε να δούμε πού ακριβώς φρακάρει η εξέλιξη των πραγμάτων.

Έρχομαι παρά πέρα. Όταν εσείς κάνετε κριτική περί ανισοτήτων, ανεδαφικών και ανυπόστατων προϋπολογιστικών δεδομένων, με παραποιήσεις στοιχείων, θέλετε να συγκρίνετε πολιτικές Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ; Είσθε ηττημένοι και κυρίως δεν προτείνετε. Δεν έχετε τις πραγματικές προϋποθέσεις να διεκδικήσετε. Ο λαός απαιτεί από εμάς ειλικρίνεια, κατανόηση των προβλημάτων του –και των τοπικών και των κλαδικών προβλημάτων- και μια πυγμή για να λυθούν.

Υπάρχει δείκτης ευημερίας στη χώρα μας. Το ότι έχει σχεδόν κάθε Έλληνας αποκτήσει ένα σπίτι και αυτό έγινε από τη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ –δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς- από το 1981 και μετά. Το γεγονός αυτό απελευθερώνει μέρος των εισοδημάτων για την κατανάλωση. Εσείς κάνετε ένα βήμα προς τα πίσω. Μετατρέπεστε σε οστεοφύλακες του παλατιού για μια χούφτα ψήφους, από τα χούφτα του παρελθόντος και μεταμορφώνεστε σε φιλομοναρχική, ανελεύθερη παράταξη και όχι φιλελεύθερη, γιατί ακριβώς αυτές οι αντιφάσεις είναι στις οποίες συνθλίβεται οποιοδήποτε προσπάθεια να αποκτήσετε λαϊκό χαρακτήρα.

Η Προεδρία της χώρας το επόμενο εξάμηνο είναι πράγματι δύσκολη, αλλά το γεγονός ότι εμείς σαν χώρα θα προσδρεύουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη περίοδο που οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής έχουν προσχεδιάσει να επέμβουν στο Ιράκ, απαιτεί από εμάς μια μέγιστη ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για την ειρήνη. Νομίζω ότι είναι ένα από τα μεγαλύτερα θέματα –δεν ανακοινώθηκε από την Κυβέρνηση κάτι τέτοιο ακόμα, αλλά αναμένεται- γιατί μόνο έτσι η Ευρώπη θα αποκτήσει συνοχή και κοινή εξωτερική πολιτική.

Σε ό,τι έχει να κάνει με το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης θα πρέπει να πω ότι πάει καλά στις περιφέρειες και κακώς λέτε ότι στις περιφέρειες δεν γίνεται απορρόφηση. Τα κλαδικά προγράμματα είναι αυτά, τα οποία θα πρέπει να ενισχυθούν –το τονίζω και για την Αχαΐα- γιατί ακριβώς τα κλαδικά προγράμματα πέφτουν στο αθηναϊκό κέντρο.

Όσον αφορά τα θέματα προτεραιότητας –τονίζω προς την Κυβέρνηση και παρακαλώ να με ακούσει- αναφέρω εφτά σημεία:

Πρώτον, υπάρχει το ζήτημα της μονιμοποίησης των εκτάκτων, εποχιακών συμβασιούχων, το οποίο δια νόμου θα πρέπει να προχωρήσει φέτος, αλλά πρέπει να προκηρυχθούν οι θέσεις. Υπάρχει ένας ορίζοντας, δεν λέμε σε μια άμεση περίοδο, δηλα-

δή στο πρώτο εξάμηνο, να λήξουν για όλους. Η Αρχαιολογική Υπηρεσία δεν έχει να χάσει τίποτα στον προϋπολογισμό της από το Υπουργείο Πολιτισμού. Οι ιδιώτες, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή είναι εργολάβοι ανασκαφών, πρέπει να προτιμηθούν από τους εργαζόμενους, που οι ίδιοι μέσω Υπουργείου Πολιτισμού παραλαμβάνουν. Δηλαδή τι διαφορά έχει να είναι επόπτης αρχαιολόγος από το να είναι ιδιώτης εργολάβος; Εκτός εάν αυτό έχει να κάνει με άλλες συναλλαγές των ιδιωτών εργολάβων. Πρέπει, λοιπόν, να γίνει μονιμοποίηση.

Δεύτερον μεταρρύθμιση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν είναι μόνο για τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Τρίτον στο ΕΣΥ, επιτέλους να γίνουν νόμοι για τα ιδιωτικά νοσοκομεία και τα διαγνωστικά κέντρα. Δεν υπάρχει νομικό πλαίσιο. Δεν μπορεί να προχωράει έτσι ο τόπος.

Τέταρτον το ζήτημα που έχει να κάνει με την κάθαρση στη Δημόσια Διοίκηση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω.

Πρέπει να προχωρήσουμε οπωσδήποτε σε μέτρα, τα οποία θα πατάξουν αυτό το φαινόμενο: οι εργολάβοι να διαβρώνουν συστηματικά τους αναθέτοντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι υπάρχουν στον προϋπολογισμό πάρα πολλά σημεία που θέλουν διόρθωση, αλλά εκεί που θέλει διόρθωση είναι στην εφαρμογή των συντελεστών και των μεγεθών. Περισσότερο η μάχη πρέπει να δοθεί εκεί και λιγότερο στην αριθμητική σφύρευση, η οποία εξάλλου είναι μεταβλητή.

Σαφώς ψηφίζω τον Προϋπολογισμό, γιατί είναι Προϋπολογισμός, ο οποίος εντάσσεται σε μια πορεία ανοδική των κοινωνικών δυνάμεων της χώρας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Σαλαγιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να κάνω μια παρατήρηση.

Ακούγοντας αυτές τις μέρες πάρα πολλούς ομιλητές, είναι καταπληκτικό να παρατηρήσει κανένας το πώς σοβαροί, κατά τα άλλα, και αξιόλογοι συνάδελφοι μπαίνουν σε μια λογική υπερβολής καταλυτικής, διαγωνιζόμενοι και πλειοδοτούντες ποιο θα πει τις πιο μεγάλες κουβέντες, ποιος θα κάνει την πιο απαξιωτική αναφορά, ποιος θα κάνει την πιο μηδενιστική κρίση.

Από όλα αυτά δε μένει τίποτα, μένει όμως μία περιρρέουσα ατμόσφαιρα μιζερίας, που δεν ταιριάζει ούτε στη χώρα ούτε στην οικονομία της. Ασφαλώς δε μας ταιριάζει, αλλά δε βοηθά και την οικονομία μας.

Θα ήθελα να κάνω μία δεύτερη παρατήρηση. Αν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας θέλουν πραγματικά να τσεκάρουν την αξιοπιστία της κουβέντας και της κριτικής που κάνουν, δεν έχουν παρά να πάρουν τους τελευταίους οκτώ τουλάχιστον προϋπολογισμούς και να καταγράψουν τις φράσεις-κλειδιά με τις οποίες στέλνουν μηνύματα στην κοινωνία με τα σχέδια τους για τους προϋπολογισμούς. Πραγματικά θα δείτε ότι εδώ και οκτώ χρόνια επανέρχονται τα ίδια πράγματα: αναποτελεσματικότητα, αντικοινωνικός ο προϋπολογισμός, αντιαντιπραξιακός, πλασματικός και βέβαια αδιαφανής.

Αν ήταν έτσι, είναι σίγουρο ότι η οικονομία μας θα είχε μέχρι τώρα καταρρεύσει οκτώ φορές, η κοινωνία μας θα είχε οκτώ φορές δυστυχήσει και η χώρα θα είχε κηρύξει πτώχευση οκτώ φορές. Η πραγματική ζωή, όμως, είναι καταλυτική στην απάντησή της.

Είναι γεγονός ότι η οικονομία μας, παρά τα προβλήματά της, έχει διαγράψει τα τελευταία οκτώ χρόνια μια από τις καλύτερες οκταετίες της Μεταπολεμικής περιόδου. Στέρωσε, θεμελίωσε

και ενισχύει το κύρος της χώρας, έχει προοπτικές, έχει δυνατότητες και μπορεί η ίδια να επουλώνει και τις αδυναμίες της και τις πληγές της, γιατί έχει και αδυναμίες και πληγές. Όμως, η υπερβολή σκοτώνει και σκοτώνει κυρίως την αξιοπιστία και των κομμάτων και των προσώπων.

Επιτρέψτε μου τώρα να πω ένα απλό πράγμα: Η οικονομία και ο Προϋπολογισμός θα μπορούσαν να δεχθούν κριτική, όμως αυτή η κριτική θα μπορούσε να ενταχθεί σίγουρα σε μία άλλη πολιτική οπτική, σε μία άλλη πολιτική άποψη, να «ακουμπάει» σε μία άλλη άποψη, στο πώς θέλουμε να αναπτύσσεται η οικονομία και στο πώς θέλουμε να αναπτύσσεται η κοινωνία. Αυτό, όμως, δεν το ακούσαμε.

Επειδή ο Προϋπολογισμός σημαίνει κονδύλια, θα περίμενε κάποιος κάτι συγκεκριμένο, να πει κανείς «όχι τόσα εκεί, αλλά τόσα αλλού, από πού να πάρουμε, τι να δώσουμε, από πού να αφήσουμε και τι να ενισχύσουμε, τι να αυξήσουμε και τι να μειώσουμε, ποια είναι πρώτη προτεραιότητα και ποια δεύτερη». Αυτό, όμως, δεν ακούστηκε πουθενά. Περνάει μόνο ως μία μίζερη κριτική και κοινοτυπία και τίποτε άλλο.

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, θέλω να μιλήσω για μία από τις αδυναμίες της οικονομίας και της ανάπτυξής μας, που θεωρώ ότι μας αφορά όλους, σε όποιο κόμμα και αν ανήκουμε. Μιλώ για ένα θέμα που, κατά την άποψή μου, είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, που, αν δεν το εντοπίσουμε τώρα, και έγκαιρα, πιστεύω ότι θα έχουμε δημιουργήσει πολύ αρνητικές προοπτικές για ένα μεγάλο μέρος της περιφέρειας. Μιλώ για την ενδοπεριφερειακή ανισότητα, όχι ως μία κουβέντα που λέγεται και ξαναλέγεται και περνάει «στο ντουκού». Μιλώ για ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που έχουμε σήμερα.

Δε χωρά αμφιβολία ότι δεν πρόκειται για έναν τοπικισμό, δηλαδή ότι εγώ είμαι από τη δυτική Θεσσαλία ή από την ανατολική. Θα μπορούσα να μη μιλάω για την Καρδίτσα και για τα Τρίκαλα, αλλά να μιλάω για οποιοδήποτε κομμάτι της περιφέρειας. Κάθε περιφέρεια έχει μέσα της κομμάτια που βρίσκονται σε μία ανισότητα που διευρύνεται συνεχώς.

Δε χωρά αμφιβολία ότι τα τελευταία χρόνια υπήρξαν πρωτοφανή κονδύλια στη χώρα, αλλά πρέπει να δούμε αν τα κονδύλια αυτά βοήθησαν στο να υπάρξει ισόρροπη ανάπτυξη της περιφέρειας. Εγώ λέω ότι σε διαπεριφερειακή σχέση υπάρχουν ανεκτές ανισότητες ακόμα, που κατά την άποψή μου αμβλύνονται. Ενδοπεριφερειακά, όμως, σύμφωνα με όλα τα στοιχεία, είναι σαφές ότι οι ανισότητες διευρύνονται συνεχώς. Δε χωρά αμφιβολία γι' αυτό. Πρόκειται, κατά την άποψή μου, για ένα λάθος στον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζεται, προωθείται και ενισχύεται η ανάπτυξη. Κινδυνεύουμε να μην πάμε απλά σε ανισόπεδη ανάπτυξη, αλλά σε «ανάπηρη» ανάπτυξη σε πολλά μέρη της περιφέρειάς μας.

Πρόκειται, επίσης, για ένα σοβαρό λάθος στον τρόπο με τον οποίο κατανέμονται και αξιοποιούνται οι πόροι. Είναι σαφές ότι κινδυνεύουμε να ενισχύσουμε τις πλουσιότερες περιοχές σε βάρος των φτωχότερων. Είναι, επίσης, σαφές ότι πρόκειται περί λάθους και περί αδυναμίας του τρόπου με τον οποίο κινούμε και υλοποιούμε την αλληλεγγύη και την κοινωνική συνοχή.

Κινδυνεύουμε να δημιουργήσουμε ρήγματα.

Υπάρχουν τώρα μερικά κρίσιμα ερωτήματα. Μας απασχολεί, αγαπητοί φίλοι, κύριοι Υπουργοί και ως Κυβέρνηση ότι υπάρχει και διευρύνεται αυτή η ανισότητα; Απασχολεί αυτό το θέμα το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, το Υπουργείο Εσωτερικών, αλλά και τα άλλα Υπουργεία με τα τομεακά τους προγράμματα. Αν τους απασχολεί, θα πρέπει να βρούμε το επίπεδο, το πεδίο που θα το κουβεντιάσουμε, το πεδίο που θα συντονιστούμε και που θα κάνουμε διορθωτικές κινήσεις, γιατί έχουμε ανάγκη από διορθωτικές κινήσεις.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο θέμα της Κυβέρνησης. Μας απασχολεί, κύριοι συνάδελφοι, ως Κοινοβούλιο, πώς δηλαδή αναπτύσσεται η περιφέρεια ή απασχολεί μόνο μερικούς Βουλευτές κάθε περιφέρειας που θεωρούν ότι είναι έντονο το πρόβλημα στην περιφέρεια; Τους άλλους τους αφορά; Και αν τους αφορά πού το κουβεντιάζουν, πώς κινούμαστε; Δεν μας αφορά, επαναλαμβάνω ως Κοινοβούλιο; Μας αφορά, κύριοι συνάδελφοι και μας αφορά όλους.

“Όμως, αφορά μόνο το Κοινοβούλιο; Δεν αφορά τους τοπικούς φορείς, τις τοπικές εξουσίες, τους τοπικούς θεσμούς; Είναι ανεύθυνοι αυτοί; Δεν έχουν μέρος ευθύνης για το πώς προωθείται η ανάπτυξη, η ευημερία και η πρόοδος στο νομό τους; Είναι απλοί σχολιαστές μιας πραγματικότητας; Απλώς συνδικαλίζονται; Απλώς βλέπουν, απλώς σχολιάζουν; Νομίζω ότι μας αφορά όλους. Και μας αφορά τώρα που μπορούμε να κάνουμε διορθωτικές κινήσεις, τώρα που μπορεί να γίνει ένας σχεδιασμός ακόμα και των δημοσίων επενδύσεων και των επενδυτικών προγραμμάτων, τώρα που μπορούν και τα περιφερειακά συμβούλια να κάνουν διορθωτικές κινήσεις, τώρα που μπορούμε με τον νέο αναπτυξιακό νόμο να δώσουμε ιδιαίτερα κίνητρα στις περιφέρειες που πάσχουν, τώρα που μπορούν να υπάρξουν ειδικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, τώρα που μπορούν να υπάρξουν ολοκληρωμένα προγράμματα απασχόλησης, σε μειονεκτικές περιοχές.

Σε επίπεδο Κυβέρνησης, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί, θα μπορούσε η Διυπουργική Επιτροπή, που έχει συσταθεί για την ανασκόπηση της υπαίθρου, να δει ανά περιφέρεια τα προβλήματα, να εντοπίσει τα θέματα και να δώσει κατευθύνσεις προς τα Υπουργεία.

Θα μπορούσαμε επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, ως Κοινοβούλιο να διεκδικήσουμε αυτό που κάποιοι ζήτησαν από το σεβαστό Πρόεδρο κ.Κακλαμάνη να κάνει μια μόνιμη διακομματική επιτροπή που θα παρακολουθεί την εξέλιξη στην περιφέρεια, θα συνδέεται με τη γενική γραμματεία κάθε περιφέρειας και θα μπορεί να προτείνει λύσεις και απόψεις. Νομίζω, επαναλαμβάνω ότι είναι θέμα που μας αφορά όλους.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω λέγοντας ότι εγώ στηρίζω τον Προϋπολογισμό, όχι από καμία κομματική υποχρέωση, αλλά επειδή πιστεύω συνειδητά ότι με συγκεκριμένο, σαφή και καθαρό τρόπο δείχνει τις αναπτυξιακές του δυνατότητες και το κοινωνικό του πρόσωπο. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Κοσιώνης, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν συζητάμε τον Προϋπολογισμό, από τις τοποθετήσεις που γίνονται αποδεικνύεται ότι κάθε ένας τομέας που έχει σχέση και με κάποιο αντίστοιχο Υπουργείο, έχει το δικό του ενδιαφέρον, γιατί δείχνουν τις γενικότερες τάσεις της κυβερνητικής πολιτικής και μπορεί να βγάλει κανείς τα συμπεράσματα και ως κόμματα, αλλά και αυτοί που ακούν ή διαβάζουν τις τοποθετήσεις των κομμάτων μέσα στη Βουλή.

Βέβαια, ο μεγαλύτερος αριθμός των Βουλευτών του κυβερνητικού κόμματος, ξεκινάει απ' αυτό που έχει γίνει πλέον συνήθεια, δηλαδή τις μεγαλοστομίες ότι είμαστε πλέον η Ευρώπη των είκωσι πέντε, είμαστε αυτοί που αναλαμβάνουμε την Προεδρία, είμαστε αυτοί που εντάξαμε την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είμαστε, ...και στη συνέχεια μπαίνουν και σε επιμέρους λεπτομέρειες, χωρίς να κοιτάζουν προς τα κάτω και κυρίως στη σκληρή πραγματικότητα που απασχολεί τον Έλληνα. “Όμως, ανάμεσα σ' όλους αυτούς τους τομείς, υπάρχουν και ορισμένοι τομείς που έχουν μια ιδιαίτερη ευαισθησία και ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Και τέτοιοι τομείς είναι οι τομείς της υγείας και της πρόνοιας. Γιατί είναι ευαίσθητοι; Γιατί ο χρήστης τέτοιων υπηρεσιών είναι ο εν δυνάμει υποψήφιος άρρωστος, είναι ο άρρωστος, είναι ο σκατεμένος, είναι ο υπερήλικας, είναι ο νεφροπαθής, είναι ο εξασθλωμένος, είναι ο χρήστης ναρκωτικών, είναι το άτομο με ειδικές ανάγκες, είναι ο κάτοικος της ακριτικής περιοχής που δεν ξέρει αν θα διαμετακομιστεί σωστά και γέγκαιρα με το ΕΚΑΒ, έτσι όπως πάνε να το κάνουν τώρα.

Είναι λοιπόν άτομα τα οποία θεωρούν ότι μπορούν να έχουν αποκούμπι τον τομέα της υγείας και της πρόνοιας.

Είναι τέλος -και αυτό πρέπει να το θυμηθούν κάποτε, αν θέλουν, οι κυβερνητικοί Βουλευτές- το αποκούμπι για το εργατικό και παραγωγικό δυναμικό της χώρας από την εκμετάλλευσή του οποίου και από το γενικότερο σύστημα συγκεντρώνεται πλούτος σε λίγα χέρια. Αυτό το δυναμικό, γίνεται που γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσής, θα έπρεπε τουλάχιστον να έχει μια

πρόσβαση γρήγορη, ισότιμη και δωρεάν στο σύστημα της υγείας. Την έχει; Δεν την έχει, αγαπητοί συνάδελφοι. Και αυτά είναι από τα θέματα τα οποία πρέπει να εξετάσουν όσοι λένε μεγάλα λόγια.

Στο θέμα των αριθμών, δεν θέλω να πω τίποτα περισσότερο. Έχω μια αντιπάθεια προς τους αριθμούς. Ακούστηκαν χθες φοβερά πράγματα που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Στην πράξη η αύξηση των κονδυλίων για την υγεία και την πρόνοια δεν ξεπερνά το 2,56%. Ο χρήστης τέτοιων υπηρεσιών υγείας καταλαβαίνει τι τον περιμένει. Ακόμα τραγικότερη είναι η κατάσταση, όταν είναι γνωστό ότι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας τα τελευταία χρόνια στο πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων ποτέ δεν ξεπέρασε το 55-60% εκείνου που είχε υποχρέωση να κάνει. Και αυτό για λόγους γενικότερης οικονομικής πολιτικής.

Μια και μίλησα για νούμερα, θα ήθελα να πω κάτι που έχει μια μικρή σημασία. Είναι ένα νούμερο που υπάρχει στον Προϋπολογισμό και ένα νούμερο που έπρεπε να υπάρχει και δεν υπάρχει. Αυτό που υπάρχει είναι εκείνο που προβλέπεται για τις εφημερίες. Δεν υπάρχει καμία σχεδόν αύξηση. Είναι πάρα πολύ μικρό νούμερο και δεν βολεύει όλον αυτόν τον μηχανισμό -με την καλή έννοια του όρου- ο οποίος πρέπει να πληρώνεται, αφού λόγω έλλειψης προσωπικού κάνει υπερωρίες. Και αυτό που δεν υπάρχει και έπρεπε να υπάρχει ήταν η πρόβλεψη ενός κονδυλίου για τις προσλήψεις. Στο Εθνικό Σύστημα Υγείας με δήλωση που έχει γίνει μέσα στη Βουλή είναι γύρω στις 22.000. Δεν έχει γίνει τίποτα μέχρι τώρα.

Όλο αυτό το σκηνικό φέρνει σε στασιμότητα το Σύστημα Υγείας και Πρόνοιας με στόχο τελικά την περαιτέρω υποβάθμισή του. Αυτό γίνεται στα πλαίσια του καινούριου ιδεολογήματος της ελεύθερης αγοράς, όπου ο πόνος, η αρρώστια και η ζωή του ατόμου μπαίνουν μέσα στη ζυγαριά του κέρδους. Το ότι πάμε σε μια τέτοια πορεία φαίνεται και από το γεγονός ότι το 77,25% από τις λειτουργικές δαπάνες των νοσοκομείων καλύπτεται από τα νοσήλια. Και τις περισσότερες φορές, τώρα με τα απογευματινά ιατρεία είναι αυτό που πληρώνει από την τσέπη του ο απλός εργαζόμενος. Μόνο το 3,11% πληρώνεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Αυτό δίνει την τάση αποκρατικοποίησης του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Αυτό το πράγμα που επικρατεί στο σύστημα υγείας ωθεί τον απλό κοσμάκη να πάει στα ιδιωτικά ιατρεία και νοσοκομεία. Αυτό φαίνεται. Και είναι από τους δείκτες που αποσιωπούν τελείως οι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, αλλά και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, γιατί υπάρχει συναντίληψη σ' αυτό το θέμα. Δηλαδή από τις 100 δραχμές που δαπανώνται για την υγεία, το 45% πηγαίνουν σε ιδιωτικά ιδρύματα και πληρώνονται από την τσέπη των εργαζομένων. Είμαστε πρώτοι στην Ευρώπη, ενώ από πλευράς δημοσίων επενδύσεων για την υγεία είμαστε τελευταίοι. Αυτοί δεν είναι δείκτες;

Το ίδιο συμβαίνει περίπου και στην πρόνοια. Ο ν. 2646/1998 είναι προέκταση και συμπλήρωση - δεν κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση- δύο νόμων που είχε φέρει προηγουμένως η Νέα Δημοκρατία. Ο νόμος του 1998 λοιπόν κάνει την εξής διάκριση. Καταργεί την έννοια της πρόνοιας και την αντικαθιστά με την έννοια της φροντίδας. Αυτό δεν είναι απλώς μια αλλαγή λέξης. Αλλάζει το νόημα ιδεολογικά και πολιτικά πλέον.

Γιατί ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι η πρόνοια είναι η έγκαιρη, η εκ των προτέρων φροντίδα, η πρόληψη, ενώ η φροντίδα είναι το απλό ενδιαφέρον, η ενασχόληση όταν δημιουργηθεί το πρόβλημα και όχι για να προλάβεις το πρόβλημα. Και προβλέπονται διάφορα.

Ακούστηκαν χθες τρομερά πράγματα εδώ μέσα. Θα πω ένα, δύο γιατί δεν έχω πολύ χρόνο.

Έγινε αποκέντρωση των υπηρεσιών Πρόνοιας. Και ακούστε μία από τις αποκεντρώσεις. Και το λέω αυτό με ευθύνη, επειδή ήμουν οκτώ ολόκληρα χρόνια πρόεδρος παιδικού σταθμού στην Πάτρα. Στα ενενήντα παιδιά μόνο δύο ή τρεις γονείς πλήρωναν, γιατί ήταν κάποιοι που δεν μπορούσαμε να συμπληρώσουμε τον αριθμό αλλιώς. Από τους άλλους δεν πλήρωνε κανένας. Τώρα πληρώνουν όλοι τροφεία. Τώρα βέβαια θα αρχίσουν να πληρώνουμε και για τα σκυλιά.

Αυτό σημαίνει ότι γίνεται μία μετάθεση ευθυνών από την κεντρική εξουσία η οποία έχει συγκεκριμένο στόχο και συγκεκριμένη κατεύθυνση. Δεν είναι ούτε αδυναμίες ούτε παραλήψεις. Είναι συγκεκριμένη πολιτική και ιδεολογική κατεύθυνση που βοηθάει στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης χωρίς να της δίνει το αποκούμπι πρόνοιας και υγείας, έτσι που να έχουμε κέρδη του 349%, να έχουμε αυτό που λέει ο κ. Χριστοδουλάκης –και επαίρονται όλοι- Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν 3,8%. Και πού πάει, αγαπητοί συνάδελφοι, το 3,8%; Πού πάει;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Σε εξοπλιστικά προγράμματα κλπ. Και στον απλό κοσμάκη έρχεται πλέον η φορολόγηση, έρχονται χίλια δυο πράγματα.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής:

Πώς εξηγείται αυτό το πράγμα; Διότι υπάρχουν ορισμένα πράγματα τα οποία έχουν ιδεολογικό χαρακτήρα. Τα έλεγε κάποτε το ΠΑΣΟΚ. Τώρα βέβαια τα έχει εξαφανίσει, όπως παραδείγματος χάρι την έννοια της εργασίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Μην μπαίνετε τώρα σε ιδεολογικά νερά. Έχετε μόνο δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το 1985, κύριε Πρόεδρε –και το ξέρετε πολύ καλά– έγινε μία μεγάλη στροφή του μεγάλου επενδυτικού κεφαλαίου σε δύο τομείς οι οποίοι ήταν παρθένοι μέχρι εκείνη τη στιγμή. Ο τομέας του Πολιτισμού και ο τομέας της Υγείας. Και οι επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα είναι τεράστιες σε αξονικούς τομογράφους και στα πάντα και υποβαθμίζεται ο δημόσιος τομέας υγείας. Και αυτό είναι συγκεκριμένη ιδεολογική κατεύθυνση. Ξέρει τι κάνει το ΠΑΣΟΚ!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Ανωμερίτης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 ακολουθεί τα βασικά χαρακτηριστικά των προϋπολογισμών του ΠΑΣΟΚ οι οποίοι καταρτίστηκαν μετά το 1994 και οι οποίοι παρά τις δύσκολες συγκυρίες συνέθεταν τους στόχους της βασικής στρατηγικής του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή τους στόχους της σταθεροποίησης, της ανάπτυξης και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η επίτευξη εξάλλου των στόχων των τελευταίων προϋπολογισμών παρά τις δυσλειτουργίες της διεθνούς οικονομικής και πολιτικής σκηνής προωθούν, ακόμα και σε περίπτωση πολεμικής εμπλοκής στη Μέση Ανατολή τον Ιανουάριο, προσδοκίες θετικής εξέλιξης και για τον Προϋπολογισμό τον οποίο συζητάμε σήμερα.

Με κύριους στόχους την εξασφάλιση των αναγκών πόρων για την ενίσχυση της ανάπτυξης της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας, τη στήριξη των εισοδημάτων των εργαζομένων και των συνταξιούχων, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την κοινωνική προστασία για όλους και κυρίως για τους ανέργους που αποτελούν το μεγάλο θέμα της σημερινής πραγματικότητας, η Κυβέρνηση παρουσιάζει έναν Προϋπολογισμό του οποίου οι βασικοί άξονες δημοσιονομικής πολιτικής οδηγούν σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, χαμηλό πληθωρισμό, νέες θέσεις εργασίας, περιορισμό του ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης και αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 κυρίως επιδιώκει την επίτευξη του στόχου της δημοσιονομικής σύγκλισης μέσα πλέον στην Ευρωζώνη, καθώς και την αντιμετώπιση των επιπτώσεων μιας συνεχιζόμενης ύφεσης τόσο στον Ευρωπαϊκό χώρο όσο και στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Η επίτευξη των πιο πάνω στόχων θα επιδιωχθεί με τη διατήρηση των συνθηκών σταθερότητας της οικονομίας, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, που είναι και ένα από τα μεγαλύτερα θέματά μας, τη διατήρηση των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, που είναι και οι μεγαλύτεροι στην Ενωμένη Ευρώπη, την ενδυνάμωση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, την έμφαση στην κοινωνική συνοχή που άρχισε από το 2000 και μετά και ιδιαίτερα από τα μέτρα τα οποία ελήφθησαν το φετινό χρόνο, την

αύξηση της απασχόλησης και την απελευθέρωση των αγορών προς όφελος των καταναλωτών, γιατί αν δεν είναι προς όφελος των καταναλωτών δεν έχουν την αιτιολογική τους βάση.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική ναυτιλία ως οικονομικός τομέας κατέχει πρωτεύουσα θέση μεταξύ των τομέων της συνολικής οικονομίας. Αποτελεί τον τομέα εκείνο, ο οποίος συνεισφέρει στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα σε ένα σύνολο εισπράξεων 14,8 δισεκατομμυρίων ευρώ. Απασχολεί τριάντα χιλιάδες ναυτικούς από τους οποίους οι δεκαοκτώμισι χιλιάδες εργάζονται σε πλοία υπό ελληνική σημαία με 0% ανεργία στο συνολικό κλάδο, αφού το μεγαλύτερο πρόβλημα του κλάδου σήμερα είναι οι νέες θέσεις εργασίας, είναι η ίδια η απασχόληση, είναι η έλλειψη ανθρώπινου δυναμικού. Απασχολεί έντεκα χιλιάδες εργαζόμενους σε ναυτιλιακές εταιρείες, οι οποίες, ανεξαρτήτως πού έχουν τη σημαία των πλοίων τους, έχουν ως έδρα τους την Ελλάδα και κυρίως τον Πειραιά. Αποτελεί ως ελληνική σημαία το μεγαλύτερο στόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού κατέχει το 58% της χωρητικότητας μεταφορικού φορτίου του κοινοτικού στόλου. Για να αντιληφθεί κανείς τις διαφορές, θα πρέπει να δει ότι απέναντι στο 58%, που κατέχει η Ελλάδα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η δεύτερη χώρα είναι η Ιταλία με 13%, ακολουθεί η Γερμανία με 9% και η πάλα ποτέ Μεγάλη Βρετανία με 5% του κοινοτικού στόλου.

Φυσικά, μέσα στο χώρο της ναυτιλίας θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψη μας και τον ελληνόκτητο στόλο που κάτω από σαράντα τέσσερις διαφορετικές σημαίες αποτελεί ως στόλος στην παγκόσμια σκηνή την πρώτη δύναμη στον κόσμο, αφού κατέχει το 15,5% της παγκόσμιας χωρητικότητας και το 17,8% της μεταφορικής ικανότητας.

Τέλος το κυριότερο στοιχείο των τελευταίων χρόνων αλλά και της περυσινής και της φετινής χρονιάς, είναι η μείωση της ηλικίας του ελληνικού στόλου. Από τα τριάντα χρόνια που ήταν η ηλικία των ελληνικών σκαφών μειώθηκε πέρυσι στα 15,9 έτη που είναι ένα ρεκόρ στην παγκόσμια σκηνή, ηλικία που τον κάνει φυσικά έναν από τους πιο ανταγωνιστικούς στόλους στον κόσμο.

Η ελληνική ποντοπόρος φορτηγός ναυτιλία δραστηριοποιείται στο διεθνές θαλάσσιο μεταφορικό δίκτυο με αποτέλεσμα να εξυπηρετεί σε πάρα πολύ μεγάλο ποσοστό της χωρητικότητας του στόλου στις μεταφορικές σχέσεις και ανάγκες ιδιαίτερα των τρίτων χωρών. Αποτελεί, λοιπόν, η ελληνική ναυτιλία έναν καθαρά εξαγωγικό κλάδο, ο οποίος έχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, σε μια μάλιστα μικρή χώρα όπως η χώρα μας, η παραγωγική διαδικασία να διεξάγεται σχεδόν εξ ολοκλήρου εκτός του ελλαδικού χώρου και χωρίς σημαντικό κόστος για την εθνική οικονομία, αφού είναι γνωστό ότι για να εισπράξουμε αυτά τα 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ που έρχονται στο ισοζύγιο, δαπάνάμε ελάχιστα λεφτά.

Θα πρέπει επίσης να σημειώσω ότι το ναυτιλιακό κεφάλαιο έχει σημειώσει εντυπωσιακή πρόοδο τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο μέσα από τη συμμετοχή του στους άλλους τομείς της οικονομίας, όπως είναι ο δευτερογενής τομέας ή ο τριτογενής μέσα από τις τράπεζες, τον τουρισμό, το εμπόριο και τις κατασκευές, αλλά κυρίως με επενδύσεις που ξεπερνούν τα τρία δισεκατομμύρια ευρώ μόνο σε νέες παραγγελίες μια και η ανανέωση του ελληνικού στόλου είναι εξαιρετικά σημαντική τα τελευταία χρόνια.

Θυμίζω ότι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε τουλάχιστον διακόσια πενήντα νέα πλοία χτίζονται και, όπως είπα και στο Συμβούλιο Υπουργών της Ενωμένης Ευρώπης την περασμένη εβδομάδα, είναι κρίμα εμείς να παίρνουμε μέτρα για την ποιοτική ναυτιλία, να ανανεώνουμε τον ευρωπαϊκό στόλο αλλά τα πλοία αυτά κατά 95% να βαπτίζονται στην Κορέα, την Κίνα και την Ιαπωνία.

Φυσικά όλη αυτή η θετική εξέλιξη στο χώρο της ναυτιλίας δεν έχει γίνει τυχαία. Η ελληνική πολιτεία πάντα στήριζε και στηρίζει την ελληνική ναυτιλία και διαχρονικά έχει λάβει ισχυρότατα μέτρα τα οποία μπορεί κανείς να τα διαβάσει και να τα αποτυπώσει και στον Προϋπολογισμό που έχει κατατεθεί.

Μόνο για το 2002 λάβαμε πρόσθετα μέτρα όπως, η μείωση της φορολογίας των ναυτικών στο 3% που μαζί και με το νέο

φορολογικό νομοσχέδιο που ψηφίσαμε την περασμένη εβδομάδα ισοδυναμεί με μηδέν, μέσα στα πλαίσια των νέων ορίων.

Μειώσαμε τη φορολογία των αξιωματικών στο 6%.

Δώσαμε δικαίωμα ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η κρίση στο χώρο της ναυτεργασίας, δεν υπάρχουν δηλαδή, ναυτικοί, να το πούμε απλά, δώσαμε τη δυνατότητα να ξαναεργάζονται οι συνταξιούχοι ναυτικοί όταν βγαίνουν στη σύνταξη, παίρνοντας και τη σύνταξη τους.

Αυξήσαμε τις συντάξεις των ναυτικών στο 70% του πραγματικού μισθού μέσα σε τέσσερα χρόνια και φυσικά εντάξαμε για πρώτη φορά στην ιστορία της ναυτεργασίας το επίδομα των Κυριακών, δηλαδή το περίφημο 22% μέσα στις συντάξεις, ικανοποιώντας ένα πάγιο αίτημα των ναυτικών.

Μειώσαμε τη φορολογία των πλοίων και τη φέραμε στο επίπεδο εκείνο που είναι και η φορολογία των άλλων χωρών της Ενωμένης Ευρώπης, κάνοντας έτσι πιο ανταγωνιστικό το ελληνικό πλοίο.

Ενεργοποιήσαμε την απελευθέρωση των θαλασσιών ενδομεταφορών. Πήραμε μια σειρά μέτρων για τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη και συντάξαμε και ακολουθούμε συγκεκριμένα μέτρα στους στόχους μιας εθνικής λιμενικής πολιτικής, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε δυο πράγματα τα οποία είπα και στους συναδέλφους μου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Υπουργών, ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που διαθέτει Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, τιμώντας έτσι και την παράδοσή της, αλλά και τα μεγέθη αυτά που σας ανέφερα και από την άλλη πλευρά είναι η χώρα εκείνη που είναι πολυνησιακή και ακριβώς επειδή είναι πολυνησιακή και σκέπτεται πρώτα την ελληνική περιφέρεια και τα νησιά, δεν μπορεί παρά να έχει μια εθνική λιμενική πολιτική, αφού η Ελλάδα έχει μικρά, μεγάλα, μεσαία λιμάνια, χίλια διακόσια πενήντα εκ των οποίων τα τετρακόσια πενήντα είναι μεγάλα οργανωμένα λιμάνια.

Άρα λιμάνια, αλιευτικά καταφύγια, μαρίνες και οργανωμένοι μόλοι αποτελούν ένα σύνολο λιμένων που καμιά άλλη χώρα δεν έχει.

Μαζί με τις δαπάνες για την ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού του Υπουργείου και του Λιμενικού Σώματος την υλικοτεχνική υποδομή και την εισαγωγή νέων τεχνολογικών υποδομών, θυμίζω ότι σε όλα τα θέματα, στα θέματα ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, στα θέματα ελέγχου της ναυσιπλοΐας προηγουμάστε κατά δεκαετίες μπροστά από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Και δεν είναι τυχαίο ότι όταν ακούσαμε για το ναυάγιο του «Πρεστιζ» διάφορες κριτικές, η απάντηση ήταν ότι στην Ελλάδα κάνουμε επιθεωρήσεις πλοίων, φέτος, τώρα το 2002 29%, όταν η Γαλλία που κατηγορούσε τότε με αφορμή το Πρεστιζ, τις διάφορες χώρες αλλά και εμάς, είχε κάνει μόνο 9%.

Έτσι μέσα απ' αυτά τα ηλεκτρονικά συστήματα ελέγχου που σήμερα με ραντάρ, με δορυφόρους και με σύγχρονα μέσα τεχνολογίας προστατεύουμε την ανθρώπινη ζωή και κυρίως το θαλάσσιο περιβάλλον, πιστεύω ότι πραγματικά το YEN στηρίζει και την ανάπτυξη αλλά ταυτόχρονα προετοιμάζεται και για την ορθή διοργάνωση και την ασφαλή προετοιμασία των Ολυμπιακών αγώνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στρατηγικός στόχος του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας είναι η στήριξη της ποιοτικής ναυτιλίας. Και όταν λέμε ποιοτική ναυτιλία, εννοούμε μια ναυτιλία η οποία υπηρετεί την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, την προστασία του περιβάλλοντος, την ανταγωνιστικότητα και φυσικά την κερδοφορία.

Μια ναυτιλία, λοιπόν, υψηλών προδιαγραφών και κύρους με σεβασμό στις διεθνείς συνθήκες, το δίκαιο της θάλασσας και τις αποφάσεις των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ελληνική ναυτιλία κατά τη διάρκεια της ελληνικής Προεδρίας έχει θέσει τρεις προτεραιότητες. Και δε είναι τυχαίο ότι μια από αυτές τις προτεραιότητες που τη θέσαμε και τη δώσαμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον περασμένο Ιούνιο είχε ακριβώς φωτογραφία αυτού που συνέβη λίγους μήνες αργότερα με το Πρεστιζ.

Για μας το πρώτο είναι η βελτίωση της εικόνας της κοινωνικής ναυτιλίας, η εκπαίδευση των ναυτικών, η στήριξη των ναυτικών και το κύρος του ναυτικού επαγγέλματος. Δεύτερον την

ενίσχυση της ασφάλειας της ναυτιλίας και φυσικά ως τρίτο την αποτροπή κάθε παράνομης πράξης κατά των πλοίων, των λιμένων και των ανθρώπων, κατά των συμφερόντων της ευρωπαϊκής ναυτιλίας.

Στόχοι επίσης τους οποίους θέλουμε να προωθήσουμε –και πιστεύω ότι έτσι στηρίζουμε την οικονομική μεγέθυνση για το 2003 θα είναι πρώτον η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού στόλου, μέτρα τα οποία σκοπεύουμε να ανακοινώσουμε τον Ιανουάριο. Επίσης η βελτίωση της ποιότητας της ναυτικής εκπαίδευσης, διότι πλοίο και ναυτιλία δεν είναι τα σίδερα, οι μηχανές και τα ραντάρ. Ναυτιλία είναι οι άνθρωποι της και φυσικά αυτούς τους ανθρώπους θέλουμε να τους έχουμε το καλύτερο δυνατό επίπεδο παγκοσμίως, μια και ο ανταγωνισμός ακόμα και στα πληρώματα είναι πλέον ανελέητος.

Τρίτον δημιουργία ειδικού καθεστώτος, θα έλεγα και ειδικού νηολογίου για τα επαγγελματικά σκάφη αναψυχής, την προώθηση του θαλάσσιου και καταδυτικού τουρισμού που λείπει από τη νομοθεσία μας και πρέπει να τον εισάγουμε. Φυσικά την τηλειατρική στα πλοία και την τηλεεκπαίδευση που θα λειτουργήσει από την επόμενη σχολική χρονιά, την αναβάθμιση των λιμένων και φυσικά την περαιτέρω ενίσχυση των θαλασσιών συνόρων.

Πρέπει να πούμε ότι πράγματι στη χώρα μας με τα εκτεταμένα σύνορα που έχουμε με δεκαέξι χιλιάδες χιλιόμετρα ακτογραμμών πρέπει να καταβάλλουμε μεγάλη προσπάθεια –και προς αυτό θα πρέπει να έχουμε τη σύμφωνη γνώμη και την αλληλεγγύη όλων των ευρωπαϊκών χωρών– πρώτον για να εμποδίσουμε τη μη νόμιμη είσοδο μεταναστών στη χώρα μας και δεύτερον, εμείς θα συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που κάνουμε, όταν ανθρώπινη ζωή κινδυνεύει στη θάλασσα να μη μας ενδιαφέρει από πού είναι και να προσπαθούμε, όπως έγινε και τις τελευταίες δύο ημέρες, με μεγάλες προσπάθειες, δαπάνες και ανθρώπους, να σώσουμε ανθρώπινες ζωές. Φυσικά θα ενισχύσουμε όλους τους εμπορικούς της ελληνικής ναυτιλίας τόσο στην ποντοπόρο, όσο και στην ακτοπλοΐα τη μεσογειακή και την τουριστική ναυτιλία. Είμαστε αισιόδοξοι ότι το 2003 θα είναι μια ακόμη καλύτερη χρονιά από το καλό 2002. Το «καλό» το λέω από πολλές πλευρές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω αυτήν την σύντομη συνεισφορά μου στη συζήτηση του Προϋπολογισμού με ένα θέμα το οποίο και ως οικονομολόγος με προκαλεί. Είναι το θέμα το οποίο συνεχώς θέτουμε ότι είμαστε τελευταίοι, ότι είμαστε οι φτωχοί, οι κακομοίρηδες μου θυμίζει μια φράση που λέει ένας καλός μου φίλος, ότι η Ελλάδα πηγαίνει καλά γιατί όλοι λέμε ότι η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια –πάντα τα τελευταία χρόνια λέμε– βρίσκεται σε διαρκή κρίση. Εγώ δε μιλάω από την πλευρά του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας, γιατί θα είχα και μια δικαιολογία εκπροσωπώντας φυσικά θεσμικά αυτό το ρόλο, να πω ότι να η Ελλάδα είναι και κάπου πρώτη. Και όχι πρώτη, παντοδύναμη. Αλλά δεν είναι έτσι. Εάν δει κανείς τους δείκτες είτε της ιδιοκατοίκησης, της κινητής τηλεφωνίας, είτε παραγωγικών κλάδων –να μη τους αναφέρω ξεχωριστά– θα δει κανείς ότι δεν είναι αυτή η εικόνα που μας ταιριάζει. Και ιδιαίτερα μάλιστα σε μια εποχή όπου στη νεοφιλελεύθερη και άνηση παγκοσμιοποίηση που κάνει του φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους, οι πολίτες των λιγότερων ανεπτυγμένων χωρών είναι αυτοί που οδηγούνται στη φτώχεια και όχι αυτοί που ανήκουν σε υπερσύνολα και εθνικές ομάδες που θεωρούνται από τις πιο ανεπτυγμένες και ευημερούσες στον κόσμο. Σαφώς και έχουμε πολύ δρόμο να διανύσουμε, σαφώς και υπάρχουν πολίτες με σημαντικά οικονομικά προβλήματα. Σαφώς και υπάρχει και ανεργία. Η ανεργία δεν είναι ένα στατιστικό μέγεθος. Η ανεργία είναι ένα πραγματικό γεγονός που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Αλλά όλα αυτά, όπως είπα και ο αγαπητός συνάδελφος κ. Σαλαγιάννης προηγουμένως, δεν μπορούμε να τα ισοπεδώσουμε. Δεν μπορούμε να μοιράζουμε δυστυχία σε όλους τους πολίτες και να έχουμε μονίμως εικόνα μιζέριας σε μια χώρα που είναι πολύ καλύτερη από οποιαδήποτε άλλη χώρα, χωρίς να βάλω μέσα τον πολιτισμό και τα κλιματολογικά στοιχεία κλπ. Αλλά θα ήθελα, κλείνοντας, να πω ότι σαν οικονομολόγος αισθάνομαι περίεργα γιατί ακούω πολλούς

συναδέλφους από την Αντιπολίτευση να μιλούν για την παραοικονομία την οποία προσδιορίζουν σε 35% και 37%.

Κοιτάξτε, κακώς έχουμε παραοικονομία και μάλιστα τόσο υψηλή. Και εδώ μπορεί κανείς να κάνει κριτική και στην Κυβέρνηση και σε όλους γιατί επιτρέπουμε σε μεγάλους τομείς, ακόμα και στον αγροτικό τομέα όπου η παραοικονομία είναι δυσθεώρατη, να έχουμε τόσο μεγάλη παραοικονομία.

Αλλά προσέξτε: Εάν δεχθούμε ότι έχουμε αυτό το ποσοστό τη παραοικονομίας, τότε το κατά κεφαλήν ΑΕΠ δεν είναι στο 71%, είναι στο 92%. Και όλα τα μεγέθη αυξάνουν και δεν είναι αυτά που λέμε.

Υπάρχουν, λοιπόν, πραγματικά μεγέθη και υπάρχουν μεγέθη τα οποία, αν δεχθούμε την παραοικονομία, τότε είναι πολύ πιο υψηλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω λέγοντας ότι η Ελλάδα στο έτος που φεύγει είδε πρώτον τη χώρα να μπαίνει στο ευρώ. Την τρομοκρατία με τον κύριο άξονά της να συντρίβεται. Την Κύπρο να μπαίνει στην Ενωμένη Ευρώπη και τους οικονομικούς δείκτες να βελτιώνονται. Αυτά είναι μεγέθη τα οποία κανείς δε μπορεί να παραγνωρίσει, γι' αυτό και πιστεύω ότι όλοι θα στηρίξουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό που με τα ίδια μεγέθη και ακολουθώντας τους προηγούμενους προϋπολογισμούς, θα συμβάλει στο να γίνει η Ελλάδα ακόμη μεγαλύτερη, ακόμη καλύτερη. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Η κ. Φουντουκίδου έχει το λόγο.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Κύριε Ανωμερίτη, τα πραγματικά οικονομικά μεγέθη αναζητάμε γι' αυτό είμαστε σήμερα εδώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μείζον, ηθικό και πολιτικό ζήτημα η διαπιστωμένη πλέον αναξιοπιστία των προϋπολογισμών της Κυβέρνησης. Λογιστική αναταξινόμηση την ονόμασαν. Όμως, στα απλά ελληνικά το λέμε ψεύδος και απάτη όταν προσπαθείς να συγκαλύψεις το δημόσιο χρέος, τα ελλείμματα και να τα εμφανίσεις πλεόνασμα.

Προκύπτει, λοιπόν, το ερώτημα ποιος είναι ο σκοπός και το νόημα της πολιτικής. Είναι να εμπαίζει και να εξαπατάς το λαό ή να τον υπηρετείς; Η αντίληψή μας συνηγορεί στο δεύτερο.

Ενώσα πραγματική έκπληξη με την ενόχληση του εισηγητού σας από την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την επανίδρυση του κράτους. Είναι προφανές ότι σ' αυτό το περιβόλι της μίζας και της διαφθοράς κάποιοι περπατούν πάρα πολύ άνετα. Δεν τους ενόχλησαν οι επισημάνσεις του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ότι οι λέξεις «συναλλαγή και διαφθορά» πολλές φορές χωριούν μπροστά στην πραγματικότητα. Είναι βλέπετε ευκολότερο να υβρίζουν και να απαξιώνουν τη δικαιοσύνη και τους θεσμούς. Ούτε το ότι φιγουράρουμε στις πρώτες πέντε θέσεις της παγκόσμιας λίστας για τη διαφθορά. Τι κάνει ο πολίτης; Ταλαιπωρείται μια εβδομάδα για ένα δημόσιο έγγραφο, όταν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες θέλει ελάχιστες ώρες.

Όταν η κακοδιαχείριση επιβαρύνει με πρόστιμα τον ελληνικό λαό, κύριοι Υπουργοί, κανένας δεν εγκυβερνάει. Προσφεύγετε σε ψευδολογίες για να συγκαλύψετε τη χαμηλή –ούτε 11%- απορόφηση από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Δεν έχετε συνειδητοποιήσει κάτι απλό, ότι οι χαμένες ευκαιρίες κοστίζουν. Και ξέρετε γιατί; Γιατί το λογαριασμό τον στέλνεται στο λαό. Αυτός είναι που πνίγεται. Αυτός είναι που μένει στο περιθώριο αφού του στερεείτε υποδομές και πόρους για την ανάπτυξή του. Σ' αυτόν επίσης μεταφέρετε και τα ελλείμματα της κοινωνικής σας πολιτικής, αφού το ευρισκόμενο σε βαθύ κόμμα ΕΣΥ και η ταλαιπωρημένη από τις πολλές μεταρρυθμίσεις σας παιδεία και τα υπερχρεωμένα ασφαλιστικά ταμεία, τους στέλνουν σε ιδιωτικά θεραπευτήρια, ιδιωτικά σχολεία και ασφαλιστικές εταιρείες.

Χρωστάτε στα ασφαλιστικά ταμεία και έχετε τους συνταξιούχους στο περιθώριο με συντάξεις πείνας, με απλήρωτα τα νοσήλια τους, τους γιατρούς και τα φάρμακά τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΠΤΟΣ**)

Οι οκτακόσιες είκοσι χιλιάδες απ' αυτούς είναι κάτω από το όριο της φτώχειας και οι τετρακόσιες χιλιάδες, κύριε Ανωμερί-

τη, είναι αγρότες. Αυτοί που εσείς τους αρνείστε το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης.

Αυτή είναι η ταυτότητα της Κυβέρνησής σας. Και είναι ακριβώς αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που διαχειρίστηκαν το άγος χρηματιστήριο, που βούλιαξαν ένα χρήσιμο θεσμό ανάπτυξης και έβαλαν φέσι 30 τρισεκατομμύρια δραχμές στον ελληνικό λαό, οι σημερινοί σύγχρονοι ευαγγελιστές της ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού.

Δεν μας εκπλήσσει, λοιπόν, το ότι η χώρα μας έχει την τεσσαρακοστή τρίτη θέση στην ανταγωνιστικότητα, ότι το 46% της ελληνικής κατανάλωσης καλύπτεται από ξένα προϊόντα. Εξαγωγές και τουρισμός σε κάμψη. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και επαγγελματίες υπό διωγμό. Ογδόντα εννιά νέοι φόροι και ήταν το ίδιο θράσος των ανθρώπων που επιβάλλουν φόρους με μία απλή εγκύκλιο και μάλιστα αναδρομικά, που στέγνωσε την αγορά με τη συνάφεια και τις ανεξέλεγκτες υποθέσεις 1993-1998.

Πραγματικά είστε εξόχως ευρηματικοί στις εισπράξεις αλλά και πολύ δαπανηροί.

Για να δούμε τι έχει το περιβόλι με κωδικό 0845: Έχει 4,06 δισεκατομμύρια για δημόσιες σχέσεις Υπουργείων. Δεν το σχολιάζω.

Και είστε εσείς, οι ίδιοι άνθρωποι που κλείνετε τα αυτιά στις εκκλήσεις του άνεργου νέου, που ζητά τι; Το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά του να βρει δουλειά σύμφωνα με τις σπουδές του, σύμφωνα με τα όνειρά του. Και εσείς του απαντάτε με προγράμματα ανεργίας και επιδοτήσεις του ΟΑΕΔ ή με αλλοίωση των στατιστικών αποτελεσμάτων της ανεργίας, γιατί και αυτό το έχετε διαπράξει.

Άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό να ισχυρίζεται ότι η Ελλάδα σήμερα είναι σε άλλο επίπεδο. Το επίπεδο αυτό εμείς δεν το αποδεχόμαστε. Και ξέρετε γιατί; Γιατί αφουγκραζόμαστε τους τριγμούς που δημιουργούνται στην κοινωνία και τους κινδύνους στη δημοκρατία από τη διεύρυνση της φτώχειας.

Πόση φτώχεια νομίζετε ότι μπορεί να αντέξει μία δημοκρατία; Οι εξακόσιες χιλιάδες άνεργοι σε μία χώρα των χιλίων, και ποιος ξέρει αλήθεια πόσων, εργαζομένων λαθρομεταναστών, είναι γροθιά στην πολιτική σας.

Και μια και μιλάμε για επίπεδα, τον Έλληνα αγρότη, τον κτηνοτρόφο και την ύπαιθρο σε τι επίπεδο τα θέλει ο κ. Σημίτης; Η πολιτική αγνοούμενη της Κυβέρνησής σας, οι παρίες της πολιτικής σας, κύριε Πρωθυπουργέ –το λέω αλήθεια χωρίς καμία διάθεση λαϊκισμού– δεν έχουν να περάσουν Χριστούγεννα και ας δουλεύουν τέσσερα και πέντε άτομα σε κάθε σπίτι. Και ερωτώ: Αυτοί δεν έχουν δικαίωμα στην ευημερία;

Έρμαιο ο αγρότης στο διεθνή ανταγωνισμό, χωρίς πολιτική πιεξίδα, χωρίς ενημέρωση, εγκλωβισμένος στο δίλημμα τι να καλλιεργήσει. Το ένα είναι ασύμφορο, το άλλο υπό περιορισμό. Κόστος παραγωγής, έρευνα, νέες αγορές, νέες ποικιλίες, τυποποίηση. Όλα αφημένα στην τύχη. Επιβολή αυθαίρετων περιορισμών στο βαμβάκι. Και είναι καταπληκτικό, μοναδικό σ' αυτόν τον τόπο ο καλός ο νοικοκύρης, ο παραγωγός να τιμωρείται. Περικοπές επιδοτήσεων στο σιτάρι, μείωση με προοπτική κατάργησης στον καπνό, κατάργηση της τιμής ασφαλείας και πλαφόν παραγωγής στα ροδάκινα. Και η απάντηση του αρμοδίου Υπουργού «ας τα βγάλουν πέρα μόνοι τους». Και πνίγεται στα δακρυγόνα η φωνή της αγωνίας για την επιβίωσή τους απρόκλητα και ιδιαίτερα σκληρά σε σχέση με άλλες διαμεταρρόμους ομάδες που επίσης, προκλητικά τις ανέχεστε.

Καθυστερούν οι επιδοτήσεις, οι αποζημιώσεις από φυσικές καταστροφές και είστε εσείς υπεύθυνοι για τις περισσότερες, γιατί δεν υπάρχουν έργα να τους προστατεύσουν από πλημμύρες, χαλάζι, ξηρασία.

Τους ταλαιπωρείτε! Η αποδιοργάνωση των υπηρεσιών σας δεν έχει προηγούμενο. Τους στερεείτε πόρους και τη δυνατότητα ανάπτυξης με τις χαμηλές απορροφήσεις και τις καθυστερήσεις σε όλα τα προγράμματα, με τις μειωμένες πιστώσεις για εγγειοβελτιωτικά έργα και τις δαπάνες στις δημόσιες επενδύσεις.

Ένα ευρώ αποζημίωση στείλατε σε πάρα πολλούς αγρότες και αυτό αν δεν ήταν τα 111 δισεκατομμύρια της Ευρωπαϊκής

Ένωσης, θα το είχατε κόψει. Καθυστερούν οι πρόωρες συντάξεις, οι συντάξεις γήρατος αφήνουν τους αγρότες ένα με πέντε χρόνια στην ουρά και η δική τους η Τράπεζα, η Αγροτική, βράχος! Ασύδοτη και ανεξέλεγκτη αρνείται να εφαρμόζει τους νόμους και βγάζει στο σφυρί ολόκληρα χωριά.

Σοβαρά, κύριοι της Κυβέρνησης, πρέπει να επανεξετάσετε την αγροτική πολιτική και το τι σημαίνει ερήμωση της υπαίθρου. Και επιμένουμε ότι πρέπει να το δείτε κατά προτεραιότητα και να μας δώσετε μία, έστω μία, νίκη για τον Έλληνα αγρότη στα ευρωπαϊκά όργανα.

Αντί, λοιπόν, να αντιπολιτεύεστε τη Νέα Δημοκρατία, ακολουθείστε τις προτάσεις μας. Όμως, κάντε το έγκαιρα, γιατί μετά από είκοσι χρόνια που το κάνετε ως συνήθως, το πουλάκι έχει πετάξει!

Συμβιβαστήκατε, κύριοι της Κυβέρνησης! Συμβιβαστήκατε με ένα επίπεδο που δεν το αποδεχόμαστε, γιατί εμείς θα το ξαναχτίσουμε το μέλλον της χώρας μας μαζί με τους νέους, μαζί με τους αγρότες, τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους εργαζόμενους, τις γυναίκες, με αξιοπρέπειες συνταξιούχους και υγιείς επιχειρηματίες. Και θα είμαστε όλοι αυτοί, εκεί μαζί στην Ελλάδα του μέλλοντος, της πρόοδου και της προοπτικής.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Λιντζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας την τοποθέτηση της προηγούμενης συναδέλφου είχα την αίσθηση ότι δεν βρίσκομαι στο Κοινοβούλιο της Ελλάδας, αλλά σε κάποια χώρα της αναπτυσσόμενης Απω Ανατολής.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Γι' αυτό σας κατηγορούμε ότι δεν έχετε επαφή με την ελληνική πραγματικότητα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Έχω, λοιπόν, την αίσθηση ότι αυτού του τύπου οι πολιτικές προσεγγίσεις, το μόνο που κάνουν είναι να βλάπτουν αυτούς που τις κάνουν. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει και τα προβλήματα, γνωρίζει και την πρόοδο και γνωρίζει ποιος μπορεί να τον πάει πιο μπροστά και γρήγορα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος είναι πάρα πολύ λίγος για να αναπτύξει κανείς τις απόψεις του επί του κορυφαίου νόμου που συζητιέται κάθε χρόνο στη Βουλή, θα υπακούσω στην κατεύθυνση του Κικέρωνα για in medias res, θα μπω δηλαδή κατευθείαν στο θέμα.

Είναι γνωστές και αποδεκτές από τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού οι οικονομικές επιτυχίες της Κυβέρνησης που συνοψίζονται κατά κύριο και αποδεικτικό ρόλο στην ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ΟΝΕ, στη σκληρή ζώνη του ευρώ.

Αυτό καθ' αυτό σημαίνει προσαρμογή στο Σύμφωνο Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σταθερότητα οικονομικού περιβάλλοντος και τιμών, πλήρη απελευθέρωση των ενδοκοινωνικών συναλλαγών και αγορών σε ισότιμη βάση. Σημαίνει ακόμα πλήρη απελευθέρωση και κίνηση των συντελεστών της παραγωγής, δηλαδή του κεφαλαίου, της εργασίας και του ανθρώπινου δυναμικού της γνώσης.

Αυτό βέβαια, οφείλει να γίνει στα πλαίσια του υγιούς ανταγωνισμού εντός του κράτους δικαίου με σημαντική παράμετρο –μονοσήμαντη θα έλεγα– την κοινωνική δικαιοσύνη. Η πραγματοποίηση όλων αυτών αποτελεί τον ευκαίιο στόχο για τον οποίο αγωνιζόμαστε όλοι.

Την κύρια ευθύνη για την προσέγγιση αυτών των στόχων είχε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και τα κατάφερε! Και συνεχίζει μέχρι την επίτευξη της οριστικής ολοκλήρωσης.

Το ΠΑΣΟΚ, και ο Κώστας Σημίτης που έχουν φέρει την Ελλάδα στο κέντρο των πολιτικών εξελίξεων της Ευρώπης, που απήλλαξε τη χώρα από λογικές και συμπεριφορές ηττοπάθειας, απόσυρσης και περιθωριοποίησης και τις αντικατέστησε με εθνική αυτοπεποίθηση και περηφάνια.

Όλα τα πιο πάνω που κατακτήσαμε απαιτούν επέκταση και διεύρυνση, ώστε να γίνουμε όλοι Ευρωπαίοι πολίτες, πολίτες μιας κοινωνικά δικαίας, συνεκτικής και οικονομικά υπερήφανης Ευρώπης ανεξάρτητα από θρησκευτικά δόγματα, γλώσσες, εθνικότητες ή εθνικούς πολιτισμούς. Όλοι οι προϋπολογισμοί

των προηγούμενων ετών κινούνταν σε αυτήν την κατεύθυνση. Αυτό φιλοδοξεί να πραγματοποιήσει και ο φετινός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνώ απολύτως και υπερψηφίζω τον κατατιθέμενο Προϋπολογισμό. Όμως, ως μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας και ως εκπρόσωπος του λαού, οφείλω να καταθέσω τις απόψεις μου θεωρώντας ότι μπορεί και κατ' ελάχιστον να συμβάλω στη μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης για την πραγμάτωση της πραγματικής σύγκλισης με τις οικονομίες της Ευρώπης. Αυτό σημαίνει βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού.

Ως προς το ΑΕΠ έχουμε πετύχει ρυθμούς ανάπτυξης από τους πιο ψηλούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό αποτελεί επίτευγμα για την Κυβέρνησή μας. Η πρόβλεψη για ρυθμό ανάπτυξης του ΑΕΠ για το 2003 είναι 3,8%. Όμως, για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει οπωσδήποτε να υλοποιηθεί η απορρόφηση –έγκαιρα και αποτελεσματικά– των κοινοτικών πόρων του Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που ανέρχονται σε 17,5 δισεκατομμύρια. Πρέπει οπωσδήποτε να συμβεί αυτό, για να εισπράξουμε και το πολλαπλασιαστικό οικονομικό αποτέλεσμα. Γι' αυτό, κύριοι Οικονομικοί Υπουργοί, γρηγορείτε!

Ως προς την ανεργία θέλω να πω ότι έχουν γίνει πολλά βήματα για την καταπολέμηση αυτής της μεγάλης μάστιγας της ελληνικής κοινωνίας. Νομίζω ότι θα συμβάλει σε αυτήν την κατεύθυνση η πολιτική της απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας, κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Θα μπορούσε δηλαδή να επεκταθεί η ωρομίσθια και μερική απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα και να εφαρμοστεί σε κάποιους χώρους του δημόσιου τομέα, βεβαίως, με πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων. Να μην ξεχνάμε ότι η εφαρμογή της πολιτικής Ζοσπέν στη Γαλλία για μείωση των ωρών εργασίας στις κερδοφόρες επιχειρήσεις του δημοσίου και στις πολυεθνικές συνέβαλε τα μάλα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, νομίζω πως πρέπει να επαναπροσδιοριστούν οι στόχοι, οι μέθοδοι και ο έλεγχος για τους πόρους του ευρωπαϊκού κοινοτικού ταμείου, ώστε πράγματι να ενισχυθεί η απασχόληση.

Όμως, και στον πληθωρισμό, ο οποίος ανέρχεται στο 3,5% και οφείλεται στην υπερβάλλουσα ζήτηση, στον πληθωρισμό κέρδους των μονοπωλίων και των ολιγοπωλίων και στον ανεπαρκή έλεγχο της αγοράς, πρέπει να δώσουμε αποτελεσματική απάντηση.

Κύριε Υπουργέ, τα ολιγοπωλιακά και μονοπωλιακά φαινόμενα της αγοράς μπορούν να παταχθούν διά της πλήρους δραστηριοποίησης και άρτιας και αποτελεσματικής οργάνωσης της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Ακόμη, απαιτείται ένταση των μηχανισμών ελέγχου του Υπουργείου Εμπορίου, το οποίο –ας μην ξεχνάμε– αριθμεί περίπου τρεις χιλιάδες υπαλλήλους.

Σε ό,τι αφορά τη φορολογική μεταρρύθμιση θέλω να πω ότι αποτελεί αναμφίβολα επίτευξη της ελληνικής πολιτικής και προσφορά στον ελληνικό λαό. Νομίζω ότι αυτό και η επίλυση του ασφαλιστικού θα αρκούσαν από μόνα τους για να καταγράψουν μια πετυχημένη κυβερνητική θητεία.

Όμως, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι θα μπορούσε να ελαττωθεί σημαντικά η φορολογία των επιτηδευματιών κι ελευθέρων επαγγελματιών. Γνωρίζετε καλά πόσο μικρό είναι αυτό το δημοσιονομικό κόστος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης αποτελεί αναγκαίο στόχο για να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση. Η οικονομική ανάπτυξη που πετύχαμε εισπράττεται από τον πολίτη μέσω του κράτους, το οποίο χρειάζεται διαρκή εκσυγχρονισμό και βελτίωση. Γι' αυτό η στελέχωση κάθε δομής διοίκησης ή κάθε καινούριας που ξεκινάει, όπως παραδείγματος χάρι τα ΠΕΣΥ, καθώς επίσης και ο μηχανισμός ελέγχου, επίβλεψης και υλοποίησης θα πρέπει απαραίτητα να υπακούουν στην απλή και δοκιμασμένη αρχή του Ιουστινιανού: «Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση.» Σε αυτήν την κατεύθυνση έχουμε πολλά να κάνουμε ακόμη, κύριοι της Κυβέρνησης.

Όσον αφορά τις ΔΕΚΟ, είναι επαιτητή η προσπάθεια για προσαρμογή στα βρετανικά πρότυπα λειτουργίας. Όμως, πιστεύω ότι το μέγιστο αποτέλεσμα θα επιτευχθεί, όταν οι ΔΕΚΟ λει-

τουργούν και ελέγχονται σύμφωνα με τη νομοθεσία περί ανωνύμων εταιρειών, δηλαδή Προϋπολογισμός στη βάση του στάιτ-κόςτους, έλεγχος ισοζυγίου, καθώς και έλεγχος και αποτίμηση των αποτελεσμάτων χρήσεως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία κινείται ήδη σε παγκόσμιους ρυθμούς. Απόδειξη αποτελούν οι πολλές εγχώριες υγιείς και κερδοφόρες επιχειρήσεις, καθώς και κερδοφόρες επιχειρήσεις των Ελλήνων επενδυτών στο εξωτερικό. Να μην παραβλέψουμε ότι στα Βαλκάνια είμαστε στις πρώτες θέσεις μεταξύ των ξένων επενδυτών. Το μεγάλο πρόβλημα είναι το ελληνικό δημόσιο, το *fiscus* των Λατίνων, το οποίο πρέπει να προσαρμοστεί επειγόντως σε αντίστοιχους οικονομικούς ρυθμούς επιτυχούς διαχείρισης.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν άκουσα καμία άλλη ουσιαστική πολιτική πρόταση τις μέρες αυτές, πέραν αυτής που κατέθεσε η Κυβέρνηση. Για μια ακόμη φορά η Νέα Δημοκρατία αρκέστηκε σε στείρα αντιπολίτευση, σε λόγους κενού περιεχομένου. Με δυσάρεστες αναμνήσεις ο ελληνικός λαός αναλογίζεται το τελευταίο διάστημα της διακυβέρνησης της χώρας από αυτήν, όπου βεβαίως δεν ανακάλυψε τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα, ούτε τα ΠΕΠ, όπου κατήργησε το δημοκρατικό προγραμματισμό, στον οποίο συμμετείχαν οι οργανωμένοι φορείς της κοινωνίας με τη διατύπωση αναπτυξιακών προτάσεων, όπου μετέτρεψε το ΚΕΠΕ, το οποίο ο ιδρυτής του είχε δημιουργήσει σε κερδοσκοπική επιχείρηση, όπου αντικατέστησε τον αναπτυξιακό ν. 1262/1982 και τον μετέτρεψε σε φορολογικές απαλλαγές υπέρ της οικονομικής ολιγαρχίας, όπου πέραν της αξιέπαινης προσπάθειας του ασφαλιστικού από μεριάς του κ. Σιούφα, δεν έκανε καμία άλλη διαφορετική αλλαγή.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ούτε τότε ούτε τώρα κάνετε μία θεσμική πρόταση ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας. Εκεί είναι η διαφορά μας, στην οικονομική φιλοσοφία. Εμείς πιστεύουμε σε κράτος επιτελείο, σε ρυθμιστικές αρχές αξιόπιστες που προσπαθούμε να το πραγματώσουμε. Εσείς αδυνατείτε να προτείνετε οτιδήποτε. Γι' αυτό και ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται σε μας τη διακυβέρνησή του, γι' αυτό και θα πράξει το ίδιο στις επόμενες εκλογές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να σχολιάσω εκείνο το οποίο είπε προηγουμένως ο αγαπητός συνάδελφος. Θέλω να σας πω, κύριε συνάδελφε, ότι οι κάτοικοι των τριτοκοσμικών χωρών έχουν συναίσθηση της δυστυχίας τους και δεν υφίστανται συγχρόνως και την ταπεινώση, κάποιον να τους εμπαίζουν, θέλοντας να τους πείσουν ότι ζουν στον παράδεισο, κάτι το οποίο δεν συμβαίνει στην Ελλάδα, γιατί η σημερινή Κυβέρνηση, ενώ έχει προκαλέσει, έχει συσσωρεύσει τόσα προβλήματα και τόση δυστυχία στους Έλληνες, προσπαθεί –και δυστυχώς συνηγορούν και ορισμένοι συνάδελφοι– να τους πείσει ότι ζουν σε μία χώρα η οποία είναι ίσως ο επί γης παράδεισος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τέσσερις μέρες συζητάμε τον Πούμπολογισμό του έτους 2003. Τέσσερις μέρες ο ελληνικός λαός ακούει, ο Τύπος σχολιάζει και οι συμπολίτες μας παρακολουθούν και αγανακτούν με την προσπάθεια Υπουργών και κυβερνητικών συναδέλφων να μας πείσουν ότι ζούμε ως μακάριοι και ευδαίμονες άνθρωποι στον επίσης παράδεισο. Όποιος πολίτης δεν παραδέχεται αυτήν την άποψη της Κυβερνήσεως, χαρακτηρίζεται ανειλικρινής και αχάριστος.

Βαρύς προβλέπεται ο φετινός χειμώνας, βαριά και ασήκωτη οικονομικά θα είναι και η επόμενη χρονιά. Όλοι οι Έλληνες, πλην των στελεχών, φίλων και διαπλεκομένων του καθεστώτος, βλέπουν αγανακτισμένοι τη ζωή τους να χειροτερεύει, θύματα της κυβερνητικής ανικανότητας, της κακοδιαχείρισης και της διαφθοράς.

Οι συνταξιούχοι των περισσότερων ταμείων ακόμη περιμένουν την ελάχιστη σύνταξη των 152.000 δραχμών που τους είχε υποσχεθεί προεκλογικά, προσωπικά ο κύριος Πρωθυπουργός.

Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ φυτοζωούν με 56.000 δραχμές το μήνα.

Οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες αργοπεθαίνουν μετά τις απίστευτες επινοήσεις φοροεπιδρομών, με αποκορύφωμα το τελευταίο εφεύρημα της «συνάφειας» και το εκβιαστικό εξωλογιστικό κλείσιμο φορολογικών υποθέσεων που εκκρεμούν.

Η ανώτερη και ανώτατη εκπαίδευση απευθύνεται πλέον μόνο στους προνομιούχους και τους εύπορους. Με περισσή αυταρέσκεια ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας χθες ισχυρίστηκε ότι το 58% των νέων Ελλήνων ακολουθούν ανώτερες και ανώτατες σπουδές. Όμως, απέκρυψε πόσοι από αυτούς σπουδάζουν στο εξωτερικό και πόσο στοιχίζει στους γονείς η ψευδεπίγραφη «δωρεάν παιδεία».

Και ύστερα έρχεται η ανεργία για αυτούς τους νέους ανθρώπους, τους οποίους πληγώνουμε στην αρχή της ζωής τους, τους οποίους οδηγούμε μετά σε δικαιολογημένες διαμαρτυρίες και εύκολα τους κατηγορεί η Κυβέρνηση για αυτή τη δικαιολογημένη συμπεριφορά τους, της διαμαρτυρίας και της απόγνωσης.

Τα σχολεία στην περιφέρεια, αλλά και στο εξωτερικό –για τους Έλληνες μετανάστες– κλείνουν το ένα μετά το άλλο, με βάση μία απαράδεκτη λογιστική νοοτροπία που συμβάλει στην αστυφιλία στο εσωτερικό και στη διακοπή των δεσμών με την πατρίδα στο εξωτερικό.

Όμως, το μεγάλο δράμα εκτυλίσσεται στη γεωργία και την κτηνοτροφία. Οι κοινοτικές επιδοτήσεις μειώνονται συνεχώς. Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση έχει συμφωνήσει στη σύντομη κατάρνηση όλων των επιδοτήσεων και δεν έχει το θάρρος και την εντιμότητα να το ομολογήσει. Η αναστολή εκτελέσεως των καπνοπαραγωγών, με την αναβολή για δύο χρόνια της κατάργησης της επιδότησης καπνού, προβάλλεται προκλητικά ως ευεργεσία.

Οι βαμβακοπαραγωγοί εμπαίζονται και υβρίζονται ως δήθεν ανειλικρινείς. Η επιδότηση βαμβακιού των δύο τελευταίων ετών δίδεται αυθαίρετα σ' ένα μόνο μέρος της παραγωγής. Στην υπόλοιπη καταβάλλεται η ασήμαντη τιμή του ελεύθερου εμπορίου. Με αντιεπιστημονικό και αυταρχικό τρόπο προκαθορίζεται από το Υπουργείο Γεωργίας η κατά στρέμμα απόδοση, όταν είναι αβέβαιο το ύψος αυτής μέχρι την τελική συγκομιδή.

Υπάρχουν δυστυχώς ανώτεροι υπηρεσιακοί παράγοντες –δήθεν επιστήμονες– οι οποίοι συμβουλευούν τον Υπουργό Γεωργίας να καθορίζει με τρόπο αυθαίρετο και να αυξομειώνει κατά το δοκούν τις αποδόσεις, αντί να επιδιώξει την αύξηση της εθνικής ποσοτώσεως βάμβακος, ώστε να εισπράττουν οι παραγωγοί το αντίτιμο των κόπων τους και να ενισχύεται η εθνική οικονομία.

Υπόλογη και συνεχώς απολογούμενη η Κυβέρνηση έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους ψευδείς προϋπολογισμούς, τα ψευδή οικονομικά στοιχεία που παραθέτει, τις λογιστικές λαθροχειρίες και τη σκανδαλώδη διαχείριση κοινοτικών κονδυλίων, δεν τολμά να απαιτήσει το αυτονόητο, δηλαδή την αύξηση της εθνικής και ατομικής ποσόστωσης δυναμικών και παραδοσιακών ελληνικών προϊόντων, όπως το βαμβάκι, ο καπνός, η βιομηχανική τομάτα, τα κτηνοτροφικά προϊόντα και άλλα.

Οι παραγωγοί μας ενισχύονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την αύξηση της παραγωγής και παραγωγικότητάς τους και συγχρόνως τιμωρούνται από την Κυβέρνηση του κ. Σημίτη γιατί πετυχαίνουν το στόχο τους. Δοξάστε, λοιπόν, αυτήν την ασυνείδητη και αυτήν τη συμπεριφορά της Κυβερνήσεως. Πρόκειται για την κυβερνητική ανικανότητα και την αντιαγροτική συμπεριφορά σε όλο της το μεγαλείο.

Τα έργα υποδομής στον αγροτικό τομέα έχουν σταματήσει εντελώς. Χαρακτηρίζονται ως μη επιλέξιμα και δεν κατασκευάζονται έργα αντιπλημμυρικά και προστασίας του περιβάλλοντος, με αποτέλεσμα να θρηγνύμε καταστροφές όπως τα τελευταία χρόνια στο Νομό Σερρών και σε άλλους Νομούς της Μακεδονίας και της Θράκης, της εγκαταλελειμμένης Μακεδονίας και Θράκης.

Οι καταστροφές που δεν αποζημιώνονται από τον ΕΛΓΑ, η μείωση έως κατάργηση των επιδοτήσεων, η ανεξέλεγκτη εισαγωγή κακής ποιότητας αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊό-

των από άλλες χώρες, κατέστρεψαν παραδοσιακές ελληνικές παραγωγές και οδήγησαν σε οικονομική εξαθλίωση τους ξεχασμένους Έλληνες της περιφέρειας.

Οι περισσότεροι αγρότες είναι καταχρεωμένοι στην Αγροτική Τράπεζα. Συγκλονίστηκε τις τελευταίες μέρες το πανελλήνιο όταν μία ολόκληρη ακριτική κοινότητα, η Άνω Βροντού Σερρών, βγήκε στον πλειστηριασμό για χρέη 4,5 δισεκατομμυρίων δραχμών, όταν όλη η αξία κτισμάτων, οικοπέδων και αγροτεμαχίων της κοινότητας εκτιμάται ότι δεν υπερβαίνει τα 500 εκατομμύρια.

Τις υπόλοιπες τοκογλυφικές απαιτήσεις τους ίσως σχεδιάζουν να ικανοποιήσουν οι οικονομικοί φωστήρες της Κυβερνήσεως πουλώντας τους διακόσιους όλους κι όλους κατοίκους της κοινότητας αυτής στα σκλαβοπάζαρα της Ανατολής.

Θα μου πείτε: σε όλα αυτά υπάρχει πρόταση; Ναι, υπάρχει πρόταση από τη Νέα Δημοκρατία. Και η πρόταση είναι να υπάρξει μια άμεση και ορθολογιστική αναδιάρθρωση των καλλιεργειών. Να βοηθήσετε, κύριοι Υπουργοί, τους αγρότες, τους κτηνοτρόφους, τους βιοτέχνες να παράγουν ό,τι ζητείται στην αγορά. Να καθιερωθούν νέες μορφές, οι ενεργειακές καλλιέργειες. Να εφαρμοστεί η εκμετάλλευση της γεωθερμίας, της βιοενέργειας σε νομούς όπως ο Νομός Σερρών, όπου η φύση πλουσιοπάροχα και γενναιοδώρα έχει δώσει. Να προωθηθεί η κατασκευή λιμνοδεξαμενών και να αξιοποιηθούν αυτές για άρδευση και ηλεκτροπαραγωγή. Να γενικευθεί η χρήση φυσικού αερίου για την προστασία του περιβάλλοντος.

Η παρηγορία των δυστυχούντων Ελλήνων σήμερα δεν είναι η ανάμνηση παλαιών καλών ημερών. Είναι η βεβαιότητα ότι πολύ σύντομα η Νέα Δημοκρατία, με όλους τους Έλληνες, χωρίς διακρίσεις, με τη σοφία των παλαιότερων και τη δυναμική των νέων μας, θα ξαναδώσει το χαμόγελο και την ευημερία σε όλους αδιακρίτως τους Έλληνες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ευχαριστώ κι εγώ. Να δώσουμε το λόγο στον κ. Γκούσκο και στη συνέχεια είναι ο κ. Σπύρου, ο κ. Γκαλή και μετά ο κ. Μελάς, για να ξέρουμε πού θα κινηθούμε.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβληματίστηκα για το εάν έπρεπε να πάρω το λόγο κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού διότι ο διάλογος, έτσι όπως εξελίσσεται, είναι ένας διάλογος προκατασκευασμένος, όπου η κάθε πλευρά κρατάει τις θέσεις της, είναι άγονος και δεν ακουμπά τον Έλληνα πολίτη, ο οποίος θαρρώ πως δεν συμμετέχει. Άλλο η κριτική και η επίκριση, άλλο η υπερβολή στην κριτική, άλλο η πλήρης άρνηση, φαινόμενο το οποίο ζούμε τρεις μέρες τώρα και τρία χρόνια, όσο παρακολουθώ τη συζήτηση του Προϋπολογισμού.

Η πλήρης άρνηση δείχνει μια διάθεση καταστροφική, η οποία όχι απλά δεν προάγει το διάλογο, αλλά και δεν βοηθάει για να ληφθούν μέτρα που ίσως θα λαμβάνονταν υπό άλλες περιστάσεις, εάν πραγματικά υπήρχαν θετικές προτάσεις. Δεν αναγνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολιτεύσεως, ένα θετικό; Κυβερνιέται η χώρα πολλά χρόνια από αυτήν την Κυβέρνηση. Ένα θετικό δεν έχετε διαπιστώσει; Μια χώρα η οποία μετέχει ισότιμα στην ΟΝΕ, η οποία ασκεί μια ισχυρή διεθνή πολιτική, η οποία δρομολόγησε το Κυπριακό -εντάχθηκε η Κύπρος στην Κοινότητα- ένα θετικό δεν έχει; Η καταπολέμηση της τρομοκρατίας; Το πάγωμα του πληθωρισμού; Το ότι παλεύει σε όλα τα μέτωπα, για να αναπτύξει τη χώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν τα γράφει αυτά ο Προϋπολογισμός.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Γίνεται γενική πολιτική συζήτηση. Η στάση αυτή είναι στάση άρνησης, δεν είναι δημιουργική και δεν είναι μόνον απαξία του διαλόγου για τον Προϋπολογισμό, αλλά φοβάμαι ότι είναι απαξία της ίδιας της πολιτικής συζήτησης και της πολιτικής αξιοπιστίας, την οποία βιώνουμε.

Θα έπρεπε να είναι ώρα ευθύνης, όμως, διότι κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού συζητάμε κατά βάση δύο σημαντικά πράγματα: πρώτον, την αύξηση του εθνικού πλούτου και δεύτερον τη δικαιότερη κατανομή του. Και θα μου επιτρέψετε ανά-

ποδα να σχολιάσω αυτά τα δύο, τους δύο άξονες που μας απασχολούν, και να ξεκινήσω πρώτα από τη δικαιότερη κατανομή.

Αποφάσισα να τοποθετηθώ, όταν άκουσα το γενικό εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να μιλάει για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή ήταν μια σκέψη και μια πρόταση την οποία ορισμένοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θέσαμε πριν από δύομισι χρόνια στην Κυβέρνηση και την οποία επαναλάβαμε κατά τη συζήτηση Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Τη θέσαμε γνωρίζοντας τα όρια της οικονομίας, γνωρίζοντας ότι κινούμαστε «επί ξυρού ακμής», γνωρίζοντας επίσης ότι έχουμε να κάνουμε με μια φρόνιμη Κυβέρνηση, η οποία έχει την αίσθηση της κατάλληλης στιγμής. Τη θέσαμε, διότι θέλαμε να υπογραμμίσουμε ότι αυτή η τετραετία μας πρέπει να είναι μια τετραετία κοινωνικής πολιτικής. Κρούσαμε τον κώδωνα, ώστε να μη διαλάβη της προσοχής ουδενός ότι αυτήν την υπόσχεσή μας μέχρι πέρατος της τετραετίας πρέπει να βρούμε τη δίοδο, για να τη θέσουμε σ' εφαρμογή. Κι εμείς θα την εφαρμόσουμε.

Όμως, και όταν πρωτοθέσαμε αυτήν την υπόθεση σ' αυτήν την Αίθουσα, αυτό σας βρήκε παγερά αδιάφορους. Το άκουσα κατάπληκτος από το στόμα του εισηγητή σας δίκην προεκλογικού πυροτεχνήματος. Έτσι θα υλοποιηθεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Απρομελέτητα, δίχως λογική επένδυση στην πρόταση τη στιγμή που έκλεινε την ομιλία του -για να μείνουν οι τελευταίες εντυπώσεις- κι εντελώς ανακόλουθα με την όλη ομιλία του που προηγήθηκε. Διότι η ομιλία του ήταν κατεδαφιστική. Κατεξοχήν δεν βρήκε τίποτα το θετικό στον Προϋπολογισμό και στην πολιτική επί δύομισι χρόνια της Κυβέρνησης.

Ή λοιπόν η οικονομία έχει αντοχές, άρα όσα είπε προηγουμένως δεν είναι ακριβή -και το ξέρετε πώς έχει αντοχές και μπορεί να ληφθεί αυτό το σημαντικό θεσμικό μέτρο του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Διότι χωρίς οικονομικές αντοχές πώς μπορείτε να μιλάτε για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα;- ή απλά γνωρίζετε ότι θα αρχίσει πολύ η παράταξη, την οποία εκπροσωπείτε, να έλθει στην Κυβέρνηση και έτσι μπορείτε να λέτε ατιμωρητί οτιδήποτε θέλετε.

Διότι, όταν -κι εάν- έλθετε στην κυβέρνηση, θα έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα της θύμησης. Κανείς δεν θα θυμάται και κανείς δεν θα αναζητά, εκτός εάν -και δεν θέλω να το δεχθώ στα πλαίσια της καλής πίστης, που οφείλουμε να έχουμε εκατέρωθεν- ήταν μια ωμή προσπάθεια παραπλάνησης, προκειμένου να αλώσουμε την εξουσία. Δεν θέλω να δεχθώ ότι αυτό το τέχνασμα χρησιμοποιήθηκε μ' αυτήν την προαίρεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να, ανάπτυξη, χωρίς την αύξηση της παραγωγικότητας, τη μείωση του πληθωρισμού, την αύξηση των επενδύσεων, την υψηλή τεχνολογία, την ιδιαίτερη ειδίκευση, τις υποδομές που απαιτούνται και τη τεχνολογία δεν μπορεί να υπάρξει. Όμως, είναι μόνο αυτά; Αυτά είναι τα σημαντικότερα;

Αυτές τις μέρες ζήσαμε μια έξαρση της αριθμολαγνείας, από τη μια μεριά να προβάλλεται κι από την άλλη μεριά να αμφισβητείται πλήρως. Αυτά είναι τα στοιχεία της ανάπτυξης; Θα μου επιτρέψετε ότι πέρα και πάνω απ' αυτά θα πρέπει να υπάρξει ψυχολογία ανάπτυξης και ηθική ανάπτυξης. Διότι χωρίς να υπάρξει η εσωτερική δυναμική και στον πολίτη και στον επενδυτή και στο κράτος και στην πολιτεία, πολύ φοβάμαι ότι όλα αυτά είναι ανεπαρκή.

Θέλω μ' έναν άλλο τρόπο να στρέψω την προσοχή σας σε μια πλευρά, η οποία είναι έντονα αναπτυξιακή, ενώ δεν προβάλλεται ως αναπτυξιακή, αλλά ως ηθική. Αυτή η πλευρά είναι η αναμφίβολη διαφθορά, η οποία πηγαίνει συνάμα με την ανεπάρκεια λειτουργίας της κρατικής μηχανής και χαρακτηρίζει τους καιρούς μας. Ποιους καιρούς; Την τελευταία πενηνταετία. Και να μην παίζουμε εν ου πακτοίς, διότι δεν είναι υπόθεση των τελευταίων ετών. Πενήντα χρόνια τώρα υπάρχει ανεπάρκεια της κρατικής μηχανής και υπάρχει κι εκτεταμένη διαφθορά. Πρέπει να αντιμετωπιστεί!

Φοβάμαι ότι αυτά τα μέτρα, που έχουν ληφθεί και που λαμβάνονται, είναι εξόχως αποσπασματικά. Δεν επαρκούν! Ούτε ο επιθεωρητής Δημοσίας Διοίκησης ούτε οι εσωτερικοί μηχανισμοί ελέγχου σε κάθε Υπουργείο! Ούτε βέβαια η Επιτροπή

Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής είναι όργανο, που μπορεί να επιβάλλει την κάθαρση στο δημόσιο βίο.

Εμείς πρέπει να πάρουμε την πρωτοβουλία και είναι πραγματικά ιστορική ευκαιρία όπου Πρωθυπουργός είναι ο Κώστας Σημίτης του οποίου το ήθος και την εντιμότητα, ουδείς –και ο πλέον ορκισμένος πολιτικός αντίπαλος– διανοήθηκε να του αμφισβητήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε και κλείνω.

Προτείνω, λοιπόν, τη συγκέντρωση όλων αυτών των αποσπασματικών μηχανισμών σε ένα υπερυπουργείο, το οποίο θα έχει τη δύναμη, τη στελέχωση να μπορέσει να υπεισέλθει σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής και της κρατικής λειτουργίας. Να μπορεί να αντιμετωπίσει τη διαφθορά του μικρού υπαλλήλου και τη μεγάλη του μεγάλου κρατικού λειτουργού. Αυτό θα δημιουργήσει την αίσθηση εμπιστοσύνης στον πολίτη, θα δημιουργήσει τη σιγουριά στον επενδυτή, θα αλλάξει την ψυχολογία και έτσι θα πιάσει από τα κέρατα –επιτρέψτε μου την έκφραση– η Κυβέρνηση το θέμα αυτό, το οποίο επιτέλους είναι ώρα και πρέπει να λυθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 συζητείται υπό τη σκιά μιας παρατεταμένης διεθνούς οικονομικής ύφεσης, η οποία όμως βρισκεί την ελληνική οικονομία να αναπτύσσεται με ρυθμούς διπλάσιους της Ευρωζώνης, παρά τις εσωτερικές αντιξοότητες που θα γίνουν, όμως, εντονότερες μετά την ολοκλήρωση της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου η αναδιανομή των ευρωπαϊκών πόρων θα επηρεάσει αρνητικά τη χώρα μας, ιδιαίτερα μετά την αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ).

Έτσι η Κυβέρνηση ενώ γνωρίζει τα προβλήματα, κύριοι συνάδελφοι, ενώ γνωρίζει ότι τρώμε από τα έτοιμα, ότι τρώμε από δανεικά και από τις χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις οποίες οφείλουμε το 80% της ανάπτυξής μας, συνεχίζει να ομιλεί για ισχυρή οικονομία, για ισχυρή Ελλάδα, για άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, όταν το 20% των πλεόν πλουσίων έχει εξήμισι φορές περισσότερο εισόδημα από το 20% των περισσότερο φτωχών.

Το ελάχιστο όμως εγγυημένο εισόδημα η Νέα Δημοκρατία μπορεί να το υποσχεθεί και μπορεί να το υλοποιήσει, όπως είχε υποσχεθεί τις 150.000 δραχμές, την ελάχιστη σύνταξη, και έσπευσε ο κύριος Πρωθυπουργός να πλειοδοτήσει από τις 150.000 στις 152.000 δραχμές, οι οποίες όμως δεν δόθηκαν ποτέ.

Ως προς το δείκτη ευημερίας, είμαστε τελευταίοι από τους δεκαπέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μας ξεπέρασε τελευταία και η Λιθουανία, η Εσθονία και η Σλοβενία. Η φτώχεια πλήττει το 22% των Ελλήνων πολιτών, το κατά κεφαλήν εισόδημα του Έλληνα είναι 69% του μέσου όρου, η αγοραστική του δύναμη όμως είναι στο 50% με 55% του μέσου Ευρωπαίου. Ο πληθωρισμός, διπλάσιος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ροκανίζει το εισόδημα των εργαζομένων και των μισθωτών.

Η ποιότητα ζωής των πολιτών βρίσκεται σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Η ανεργία ως ο πλέον αξιόπιστος δείκτης της κοινωνικής αλήθειας, πλήττει την κάθε ελληνική οικογένεια που έχει στους κόλπους της ένα και δύο ανέργους. Ένα εκατομμύριο Έλληνες δεν βρίσκουν εργασία και μεγάλο ποσοστό αυτών έχουν μηδενικό εισόδημα. Τρεις στους δέκα εργαζόμενους έχουν μερική απασχόληση και εκατόν πενήντα χιλιάδες πτυχιούχοι απογοητευμένοι βλέπουν τα όνειρά τους να χάνονται και ασφαλώς ο οικογενειακός προγραμματισμός μετατίθεται για το μέλλον.

Τα όποια κονδύλια δίνονται, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν το κοινωνικό αποτέλεσμα που όφειλαν να έχουν. Λέτε, λοιπόν, συνειδητά ψέματα και φτιάχνετε μία επίπλαστη εικόνα μέσα από παραποιημένα νούμερα και αριθμούς, είτε προς τα πάνω είτε προς τα κάτω, που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικό-

τητα. Αλλά οι ψεύτες τον πρώτο χρόνο χαιρόνται. Όπως χαρήκατε πέρσι τέτοιες μέρες, όταν μιλούσατε για πλεονασματικό προϋπολογισμό για το 2002 ποσού 1.159 εκατομμύρια ευρώ και τελικά υπήρχε έλλειμμα της τάξεως των 1.537 εκατομμυρίων ευρώ. Κοροϊδέψατε το λαό, κοροϊδέψατε το ελληνικό Κοινοβούλιο, κοροϊδέψατε και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι η αλήθεια. Κρύψατε το πραγματικό δημόσιο χρέος. Και δεν χαιρόμαστε, κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό γιατί όταν διασύρεται η χώρα, εκπιθέμεθα όλοι. Πώς θέλετε, λοιπόν, να σας πιστέψουμε φέτος όταν και το Ελεγκτικό Συμβούλιο ανακάλυψε 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμές έλλειμμα, που επίσημα καταγγέλληκε ότι παραμονές του 2000 και του 2001 δανειζόσασταν από τις τράπεζες για να αλλοιώσετε τα οικονομικά στοιχεία; Το πόσο στείχσε βέβαια αυτό στον ελληνικό λαό, το γνωρίζετε όλοι.

Το κράτος κρατάει διπλά βιβλία. Αυτό είναι το μήνυμα που δίνετε στην ελληνική κοινωνία. Κύριοι συνάδελφοι, φανταστείτε κάποιον φουκαρά να έκανε το ίδιο. Θα του είχαν πάρει το κεφάλι.

Αν όλα αυτά είναι υπερβολές, κύριοι της Κυβέρνησης, μήπως είναι ψέμα ότι φέτος τη στέρηση εσόδων την καλύψατε με τη φοροεισπρακτική τρομοκρατία που ασκήσατε προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους ελεύθερους επαγγελματίες μέσω της συνάφειας και περαιώσης, αφυδατώνοντας και τα τελευταία τους οικονομικά αποθέματα;

Γνωρίζετε –και αν όχι, τότε σας το λέμε– ότι οι περισσότεροι κατέφυγαν σε δανεισμό και άλλοι έκλεισαν τις επιχειρήσεις τους. Θέλω να υπενθυμίσω σε όλους σας τι έλεγε ο τότε Υφυπουργός Οικονομικών κ. Δρυς, ότι με τα αντικειμενικά κριτήρια εξαντλείται η φοροδοτική υποχρέωση των επαγγελματιών και των επιχειρήσεων. Αυτή είναι η συνέπεια σας: Χίλιες σαράντα οκτώ επιχειρήσεις υπέβαλαν αίτηση πτώχευσης το εντεκάμηνο του 2002 και οι ακάλυπτες επιταγές έφτασαν τα πεντακόσια εβδομήντα εκατομμύρια ευρώ και στο ποσοστό της τάξεως του 17,6% αυξήθηκαν τα «φέσια» στην αγορά.

Παράλληλα, η Σοφοκλέους έφτασε στον πάτο με χίλιες οκτακόσιες μονάδες και κανείς πλην υμών δεν ξεχνάει τη μεγάλη ληστεία των τριάντα τρισεκατομμυρίων μέσω του Χρηματιστηρίου. Δυστυχώς, αυτά χάθηκαν και είναι ντροπή.

Ενώ οι δανειακές σας ανάγκες παραμένουν υψηλές στο 3,5% του ΑΕΠ – δηλαδή στα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές για το 2003– το έλλειμμα του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών διευρύνεται, οι εξαγωγές βρίσκονται στο ένα τέταρτο των εισαγωγών και χάσαμε ως χώρα δύο θέσεις στην ανταγωνιστικότητα.

Η ανάπτυξη που επικαλείσθε δεν φτιάχνει μόνιμες θέσεις απασχόλησης. Ακόμα και ο κύριος Υπουργός Εργασίας, στη βιαστική και αγχωμένη ομιλία του –από το φόβο μήπως τον διακόψει κάποιος αγανακτισμένος συνάδελφος από το ακροατήριο– μίλησε για χιλιάδες νέες ευκαιρίες απασχόλησης, όχι, όμως, για μόνιμες θέσεις εργασίας. Έτσι ξεγελάτε τους πολίτες!

Ενώ οι δαπάνες για την απασχόληση αυξάνονται, οι δομές στήριξης μέσω του ΟΑΕΔ δεν είναι αποτελεσματικές. Ο ΟΑΕΔ έγινε εκτροφείο κομματικού βολέματος και προεκλογικής ομηρίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έβαλε τον ΟΑΕΔ υπό επιτήρηση για την αδυναμία του να προωθήσει τρόπους αναζήτησης και αύξησης της απασχόλησης, αφού κατασπαταλήθηκαν πεντακόσια δισεκατομμύρια, χωρίς να γνωρίζει κανείς –ούτε αυτοί που τα χρησιμοποίησαν– πόσες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν ούτε το κόστος που είχε η κάθε θέση εργασίας.

Το μύθο για το ασφαλιστικό τον περιδιαβαίνετε βιαστικά. Ντρέπεστε να πείτε ότι μία μεγάλη ευκαιρία με εθνική συναίνεση τη χαράμισατε, προκειμένου να αποφύγετε το όποιο πολιτικό κόστος. Έτσι σήμερα όλο και περισσότερες φωνές ακούγονται ότι τα ασφαλιστικά ταμεία βυθίζονται στο χάος των ελλειμμάτων, η περιουσία τους συρρικνώνεται, η σχέση εργαζομένων προς ασφαλισμένους ανατρέπεται. Το έλλειμμα του ΙΚΑ –παρά την επιχορήγησή– θα είναι εκατόν είκοσι έξι δισεκατομμύρια το 2003, στο ΤΕΒΕ χρωστάτε εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια και στο ΝΑΤ είκοσι πέντε δισεκατομμύρια.

Η έκθεση της Ελληνίδας Επιτροπής αμφισβητεί τη βιωσιμότητα της λύσης του ασφαλιστικού. Ούτε αυτό σας ενοχλεί και,

όμως, αρνείστε να πείτε την αλήθεια και συνεχίζετε να «στρουθοκαμηλίζετε».

Τραγική είναι και η εικόνα στον τομέα της υγείας με τα χρέη να ανέρχονται ξανά στα διακόσια δισεκατομμύρια, πριν ολοκληρωθεί η προηγούμενη διαγραφή των τριακοσίων πενήντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Κύριοι συνάδελφοι, παρά τα ευρωπαϊκά κονδύλια και τα προγράμματα, η ελληνική περιφέρεια είναι ουσιαστικά παραμελημένη. Η ιδιαίτερη πατρίδα μου, η Κέρκυρα, ενώ προσφέρει μεγάλα ποσά στην εθνική οικονομία, είναι ξεχασμένη από την Κυβέρνηση. Το οδικό δίκτυο είναι σε άθλια κατάσταση, γιατί δεν έγινε καμία παρέμβαση και καμία παράκαμψη τα τελευταία δέκα χρόνια. Οι αθλητικές εγκαταστάσεις είναι ανύπαρκτες, πλην μικροεπεμβάσεων. Το νέο νομαρχιακό νοσοκομείο θα κατασκευάζεται για αρκετά χρόνια ακόμη.

Παράλληλα, ο αγροτικός τομέας εγκαταλείφθηκε και ένα σπουδαίο και φημισμένο προϊόν, τον λάδι της Κέρκυρας, χάθηκε. Η φετινή σοδειά καταστράφηκε κατά 80% και υπάρχει αδιαφορία.

Ο τουρισμός μειώνεται από την έλλειψη πολιτικής, υποδομών, οργάνωσης και οι υπηρεσίες του ΕΟΤ διαλύονται. Το λιμάνι της Κέρκυρας «θα» κατασκευαστεί.

Καμία υπόσχεση της τελευταίας δεκαετίας δεν ολοκληρώθηκε και πολλές δεν ξεκίνησαν.

Τα σχολεία είναι σε τραγική κατάσταση από την υποχρηματοδότηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω αμέσως.

Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, το προϊόν της ανάπτυξης έχει υποθηκευτεί στα χρέη που αλόγιστα δημιουργήσατε με την πολιτική σας, προκειμένου να συντηρήσετε το μηχανισμό εξουσίας που σας στηρίζει. Καλλιεργείτε ψεύτικες ελπίδες με δείκτες και αριθμούς, που τους διαψεύδει η σκληρή πραγματικότητα, όπως αποτυπώνονται στους κοινωνικούς προϋπολογισμούς.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτός είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός του ΠΑΣΟΚ, πριν ο κ. Σημίτης εγκαταλείψει την εξουσία από τους αγανακτισμένους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Γκαλήπ.

ΓΚΑΛΗΠ ΓΚΑΛΗΠ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να καταβάλει κανείς ιδιαίτερη προσπάθεια για να διαπιστώσει ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τον Προϋπολογισμό του 2003 επιδιώκει να πραγματοποιήσει τρεις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, την ασφαλιστική, τη φορολογική και το νοικοκύρεμα των κρατικών δαπανών και των δαπανών των ΔΕΚΟ, τα θετικά αποτελέσματα των οποίων πιστεύω ότι θα φανούν στο άμεσο μέλλον, παρά τις αντίξοες διεθνείς συγκυρίες που επικρατούν τον τελευταίο καιρό.

Επιδιώκει να πραγματοποιήσει τρεις μεταρρυθμίσεις, λοιπόν, από τις σπουδαιότερες των τελευταίων ετών και μία σημαντική προτεραιότητα, καθώς ο νέος Προϋπολογισμός απευθύνεται, εκτός των άλλων, πρώτα απ' όλα στους αγρότες και την ανάπτυξη της υπαίθρου.

Τα παραπάνω αποτελούν τις προϋποθέσεις για την αύξηση των εισοδημάτων για δύο από τις κατώτερες εισοδηματικές τάξεις, αυτές δηλαδή των μισθωτών και των αγροτών.

Δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε οικονομικά μεγέθη και αριθμούς, αλλά σε υπαρκτά προβλήματα, πραγματικές καταστάσεις και γεγονότα που αφορούν την περιφέρεια της ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και ειδικότερα το Νομό Ροδόπης, ο οποίος παρουσιάζει σημαντικές ιδιαιτερότητες, βλέποντας ως επί το πλείστον τον προϋπολογισμό από την κοινωνική του πλευρά.

Πιστεύω ότι δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη, αν εκτός των άλλων δεν εφαρμοστούν και πολιτικές που θα καταπολεμήσουν τις περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες. Όπως όλοι γνω-

ρίζουμε και όπως επανειλημμένως έχει λεχθεί, η περιφέρειά μας είναι από τις πιο φτωχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θα αναφέρω τα λάθη που κατά καιρούς έχουν γίνει και έχει φθάσει στο σημείο αυτό η περιοχή μας, αλλά στο ότι από εδώ και στο εξής θα πρέπει όλοι μαζί να προχωρήσουμε μπροστά για να κάνουμε την περιοχή μας το σταυροδρόμι που θα ενώσει, Ανατολή, Δύση, Βορρά, Νότο.

Η ολοκλήρωση της Εγνατίας Οδού κατά μήκος της Θράκης είναι ένα σημαντικό έργο, το οποίο θα συμβάλει στην ανάπτυξη της περιοχής μας. Θα πρέπει, λοιπόν, να καταβληθούν προσπάθειες, ούτως ώστε να γίνουν και οι κάθετοι άξονες οι οποίοι θα ενώσουν την περιοχή μας με τις χώρες αυτές που σε λίγα χρόνια θα είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την περαιτέρω ανάπτυξή μας.

Έτσι, μέσω σωστού προγραμματισμού, θα μπορέσει να γίνει η Θράκη το κέντρο εμπορίου κυρίως μεταξύ Ανατολής, Δύσης. Θα μπορέσει επίσης να γίνει το σημείο συνάντησης εκπροσώπων των πλησίον χωρών, των παρευξείνων χωρών, με αποτέλεσμα ο τουρισμός να αναπτυχθεί σε μεγάλο βαθμό, αφού οι ομορφιές της περιοχής μας είναι τόσο πολλές. Σ' αυτό άλλωστε θα συμβάλει η φιλία και η σχέση καλής γειτονίας, που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

Η εισροή συναλλάγματος θα βοηθήσει, όπως είναι ευνόητο τον τόπο μας, αλλά και τη χώρα μας γενικότερα, η οποία πρέπει ενόψει και των διεθνών εξελίξεων να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή, χρησιμοποιώντας τη Θράκη ως εφαλτήριο για την ειρήνη, τη φιλία και την αλληλεγγύη μεταξύ των λαών.

Όλα αυτά όμως δεν μπορεί να γίνουν ερήμην της μειονότητας. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει σημαντικά βήματα και έχουν λυθεί αρκετά προβλήματα. Παραμένουν όμως άλυτα κάποια, τα οποία είναι πολύ σημαντικά για τους ανθρώπους της μειονότητας, η λύση των οποίων θα συμβάλει στην ανάπτυξη τους, αλλά ταυτόχρονα και στην ανάπτυξη της περιοχής μας.

Είναι δύσκολο, δυστυχώς, να κατανοήσει κάποιος, όταν δεν έχει ιδίαν αντίληψη, κάτω από ποιες συνθήκες οι άνθρωποι αυτοί, ιδίως στις ορεινές περιοχές, προσπαθούν να καλλιεργήσουν και το παραμικρό κομμάτι γης προκειμένου να επιβιώσουν και να αποκτήσουν τα απαραίτητα για τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Για το λόγο αυτό τα διάφορα γεωργικά προγράμματα, που κατά καιρούς εφαρμόζονται, θα πρέπει να φθάνουν και σ' αυτούς τους ανθρώπους, ούτως ώστε να έχουν τη δυνατότητα να αυξήσουν την παραγωγή τους και κατ' επέκταση να αυξήσουν το μικρό εισόδημά τους.

Δεν είναι δυνατή η ανάπτυξη του εμπορίου και του τουρισμού, αν δεν διευκολύνονται οι Τούρκοι υπήκοοι, ιδίως αυτοί που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα και θέλουν να επισκεφθούν συγγενείς και φίλους στη Θράκη με τη χορήγηση βίζας με πιο απλουστευμένες διαδικασίες από τα ελληνικά προξενεία στην Τουρκία. Οι δυσκολίες, που αντιμετωπίζουν, είναι πολλές και ποικίλες. Έχουν, άλλωστε, αναφερθεί κατά καιρούς και πρέπει οπωσδήποτε να ξεπεραστούν.

Διαχειρίζονται τη βακούφικη περιουσία άνθρωποι, οι οποίοι αν μη τι άλλο δεν τη διαχειρίζονται. Είναι αδιανόητο η περιουσία των ανθρώπων της μειονότητας, όπως και των προγόνων τους, να παραμένει ανενεργός και αυτό γιατί οι διοριζόμενοι από την πολιτεία στις επιτροπές διαχείρισης δεν έχουν τη δυνατότητα να την εκμεταλλευθούν προς όφελος της μειονότητας.

Για το λόγο αυτό τα μέλη των διαχειριστικών επιτροπών θα πρέπει να εκλέγονται από τους ίδιους τους ανθρώπους, στους οποίους ανήκει η βακούφικη περιουσία, προκειμένου μέσω αυτής να καλύψουν βασικές ανάγκες, όπως σχολεία, γυμναστήρια κλπ. Άλλωστε ο αθλητισμός είναι ανύπαρκτος, ακριβώς λόγω της έλλειψης αθλητικών χώρων, ενώ το ζήτημα της παιδείας όχι μόνο λόγω της έλλειψης σχολείων, αλλά και λόγω άλλων σοβαρών ζητημάτων συνεχίζει να βασανίζει εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές.

Τα ζητήματα των Μουφτιών είναι ακόμη ένα χρόνο πρόβλημα. Πρόσφατα η χώρα μας πλήρωσε ένα μεγάλο χρηματικό

ποσό, λόγω καταδίκης της για αυτό το θέμα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αλλά η πολιτεία συνεχίζει να στηρίζει και να διορίζει τους ανεπιθύμητους από τη μειονότητα μουφτήδες, δημιουργώντας έτσι σοβαρά προβλήματα και σύροντας τους μουφτήδες, που αναγνωρίζονται από τη μειονότητα, από δικαστήριο σε δικαστήριο. Άλλωστε τι πιο φυσιολογικό υπάρχει από το να εκλέγουν οι ίδιοι οι πιστοί το θρησκευτικό τους ηγέτη; Δεν έχουν το δικαίωμα αυτό;

Ένα άλλο θέμα, που απασχολεί τους κατοίκους της περιοχής μας, είναι αυτό των εταιρειών εξόρυξης χρυσού. Δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι με τη δημιουργία εργοστασίων χρυσού με σκοπό την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων αναπτύσσεται η περιοχή μας τη στιγμή που δημιουργείται μεγαλύτερο πρόβλημα, αυτό δηλαδή της μόλυνσης του περιβάλλοντος. Είναι γνωστό ότι στην παραγωγική μέθοδο επεξεργασίας χρυσοφόρου μεταλλεύματος χρησιμοποιείται κυάνιο, που είναι μία ουσία ιδιαίτερα τοξική. Έχω αναφερθεί και παλιότερα στο σοβαρό αυτό πρόβλημα με υπόμνημά μου προς τον Πρωθυπουργό και τους αρμόδιους Υπουργούς, αλλά και με σχετική ερώτησή μου προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Το θέμα του αυτοπροσδιορισμού έχει αναγνωρισθεί από διενθεις συμβάσεις, σύμφωνα με τις οποίες είναι ένα πολύ μεγάλης σημασίας δικαίωμα, το οποίο ασκείται ελεύθερα χωρίς πιέσεις, καταναγκασμούς και παρεμβάσεις του κράτους. Άλλωστε έχει κατά καιρούς δηλωθεί από εκπροσώπους του κράτους ότι μπορεί κάθε Έλληνας πολίτης να αυτοπροσδιορίζεται με τον τρόπο που αυτός επιθυμεί. Είναι λογικό, λοιπόν, να αρθούν οι απαγορεύσεις για το θέμα αυτό και να λυθεί διά παντός.

Αρκετοί συνάδελφοι έχουν αναφερθεί στο δημογραφικό και έχουν λεχθεί πάρα πολλά. Δεν είναι δυνατόν η ύπαρξη μειονότητας στην περιοχή μου να θεωρηθεί δημογραφικό πρόβλημα. Όλοι είμαστε Έλληνες πολίτες, πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ίσοι απέναντι στην πολιτεία και τους νόμους. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να μιλάμε για ύπαρξη δημογραφικού προβλήματος στην περιοχή μου.

Άφησα τελευταίο το ζήτημα των ανιθαγενών, που είναι ένα σοβαρό κοινωνικό ανθρώπινο θέμα και θα πρέπει να λυθεί άμεσα. Αυτήν τη στιγμή μερικές εκατοντάδες συνάνθρωποί μας ζουν απομονωμένοι χωρίς εργασία, χωρίς τροφή, χωρίς φάρμακα, περιμένοντας την ελεημοσύνη μας, θύματα της εφαρμογής του άρθρου 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, το οποίο έχει ήδη καταργηθεί, αλλά οι άνθρωποι αυτοί παραμένουν ανέπταχοι. Η λύση του προβλήματος αυτού είναι η ίδια τους η ζωή.

Πιστεύοντας ότι θα λυθούν τα παραπάνω αναφερόμενα προβλήματα, έτσι ώστε να μπορέσει και η μειονότητα να απολαύσει τα οφέλη του Προϋπολογισμού, θα τον υπερψηφίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, που είπε προηγουμένως ότι ο Προϋπολογισμός αυτός έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τους προϋπολογισμούς των τελευταίων ετών. Θα συμπληρώσω, όμως, και θα πω ότι, δυστυχώς, έχει τα ίδια χαρακτηριστικά, διότι και ο Προϋπολογισμός αυτός είναι πλασματικός, εικονικός και μεταλλαγμένος και προσπαθεί το μάυρο να το κάνει άσπρο.

Χρησιμοποιούνται και σε αυτόν τον Προϋπολογισμό λογιστικά τρικ και διάφορα άλλα λογιστικά τεχνάσματα, προκειμένου ένας ελλειμματικός προϋπολογισμός να παρουσιαστεί ως πλεονασματικός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο δανεισμός δισεκατομμυρίων από τις τράπεζες τις τελευταίες ημέρες του Δεκεμβρίου, για να επιστραφούν τις πρώτες ημέρες του Ιανουαρίου, πληρώνοντας εκατοντάδες εκατομμύρια σε τόκους, με τους οποίους επιβαρύνεται ο ελληνικός λαός.

Και πέρσι η Κυβέρνηση μίλαγε για πλεονασματικό προϋπολογισμό, ενώ ήταν ελλειμματικός και πρόσφατα, μετά από την πίεση της EUROSTAT, αναγκάστηκε να το παραδεχθεί. Το δημόσιο χρέος, αντί να ελαττωθεί, όπως υποσχόταν η Κυβέρ-

νηση, αυξήθηκε και αναγκάστηκε υπό την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να το παραδεχθεί και να πει ότι είναι επτά μονάδες υψηλότερο. Για μια ακόμη φορά, τα οικονομικά βάρη πέφτουν στις πλάτες του μισθωτών, των συνταξιούχων, των ελευθέρων επαγγελματιών, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και οι φτωχοί γίνονται όλο και φτωχότεροι.

Με ένα τέτοιο Προϋπολογισμό δεν μπορεί ο ελληνικός λαός να ελπίζει σε βελτίωση των πολλαπλών καθημερινών προβλημάτων του. Γι' αυτό, η ανεργία κυμαίνεται πάνω από το 10% και για τους νέους και τις νέες με ή χωρίς πανεπιστημιακό πτυχίο η επαγγελματική τους αποκατάσταση αποτελεί σήμερα άπιαστο όνειρο.

Η μάλιστα των ναρκωτικών δεν φαίνεται να αντιμετωπίζεται. Έτσι, όλο και περισσότεροι νέοι άνθρωποι πέφτουν στα δίκτυα του «λευκού θανάτου», με αποτέλεσμα να ερχόμαστε σήμερα πρώτοι στους θανάτους από τα ναρκωτικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυστυχώς στα δυσάρεστα είμαστε πρώτοι, στα ευχάριστα είμαστε τελευταίοι. Οι θάνατοι από τα ναρκωτικά σε συνδυασμό με την υπογεννητικότητα αποτελούν «βόμβα» στα θεμέλια της κοινωνίας μας και πρέπει, κύριοι της Κυβέρνησης, να δείξετε τουλάχιστον ελάχιστο ενδιαφέρον.

Στο χώρο της παιδείας, εκεί που διαμορφώνεται το μέλλον των νέων ανθρώπων, το μέλλον αυτού του τόπου, δεν υπάρχει εκ μέρους της πολιτείας το ανάλογο ενδιαφέρον, αφού είμαστε στις τελευταίες θέσεις ανάμεσα στους δεκαπέντε εταίρους μας, όσον αφορά τις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία. Έτσι οι γονείς που θέλουν να δώσουν μια καλύτερη παιδεία στα παιδιά τους, μία ολοκληρωμένη μόρφωση και περισσότερα εφόδια για την επαγγελματική τους αποκατάσταση, αναγκάζονται να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη και να πληρώνουν τρεις φορές περισσότερα απ' ό,τι οι άλλοι Ευρωπαίοι εταίροι μας.

Στο χώρο της υγείας, ο άρρωστος που διέρχεται την πόρτα του δημόσιου νοσοκομείου, δυστυχώς δεν απολαμβάνει υπηρεσίες υγείας ως Ευρωπαίος πολίτης. Πολλές φορές μάλιστα, η κατάσταση είναι τριτοκοσμική. Η μεταρρύθμιση του κ. Παπαδόπουλου έχει προσφέρει μέχρι σήμερα μόνο παχυλούς μισθούς στους διοικητές των νοσοκομείων και στους Πεσούργες και καμία βελτίωση στο επίπεδο βελτίωσης του αρρώστου, ενώ τα χρέη των νοσοκομείων και πάλι πλησιάζουν τα 200 δισεκατομμύρια δραχμές.

Ο κρατικός μηχανισμός δε φαίνεται να εκσυγχρονίζεται κι έτσι αδυνατεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά κάθε έκτακτο φυσικό φαινόμενο, όπως πυρκαγιές, πλημμύρες, χιονοπτώσεις και άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα στους τομείς που ανέφερα, αλλά και σε πολλούς άλλους, τα αντιμετωπίζουν καθημερινά οι Έλληνες πολίτες.

Τα προβλήματα αυτά τα βιώνουν ακόμα περισσότερο οι πολίτες του Πειραιά και των νησιών του Αργοσαρωνικού και των Κυθήρων που είναι εκλογική περιφέρεια του κυρίου Πρωθυπουργού. Αυτά οφείλονται στην έλλειψη έργων υποδομής και ανάπτυξης. Ούτε από τα Ολυμπιακά έργα πήρε ο Πειραιάς το κομμάτι που θα έπρεπε, ενώ πολλά απ' αυτά που έχουν εξαγγελθεί πιστεύω ότι δεν θα τελειώσουν.

Το έργο του Κηφισού που έχει σχέση με τον Πειραιά το μόνο που μέχρι σήμερα έχει καταφέρει είναι να τον πνίξει, αφού δεκάδες σπίτια και καταστήματα του Νέου Φαλήρου και του Μοσχάτου πλημμύρισαν κατ' επανάληψη. Εδώ αναδεικνύεται σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια η προχρηστικότητα και η επιπολαιότητα της κατασκευής των έργων αλλά και η αδυναμία, η αδιαφορία και η ανεπάρκεια της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει ένα φυσικό φαινόμενο.

Η εμπορική ναυτιλία πηγή διαχρονικής ανάπτυξης του Πειραιά συρρικνώνεται και τα νησιά του Αργοσαρωνικού αλλά και τα Κύθηρα υφίστανται οικονομικό και κοινωνικό μαρασμό λόγω των προβλημάτων στην ακτοπολιτική τους εξυπηρέτηση με πτώση της τουριστικής κίνησής τους. Οι ναυτιλιακές επιχειρήσεις αποκρατώνται προς τα βόρεια και νότια προάστια λόγω της κυκλοφοριακής συμφόρησης της Πειραιά. Η λεωφόρος Ανδρέα Παπανδρέου δεν έλυσε το κυκλοφοριακό πρόβλημα της πόλης. Η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη υπολείπεται με

πολλαπλές οικονομικές επιπτώσεις στην περιοχή. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που είναι η σπονδυλική στήλη της οικονομίας μας η μια μετά την άλλη κλείνουν. Συνέπεια των προβλημάτων αυτών, αλλά και πολλών άλλων η μείζονα περιφέρεια του Πειραιά μαστίζεται από ανεργία. Το ποσοστό φτάνει περίπου στα 20% και αυτό αποδεικνύει έμπρακτα την αδιαφορία της Κυβέρνησης, αλλά και προσωπικά του ίδιου του Πρωθυπουργού.

Πρέπει να τονιστεί ότι ο Πειραιάς ακολουθεί φθίνουσα πορεία και δεν φαίνεται προοπτική αναστροφής με τη σημερινή Κυβέρνηση.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι ο προϋπολογισμός αυτός δεν δίνει ελπίδα στα δυόμισι εκατομμύρια Ελλήνων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Δεν δίνει ελπίδα στους νέους και στους εκατοντάδες χιλιάδες για επαγγελματική αποκατάσταση. Δεν δίνει ελπίδα για να βγουν από τη μακροχρόνια οικονομική στενωπό οι συνταξιούχοι, οι μισθωτοί, οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι ελεύθεροι επαγγελματίες. Δεν δίνει ελπίδα για τη ροκάνη ανάπτυξης, ώστε να φτάσουμε στο άμεσο μέλλον στο βιοτικό επίπεδο των Ευρωπαίων εταίρων μας. Γι' αυτό χρειάζεται μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, διότι σ' αυτήν ο ελληνικός λαός έχει εναποθέσει τις ελπίδες του και τις προσδοκίες του για να οδηγηθεί σε ένα καλύτερο μέλλον. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Χωρέμης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας και τον εισηγητή και τους περισσότερους από τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας και τον προηγούμενο συνάδελφο να περιγράφουν με αυτά τα μελανά χρώματα την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και να αμφισβητούν σχεδόν όλα τα μεγέθη του Προϋπολογισμού, μιλώντας κάποιος μάλιστα και για πολιτική απάτη, δημιουργείται η εντύπωση και κυρίως στον ανυποψίαστο Έλληνα πολίτη, ότι πραγματικά επέρχεται η εθνική συντέλεια, η εθνική καταστροφή.

Θεωρώ ότι είναι λυπηρό για τη Νέα Δημοκρατία του κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή αντί να ασκήσει και υπεύθυνη κριτική σε πτυχές της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, που ασφαλώς είναι δεκτική στις κριτικές και στις εναλλακτικές προτάσεις, να καταθέσει εναλλακτικές προτάσεις, αναλίσκεται σ' ένα λόγο καταγγελτικό σε λαϊκίστικες πλειοδοσίες χωρίς να παρουσιάζει συγκροτημένη πολιτική και υπεύθυνες θέσεις.

Και επιτρέψτε μου, επειδή άκουσα συνεχώς προηγουμένων την έκφραση «δεν υπάρχει ελπίδα, δεν μπορεί να ελπίζει ο Έλληνας, δεν μπορεί να ελπίζει σε ρυθμούς ανάπτυξης» όταν η χώρα έχει καταρτίσει προϋπολογισμό με πρόβλεψη όχι δική μας, αλλά του ΟΟΣΑ, και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της EUROSTAT ρυθμού ανάπτυξης της τάξης του 3,8%, να ρωτήσω: Δικαιούστε, κύριοι συνάδελφοι, να περιορίζετε τον πήχη των οραμάτων, δικαιούστε να μην επιτρέπετε στους Έλληνες πολίτες να οραματίζονται, να θέτουν ψηλά τον πήχη των προσδοκιών των προσωπικών και των συλλογικών μέσα από τις κοινές προσπάθειες που κάνουμε σαν σύνολο του ελληνικού λαού; Νομίζω ότι δεν δικαιούται κανένας να περιορίζει αυτές τις προσδοκίες και να επιδρά στο συλλογικό υποσυνείδητο των Ελλήνων τη στιγμή που αυτό είναι το ερέθισμα και το κίνητρο, που εμείς ως πολιτική ηγεσία αυτού του τόπου πρέπει να δώσουμε ένα δείγμα γραφής, ώστε πραγματικά να αναπτέρωσουμε ελπίδες και προσδοκίες και να μπορέσουμε πράγματι να βάλουμε τον ελληνικό λαό σε μια πορεία διεκδίκησης και σκληρού αγώνα. Τίποτα δεν επιτυγχάνεται χωρίς προσωπική και συλλογική προσπάθεια. Δεν δικαιούστε αυτό, κύριοι συνάδελφοι, να το κάνετε. Δηλαδή τον περιορισμό των ελπίδων και των οραμάτων του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2003 γίνεται μετά από μια μεγάλη εθνική επιτυχία, την επιτυχία της Κοπεγχάγης, στην οποία εξασφαλίστηκε η ένταξη της Κύπρου στην Ενωμένη Ευρώπη. Η προώθηση επίσης της πολιτικής λύσης του Κυπριακού προβλήματος, αλλά και η ενθάρρυνσή μας για τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της

Τουρκίας αναδεικνύει πλέον τον τολμηρό και ενεργητικό χαρακτήρα της εξωτερικής μας πολιτικής πάνω στην οποία οικοδομείται η ειρήνη και η ασφάλεια, αλλά και ο δραστικός περιορισμός, προοπτικά βεβαίως, των αμυντικών δαπανών της χώρας, αμυντικές δαπάνες που και σε αυτόν τον Προϋπολογισμό του 2003 ανέρχονται στο 5% του ΑΕΠ, σε αντίθεση με το 2% κατά μέσο όρο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε μεγαλύτερο δηλαδή ποσοστό από αυτό που διαθέτει η Τουρκία και το δεύτερο ποσοστό μετά τις ΗΠΑ μεταξύ των χωρών του ΝΑΤΟ.

Η προσδοκώμενη πλέον αποκλιμάκωση των αμυντικών μας δαπανών και η απελευθέρωση τεράστιων πόρων για υποδομές, για κοινωνικό κράτος και ανάπτυξη μπορεί να οδηγήσει σε μια νέα εποχή, όχι μόνο ειρήνης και ασφάλειας στην ευαίσθητη περιοχή μας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, αλλά και ευημερίας και προόδου του ελληνικού και τουρκικού λόγου.

Ήταν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη, με πρωτεργάτες τους Υπουργούς Εξωτερικών, τον αιμίμηστο Γιάννο Κρανιδιώτη, τον Κάρολο Παπούλια, τον Θεόδωρο Πάγκαλο και σήμερα τον Υπουργό Εξωτερικών τον Γιώργο Παπανδρέου που συνέλαβαν την ανάγκη αλλαγής της εξωτερικής και αμυντικής μας πολιτικής, στην ανατροπή κατεστημένων αντιλήψεων και παραδοχών και τη μεταβολή της πολιτικής μας στάσης απέναντι στην Τουρκία, που θεωρούν όμως ως απαραίτητους ενδιάμεσους στόχους την οικονομική και κοινωνική σταθερότητα, την καταπολέμηση του πληθωρισμού και των ελλειμμάτων, την καταπολέμηση του δημόσιου χρέους, την ένταξη στη Νομισματική Ένωση και την Ευρωζώνη, την κατάκτηση κύρους και αξιοπιστίας στους διεθνείς οργανισμούς και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου έτσι να κατοχυρωθεί αποφασιστικά η ισχυρή φωνή της Ελλάδος και η διεθνής καταξίωσή της.

Οι δυσβάσταχτες πολλές φορές θυσίες του ελληνικού λαού τα τελευταία χρόνια βρήκαν και βρίσκουν αντίκρισμα στην ισχυροποίηση της χώρας στην επίτευξη στόχων που καθιστούν την Ελλάδα δύναμη σταθερότητας και ανάπτυξης στην περιοχή των Βαλκανίων, αξιόπιστο συνομιλητή στον ευρύτερο διεθνή περίγυρο, ικανή σήμερα να διεξαγάγει τους Ολυμπιακούς Αγώνες και πάνω σε αυτήν την παγκόσμια αθλητική διοργάνωση να στηρίξει αργότερα τη συνέχιση της ανάπτυξης της όταν μετά την ολοκλήρωση και Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αυτοδύναμα τότε και χωρίς την ανάγκη ευρωπαϊκών πόρων θα μπορέσει να συνεχίσει την ανάπτυξή της.

Η Ελλάδα απομακρύνεται οριστικά πλέον από τον κίνδυνο νομισματικών κρίσεων μετά την ένταξη στην ΟΝΕ και την κατάκτηση μιας πρωτόγνωρης για τα ελληνικά δεδομένα νομισματικής σταθερότητας. Η Ελλάδα είναι σε θέση να απαντά με τη συνεχιζόμενη εξάρθρωση της τρομοκρατίας στο εσωτερικό της αποδεικνύοντας ότι ως λαός και ως έθνος μπορούμε να κερδίζουμε στόχους, όταν τους υπηρετούμε με συνέπεια και με σοβαρότητα. Αυτή άλλωστε δεν είναι η συνεισφορά του Κώστα Σημίτη και της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, μια συνεισφορά που παρά την καθολική απόρριψη και την έλλειψη πολιτικής γενναιοότητας που χαρακτηρίζει τη Νέα Δημοκρατία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση ο ελληνικός λαός την αναγνωρίζει;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Πιστεύω ότι, παρά τα πολλά οξυμμένα προβλήματα που αναγνωρίζουμε και εμείς ότι υφίστανται πολλές φορές, ο ελληνικός λαός αναγνωρίζοντας τις προόδους που έχουν συντελεστεί είναι διατεθειμένος να στηρίξει όλες τις συλλογικές προσπάθειες που θα προχωρήσουν πιο μπροστά την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι με τον Προϋπολογισμό του 2003 η Κυβέρνηση θέτει ως στόχο την αναπτυσσόμενη Ελλάδα και την πραγματική σύγκλιση του εισοδήματος, την πραγματική σύγκλιση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων με εκείνο των λαών της Ευρώπης. Παρά τις αντίξοες οικονομικές συνθήκες λόγω της παγκόσμιας ύφεσης και του ενδεχόμενου πολέμου στο Ιράκ ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι ικανός να προωθήσει και να ολοκληρώσει ένα αναπτυξιακό πρότυπο που μπορεί να συνδυάσει σε παράλληλη και ισότιμη βάση την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Ουσιαστικά αυτός ο συνδυασμός πολι-

τικών αποδεικνύει την πολιτική διαφορά του ΠΑΣΟΚ από τη Νέα Δημοκρατία που μέσα από μηδενιστικές προβλέψεις αρνείται να αποδεχθεί ότι πλέον στη χώρα μας έχουν διαμορφωθεί ισχυρές και αξιόπιστες προϋποθέσεις για μια επιτυχή πορεία προς τη πραγματική σύγκλιση με ανάπτυξη και αλληλεγγύη.

Στο περιβάλλον της μακροοικονομικής σταθερότητας μέσα στο οποίο λειτουργεί η χώρα μας με τις διαρθρωτικές αλλαγές με τις μεταρρυθμίσεις με τη φορολογική και ασφαλιστική μεταρρύθμιση με τα επενδυτικά προγράμματα τα δίκτυα αλληλεγγύης, τα οποία συνιστούν δικαιωμένες επιλογές πιστεύω ότι ο Προϋπολογισμός του 2003 μπορεί πράγματι ως αποτελεσματικός και προοδευτικός να υπηρετήσει την ισχυρή ελληνική οικονομία που αποτελεί οπωσδήποτε θεμέλιο για την ισχυρή Ελλάδα, την κοινωνία της συνοχής και της αλληλεγγύης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Γιακουμάτος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας κανείς προσεκτικά από οποιαδήποτε οπτική γωνία τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2003, πίσω από τις ωραιοποιημένες λέξεις των Υπουργών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και τους στεγνούς αριθμούς του Προϋπολογισμού διαπιστώνει ο κάθε Έλληνας πολίτης εκπληκτός ότι ακούγονται και λέγονται πάρα πολλά λόγια.

Πολλά λέγονται, πολλά ακούγονται αλλά λίγα γίνονται στην πράξη. Ακούνε τον Πρωθυπουργό να μιλάει για κοινωνικά πρόσωπα και κοινωνικά δίκτυα, ακούνε τον Υπουργό Εργασίας να μιλά για ελάττωση της ανεργίας, αλλά ποια είναι η σκληρή πραγματικότητα; Η σκληρή πραγματικότητα είναι ότι η σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει την αλήθεια να προβάλλει. Η υστέρηση της ελληνικής οικονομίας έναντι των υπολοίπων ευρωπαϊκών κοινωνιών θεωρείται δεδομένη, αδιαμφισβήτητη και απόλυτα μετρήσιμη.

Δύο είναι κυρίως οι δείκτες της πραγματικής κατάστασης στην ελληνική οικονομία. Ο ένας δείκτης είναι αυτός της κοινωνικής αλήθειας. Και αυτός ο δείκτης είναι η μεγάλη μάλιστα που απειλεί τη χώρα μας, η ανεργία.

Το ΠΑΣΟΚ προσπαθώντας να κρύψει και μέσα από παραμορφωτικούς φακούς τη ζοφερή πραγματικότητα των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων, έρχεται και εφευρίσκει ένα νέο μύθο για τη μείωση της ανεργίας. Συγχρόνως, όμως, έχουμε και μείωση της απασχόλησης. Αυτό αποτελεί μία εφεύρεση, μία πατέντα του ΠΑΣΟΚ. Όταν έχουμε μείωση της απασχόλησης δεν μπορεί να έχουμε μείωση της ανεργίας.

Σε πείσμα όλων όσων καταμαρτυρούν επίσημοι δείκτες, μελέτες και έρευνες, το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Εργασίας ζουν στο δικό τους κόσμος. Δεν θέλουν να βλέπουν τα πράγματα ως έχουν. Και αλίμονο σε αυτόν που δεν τα βλέπει όπως τα βλέπει το ΠΑΣΟΚ.

Τα τελευταία χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν κατάφερε το ΠΑΣΟΚ ούτε να προσφέρει ούτε να δημιουργήσει θέσεις εργασίας. Ακούσαμε τον Υπουργό να λέει στον Κρατικό Προϋπολογισμό ότι «θα δημιουργήσουμε πάλι τριακόσιες νέες θέσεις εργασίας, τριακόσιες θέσεις κατάρτισης». Και προσετέθη «και άλλες τριακόσιες θέσεις επανακατάρτισης».

Μα, είναι ψέμα. Είστε ψεύτες ειλικρινά όταν κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, όταν από εξακόσιες χιλιάδες τις πήγε ο κ. Ρέππας στις εννιακόσιες χδεις στον Προϋπολογισμό.

Πετύχατε το μόνο: Να φέρετε την Ελλάδα τελευταία στην Ευρωζώνη στην απασχόληση. Και αυτή ακόμα η εμφανιζόμενη μείωση της ανεργίας, που προβάλλεται ως επιτυχία, οφείλεται αποκλειστικά στη μείωση του εργατικού δυναμικού και των απασχολομένων. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και μία άλλη βασική αλήθεια είναι το ασφαλιστικό. Ο μεγάλος ασθενής της ελληνικής οικονομίας. Δεν πρόκειται να υπάρξει ανάπτυξη σε αυτήν τη χώρα αν δεν πετύχουμε να τιθασεύσουμε τα ελλείμματα του ασφαλιστικού. Και να μην η Ευρωπαϊκή Ένωση μας εγκάλεσε για τον Κρατικό Προϋπολογισμό και για τα ελλείμματα, όταν όμως έρθει η ώρα των ασφαλιστικών ταμείων τότε θα καταλάβετε αν έχουμε δίκιο ή όχι που κρούουμε τον

κώδωνα του κινδύνου εδώ μέσα.

Αρκεί να πω –όχι δικές μου κουβέντες- τι είπε η Επίτροπος και τι έγραψε στην έκθεση αξιολόγησης της Ελλάδος. Λέει η κ. Διαμαντοπούλου τις τραγικές αδυναμίες του συνταξιοδοτικού συστήματος στην Ελλάδα, την ανεπάρκεια της πρόσφατης απόπειρας μεταρρύθμισης, αλλά και την αποτυχία των μέτρων αύξησης της απασχόλησης. Αυτά τονίζει η αρμόδια Επίτροπος για τις Κοινωνικές Υποθέσεις κ. Διαμαντοπούλου. Γιατί πράγματι από το 1990 μέχρι σήμερα αυξήθηκαν κατά πεντακόσιες δώδεκα χιλιάδες οι συνταξιούχοι.

Η σχέση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνταξιούχου και εργαζόμενου είναι 1 προς 1,79. Αυτή είναι πραγματικά η αναλογία που σήμερα βουλιάζει καθημερινά τα ταμεία.

Και ερχόμαστε στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό ταμείο, το ΙΚΑ που η Κυβέρνηση φιλοδοξεί να οικοδομήσει ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα. Και παρά την οικονομική ενίσχυση με 1,37 δισεκατομμύρια ευρώ, το άνοιγμα το 2003 θα είναι 126 δισεκατομμύρια δραχμές. Και έρχεται η Κυβέρνηση να κάνει μία άλλη πρωτοτυπία. Ο ΛΑΦΚΑ αντί να λειτουργεί ως αποταμιευτικός λογαριασμός του ασφαλιστικού συστήματος, έρχεται να χρηματοδοτήσει τις συντάξεις.

Η Νέα Δημοκρατία είχε προβλέψει μέχρι 31.12.2001 5% παρακράτηση από τους συνταξιούχους και το παρατείνετε μέχρι 31.12.2007, κύριε Υπουργέ. Πρώτη φορά οι συνταξιούχοι συμμετέχουν με 5% εισφορά υπέρ των συντάξεών τους. Πότε εργοδότες και εργαζόμενοι στην Ελλάδα –έχουν προστεθεί και οι ασφαλισμένοι- πληρώνουν για τη σύνταξή τους;

Το ΤΕΒΕ. Οι οφειλές που έρχονται από τις εισφορές του κράτους είναι 130 δισεκατομμύρια δραχμές. Και ήρθε ο κ. Ρέππας παραμονή των εορτών να δώσει 20 δισεκατομμύρια από τα 130 δισεκατομμύρια για να μην έχει πρόβλημα στην πληρωμή του δώρου Χριστουγέννων, όπως κάθε χρόνο αντιμετωπίζετε. Και έδωσε 20 δισεκατομμύρια από τα 130 δισεκατομμύρια.

Το ΝΑΤ βουλιάζει στα χρέη. Ο φορέας κύριας ασφάλισης των ναυτικών θυμίζει «Τιτανικό», όπως τον θυμίζει και όλη η κοινωνική ασφάλιση με τα ελλείμματα μόνο για φέτος να είναι 16,1 δισεκατομμύρια δραχμές στο ΝΑΤ. Συσσωρευμένο στο Υπουργείο Ναυτιλίας το χρέος είναι 25,25 δισεκατομμύρια δραχμές για την ασφάλιση.

Και ενώ αυτά συμβαίνουν μέσα από την αυτοκρατορία των ελλειμμάτων, κύριε Υπουργέ, το οξύμωρο είναι ότι γίνεται καβγάς για τη χρηματοδότηση όταν πάνω από 1 τρισεκατομμύριο έχασε η κοινωνική ασφάλιση από το παίξιμο, από το τζόγο του ΠΑΣΟΚ –και το λέω ευθέως- μέσα στο Χρηματιστήριο όταν κάνατε τοποθετήσεις το 2001 και το 2002 μέχρι 403%.

Όταν ξέρει ο κάθε τελευταίος πολίτης ότι το Χρηματιστήριο καταρρέει εσείς κάνετε τοποθετήσεις με 403%. Έχω καταθέσει πίνακα στη Βουλή και έχασε η ασφάλιση πάνω από ένα τρισεκατομμύριο. Να, λοιπόν, γιατί η Ελλάδα του σήμερα ζει με το 22% των Ελλήνων κάτω από το όριο της φτώχειας και της εξαθλίωσης. Και ήλθατε να δώσετε τις 100.000 στα νοικοκυριά υποσχόμενοι τον Απρίλιο του 2000 για τον κοινωνικό δείκτη ότι οι Έλληνες πολίτες θα πάρουν, αλλά αν έχουν εισόδημα κάτω από 800.000, όταν ξέρετε ότι αυτό δεν μπορεί να αποδειχθεί. Απόδειξη ότι χωρίσατε 2 δισεκατομμύρια από τα 60 δισεκατομμύρια που προέβλεπε ο κοινωνικός δείκτης. Και πάνω απ' όλα ξεγελάσατε. Δεσμευθήκατε προεκλογικά στις 6 Απριλίου για 152.000 σύνταξη σε όλους τους ασφαλισμένους, και σήμερα δίνετε σύνταξη των 300 ευρώ, δηλαδή 100.000 δραχμών. Υφαρπάσσατε την ψήφο των συνταξιούχων, των περήφανων γηραιών και σήμερα ποιείτε τη νήσσα.

Να, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήλθε ο κ. Ρέππας στον Προϋπολογισμό να μας πει ότι η Νέα Δημοκρατία μίλησε για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και το χαρακτηρίζει ο κύριος Υπουργός ως ελάχιστη εγγυημένη ειλικρίνεια και ελάχιστη νοημοσύνη και γνώση. Εμείς απαντάμε και στο ΠΑΣΟΚ και στον Υπουργό ότι ελάχιστη μνήμη και εγγυημένη ντροπή διαθέτετε σας, κύριε Υπουργέ. Διαθέτετε ελάχιστη μνήμη γιατί ξεχάσατε τις πενήντα υπογραφές που ανάμεσά τους είναι και ο κ. Διαμαντιδής και οι Υπουργοί για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όταν κοροϊδεύατε την ελληνική κοινωνία με υπογραφές πενήντα

Βουλευτών και Υπουργών. Και βέβαια έχετε ελάχιστη μνήμη γιατί ξεχάσατε τη σύνταξη των 152.000 δραχμών. Και πρέπει να ντρέπεστε όταν μιλάτε στον ελληνικό λαό και όταν λέτε για τους πενήντα Βουλευτές του κόμματος που στηρίζουν την Κυβέρνηση. Ποιοι ήταν αυτοί οι πενήντα που έφεραν την πρόταση νόμου; Ήταν ο Τσουκάτος και η παρέα του μια άλλη παρέα; Όχι, είναι η γνωστή παρέα του ΠΑΣΟΚ, που λυμαινεται σήμερα πραγματικά ως κατεστημένο τον ελληνικό λαό είκοσι χρόνια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Σε τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα έχετε περάσει ήδη. Λοιπόν, μη λυμαινέστε το Βήμα!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Η απάντηση δεν θα δοθεί εδώ μέσα ούτε από τη Νέα Δημοκρατία ούτε από το ΠΑΣΟΚ. Η απάντηση δόθηκε από τις εργατοϋπόγειες. Δόθηκε στο Περιστέρι, δόθηκε στο Αιγάλεω, στη Φιλαδέλφεια. Όλες οι εργατοϋπόγειες καταψήφισαν στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές το ΠΑΣΟΚ. Να, λοιπόν, γιατί σε αυτές τις εκλογές που θα έλθουν, αυτή η ελάχιστη μνήμη για τη μεγάλη ντροπή που σας διακρίνει θα πάρει απάντηση από τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Φωτιάδης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ ενδιαφέρον να ανατρέξει κανείς στα Πρακτικά των δέκα προηγούμενων συνεδριάσεων της Βουλής για τον Προϋπολογισμό. Και είναι ενδιαφέρον, γιατί τελικά οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας επί δέκα χρόνια δεν άλλαξαν σελίδες των ομιλιών τους, αλλά και τη λογική της κριτικής τους. Τα τελευταία χρόνια μιλούν για αναξιόπιστους, αναποτελεσματικούς, αναπτυξιακούς προϋπολογισμούς, επαναλαμβάνοντας αυτήν την επωδό χωρίς να αναλογιστούν ότι η πραγματικότητα τους έχει διαψεύσει, γιατί αυτοί οι προϋπολογισμοί, οι αναξιόπιστοι κατά τη Νέα Δημοκρατία, είναι αυτοί που έφεραν το αποτέλεσμα της θριαμβευτικής μας ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, παρά το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία στοιχημάτιζε στην αποτυχία αυτών των μεγαλεπήβολων στόχων της χώρας μας.

Είναι οι προϋπολογισμοί, οι οποίοι τελικώς βελτίωσαν τους δείκτες της οικονομίας μας αισθητά. Είναι οι προϋπολογισμοί, οι οποίοι οδήγησαν το έλλειμμα του 14% της Νέας Δημοκρατίας στο 1%, τον πληθωρισμό της τάξης του 20%-25% στο 3%, τις αρνητικές επενδύσεις του -1% σε επενδύσεις +10%. Είναι οι προϋπολογισμοί οι οποίοι οδήγησαν τη χώρα μας σε ρυθμούς ανάπτυξης 4% περίπου, όταν οι ρυθμοί των υποτιθέμενα αποτελεσματικών προϋπολογισμών της Νέας Δημοκρατίας ήταν αρνητικοί.

Είναι οι προϋπολογισμοί, οι οποίοι οδήγησαν στην αύξηση του πραγματικού εισοδήματος των Ελλήνων εργαζομένων κατά δώδεκα ποσοστιαίες μονάδες, όταν οι δικοί σας Προϋπολογισμοί, κύριοι συνάδελφοι, ήταν αρνητικοί, κατ' έτος, της τάξης του 2%.

Φαίνεται όμως ότι αναξιόπιστη είναι η κριτική σας και όχι η πολιτική της Κυβέρνησης. Αναποτελεσματική είναι η κριτική σας γιατί όλα αυτά τα χρόνια επαναλαμβάνοντας τα ίδια και τα ίδια δεν καταφέρατε να πείσετε τον ελληνικό λαό, ο οποίος και μνήμη έχει και γνώση έχει για να κρίνει και, παρά τις δικές σας επαναλαμβανόμενες επωδούς, τελικώς, πάντοτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την Κυβέρνησή του εμπιστεύεται.

Ο Προϋπολογισμός του 2003, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα γιατί στοχεύει στον εκσυγχρονισμό της υλικής και θεσμικής υποδομής της ελληνικής οικονομίας προκειμένου να συνεχιστεί η πορεία μας για τη πραγματική σύγκλιση και η προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτό γίνεται με ταυτόχρονη αναβάθμιση της κοινωνικής προστασίας των πιο αδύναμων στρωμάτων του ελληνικού πληθυσμού.

Ο νέος Προϋπολογισμός είναι επίσης σημαντικός γιατί, εκτός από τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη συνέχιση της καλής πορείας των μακροοικονομικών μεγεθών, προσδιορίζει όχι μόνο

το αναπτυξιακό πρόσωπο της κοινωνίας, αλλά και το κοινωνικό περιεχόμενο της πολιτικής μας. Ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι εκτός των άλλων ένας κοινωνικός προϋπολογισμός ενός κράτους που βρίσκεται σε μια σημαντική προσπάθεια οικονομικής αναδιάρθρωσης, σε μια πορεία πραγματικής σύγκλισης. Είναι ένας προϋπολογισμός με αυξημένη κοινωνική ευαισθησία, αλλά και προοπτική ευημερίας.

Με τον Προϋπολογισμό του 2003 κάνουμε ένα βήμα προς τα εμπρός. Υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας προς τον ελληνικό λαό. Ακολουθούμε με συνέπεια μια οικονομική πολιτική που οργανικά είναι δεμένη με τις επιδιώξεις της κοινωνίας μας και η οποία έχει σχεδιαστεί με βασικό κριτήριο τη δημιουργία μιας σύγχρονης ισχυρής Ελλάδας.

Στην ευρωπαϊκή, αλλά και την παγκόσμια οικονομία, παρατηρούμε επιβράδυνση στους ρυθμούς ανάπτυξης, στασιμότητα στην απασχόληση και άνοδο της ανεργίας. Το διεθνές οικονομικό και πολιτικό κλίμα είναι ταραγμένο. Η Ευρώπη, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ιαπωνία περνούν περίοδο ύφεσης. Το πρόβλημα της διεθνούς τρομοκρατίας και ο ενδεχόμενος πόλεμος στο Ιράκ αποκάλυψαν πόσο τρωτή και πόσο εκτεθειμένη σε απρόσμενες απειλές μπορεί να είναι η διεθνής οικονομική ισορροπία. Είδαμε με τον πλέον δραματικό τρόπο ότι οι απροσδόκητοι παράγοντες, όπως η διεθνής τρομοκρατία, μπορούν να ανατρέψουν προβλέψεις και οικονομικούς σχεδιασμούς. Ένα χρόνο μετά την 11η Σεπτεμβρίου η διεθνής οικονομία δεν επέστρεψε στην προηγούμενη κατάσταση ηρεμίας και ασφάλειας.

Παρά το αβέβαιο διεθνές περιβάλλον, ο Προϋπολογισμός του επόμενου έτους έχει ήδη αναλάβει σοβαρές δεσμεύσεις, πολλές από τις οποίες διαμορφώνουν μ' ένα θετικό τρόπο το μέλλον της χώρας μας. Ο Προϋπολογισμός συντάχθηκε με ιδιαίτερη προσοχή παίρνοντας υπόψη το γενικότερο οικονομικό περιβάλλον καθώς και τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει.

Παρά το γεγονός ότι οι διεθνείς οργανισμοί αναγνωρίζουν ένα έντονο αναπτυξιακό δυναμισμό στην ελληνική οικονομία, η δική μας πιο συντηρητική -πρέπει να σημειώσω- πρόβλεψη βασίζεται σ' ένα ρυθμό ανάπτυξης του 3,8%. Με αυτόν τον τρόπο η ελληνική οικονομία έχει τα απαραίτητα περιθώρια σε περίπτωση επιδείνωσης των γεωπολιτικών εξελίξεων ή μιας πιο αργής αναπτυξιακής δυναμικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση να μπορέσει με αξιοπιστία και πληρότητα να εκπληρώσει τους στόχους που έχουμε θέσει. Ακόμα και μετά τις αναταξινόμησεις και την υιοθέτηση των αυστηρότερων κανόνων της EUROSTAT, η Ελλάδα θα έχει ένα ελλειμματικό ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης, το οποίο θα είναι στο 0,9% του εθνικού εισοδήματος.

Αυτό συγκρινόμενο με τα αντίστοιχα ελλείμματα στην Ευρωζώνη όπου αναμένεται ότι θα είναι στο 2,1% του ΑΕΠ, κρίνεται ιδιαίτερα θετικό. Το ξανατονίζω, πάρα την αναταξινόμηση και την αυστηρή κριτική της Νέας Δημοκρατίας, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης στη χώρα μας θα είναι της τάξης κάτω του 1%, έναντι πάνω του 2% για την υπόλοιπη Ευρώπη. Αλλά απάντηση στη Νέα Δημοκρατία για την αναταξινόμηση των συγκεκριμένων μεγεθών στους προηγούμενους προϋπολογισμούς έδωσε ο διεθνούς κύρους οργανισμός «Moody's» ο οποίος παρά την επαναλαμβανόμενη κριτική της Νέας Δημοκρατίας και παρά του ότι έλαβε υπόψη στοιχεία της αναταξινόμησης, αναβάθμισε την ελληνική οικονομία με αποτέλεσμα σήμερα να βρισκόμαστε ένα σκαλοπάτι πάνω ακόμη και από την Ιαπωνία.

Ένα κρίσιμο μέγεθος για την επιτυχία και την ολοκλήρωση της προσπάθειας προσαρμογής και εξυγίανσης του δημοσιονομικού μας συστήματος είναι το ύψος των τακτικών εσόδων. Από τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού προσδιορίζεται η δυνατότητα και η ικανότητα της Κυβέρνησης να εξυπηρετήσει οικονομικά τις ανάγκες της κοινωνίας και του κράτους. Οι δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, την άμυνα, αλλά και οι δαπάνες για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους εξαρτώνται άμεσα από το μέγεθος των υγιών εσόδων και κυρίως των φορολογικών.

Συνεπώς η επίτευξη των στόχων του Προϋπολογισμού στον τομέα των εσόδων αποτελεί βασική συνιστώσα για την επιτυχία της οικονομικής πολιτικής.

Το έτος 2002 τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού, πριν

από την αφαίρεση των επιστροφών φόρων, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν σε υψηλότερα από τα αρχικά προβλεπόμενα έσοδα κατά 50 εκατομμύρια ευρώ. Θα παρουσιάσουν δηλαδή μια αύξηση της τάξης του 6,6%. Η θετική αυτή πορεία των εσόδων δεν προέρχεται από την αύξηση των υφισταμένων φόρων ή την επιβολή νέων. Αντίθετα το 2002, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, έγιναν πολλές και σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις για την ενίσχυση των χαμηλών και μεσαίων εισοδηματικά τάξεων, αλλά και για την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Η επίτευξη του στόχου των εσόδων του 2002 είναι αποτέλεσμα της ταχύρυθμης ανάπτυξης της οικονομίας και της συστηματικής προσπάθειας που καταβάλλεται τα τελευταία χρόνια για την πάταξη της φοροδιαφυγής, τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και τη βελτίωση του φορολογικού συστήματος της χώρας.

Η αύξηση των εσόδων του 2003 που θα κυμανθεί στο 5,3% είναι πολύ μικρότερη από την αύξηση του ΑΕΠ, η οποία θα φθάσει στο 7,1%. Αυτό συμβαίνει γιατί πολιτική μας είναι να μειώσουμε τη φορολογική επιβάρυνση της οικονομίας και να ανακουφίσουμε τις πιο αδύνατες οικονομικά τάξεις και να ενισχύσουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η Κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι, προχώρησε ανταποκρίσιμη στο κοινό αίτημα, την απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας για αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος. Μετά από πενήντα και πλέον χρόνια χρήσης του φορολογικού συστήματος προέκυψε η ανάγκη για την αναθεώρηση, τη μεταρρύθμισή του. Αυτή η αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος βασίζεται στις αρχές της απλοποίησης, της διαφάνειας, της ουδετερότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Ήταν αποτέλεσμα μιας επιστημονικής μελέτης, μιας επίπονης διαδικασίας ενός έτους, αλλά και αποτέλεσμα ενός κοινωνικού διαλόγου. Ήταν το αποτέλεσμα σύνθεσης των απόψεων όλης της ελληνικής κοινωνίας και όλων των τάξεων.

Με τη φορολογική μεταρρύθμιση η Κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε μια σειρά από πολύ σημαντικές αλλαγές στο φορολογικό σύστημα προκειμένου να επιδιώξει να πετύχει τη φορολογική δικαιοσύνη και τη δημιουργία προϋποθέσεων, επενδυτικών, παραγωγικών κλπ. Με προσοχή, αλλά και μεθοδικότητα προχωρήσαμε στη σταδιακή αναδιάρθρωση του φορολογικού μας συστήματος. Αυτοί που θα είναι ωφελημένοι από το νέο φορολογικό σύστημα είναι οι χαμηλές και μεσαίες εισοδηματικά τάξεις, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Οι οικογένειες που έχουν παιδιά, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι επαγγελματίες, αλλά και η ύπαιθρος.

Ενδεικτικά και μόνο θα πρέπει να αναφέρω ορισμένα παραδείγματα για να γίνει σαφές η προσπάθεια της φορολογικής αναμόρφωσης.

Με τα νέα μέτρα, τα οποία έχουμε λάβει, αγαπητοί συνάδελφοι, το 74% των Ελλήνων φορολογουμένων, δηλαδή πενήντισι και πλέον εκατομμύρια Έλληνες φορολογούμενοι, δεν θα πληρώσουν ούτε μία δραχμή φορολογία εισοδήματος. Το 66% αντίστοιχα των μισθωτών και των συνταξιούχων απαλλάσσονται κάθε φόρου εισοδήματος και το 90% και πλέον των πολύτεκνων οικογενειών, των οικογενειών από τρία παιδιά και πάνω, δεν θα πληρώσουν καμία απολύτως φορολογία. Για άγαμους η μείωση της φορολογίας φθάνει το 32%, για οικογένειες με ένα παιδί το 13% και σε όλες τις περιπτώσεις έχουμε μία σημαντικότητα μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης.

Ειδικότερα, ένας άγαμος με 10.000 ευρώ εισόδημα πλήρωνε 240 ευρώ φορολογία. Με τις νέες ρυθμίσεις πληρώνει μηδέν ευρώ. Όφελος 240 ευρώ.

Ένας άγαμος με 16.000 ευρώ εισόδημα πλήρωνε 1530 ευρώ φορολογία εισοδήματος. Με τις νέες ρυθμίσεις πληρώνει 1290 ευρώ. Όφελος 340 ευρώ. Μείωση του φόρου κατά 20% περίπου.

Μισθωτός με ένα παιδί και εισόδημα 11.000 ευρώ, πλήρωνε 300 ευρώ φορολογία. Σήμερα πληρώνει μηδέν ευρώ. Δηλαδή μείωση 100%. Έχουμε κατάργηση του φόρου εισοδήματος. Όφελος 300 ευρώ.

Μισθωτός με ένα παιδί και εισόδημα 14.000 ευρώ, πλήρωνε 450 ευρώ φορολογία. Σήμερα πληρώνει 150 ευρώ. Όφελος 150

ευρώ. Μείωση της φορολογίας κατά 67%.

Μισθωτός με δύο παιδιά και εισόδημα 12.000 ευρώ, πλήρωνε 330 ευρώ φορολογία. Σήμερα πληρώνει μηδέν ευρώ. Όφελος 330 ευρώ.

Μισθωτός με δύο παιδιά και εισόδημα 16.000 ευρώ, πλήρωνε 1.164 ευρώ φορολογία. Σήμερα πληρώνει 630 ευρώ. Μείωση της φορολογίας κατά 550 ευρώ, δηλαδή μείωση κατά 46%.

Οικογένεια δύο εργαζομένων με εισόδημα 35.000 ευρώ πλήρωνε 3.500 ευρώ. Σήμερα θα πληρώσει 2.400 ευρώ. Όφελος 1.100 ευρώ.

Μισθωτός με τρία παιδιά και εισόδημα 15.000 ευρώ, απαλλάσσεται πλήρως. Έχει απαλλαγεί 100% της φορολογίας εισοδήματος. Το ίδιο, δηλαδή 100% απαλλαγεί και για εισόδημα 20.000 ευρώ.

Μισθωτός με τρία παιδιά και εισόδημα 20.000 ευρώ, πλήρωνε 2.115 ευρώ φορολογία. Σήμερα πληρώνει μηδέν ευρώ. Όφελος 2.115 ευρώ.

Μισθωτός με τρία παιδιά και εισόδημα 22.000 ευρώ, χωρίς εργαζόμενη σύζυγο, πλήρωνε 2.500 ευρώ περίπου φορολογία. Σήμερα πληρώνει 500 ευρώ. Όφελος 2.200 ευρώ.

Μισθωτός με τρία παιδιά και εισόδημα 25.000 ευρώ, πλήρωνε 3.500 ευρώ φορολογία. Σήμερα πληρώνει 1.100 ευρώ. Όφελος 2.400 ευρώ.

Ένας πολύτεκνος με τέσσερα παιδιά και εισόδημα 29.000 ευρώ, πλήρωνε 2.100 ευρώ. Σήμερα πληρώνει μηδέν ευρώ.

Ένας πολύτεκνος με πέντε παιδιά και εισόδημα 22.000 ευρώ, πλήρωνε 2.000 ευρώ. Σήμερα θα πληρώνει μηδέν ευρώ. Το ίδιο ισχύει και για τις μεγαλύτερες σε αριθμό μελών οικογένειες.

Έτσι, λοιπόν, θα έλεγα ότι από τη φορολογική μεταρρύθμιση το όφελος που προκύπτει μόνο για φέτος για το σύνολο των μισθωτών και των συνταξιούχων, για το σύνολο των εχόντων μεσαία και χαμηλά εισοδήματα είναι της τάξης των 500 δισεκατομμυρίων δραχμών, αποτελεί μία ανακατανομή του εισοδήματος της τάξης του μισού τρισεκατομμυρίου δραχμών. Αυτό είναι το όφελος από τα φορολογικά μέτρα που ενσωματώνονται σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Αν κανείς προσθέσει και τα 500 δισεκατομμύρια, τα οποία δίδονται φέτος για πρώτη φορά για την ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος, δηλαδή για την ενίσχυση των συνταξιούχων του ΙΚΑ, αυτών δηλαδή που έχουν χαμηλές συντάξεις, καταλαβαίνει κανένας ότι μόνο από αυτά τα δύο μέτρα, δηλαδή από τη φορολογική και την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, το όφελος της ελληνικής κοινωνίας, το όφελος των φτωχών στρωμάτων της χώρας μας είναι 1 τρισεκατομμύριο δραχμές επαναλαμβανόμενο κατ' έτος και τα επόμενα χρόνια.

Όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις καταργήσαμε τον εξολογιστικό προσδιορισμό που αποτελούσε αίτημα όλων των επιχειρήσεων. Προχωρήσαμε στην αποδοχή του έντονου, πιεστικού, μακροχρόνιου αιτήματος για το κλείσιμο της εξαετίας που επικρίθηκε από ορισμένες πλευρές της Βουλής, και που ήταν απαίτηση και έντονα αίτημα όλων χωρίς εξαίρεση των τριτοβάθμιων οργανώσεων της χώρας. Η ρύθμιση ήταν αποτέλεσμα συμφωνίας, συναίνεσης και επικρότησης από την πλευρά των ανθρώνων της αγοράς.

Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο ότι 500.000 μικρομεσαίοι επιχειρηματίες έχουν ήδη αποδεχτεί τη συγκεκριμένη διαδικασία αυτοελέγχου και έχουν ξεκαθαρίσει το φορολογικό παρελθόν των έξι χρόνων και μπορούν πραγματικά, χωρίς το άγχος των ελέγχων, να προχωρήσουν στο επόμενο στάδιο της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

Προχωρήσαμε ουσιαστικά στην κατάργηση του φόρου για τη μεταβίβαση των επτακοσίων χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Πρόκειται πραγματικά για μια σημαντικότητα ελάφρυνση.

Επίσης, προχωρήσαμε, κύριε Πρόεδρε, στην αύξηση των κριτηρίων για την αύξηση της απασχόλησης. Προχωρήσαμε στην απόλυση εκατό περίπου υπαλλήλων μέσα στο 2002, προκειμένου να περιοριστούν τα συμπτώματα της διαφθοράς, αλλά ακόμα προχωρήσαμε και σε θεσμική κατοχύρωση με πολλές διατάξεις εδώ στη Βουλή, ώστε να παταχθεί η διαφθορά θεσμικά και όχι απλώς με τη σύλληψη ή την απόλυση συγκεκριμένων υπαλλήλων.

Θα μνημονεύσω μερικά από αυτά. Ένα το ανέφερα και προηγούμενα. Το 95% των εκκρεμών υποθέσεων δεν ελέγχονται πια, αλλά αυτοελέγχονται. Ελέγχονται από τους ίδιους τους φορολογούμενους και δεν μεσολαβεί κανένας υπάλληλος.

Δεύτερον, καθορίσαμε με τρόπο αυστηρά αντικειμενικό με πρόσφατο νόμο που ψήφισε η Βουλή, τους όρους και τις προϋποθέσεις και τις περιπτώσεις για τις οποίες μπορεί κάποιος ελεγκτής να απορρίψει βιβλία και καθορίσαμε αντικειμενικά, τις περιπτώσεις επιβολής των προστίμων, αλλά και τις περιπτώσεις και το όριο που μπορεί ο φορολογούμενος να συμβιβαστεί, μη αφήνοντας περιθώρια αυθαίρετης κρίσης σε οποιονδήποτε ελεγκτή υπάλληλο.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δημιουργεί τις προϋποθέσεις για καλύτερη κατανομή του εθνικού εισοδήματος και για δικαιότερη φορολο-

γική πολιτική. Κυρίως, όμως, προωθεί αποφασιστικά την κοινωνική πολιτική με μεγαλύτερες κοινωνικές παροχές και υπηρεσίες, όπως είναι αυτές που εξοικονομούνται για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, το περιβάλλον, την ασφάλιση, την καταπολέμηση της ανεργίας.

Σήμερα για να κερδίσουμε τη μάχη της ευημερίας χρειάζεται κοινωνική συνοχή, συνεννόηση, συνεργασία και συναίνεση. Όλοι μας, Συμπολίτευση και Αντιπολίτευση, έχουμε ρόλο και ευθύνη σ' αυτήν την κοινή πορεία για την πραγματική σύγκλιση. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Απόστολος Φωτιάδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε πάρα πολύ ζητώ το λόγο επί της διαδικασίας. Δεν έχω κανένα λόγο να αντιδικήσω με κανέναν συνάδελφο, όμως θεωρώ ότι το Προεδρείο επέβαλε να μη γίνει καμία αλλαγή στη σειρά και ο καθένας να μιλά με τη σειρά του και αυτή η συμφωνία θα πρέπει να γίνει σεβαστή. Ο κύριος συνάδελφος είναι γραμμένος σε μεταγενέστερη σειρά και θεωρώ ότι αυτό παραβιάζει τη συμφωνία την οποία κάναμε όλοι την πρώτη μέρα της συζήτησης για τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κοιτάξετε γλυκυτάτη, κυρία συνάδελφε, οι αλλαγές επετράπησαν την πρώτη ημέρα, από τη στιγμή που έγιναν μέσω των κομμάτων σας. Η αλλαγή του κ. Κωνσταντόπουλου με τον κ. Σαλμά έγινε μέσα από το κόμμα. Ο Κανονισμός και η δαμόκλειος σπάθη των κομμάτων δεν μου επιτρέπει να κάνω τίποτε άλλο. Μακάρι να σας έδινα το λόγο! Δεν έχω κανένα λόγο να μην σας τον δώσω. Όμως, κυρία Παπακώστα, δεν μπορώ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, μου λέτε ότι, ενώ είμαι γραμμένη στον κατάλογο, δεν θα μιλήσω τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρία συνάδελφε, οι αλλαγές αυτές έγιναν από τα κόμματα την πρώτη μέρα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Λυπάμαι που το δέχεται ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ε, τώρα τι να σας πω.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε. Έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός θεωρητικά περιγράφει τις κλασικές παραδοχές και τους στόχους της κυβερνητικής πολιτικής. Και ενώ αυτό συνέβαινε παραδοσιακά τα τελευταία χρόνια, τώρα φαίνεται πως κάτι άλλαξε. Οι συνεχείς αποκλίσεις από τις θεμελιώδεις παραδοχές, όπως για παράδειγμα η πορεία της ανάπτυξης, η υλοποίηση των στόχων για τα έσοδα και τις δαπάνες και η πραγματοποίηση του προγράμματος για τις αποκρατικοποιήσεις, έχουν μετατρέψει τον Προϋπολογισμό σε μια διαδικασία επετειακού χαρακτήρα. Αυτό άλλωστε φάνηκε και από τις παρεμβάσεις της EUROSTAT, που άλλαξαν άρδην όλη την εικόνα της δημοσιονομικής «επιτυχίας», που αυτή η Κυβέρνηση φρόντισε να καλλιεργήσει και να θριαμβολογήσει εδώ στη Βουλή πριν από ένα χρόνο.

Φυσικά, κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ακρίβεια πώς θα κινηθεί το ελληνικό και διεθνές οικονομικό περιβάλλον, άλλα σίγουρα οι κύριοι της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα οι συντάκτες του Προϋπολογισμού μπορούν να καταλάβουν τι είναι και τι δεν είναι εφικτό, κύριοι συνάδελφοι. Σε διαφορετική περίπτωση, ο κίνδυνος να μετατραπεί ο Προϋπολογισμός σε έκδοση ευχολογίων είναι όχι μόνο πιθανός, αλλά και ορατός.

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών οι δαπάνες του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού θα ανέλθουν το 2003 σε 48,2 δισεκατομμύρια έναντι 45,3 δισεκατομμυρίων φέτος. Με δεδομένο ότι το ΑΕΠ θα είναι το 2003 περίπου 150 δισεκατομμύρια ευρώ, προκύπτει ότι ο υπό στενή έννοια δημόσιος τομέας απορροφά το 1/3 του Α.Ε.Π..

Θα επικεντρώσω τον περιορισμένο χρόνο μου σε ορισμένα μεγέθη του Κρατικού Προϋπολογισμού. Το δεύτερο από πλευράς μεγέθους κονδύλι που βαρύνει τον Προϋπολογισμό -μετά τις αποδοχές του προσωπικού- είναι οι τόκοι που πληρώνουμε για το δημόσιο χρέος, που το 2003 θα φθάσουν τα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 9,2 δισεκατομμυρίων που πληρώσαμε φέτος. Με ένα τέτοιο δημόσιο χρέος μόνο για δουλειά μπορούμε να μιλάμε, δουλειά που θα επιβαρύνει όχι μόνο εμάς αλλά και τις επόμενες γενιές.

Ας δούμε, όμως, τι δίνει αυτός ο Τακτικός Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας. Οι συνολικές τακτικές δαπάνες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας προϋπολογίζεται να αυξηθούν από 3,7 δισεκατομμύρια το 2002 σε 3,8 δισεκατομμύρια το 2003. Η αύξηση

είναι 2,8% και μεταφράζεται σε 105 εκατομμύρια ευρώ.

Ωστόσο σε αυτές τις δαπάνες περιλαμβάνεται και η επιχορήγηση του Οργανισμού Περιθάλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου, η οποία το 2002 είχε φθάσει στα 32,36 εκατομμύρια ενώ το 2003 προϋπολογίζεται να φθάσει τα 733 εκατομμύρια. Αν, λοιπόν, ληφθεί υπόψη αυτό το κονδύλι, το οποίο αφορά το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων -και πρόκειται για εφαρμογή της νέας ρύθμισης για την ασφαλιστική κάλυψη- και αν αφαιρεθεί από τις δαπάνες του Υπουργείου, τότε προκύπτει ότι οι συνολικές τακτικές δαπάνες για την υγεία και πρόνοια προϋπολογίζεται να είναι το 2003 περίπου κατά 600 εκατομμύρια ευρώ μειωμένες σε σύγκριση με το 2002 με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη δημόσια υγεία.

Το βλέπουμε αυτό. Ήδη χθες στο νομό μου γιατροί και φαρμακοποιοί ανέστειλαν τις συμβάσεις με τους δημοσίους υπαλλήλους, τις συμβάσεις με τον Ο.Π.Α.Δ.. Χαρακτηριστικό, επίσης, είναι πως το κονδύλι για την κάλυψη των εφημεριών ιατρικού προσωπικού του ΕΣΥ παραμένει στάσιμο στο απαράδεκτα χαμηλό ύψος της φετινής χρονιάς. Μ' αυτές τις εφημερίες, να είστε σίγουροι, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης ότι θα έχουμε τις ίδιες ουρές στα εξωτερικά ιατρεία τις ημέρες των εφημεριών και τα ίδια τραγικά αποτελέσματα στα δημόσια νοσοκομεία τις ημέρες των εφημεριών. Επίσης δεν προβλέπονται νέα κονδύλια για προσλήψεις στο Εθνικό Σύστημα Υγείας σε ευαίσθητα μάλιστα νοσοκομεία.

Πώς θα καλύψετε τις μονάδες εντατικής παρακολούθησης νεογνών, τις μονάδες εντατικής παρακολούθησης -ιδιαίτερα στα επαρχιακά νοσοκομεία- χωρίς νέες προσλήψεις;

Οι δαπάνες λειτουργίας του ΕΚΑΒ περικλύπτονται το 2003 σε 6,15 εκατομμύρια ευρώ, από 7,5 εκατομμύρια ευρώ το 2002. Έτσι θα λειτουργήσουν τα ΕΚΑΒ ιδιαίτερα στην επαρχία με τέτοιες μειώσεις;

Τα βοηθήματα στους νεφροπαθείς επίσης μειωμένα. Αναλογιστήκατε τα προβλήματα των νεφροπαθών και της αιμοκάθαρσης που υποβάλλονται σε όλη τη χώρα αυτοί οι άνθρωποι;

Η επιχορήγηση στον Κέντρο Βρεφών «ΜΗΤΕΡΑ» μειωμένη.

Τα επιδόματα πολυτέκνων, μειωμένα. Από 319,20 εκατομμύρια ευρώ, ελαφρά μειωμένα σε 319 εκατομμύρια ευρώ το 2003. Έτσι θα αντιμετωπίσετε τη δημογραφική κρίση η οποία πλήττει την χώρα μας, κύριε Υπουργέ;

Οι δαπάνες επενδύσεων στον τομέα υγείας-πρόνοιας μειωμένες και αυτές. Από 240 εκατομμύρια ευρώ στα 237 εκατομμύρια ευρώ το 2003.

Θα σας θυμίσω τη έγινε τα προηγούμενα χρόνια με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων στον τομέα της υγείας. Αποροφητικότητα μόλις της τάξης του 53%. Υπάρχει μόνιμα τα τελευταία χρόνια μια αναντιστοιχία πιστώσεων που διατίθεται και αυτών που προϋπολογίζονται στον Προϋπολογισμό σας.

Την πρώτη μέρα συζήτησης του Προϋπολογισμού ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, αμέσως μετά την εισήγηση του βασικού εισηγητή μας, ειρωνεύτηκε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Μπορείτε να ειρωνεύσετε τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, μπορείτε να ειρωνεύσετε ακόμα και τις προτάσεις νόμου που καταθέτουν πενήντα δύο συνάδελφοί σας, από το ΠΑΣΟΚ. Αλήθεια, έχετε αναλογιστεί τι γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ότι είστε η τελευταία χώρα που δεν το έχετε υιοθετήσει; Ανέναντι στην πίεση της παγκοσμιοποίησης και του ελεύθερου εμπορίου, το μέλλον της ευρωπαϊκής κοινωνικής πολιτικής δεν βρίσκεται στην εφαρμογή του σοσιαλδημοκρατικού μοντέλου, του σοσιαλδημοκρατικού προγράμματος αναδιανομής σε ευρωπαϊκή κλίμακα, αλλά στο μετριοπαθέστερο κεντρώο πρόγραμμα των Χριστιανοδημοκρατών που συνδέει την ανταγωνιστικότητα με την κοινωνική συνοχή σ' ένα ελάχιστο επίπεδο κοινωνικών προδιαγραφών. Πρέπει να σας θυμίσω ότι μεταξύ του ακραίου νεοφιλελευθερισμού και της θεσμικής κοινωνικής πολιτικής της σοσιαλδημοκρατίας υπάρχει ο προοδευτικός κοινωνικός νεοφιλελευθερισμός, που συμπληρώνει τη μέτρια αναδιανομή κοινωνικής ρύθμισης μ' ένα μηχανισμό κοινωνικής πρόνοιας, που θα παρέχει ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ή κοινωνική βοήθεια. Αυτοί οι μηχανισμοί θα λειτουργούν ως ένα ελάχιστο

ευρωπαϊκό δίκτυο ασφάλειας. Αυτό το ελάχιστο ευρωπαϊκό δίκτυο ασφάλειας μπορείτε να μην το αποδέχεσθε, μπορείτε να μη το θεσμοθετήσετε, έχετε δικαίωμα να μην κάνετε τίποτα απολύτως, δεν έχετε όμως δικαίωμα να το ειρωνεύεστε, δεν έχετε δικαίωμα να παίζετε με τα εκατομμύρια συμπολιτών μας. Να είστε σίγουροι, όμως, ότι αυτό το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, αυτό το εθνικό πρόγραμμα κατοχύρωσης, θεσμοθέτησης των ελάχιστων ορίων αξιοπρεπούς διαβίωσης για ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού λαού είναι η πεμπτοσύνη των δικτύων κοινωνικής ασφάλειας, αυτό που αποκλήθηκε κοινωνικός φιλελευθερισμός ή φιλελευθερισμός με κοινωνικό πρόσωπο. Αυτή είναι η ιδεολογία μας, αυτό είναι το όραμά μας.

Όσον αφορά τις μεγάλες περιφερειακές ανισότητες οι οποίες υπάρχουν, θα σας θυμίσω ότι σας κατήγγειλα εδώ στη Βουλή πριν από λίγες μέρες, ότι πριν από λίγα χρόνια, το 1999, πλημμυρίσαμε στο Νομό Πιερίας και δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Δεν υπάρχουν κονδύλια και στο νέο Προϋπολογισμό σας για την αντιπλημμυρική θωράκιση του Νομού Πιερίας. Μετράμε τις πληγές μας συνέχεια ελεύθεροι επαγγελματίες, εργάτες, αγρότες στο Νομό Πιερίας, κτηνοτρόφοι και δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Λέτε ότι δεν καταθέσαμε μελέτες. Σας έχουμε καταθέσει μελέτες, περιμένουμε τα αποτελέσματά σας, περιμένουμε επιτέλους να δούμε τι θα κάνετε.

Εξ' άλλου πρέπει να ξέρετε ότι καλοί είναι οι φόροι τους οποίους επιβάλλετε στους ελεύθερους επαγγελματίες ακόμη και στο μικρότερο χωριό, σκεφθείτε, όμως, αν αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να δώσουν, τι μπορούν να κάνουν, διαλύετε κυριολεκτικά την ελληνική επαρχία και δεν κάνετε απολύτως τίποτα για την εγκαταλελειμμένη περιφέρεια.

Αλήθεια, με τα ποσά αυτά του Προϋπολογισμού αυτού να είστε σίγουροι ότι οι ενδοπεριφερειακές ανισότητες και οι περιφερειακές ανισότητες θα μεγαθύνονται, συνέχεια θα μεγαλώνουν.

Μετά από όλα αυτά, καταλαβαίνετε ότι καταψηφίζω αυτόν τον προϋπολογισμό γιατί και κοινωνικά άδικος είναι και μεγαθύνει τις περιφερειακές ανισότητες. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για τις 18.30' σήμερα το απόγευμα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Το λόγο έχει ο κ. Καρχιμάκης

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2003 θεωρώ ότι αποτυπώνει αναμφίβολα τις επιθυμίες της Κυβέρνησης για ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη.

Ακούστηκαν, όμως, πολλά σ' αυτήν την Αίθουσα, γράφτηκαν επίσης πάρα πολλά στον Τύπο από εκπροσώπους της Αντιπολίτευσης. Χαρακτηρίστηκε ο Προϋπολογισμός ως αναξιόπιστος, κοντόφθαλμος, αντιλαϊκός, ως ο τελευταίος αυτής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Θα μας βλέπετε ακόμα για πολλά χρόνια.

Μας εγκαλείτε μονίμως, ακόμη και για επιτυχίες της Κυβέρνησης τις οποίες θεωρείτε ως αυτονόητες. Μας μέμφεστε για περιεχόμενα πολιτικών με τα οποία διαφωνείτε και που, κατά τα λεχθέντα σας, δεν θα αποτελούσαν ποτέ δικές σας πολιτικές και μετά μας εγκαλείτε γιατί δεν κάναμε αυτά που εσείς δεν θα κάνατε ποτέ.

Αυτές οι θέσεις είναι αποτέλεσμα μια θολής και ανερμάτιστης Αντιπολίτευσης, μιας Αντιπολίτευσης χωρίς θέσεις και χωρίς προτάσεις. Είναι μια στρατηγική με παράδοξες λογικές.

Εμείς είμαστε ειλικρινείς με όλους. Προσαρμόσαμε όλα τα στοιχεία της δημοσιονομικής διαχείρισης και αναταξινομώντας τα σύμφωνα με την EUROSTAT κάναμε ένα σημαντικό ξεκαθάρισμα σημείων, που αποτέλεσαν στο παρελθόν βάση αμφισβήτησης της συνολικής οικονομίας. Και είμαστε από τις πρώτες χώρες που ζητήσαμε αυτό τον έλεγχο.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 δεν είναι ούτε κοντόφθαλμος ούτε αναξιόπιστος, αλλά ούτε και προεκλογικός και να είστε σίγουροι ότι θα έχουμε τη δυνατότητα να σας τον εισηγούμαστε για αρκετά χρόνια ακόμη. Αν τον συγκρίνετε με προηγούμενους, θα δείτε ότι αποτελεί αναπόσπαστο μέρος ενός μακροχρόνιου προγράμματος ανάπτυξης, μετά το πρόγραμμα σύγκλισης της περιόδου 1994-1999 και σύμφωνα με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης 2002-2006, που θα μας οδηγήσει με σταθερά βήματα και με τη βοήθεια όλων των εμπλεκόμενων μερών στην πραγματική σύγκλιση της οικονομίας μας.

Οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, ενόψει και του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου και της Ολυμπιάδας, θα εξακολουθήσουν να είναι οι υψηλότεροι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε αυτούς τους ρυθμούς μεγάλη θα είναι και η συμβολή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, όπως και τα προηγούμενα χρόνια. Στο πλαίσιο υλοποίησης του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων το 2002 εξασφαλίσαμε την απρόσκοπτη χρηματοδότηση για την αποπληρωμή όλων των έργων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και κυρίως των ένταξη έργων στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων εντάχθηκαν στο σύνολό τους στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2002 και υλοποιούνται με γρήγορους ρυθμούς.

Η αύξηση του προγράμματος του 2003 θα ξεπεράσει το ένα δισεκατομμύριο ευρώ, που ισοδυναμεί με αύξηση 13% έναντι του 2002. Η χρηματοδότηση συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση έργων ανέρχεται στο 21,5%. Η κατανομή των πόρων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων είναι σαφώς στραμμένη προς την ανάπτυξη των υποδομών, αλλά και σε τομείς που πρέπει να ενισχυθούν με στόχο την απασχόληση και την αύξηση των εισοδημάτων.

Σε σχέση με την αντίστοιχη κατανομή του 2002 μεγάλη αύξηση παρουσιάζουν οι πιστώσεις προς τη γεωργία, τα εγγειοβελτιωτικά έργα, τη βιομηχανία, τη βιοτεχνία, τον τουρισμό, την κατάρτιση, τη χωροταξία και το περιβάλλον, την ύδρευση και την αποχέτευση. Ως προς τα περιφερειακά προγράμματα το ποσοστό αύξησης φθάνει το 60%.

Η συμβολή, λοιπόν, του Προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων στην προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ και για το 2003 είναι μεγάλη και σημαντική. Επίσης, η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών αποτυπώθηκε από τη μετατόπιση δώδεκα περίπου ποσοστιαίων μονάδων από τους έμμεσους στους άμεσους φόρους.

Επομένως, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ο Κρατικός Προϋπολογισμός αντιλαϊκός και αναξιόπιστος, επειδή προβλέπουμε στις ρυθμίσεις και κίνητρα για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων; Είναι αντιλαϊκός και αναξιόπιστος ο Κρατικός Προϋπολογισμός, όταν οι πιστώσεις και οι επιχορηγήσεις για ασφάλιση και περίθαλψη αυξάνονται κατά 19% από 7% το 2001; Όταν η επιχορήγηση στο ΙΚΑ αυξάνεται κατά 82,3%, στον ΟΓΑ κατά 6%; Όταν αυξάνονται οι συντάξεις των ναυτικών μέσω της επιχορήγησης του ΝΑΤ; Όταν η αύξηση κατά δεύτερο συνεχόμενο έτος των πιστώσεων του Υπουργείου Εργασίας ανέρχεται στο 19%;

Οι δαπάνες υγείας και πρόνοιας, που γνωρίζεται καλά σε τι στρώματα του λαού μας απευθύνονται, αυξάνονται κατά 7%. Εδώ θέλω να σημειώσω ότι όλες οι δαπάνες σύντομα θα αποτελέσουν μέρος ενός προγράμματος ανάπτυξης με έλεγχο του επιδιωκτού αποτελέσματος και μέτρησης του βαθμού επιτυχίας του. Σε αυτό το σύστημα προγραμματισμού θα ενταχθούν και οι κοινωνικές δαπάνες, που θα επιδιώκουν συγκεκριμένα, άμεσα και μετρήσιμα αποτελέσματα.

Είναι αντιλαϊκός και αναξιόπιστος ο Κρατικός Προϋπολογισμός, όταν και μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων δίνονται πόροι για κοινωνικές ανάγκες, για πρόνοια, για κατοικία, για εκπαίδευση; Όταν από το 1995 μέχρι και σήμερα οι δαπάνες για χρηματοδότηση της υγείας έχουν αυξηθεί κατά 70%; Όταν μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης προβλέπονται σημαντικότεροι πόροι για τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός του 2003 στοχεύει, όπως και οι προηγούμενοί του, με συνέπεια σε συγκε-

κριμένους στόχους δημοσιονομικής πειθαρχίας, σε στόχους μεταρρύθμισης και ανάπτυξης της οικονομίας, σε στόχους αναδιανεμητικής πολιτικής. Αποτελεί συνέχεια των προηγούμενων Προϋπολογισμών και διαθέτει τους στόχους που προσαρτώνται στο πρόγραμμα ανάπτυξης και σταθερότητας 2002-2006.

Οι χαρακτηρισμοί που εκτοξεύθηκαν από την Αντιπολίτευση πιστεύω ότι είναι άδικοι. Εμείς θεωρούμε τον Κρατικό Προϋπολογισμό σαν ένα σημαντικό εργαλείο οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Ίσως για μερικούς από εσάς αποτελεί εργαλείο επικοινωνιακής και προεκλογικής πολιτικής. Θα θέλατε πολύ να είναι ο τελευταίος της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Όμως ο ελληνικός λαός, όταν κληθεί να ψηφίσει, θα σας απογοητεύσει!

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πρέπει επιτέλους να αναφερθείτε στην ουσία του Προϋπολογισμού και να τοποθετηθείτε στη σταθερότητα, στην ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Εάν μελετούσατε προσεκτικά κάθε τμήμα της εισηγητικής έκθεσης, είμαι σίγουρος ότι μία καλοπροαίρετη κριτική από μέρους σας θα ενθάρρυνε τις προσπάθειες που γίνονται για τη σταθερότητα, την ανάπτυξη και τη φορολογική δικαιοσύνη.

Αντίθετα το να κάνετε εκλογική πολιτική μέσω του προϋπολογισμού και δεν προσθέτει τίποτα παρά εντυπώσεις και κομματικές αντιπαρθεσίες που δεν σας ωφελούν. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Παπακώστα έχει το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, τέτοιες μέρες πριν από ένα ακριβώς χρόνο κλίμα αισιοδοξίας επικρατούσε στο πανελλήνιο καθ' όλη την έλευση του ευρώ μας έκανε όλους εθνικά αισιόδοξους. Επρόκειτο πράγματι για μία εθνική προσπάθεια που η αφετηρία της ανάγεται στην είσοδο της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δυστυχώς, όμως, τους καρπούς αυτής της προσπάθειας δεν τους βλέπουμε με την κατάθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2003.

Δεν θα αναφερθώ βεβαίως ούτε στους ηχηρούς λόγους του κυρίου Πρωθυπουργού περί ισχυρής Ελλάδας με την έλευση του ευρώ, ούτε στα φληναφήματα του Υπουργού της Εθνικής Οικονομίας και των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου. Και εδώ θέλω να αναφερθώ σε σας, κύριε Πάχτα, όπου θεωρώ ότι είναι ντροπή να επιτιθέστε κατά της ομάδας των Ευρωβουλευτών της Νέας Δημοκρατίας όταν ο Μπαρνιέ μας μίλησε για το Κτηματολόγιο, όταν υπάρχει το σκάνδαλο της ΕΡΓΟΣΕ όταν έχουμε την Ντε Παλάθιο να μας ενάγει και να μας κουνά απειλητικά το δάχτυλο, όταν καταντήσατε την Ολυμπιακή, την οποία την πήρατε ως πολύφερνη νύφη, τώρα να είναι γεροντοκόρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα αζήτητα δηλαδή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν έχετε τα κότσια, κύριε Πάχτα, μπορεί να προσφύγει η Κυβέρνησή σας στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, η Ευρωπαϊκή Ένωση όμως σας είπε δια στόματος της κ. Ντε Παλάθιο ότι αν προσφύγετε και επιπλέον πρόστιμο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτές οι συγκλονιστικές και θεμελιώδεις αλλαγές τις οποίες επαγγέλλεται η Κυβέρνησή σας δια στόματος του Πρωθυπουργού, λογικά αν δεν υπήρχαν δηλαδή αυτού του είδους οι παλινωδίες θα μπορούσαν να μας βρουν όλους συμμετόχους στο κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Αν ο Προϋπολογισμός του κράτους δεν αντικατροπτίζεται αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι στην εθνική εικόνα μας τότε προς τι οι κομματισμοί ότι ανήκουμε στους μεγαλομειοτάτους της Ένωσης όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Υπουργός της Οικονομίας στη συνέντευξή του την προηγούμενη εβδομάδα.

Η ισχυρή Ελλάδα του κυρίου Πρωθυπουργού αγαπητοί συνάδελφοι τολμά να ή όχι να βγει στη λαϊκή για τις ανάγκες του καρτσιού της νοικοκυράς; Έχει ή δεν έχει ως εφιάλτη τις τιμές των οπωροκηπευτικών, τις αυξήσεις στις ΔΕΚΟ, τον πληθωρισμό ο οποίος τρέχει. Ο πληθωρισμός είναι στο 3,5% και 2,5% είναι οι αυξήσεις. Η ανεργία αυτή την ώρα γονατίζει τα ελληνικά νοικοκυριά και έχουμε το πλαστικό χρήμα, την υπερχρέωση όλων των ελληνικών νοικοκυριών και του εισοδήματος των Ελλήνων.

Η ισχυρή Ελλάδα του κ. Σημίτη σήμερα διακρίνεται δυστυχώς από τη διαφθορά στη Δημόσια Διοίκηση, διακρίνεται από το άγος του χρηματιστηρίου, διακρίνεται από την αθλιότητα στην υγεία, διακρίνεται από το ξεχαρβάλωμα στην παιδεία, διακρίνεται από την αύξηση της εγκληματικότητας, διακρίνεται τελευταία –έχουμε εισήγηση της Κομισιόν- από τη μη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, διακρίνεται από την εικόνα μας στον Κηφισό, διακρίνεται από το μαρασμό του αγροτικού κόσμου.

Και ως απάντηση βεβαίως έρχεται η θεωρητική –και το υπογραμμίζω- κυβερνητική ρύση για υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, για δήθεν ταχύρυθμα προγράμματα νέων θέσεων εργασίας, για νέες πολιτικές και για καλύτερες μέρες. Εν ολίγοις για μία πολιτική βασισμένη στην αλαζονεία των κουρασμένων στελεχών της Κυβέρνησης και στα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα είναι όντως η αφετηρία για να γίνει η ζωή των Ελλήνων καλύτερα. Αυτό το γνωρίζουμε και το αποδεχόμαστε σχεδόν όλοι μας στην Αίθουσα αυτή. Αυτό βεβαίως το γνωρίζουν και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Όμως, η εκσυγχρονιστική πρακτική της Κυβέρνησης ανάμεσα στα βαυκαλίματα της αλαζονείας της δεν βρήκε το χρόνο να μας προστατεύσει από κερδοσκοπικές ανατιμήσεις, δεν βρήκε το χρόνο να μας προστατεύσει από τον πληθωρισμό που παίρνει την ανιούσα. Βεβαίως, θεωρούμε ότι δεν κατέχει και τη γνώση που ενέχει η νέα οικονομία. Και βεβαίως, τελευταία οι πολιτικές απειλές της Κυβέρνησης κατατρώγουν το βαλάντιο των πολιτών επειδή ακριβώς η Κυβέρνηση δεν κάνει το αυτονόητο, αυτό που έκαναν οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή να μπορούν να κρατήσουν τον πληθωρισμό τους σε αρκούντως χαμηλά επίπεδα και να τιθασειύσουν την ανεργία τους. Το ελληνικό παράδειγμα είναι γνωστό.

Αποδεικνύεται δυστυχώς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι πως η Κυβέρνηση ή δεν έχει αντιληφθεί και πάντως σε κάθε περίπτωση αδυνατεί να αντιμετωπίσει ή δεν μπορεί καθαρά να θεραπεύσει τις πραγματικές οργανωτικές παραμέτρους του ευρύτερου δημόσιου αλλά και ιδιωτικού τομέα οι οποίες και τελικά αναδεικνύουν την ταυτότητα του οποιουδήποτε προϋπολογισμού. Πρέπει να σας πω ότι ένας προϋπολογισμός ενίοτε δεν είναι τίποτα περισσότερο από την αποτύπωση των δαπανών.

Το ζητούμενο όμως δεν είναι μόνο αν στον τάδε κωδικό ενός συγκεκριμένου Υπουργείου ορίζεται το δείνα ποσό, το οποίο είναι μεγαλύτερο ή μικρότερο από την προηγούμενη χρονιά. Το ζητούμενο δεν είναι μόνο αν έχουμε αύξηση προσόδων σε ζωτικούς τομείς για την ανάπτυξη, κάτι που εδώ δεν συμβαίνει, αλλά πάντως αν συνέβαινε να είστε σίγουροι ότι από την πλευρά μας θα ήταν καλοδεχούμενο.

Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, οι πολίτες οι οποίοι μας εμπιστεύονται έχουν ως ζητούμενο ποια είναι η χρήση αυτών των δαπανών. Αν όντως αυτές οι δαπάνες πιάνουν τόπο. Αν έχουν οι δαπάνες αυτές χειροπιαστά αποτελέσματα. Αν μπορούν τελικά να λειτουργήσουν σαν εργαλείο για να ευημερήσει ο τόπος προσφέροντας εργασία στους Έλληνες, χαμηλό πληθωρισμό και υψηλό επίπεδο κοινωνικές παροχές.

Οι παροχές της εκσυγχρονιστικής Κυβέρνησης είναι γνωστές βεβαίως τις ξέρει ο πολίτης, από τις ουρές στο ΙΚΑ από τις οικονομικές εφορείες από την ποιότητα της περιθαλψής. Πιστεύει κανείς εδώ και έξω από εδώ, από τη Βουλή ότι ο προϋπολογισμός μπορεί να τα αλλάξει όλα αυτά; Κανένας προϋπολογισμός –σας βεβαίως κατηγορηματικά και το ξέρετε όλοι- από μόνος του δεν έχει τέτοια δυνατότητα. Η διαχείριση, όμως, των δεδομένων του προϋπολογισμού, η διαχείριση των κονδυλίων με πολιτικό όραμα με κοινωνική ευαισθησία, με ρεαλιστικό προγραμματισμό μπορεί να το κάνει. Όλοι σε αυτήν την Αίθουσα γνωρίζουμε πως η ανεργία επίσημα ανέρχεται περίπου στο 10%, ότι πάνω από το 22% των ελληνικών νοικοκυριών παραμένουν στα όρια της φτώχειας. Με αυτά τα πολυδιαφημισμένα προγράμματα της Κυβέρνησης μόνο το 1% από αυτούς τους πολίτες οι οποίοι δυστυχούν ξεφεύγει από την ανέχεια της απόλυτης φτώχειας ενώ αντίθετα υπάρχει το οκταπλάσιο ποσοστό που ξεφεύγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σχετικά με την ανεργία που είναι και το κυρίαρχο κατά την

άποψή μου, αγαπητοί συνάδελφοι, η υπερηφάνεια του Υπουργείου Εργασίας αφορά και τα προγράμματα κατάρτισης. Θα μου επιτρέψετε να σας επισημάνω ότι αυτά απορροφούν μόνο το 1,5% των ανέργων σε αντίθεση με τα ευρωπαϊκά που φτάνει το 12,5% περίπου η απορρόφηση. Το πρόγραμμα προσέγγισης ανέργων του ΟΑΕΔ δέχτηκε εντονότατη κριτική, αφού η ειδική ανώνυμη εταιρεία που συνέστησε ο οργανισμός ως μοχλό υλοποίησης έκλεισε τον προηγούμενο Σεπτέμβριο αφήνοντας έκθετες τις ελληνικές δεσμεύσεις και παραμένει ανοικτή βεβαίως και η περίπτωση επιστροφής από την Ελλάδα, κύριοι Υπουργοί, στα κοινοτικά ταμεία σχεδόν 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Η χαμηλή απορροφητικότητα, η αποσπασματικότητα των δράσεων, η έλλειψη ολοκληρωμένου σχεδιασμού, η πολλαπλασιαστικότητα των χρημάτων τα οποία δαπανώνται βεβαίως δεν μας επιτρέπουν να αισιοδοξούμε. Η Ήπειρος η δυτική Μακεδονία έχουν απορρόφηση κάτω από 6%.

Είναι γνωστή η δυνατότητα και με αυτόν τον Προϋπολογισμό του πεπερασμένου της δυνατότητας της Κυβέρνησης. Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να πιστώσουμε στην Κυβέρνηση αυτή την εκπληκτική της δυνατότητα να έχει εξαιρετικές επιδόσεις στη δημιουργική λογιστική ή με τη νέα ΠΑΣΟΚική ορολογία στη λογιστική αναταξινόμηση.

Πρέπει να σας πω πως, ενώ για το 2001 ο πλασματικός προϋπολογισμός της Κυβέρνησης που εμφανίζει πλεόνασμα 0,1% και έκλεισε με έλλειμμα 1,2% ως προείπα έκρινε η Τράπεζα της Ελλάδος πως οι δανειακές ανάγκες αυτής της Κυβέρνησης παρουσίαζαν αύξηση στο 4,5% από 4% την προηγούμενη χρονιά.

Πρέπει να σας πω ότι είναι εμφανές, αγαπητοί συνάδελφοι, πως καταψηφίζω αυτόν τον Προϋπολογισμό που η συνείδησή μου δεν μου επιτρέπει σε καμία περίπτωση να τον υπερψηφίσω αφού η Κυβέρνηση δεν μπορεί ούτε κατ' ελάχιστο να τον εγγυηθεί και πρέπει να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, πως ο αλχημιστής του γνωστού συγγραφέα τώρα πλέον εκδίδεται και με τη μορφή Κρατικού Προϋπολογισμού.

Ένας γνωστός οικονομικός ο Σουμάχερ έλεγε ότι αν δεν μπορεί η οικονομική σκέψη να φτάσει πέρα από το εθνικό εισόδημα πέρα από τους ρυθμούς ανάπτυξης και πέρα από τα οικονομικά μεγέθη και να αγγίξει τις ανθρωπίνες πραγματικότητες, τη φτώχεια, την απελπισία και τη μιζέρια, την απελπισία του γκρεμισμένου όνειρου, του άγχους, τότε ας πετάξουμε την οικονομική στα άχρηστα και ας ξεκινήσουμε από την αρχή. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από την αρχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σκυλλάκος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το κόμμα μας αλλά και όσοι Βουλευτές μίλησαν μέχρι σήμερα ανάλυσαν διεξοδικά γιατί αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ταξικός, βοηθάει το μεγάλο κεφάλαιο και είναι σε βάρος των εργαζομένων και της πόλης και της υπαίθρου, γιατί αυτός ο Προϋπολογισμός είναι αναδιανεμητικός υπέρ των πλουσίων, υπέρ των ισχυρών και σε βάρος των αδύνατων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Θέλω να προσθέσω ότι κάθε προϋπολογισμός –ακόμα και αυτός– είναι το βασικό εργαλείο της κάθε κυβέρνησης, για να εφαρμόσει την οικονομική της πολιτική. Άρα, πρέπει να ανατρέξουμε κυρίως στη συνολική οικονομική πολιτική και να μη στεκόμαστε μόνο στα νούμερα του Προϋπολογισμού.

Κατά τη δική μας άποψη, λοιπόν, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης είναι αντιλαϊκή και βοηθάει τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Αυτή είναι πολιτική μόνο του ΠΑΣΟΚ; Δηλαδή στις περιγραφές που ακούσαμε από όλες τις πτέρυγες της Αντιπλευτείας για την οικονομική πολιτική και για το τι συμβαίνει με τον Προϋπολογισμό –ήταν σωστές οι παρατηρήσεις, έτσι όπως περιγράφεται η κατάσταση με τα μεγάλα προβλήματα του λαού– όσον αφορά στο ζήτημα της πολιτικής ευθύνης, ευθύνεται μόνο η κακή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που εφαρμόζει αυτήν την οικονομική πολιτική; Μήπως η Νέα Δημοκρατία έχει άλλη πολιτική;

Και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, τα δύο βασικά ρεύματα

–είτε λέγονται σοσιαλδημοκρατικά, σοσιαλιστικά είτε συντηρητικά, δηλαδή η παραδοσιακή Δεξιά– αυτήν τη στιγμή κινούνται στην υποστήριξη των ίδιων οικονομικών πολιτικών, στον αστερισμό του νεοφιλελευθερισμού. Όχι ότι αν δεν ήταν νεοφιλελευθερισμός και υπήρχε μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση και περισσότερες κρατικές επενδύσεις, θα έπαυε να υπάρχει η βαριά εκμετάλλευση εις βάρος των εργαζομένων. Σήμερα εφαρμόζεται αυτό το μείγμα πολιτικής του νεοφιλελευθερισμού.

Ποια είναι η σημαία και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας; Με την οικονομική πολιτική και με τους προϋπολογισμούς στόχος τους είναι να πετύχουν τη μεγαλύτερη δυνατή ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Στην πράξη αυτό σημαίνει περισσότερα κέρδη για τις επιχειρήσεις και τις ελληνικές και τις ξένες που βρίσκονται στον τόπο μας.

Όμως, και στη δική μας κοινωνία –όπως και σε όλες– δεν μπορεί να είναι όλοι ευχαριστημένοι. Δεν γίνεται και οι επιχειρήσεις να κερδίζουν και ο λαός να κερδίζει. Κάποιοι θα χάνουν. Για να πετύχουν, μάλιστα, την ανταγωνιστικότητα, για να αυξήσουν τα κέρδη, συμπιέζουν το εργατικό εισόδημα με πάρα πολλούς τρόπους, μέσα από την εισοδηματική πολιτική, μέσα από την πολιτική των παροχών που περιορίζονται, μέσω της φορολογικής επιδρομής σε βάρος των φτωχότερων και των μεσαίων. Γι' αυτό λέμε ότι είναι ταξικός ο Προϋπολογισμός.

Πέρα απ' αυτό, σημαία και των δύο κομμάτων είναι η απελευθέρωση των αγορών. Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι δεν θα έχουμε κανόνες. Θα υπάρχουν κανόνες, αλλά με όρους και προϋποθέσεις ασυδοσίας, ώστε ο ισχυρότερος να κερδίσει τη «μερίδα του λέοντος». Γι' αυτό, τα τελευταία χρόνια και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στον ανταγωνισμό με τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις όλο χάνουν έδαφος. Αυτή είναι η απελευθέρωση της αγοράς.

Σ' αυτήν την πολιτική εντάσσεται και η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, γιατί συμφέρει τους μεγάλους επιχειρηματίες να μπουν εκεί που ήταν οι ΔΕΚΟ και να πάρουν το φιλέτο, δηλαδή, τα πιο κερδοφόρα τμήματα αυτών των κρατικών επιχειρήσεων. Το ίδιο ισχύει και με την πολιτική των επενδύσεων που εφαρμόζεται από τις κυβερνήσεις.

Θα ήθελα να σημειώσω ότι αυτές οι πολιτικές δεν εφαρμόζονται μόνο στην Ελλάδα. Σε όλα τα κοινοτικά όργανα –είτε λέγεται Ευρωπαϊκή Επιτροπή είτε Συμβούλιο Υπουργών είτε Συμβούλια Κορυφής, των Πρωθυπουργών– συζητούνται αυτές οι κατευθύνσεις. Υπάρχει γενική πολιτική συμφωνία και των δύο ρευμάτων – σοσιαλδημοκρατίας και συντηρητικών κομμάτων– προς την ίδια κατεύθυνση.

Αυτό σημαίνει ότι, εάν παραμένω στη λογική «στο ένα ή στο άλλο κόμμα», αν διαλέγω δηλαδή, ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στη Νέα Δημοκρατία, θα έχω φρούδες ελπίδες ότι μπορεί αύριο να αλλάξει η κατάσταση με το να εναλλάσσονται τα δύο κόμματα στην εξουσία.

Οι αιτίες είναι βαθύτερες και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και θα έχουμε χειροτέρευση της κατάστασης.

Η Νέα Δημοκρατία «φρονίμως ποιούσα» δημαγωγεί. Κρύβει, όσο μπορεί να κρύψει, ότι έχει σαν σημαία της αυτήν την πολιτική και η κριτική που ασκεί στην Κυβέρνηση είναι ότι δεν είναι αποφασιστική, ότι δεν είναι τολμηρή. Κάνει και προτάσεις πιο τολμηρές για περισσότερες φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο, να προχωρήσουν με πιο γρήγορα βήματα και σε μεγαλύτερο βάθος οι ιδιωτικοποιήσεις, ότι έπρεπε να προχωρήσουν τα αντιασφαλιστικά μέτρα ακόμη περισσότερο, αλλά κρύβει την πολιτική της, διότι σηκώνει και ορισμένες κορώνες, λέγοντας ότι υπάρχει κοινωνική αδικία. Περιγράφει την τραγική κατάσταση των φτωχών στρωμάτων και επικεντρώνει στο ζήτημα της διαφθοράς και της διαπλοκής.

Υπάρχει τέτοιο πρόβλημα, αλλά δεν είναι αυτό που χαρακτηρίζει την οικονομία. Οι οικονομικές πολιτικές δεν είναι σε βάρος του λαού γιατί κάποιοι έφαγαν τα χρήματα από το δημόσιο. Τρώνε και χρήματα από το δημόσιο, και οι εργολάβοι και οι προμηθευτές του δημοσίου. Δουλεύει το κράτος γι' αυτούς και υπάρχουν και κάποιοι, οι οποίοι επωφελούνται, αλλά δεν καθορίζεται η πολιτική κατάσταση, η άσχημη οικονομική κατάσταση

για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, από την αδιαφάνεια και τη διαφθορά. Αυτό είναι ένα συμπληρωματικό στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε κάποιος να κρίνει μια κυβέρνηση.

Έτσι η Νέα Δημοκρατία καταφέρνει, με αυτήν τη μέθοδο και ξεγελάει λαϊκά στρώματα και έτσι η κοινωνική διαμαρτυρία, όπως έδειξαν οι δημοτικές εκλογές, εν μέρει, αντί να πάει προς τη σωστή κατεύθυνση, πηγαίνει προς τη Νέα Δημοκρατία.

Ευθύνες έχουν και άλλες πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες δεν εντάσσονται σ' αυτό το δίπολο. Μιλώ για το Συνασπισμό. Πού βρίσκονται οι ευθύνες; Όταν υπάρχει ένα κόμμα το οποίο λέει «ναι» στο Μάαστριχτ, «ναι» στην οικονομική ενοποίηση, «ναι» στην πολιτική ενοποίηση και υπερκερνάει ακόμα πολλές φορές και το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία σε ευρωπαϊσμό, όταν αυτός ο ευρωπαϊσμός είναι υπέρ του κεφαλαίου, όταν αυτή η οικονομική και πολιτική ενοποίηση βοηθάει τα μονοπώλια, βοηθάει τις ισχυρότερες χώρες, ό,τι και να πεις από εκεί και πέρα για το εισόδημα, για την ανεργία, είναι σωστά πράγματα, αλλά ακυρώνονται στην πράξη, διότι έχεις λάθος βασική κατεύθυνση. Το καταλαβαίνεις, δεν το καταλαβαίνεις, «κάνεις πλάτες» στην πολιτική των δύο μεγαλύτερων κομμάτων.

Συνεπώς υπάρχουν γενικότερες ευθύνες και για τον προϋπολογισμό και για την οικονομική πολιτική. Η πρώτη βέβαια ευθύνη ανήκει στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γιατί αυτό το κόμμα κυβερνάει, αλλά ευθύνες υπάρχουν και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης.

Γίνεται μεγάλη κουβέντα και η Κυβέρνηση καμαρώνει –δεν ξέρω για πόσο διάστημα θα καμαρώνει ακόμα– ότι πάει καλά η οικονομία, διότι έχουμε υψηλό ρυθμό αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, 3%, 3,5%, 4%.

Ας δεχθώ ότι τα στοιχεία, τα νούμερα αυτά είναι ακριβή. Το μεγάλο ερώτημα είναι, ποιος κερδίζει απ' αυτήν; Κερδίζουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα;

Αν κοιτάξουμε την πορεία της ανεργίας, του εισοδήματος, της λεγόμενης κοινωνικής πολιτικής, που πάει όλο και χειρότερα, θα δούμε ότι μπορεί να αυξάνουν αυτά τα νούμερα του ΑΕΠ, αλλά το κατά κεφαλήν εισόδημα του εργαζόμενου, του άνεργου, του συνταξιούχου, μειώνεται στην πράξη. Σ' αυτά τα νούμερα μπαίνουν και οι πλούσιοι, μπαίνουν και οι φτωχοί. Οι πλούσιοι γίνονται πολύ πλουσιότεροι, γι' αυτό το κατά κεφαλήν εισόδημα εμφανίζεται κάπως πιο ανεβασμένο και καμαρώνει η Κυβέρνηση.

Δεύτερο ζήτημα. Πόσο θα συνεχιστεί αυτό το 3,5% με 4%; Βρίσκεται σε ύφεση και σε υποχώρηση η οικονομία και στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ιαπωνία και στην Ευρώπη. Μπορεί με όποια ελληνική κυβέρνηση η Ελλάδα να αποτελεί τη νησίδα που θα προχωράει με μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης και οι άλλοι να πηγαίνουν κατά διαόλου; Μόνο εμείς έχουμε σωστή πολιτική κατά τη λογική της Κυβέρνησης; Μπορεί να πάει ένα χρόνο, δύο ή παραπάνω χρόνια η ύφεση. Η οικονομική κρίση θα εμπλέξει και την Ελλάδα στα γρανάζια της. Είναι και η Ελλάδα μπλεγμένη. Θα φανούν τα αποτελέσματα αργότερα.

Δεν είναι, λοιπόν, τα ογδόντα χρόνια, όπως άκουσα να λένε εδώ, για να φτάσουμε στην πραγματική σύγκλιση. Χρειάζονται πολύ περισσότερα χρόνια, διατηρώντας υψηλότερους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ απ' ό,τι σήμερα.

Θα ήθελα εδώ να βάλω το εξής ερώτημα: Αυτές οι ισχυρές χώρες, όπως είναι η Γερμανία, η Γαλλία, η Αγγλία και κυρίως τα γερμανικά, εγγλέζικα, γαλλικά μονοπώλια, θέλουν τη χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για να τη βοηθήσουν; Αυτοί πολεμούν για μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων στις δικές τους χώρες. Αυξάνεται η ανεργία στις χώρες τους και έρχονται, λοιπόν, να βοηθήσουν τη μικρή Ελλάδα ή δεν ξέρω ποιες άλλες χώρες;

Γιατί έχουν βάλει το Σύμφωνο Σταθερότητας μέσα στην ΟΝΕ; Για να υπάρχουν κανόνες ότι δεν θα αλλάξει αυτή η σκληρή πολιτική λιτότητας και οι άλλες πολιτικές, που εφαρμόζονται και στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες.

Όταν λέμε αυτά τα πράγματα, μας απαντούν και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία «ναι, αλλά δεν κερδίσαμε αυτά τα χρόνια που ήμασταν μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση»;

Ας δούμε τα στοιχεία. Αν συγκρίνουμε τις εισροές σε χρήμα

και από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης και από το FEOGA και από τα ΜΟΠ παλαιότερα, με τα χρήματα που δίνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, λογιστικά είναι περισσότερα αυτά που μπαίνουν απ' αυτά που βγαίνουν.

Ας προσθέσουμε σε αυτά, που χάνουμε ως χώρα, το άνοιγμα που συνεχώς μεγαλώνει στο εμπορικό έλλειμμα. Αυτό είναι το βασικό κριτήριο για το ποια είναι η θέση της κάθε χώρας στον καταμερισμό εργασίας του καπιταλισμού, αν δηλαδή εισάγουμε περισσότερα ή αν εξάγουμε περισσότερα και πως χρόνο με το χρόνο διαμορφώνεται αυτή η πορεία. Εδώ αυτό το άνοιγμα κάθε φορά μεγαλώνει. Προσθέτοντας αυτό το βασικό κριτήριο βλέπουμε ότι χάνουμε έδαφος στο διεθνή καταμερισμό της εργασίας, παρά τα νούμερα που μας εμφανίζουν πως αυξήθηκε η παραγωγικότητα, πως πλησιάζουμε το μέσο όρο της Ευρώπης και τα άλλα νούμερα που παρουσιάζονται εδώ.

Αυτό είναι φυσιολογικό, διότι ξεκινάμε από χειρότερη βάση. Είμαστε πιο αδύνατοι ως χώρα. Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα είναι πιο αδύνατες. Οι δικοί μας μικρομεσαίοι είναι πολύ πιο αδύνατοι ως οικονομία.

Ρωτώ, λοιπόν, αυτούς, που γιόρταζαν για τη διεύρυνση και την είσοδο της Κύπρου και μιας σειράς άλλων χωρών θεωρώντας ότι είναι ιστορικός σταθμός, θα κερδίσουν αυτές οι χώρες μπαίνοντας; Ξέρετε ότι εκεί τα κινήματα ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση μεγαλώνουν και ότι οι κυβερνήσεις αυτών των χωρών παρακαλούσαν εδώ και τώρα να μπουν μέσα και να μην καθυστερήσει η ένταξή τους; Έλεγαν μάλιστα πως αν καθυστερήσει η ένταξη αυτών των χωρών, θα αντιστραφεί το κλίμα στις χώρες τους και δεν θα μπορούν να μπουν μέσα. Αυτό έλεγαν στα διάφορα φόρουμ, στα οποία παρευρισκόμασταν και εμείς ως Βουλευτές.

Αυτές οι χώρες μπαίνουν με χειρότερους όρους απ' ότι μπήκαμε εμείς και με λιγότερες επιδοτήσεις. Όχι μόνο αυτό, αλλά τα λεφτά που δίνονται από τα διαρθρωτικά ταμεία, από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης ή τα λεφτά που δίνονται για την αγροτική οικονομία, θα είναι συνεχώς και λιγότερα, θα μοιράζονται σε περισσότερες χώρες και κάποτε θα σταματήσουν πολλά απ' αυτά.

Γιατί είμαστε ενάντια στη διεύρυνση; Αυτός είναι ο λόγος. Το συμπέρασμα είναι ότι με μία τέτοια προοπτική, είτε με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ είτε με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας είτε με κυβέρνηση κεντροδεξιά είτε κεντροαριστερή, ίδιους προϋπολογισμούς θα έχουμε, διότι είναι η ίδια η οικονομική πολιτική.

Πέρα απ' αυτά δεν έχω το χρόνο να αναλύσω κάποια άλλα θέματα, αλλά υπάρχουν πολλά ψέματα, που βρίσκονται στην προπαγανδιστική φαρέτρα της Κυβέρνησης.

Πρώτο ψέμα: Βελτίωση δήθεν του εισοδήματος. Κάθε χρόνο το εισόδημα αυξάνεται και ο κόσμος στενάζει.

Δεύτερο ψέμα: Έχουμε περισσότερη φορολογική δικαιοσύνη, ότι τάχα έχουμε φοροελαφρύνσεις. Στην ουσία ελαφρύνσεις υπάρχουν μόνο στις επιχειρήσεις.

Τρίτο ψέμα: Μειώνεται η ανεργία.

Τέταρτο ψέμα: Αντιμετωπίζεται η ακρίβεια. Θα ήθελα να ρωτήσω, επειδή είναι επίκαιρο το ζήτημα, πόσες φορές η Κυβέρνηση μας είπε ότι θα αντιμετωπίσει την ακρίβεια; Πόσες φορές το είπε μέσα στα τελευταία χρόνια; Γιατί δεν μπορεί να την αντιμετωπίσει; Διότι δεν είναι ικανή; Όχι. Διότι η λογική της είναι η ίδια με τη λογική της Νέας Δημοκρατίας για απελευθέρωση των αγορών.

Τι σημαίνει απελευθέρωση; Ότι δεν μπορεί να υπάρξει κανένας ουσιαστικός έλεγχος. Όταν λέει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ότι δεν θα εφαρμόσουμε διοικητικές μεθόδους, γιατί αυτές απορρίπτονται, τι σημαίνει αυτό; ότι δεν μπορούμε να βάλουμε φρένο.

Έχουμε, επίσης, αυτά τα εξωφρενικά για συμφωνίες κυρίων, για παρατηρητήρια τιμών και να μπαίνουν στις ταμπέλες και τα ευρώ και τα λεπτά. Αυτά δεν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει πλέον αισχροκέρδεια και κερδοσκοπία, γιατί με την απελευθέρωση των αγορών ο καθένας μπορεί να βάζει όποια τιμή θέλει. Είναι ένα αποτέλεσμα της συνολικότερης πολιτικής.

Πολλά θα μπορούσαμε να πούμε. Εμείς καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό, οργανώνουμε όσο μπορούμε τους αγώνες και

κατά του Προϋπολογισμού και κατά της οικονομικής πολιτικής και αν θελήσετε αυτούς τους αγώνες να τους παρεμποδίσετε με νομοσχέδια για τις διαδηλώσεις, θα σπάσετε τα μούτρα σας, όπως τα έσπασαν και άλλοι στο παρελθόν με αντιδημοκρατικούς νόμους, να το ξέρετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει η κ. Θωμά και ακολουθεί ο κ. Μάνος και ο κ. Πασχαλίδης. Μετά ο κ. Βασιλείου και λόγος αντίλογος.

ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετέχοντας σε μία συζήτηση για τον προϋπολογισμό, το πλέον εύκολο είναι να επικρίνεις και να ζητάς. Στην περίπτωση αυτή ο λόγος ακούγεται φιλολαϊκός, διεκδικητικός και άρα δυναμικός. Θαυμάσιοι λόγοι έχουν εκφωνηθεί και σε αυτήν εδώ την Αίθουσα με τόνους διεκδικητικούς, απαιτητικούς, δυναμικούς και φιλολαϊκούς και πιστεύω ότι όλοι έχουμε τη δυνατότητα να το πράξουμε αυτό. Όταν, όμως συζητάμε για τον προϋπολογισμό του κράτους, την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, το ζήτημα δεν είναι οι θαυμάσιοι, αλλά οι χρήσιμοι λόγοι. Το ζήτημα δεν είναι αυτά που λέμε να ηχούν ευχάριστα και εντυπωσιακά, αλλά να συμβάλουν δημιουργικά στον κοινό προβληματισμό για την πορεία της χώρας. Και για να είναι χρήσιμος και δημιουργικός ο λόγος μας, οφείλει να μην ωραιοποιεί, αλλά ούτε και να μηδενίζει.

Άκουσα αυτές τις μέρες ομιλίες συναδέλφων που προέρχονται από την Αντιπολίτευση και ειλικρινά σας λέω ότι αν δεν ζούσα στην Ελλάδα, ακούγοντας κάποιες απ' αυτές τις ομιλίες θα νόμιζα ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα που ακόμα βρίσκεται στις δεκαετίες του 1940 και 1950. Θα νόμιζα ότι είναι μια χώρα στην οποία όλα καταρρέουν ή απειλούνται με κατάρρευση.

Ειλικρινά διερωτώμαι: Οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας δεν είχαν την φαντασία, δεν είχαν την πρόνοια να αλλάξουν το μοτίβο; Και επαναλαμβάνουν όλα αυτά τα τελευταία χρόνια τα ίδια και τα ίδια, περί χάους, καταστροφής, κατάρρευσης, όταν τα ίδια τα γεγονότα, μεταξύ των δύο προϋπολογισμών, έρχονται να τους διαψεύσουν; Γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι η εικόνα αυτή ουδεμία σχέση έχει με την πραγματικότητα.

Κοιτάζοντας τους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρατηρώντας το ρόλο που διαδραματίζει η χώρα μας στις ευρωπαϊκές υποθέσεις, παρατηρώντας πόσο ισχυρή είναι πλέον η φωνή της Ελλάδας και η διαπραγματευτική της θέση στον ευρωπαϊκό χώρο, εύκολα αντιλαμβανόμαστε ότι το σκηνικό της καταστροφολογίας, όχι μόνο είναι υπερβολικό, αλλά είναι και εξωπραγματικό. Είναι πέρα για πέρα ανακριβές. Η Ελλάδα είναι πλέον ισχυρή. Διαθέτει μια υγιή και ισχυρή οικονομία. Οι υποδομές της εκσυγχρονίζονται. Το βιοτικό επίπεδο των πολιτών της συνεχώς βελτιώνεται και προσεγγίζει το αντίστοιχο των πιο προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών.

Η Ελλάδα δεν έχει πλέον τίποτα να ζηλέψει από τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιταλία ή την Αγγλία. Δεν είναι πια ο φτωχός συγγενής της Ευρώπης. Είναι ο ισότιμος συνομιλητής και ο εταίρος που με την ισχυρή φωνή της συνδιαμορφώνει το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον. Κάποτε περιμέναμε να δούμε τι θα μας δώσουν οι υπόλοιποι, οι μεγάλοι, οι ισχυροί. Σήμερα διεκδικούμε, απαιτούμε, συναποφασίζουμε. Και αυτά δεν έγιναν τυχαία. Τέθηκαν υψηλοί στόχοι που κατακτήθηκαν, κερδήθηκαν στοιχήματα και προκλήσεις. Σημειώθηκαν επιτυχίες με τη βοήθεια, τη συμβολή και τη συμμετοχή του ελληνικού λαού, γιατί καμιά επιτυχία δεν ήρθε δίχως θυσίες. Καμιά επιτυχία δεν ήρθε, χωρίς σωστό σχεδιασμό, χωρίς μεθοδική και επίμονη δουλειά, χωρίς τη συναίνεση και τη συμβολή του ελληνικού λαού.

Αναμφίβολα οι επιτυχίες είναι πολλές και μεγάλες. Αναφέρθηκαν διεξοδικά σ' αυτή την Αίθουσα. Η ένταξή μας στην ΟΝΕ, το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, επιτυχίες στα εθνικά μας θέματα, η εμπέδωση της ασφαλείας στον πολίτη. Αλλά δεν μπορούμε να μείνουμε μόνο στη θετική πλευρά των πραγμάτων. Υπάρχουν και τα προβλήματα, παλιά και νέα, με τα οποία πρέπει να συγκρουστούμε και να αναμετρηθούμε.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 συζητείται στα πλαίσια της δυσμενούς διεθνούς συγκυρίας και είναι απόλυτα ειλικρινής, αλλά και κοινωνικά προσανατολισμένος. Στα πλαίσια των δυνα-

τοτήτων της η Κυβέρνηση εξαντλεί τα περιθώρια, προκειμένου να επιτύχει την κοινωνική σύγκλιση με τις πολιτικές που εμπειρεύονται στον Προϋπολογισμό για τη χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους και τη στήριξη των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Στην κατεύθυνση αυτή ο Προϋπολογισμός αντιμετωπίζει και την ενίσχυση της υπαίθρου και της περιφερειακής σύγκλισης, τόσο μέσα από τη λειτουργία της φορολογικής μεταρρύθμισης, όσο και μέσα από την ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας και τη δέσμη των μέτρων που περιέχονται στον Προϋπολογισμό και που αναφέρθηκαν από τον αρμόδιο Υπουργό.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, παραμένει χρέος μας, χρέος της Κυβέρνησης, να εντεινουμε τις προσπάθειές μας για σωστή και ειλικρινή ενημέρωση των αγροτών μας για τα νέα δεδομένα και τους νέους προσανατολισμούς, στους οποίους θα πρέπει πλέον να κινηθούν. Τα χρήματα υπάρχουν.

Επίσης, το μείζον θέμα, θέμα εθνικών διαστάσεων, αυτό της ανεργίας, εξακολουθεί να αποτελεί πρώτη προτεραιότητα της Κυβέρνησης. Παρά το γεγονός ότι στη χώρα μας η ανεργία μειώθηκε κατά 0,5%, όταν στην Ευρωζώνη αυξήθηκε κατά 0,2%, το πρόβλημα εξακολουθεί να παραμένει μεγάλο, ιδιαίτερα στις νέες ηλικίες και στις γυναίκες. Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και η επενδυτική δραστηριότητα του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα αποτελούν το βασικό εργαλείο, το μέσον και την ελπίδα για την καταπολέμηση του φαινομένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του έχουν κατοχυρώσει με τον πολίτη μια ειλικρινή σχέση, μια σταθερή επικοινωνία, μια σχέση που δοκιμάστηκε και σφυρηλατήθηκε όλα αυτά τα χρόνια όχι με λόγια και βερβηλαλισμούς, αλλά μέσα από πολιτικές και δράσεις που βρίσκονται σε πλήρη αντιστοιχία μεταξύ τους, που σταθερά και με συνέπεια βιώνουν οι πολίτες και οι οποίες έχουν τόσο πολύ αλλάξει την εικόνα της χώρας μας, όσο και τη ζωή των πολιτών.

Αντίθετα, απέναντι σ' αυτήν την πολιτική, ο λόγος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όλα αυτά τα χρόνια είναι αντιφατικός στο εσωτερικό της, με στοιχεία πλήρους σύγχυσης και χαρακτηρίζεται από ανυπαρξία προτάσεων. Είναι λόγος αφερέγγυος, αναξιόπιστος αλλά και αποκρουστικός για τον πολίτη.

Ο πολίτης, ενημερωμένος πλέον, υποφιασμένος και προβληματισμένος, στρέφει την πλάτη του στα μεγάλα ανέξοδα λόγια, στην πλειοδοσία των φραστικών παροχών και στηρίζει τη συνέπεια, τη σοβαρότητα και την αποτελεσματικότητα. Επιβραβεύει την πολιτική παρρησία και βούληση ανεξάρτητα από το κόστος με το οποίο η Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ χειρίζονται τα θέματα που αφορούν τον πολίτη. Μικρά και μεγάλα, για το ΠΑΣΟΚ είναι όλα μεγάλα. Και αυτή η διαπίστωση αποτελεί και την απάντησή γιατί ο λαός μας εμπιστεύεται όλα αυτά τα χρόνια.

Πριν τελειώσω, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ με δυο λόγια στο θέμα της διαφθοράς. Είναι ένα νοσηρό φαινόμενο, το οποίο ως βαριά σκιά πέφτει πάνω στον πολιτικό κόσμο και προσβάλλει τον δημόσιο βίο της χώρας, πράγμα που για την Κυβέρνηση αποτελεί βασική προτεραιότητα. Η Κυβέρνηση, με θεσμικές παρεμβάσεις, με μέτρα και με πολιτική βούληση αντιμετωπίζει το πρόβλημα, συστρατεύοντας στην προσπάθεια αυτή κράτος, Κυβέρνηση, Βουλή, δικαιοσύνη και κοινωνία.

Δυστυχώς, όμως, ο Αρχηγός και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για μια ακόμα φορά χωρίς πρόταση χρησιμοποίησαν αυτό το φαινόμενο, το οποίο κινείται πέρα και πάνω από κόμματα, με καθαρά αντιπολιτευτικό τρόπο συνθηματολογώντας, καλύπτοντας την ένδεια της πολιτικής τους και αποδεικνύοντας για μια ακόμα φορά ότι είναι κατώτεροι του θεσμικού τους ρόλου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό δεν ισχυριζόμαστε ότι λύσαμε όλα τα προβλήματα, σίγουρα όμως ισχυριζόμαστε ότι θα προχωρήσουμε μπροστά και σταθερά, όπως μέχρι και σήμερα πράξαμε. Είμαστε βέβαιοι ότι με τον επόμενο Προϋπολογισμό, αλλά και με τους προϋπολογισμούς της επόμενης τετραετίας, θα ολοκληρώσουμε το

έργο μας.

Σας βεβαιώνω ότι ψηφίζω τον Προϋπολογισμό όχι από κομματικό καθήκον, αλλά γιατί θέλω να διατηρηθούν τα κεκτημένα και να υλοποιήσουμε όσα έχουμε σχεδιάσει για την Ελλάδα του νέου αιώνα και αυτά μόνο το ΠΑΣΟΚ και οι Κυβερνήσεις του μπορούν να τα εγγυηθούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον έβδομο Προϋπολογισμό που έχει καταρτίσει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Επτά ήταν και τα θανάσιμα αμαρτήματα. Σας θυμίζω μερικά: έπαρση, πλεονεξία, ζηλοφθονία, σκηρία.

Δεν βλέπω σε αυτόν τον Προϋπολογισμό τίποτα που σηματοδοτεί κάτι καινούργιο. Με δύο λόγια θα έλεγα ότι ο Προϋπολογισμός είναι μια από τα ίδια.

Κάνω, κύριοι συνάδελφοι, τρεις απαισιόδοξες διαπιστώσεις:

Η παιδεία διολισθαίνει συνεχώς προς χαμηλότερα επίπεδα.

Η Δημόσια Διοίκηση βρίσκεται σε πλήρη διάλυση. Έχει μετατραπεί σε στεγανό βόθρο, όπου διαφθορά, τεμπελιά και ανικανότητα αποσυνθέτουν τα πάντα.

Η οικονομία χάνει συνεχώς την ικανότητά της να ανταγωνιστεί.

Κανένα από αυτά τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζεται γρήγορα, εύκολα. Κανένα δεν αντιμετωπίζεται, αν προηγουμένως δεν έχουμε το θάρρος να δούμε κατάματα την πραγματικότητα. Κανένα από αυτά τα προβλήματα δεν αντιμετωπίζεται μόνο του. Και τα τρία είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους. Και επειδή είναι ακριβώς συνδεδεμένα μεταξύ τους, γι' αυτό διαδοχικές κυβερνήσεις δεν τολμούν να τα αγγίξουν.

Δεν πάει όμως άλλο. Σε δύο, τρία χρόνια ίσως περισσότερα, θα συγκρουστούμε με το αδιέξοδο που εμείς, ο πολιτικός κόσμος όρθωσε μπροστά του.

Η αυξανόμενη κακή παιδεία τροφοδοτεί τον εαυτό της και τη διοίκηση με διαρκώς χειρότερο ανθρώπινο δυναμικό. Έτσι εξασφαλίζεται ότι τόσο η ίδια όσο και η διοίκηση θα γίνονται συνεχώς χειρότερες. Ο συνδυασμός κακής και ανεπαρκούς παιδείας και κακής διοίκησης είναι η ασφαλέστερη συνταγή για τη συνεχή μείωση της ανταγωνιστικότητας.

Η κύρια αιτία της επιδημικής ανεργίας των νέων ανθρώπων και της έλλειψης ανταγωνιστικότητας είναι ασφαλώς η ανεπαρκεία του συστήματος παιδείας.

Πριν από λίγες μέρες άκουσα στο ραδιόφωνο ότι ο πληθωρισμός παραμένει στάσιμος σε υψηλά επίπεδα λόγω της τιμής των οπωροκηπευτικών. Ο εκφωνητής του ραδιοφώνου συμπλήρωσε ότι η καλή είδηση είναι πως η τιμή των εισαγομένων κουνουπιδιών από τη Γερμανία έπεσε κατά 17%.

Θέλω να σας παρακαλέσω να αναλογιστείτε τι σημαίνει αυτό που μόλις σας είπα. Ένα κουνουπίδι αξίας 1,30 ευρώ το κιλό, ταξιδεύει από τη Γερμανία και πουλιέται στην Αθήνα φθηνότερα από αυτό που έρχεται από τη Θήβα. Σε αυτό το πολύ απλό παράδειγμα κρύβεται το δρόμο της κακής παιδείας, της διαλυμένης διοίκησης και της απώλειας ανταγωνιστικότητας.

Γιατί μπορεί ο Γερμανός αγρότης, που πληρώνεται σε ευρώ, όπως και ο Θηβαίος, να πουλάει φθηνότερα; Η απάντηση θα βρεθεί στο τι έμαθε και τι ξέρει ο Γερμανός και πόσο τον βοήθησε η γερμανική διοίκηση με τον γεωπόνο και το σύστημα διακίνησης των αγροτικών προϊόντων. Γι' αυτό μπορεί και πουλάει φθηνότερα.

Για τη μακροχρόνια και αποτελεσματική θεραπεία των προβλημάτων που ανέφερα, υπάρχουν ίσως περισσότερες συνταγές. Η δική μου πάντως θα άρχιζε από τους ανθρώπους. Πιστεύω ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε βελτίωση της κατάστασης στην παιδεία αν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές δεν γίνουν καλύτεροι. Δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι η Δημόσια Διοίκηση θα γίνει καλύτερη αν οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν γίνουν καλύτεροι.

Οι άνθρωποι, κύριοι συνάδελφοι, προσαρμόζονται σε κίνητρα και αντικίνητρα. Αν καθιερωθούν τα σωστά κίνητρα και τα

σωστά αντικίνητρα, θα υπάρξει –είμαι βέβαιος– ραγδαία βελτίωση του επιπέδου παιδείας και της διοίκησης. Αν για παράδειγμα καθιερώναμε την αρχή: Από κάθε εκατό δημόσιους υπαλλήλους επιλέγουμε με τρόπο δίκαιο, κάθε χρόνο, τους έξι καλύτερους και σ' αυτούς δίνουμε, ως ανταμοιβή της απόδοσής τους, ένα μπόνους ίσο προς τις ετήσιες αποδοχές τους. Τι νομίζετε ότι θα συμβεί; Το πιθανότερο είναι η συνδικαλιστική ηγεσία των δημοσίων υπαλλήλων να επαναστατήσει απαιτώντας τη διανομή του μπόνους σε όλους ανεξαιρέτως.

Αν όμως η Κυβέρνηση αγνοήσει τις διαμαρτυρίες και εφαρμόσει το σύστημα, πιστεύω ότι ένα μεγάλο τμήμα του δημοσιο-υπαλληλικού πληθυσμού θα προσπαθήσει να διεκδικήσει το μπόνους, δηλαδή να γίνει καλύτερο.

Αν παράλληλα καθιερώναμε ότι κάθε χρόνο από εκατό δημοσίου υπαλλήλους απολύονται οι τρεις χειρότεροι –πράγμα που, σημειώστε, επιτρέπει το Σύνταγμα– θα είχαμε εγκαταστήσει ένα σύστημα κινήτρων και αντικινήτρων που θα οδηγούσε σε εντυπωσιακή βελτίωση της διοίκησης. Ειδικά για τους δασκάλους, τους καθηγητές και τους γιατρούς θα ενίσχυα τα κίνητρα και τα αντικίνητρα. Οι δέκα καλύτεροι αμείβονται διπλά και οι πέντε χειρότεροι φεύγουν.

Η λέξη «απόλυση», κύριοι συνάδελφοι, το ξέρω ότι είναι ταμπού στην ελληνική πολιτική κουλτούρα. Και όμως η απόλυση ενός υπερπλήθους από το δημόσιο ή τις ΔΕΚΟ δημιουργεί κατά την εκτίμησή μου τις προϋποθέσεις για δύο νέες παραγωγικές θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα.

Άκουσα τον κ. Σημίτη να δηλώνει με έμφαση ότι με μια νέα Ολυμπιακή και την εκκαθάριση της παλιάς κανείς δεν θα χάσει τη δουλειά του. Αυτή είναι η δήλωση του κ.Σημίτη. Αιθεροβάμονες στο παρελθόν αναζητούσαν το αεικίνητρο, τη μηχανή που θα μπορούσε ενάντια στις αρχές της φυσικής να κινείται αενάως χωρίς την κατανάλωση ενέργειας.

Σε όλα τα μέρη του κόσμου, περιλαμβανομένης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αεροπορικές εταιρείες για να επιζήσουν μείωσαν το προσωπικό τους, όλες πλην της Ολυμπιακής, που συμβαίνει να είναι, με διαφορά, η πιο χρεοκοπημένη. Ελπίζω ότι κατά τη διάρκεια της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο κ. Σημίτης θα μπορέσει να εξηγήσει το ελληνικό Perpetuum Mobile στους εταίρους μας. Εν τω μεταξύ το Perpetuum Mobile της Ολυμπιακής έχει κοστίσει στους Έλληνες φορολογούμενους τουλάχιστον 4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ο κ. Ευθυμίου ψήφισε νόμο σύμφωνα με τον οποίο απαγορεύεται η απόλυση ιδιωτικού εκπαιδευτικού, τη στιγμή που οι απολύσεις στην ιδιωτική εκπαίδευση δεν υπερβαίνουν το ένα τις χιλιάδες του εκπαιδευτικού πληθυσμού.

Οι κύριοι Καρατζάς και Κωστόπουλος μόλις ανακοίνωσαν τη συγχώνευση των τραπεζών τους δήλωσαν ότι κανένας δε θα χάσει τη δουλειά του. Ματαίωσαν έτσι μόνοι τους τη σκοπιμότητα της συγχώνευσης.

Σε κάθε πόλη της Ελλάδος απέναντι από το κατάστημα της Εθνικής βρίσκεται συνήθως ένα κατάστημα της ΑΛΦΑ. Τι νόημα θα είχε η συγχώνευση αν διατηρούνταν δύο κτίρια, δύο διευθυντές, διπλοί υπάλληλοι;

Σε όλα τα μέρη του κόσμου και στην Ενωμένη Ευρώπη οι τράπεζες για να επιζήσουν συγχωνεύονται και μειώνουν το κόστος, περιορίζοντας το προσωπικό τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, τελειώσετε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Εδώ όμως αυτά δεν γίνονται. Όλη η οικονομία πληρώνει υψηλούς τόκους και πανωτόκια και ο πληθωρισμός τρώει τις καταθέσεις για να συντηρείται το τραπεζικό Perpetuum Mobile. Λίγο ενδιαφέρει ότι έτσι κλείνουν από τον ξένο ανταγωνισμό εκατοντάδες επιχειρήσεις και χάνουν τη δουλειά τους πολλές χιλιάδες εργαζόμενοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε Μάνο, δεν μπορώ να σας δώσω άλλο χρόνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Σας παρακαλώ, κάντε ό,τι κάνετε σε όλους τους άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, αυτό κάναμε σε όλους τους άλλους. Ολοκληρώστε παρακαλώ. Ήδη έχετε υπερβεί το χρόνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Τελειώνω.

Δύο -τρία χρόνια, δεν ξέρω αν θα έχουμε αυτόν το χρόνο. Πρέπει όμως να βιαστούμε, κύριοι συνάδελφοι. Παιδεία, διοίκηση, ανταγωνιστικότητα αναζητούν γενναίες αποφάσεις και όραμα. Ευχαριστώ πολύ, αλλά θα παρακαλούσα, κύριε Πρόεδρε, να ισχύει το ίδιο για όλους τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Μάνο, τηρούμε αυστηρά το χρόνο για όλους τους συναδέλφους, προκειμένου να προλάβουν να μιλήσουν όσοι έχουν εγγραφεί.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μακάρι να το κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το κάναμε, κύριε Μάνο, και μη διαμαρτύρεστε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Μακεδονίας -Θράκης κ. Πασχαλίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γνωρίζω τι γίνεται με τον ανταγωνισμό στα λάχανα και τα κουνουπίδια, ένα προσφιλές παράδειγμα του κ. Μάνου. Γνωρίζω όμως πως σύμφωνα με τα στοιχεία πολλών διεθνών οργανισμών, όπως η Παγκόσμια Τράπεζα, η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα στην κατηγορία ένα, ανάμεσα στις είκοσι πέντε πιο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου, κάτι όμως που όπως δείχνουν σχετικές έρευνες στη χώρα μας πολλοί δυσκολεύονται να πιστέψουν, συνδυάζοντάς το αυτό με το μέγεθος της χώρας ή με τους ευσεβείς πόθους τους, όπως συμβαίνει με πολλούς ομιλητές σ' αυτήν την Αίθουσα. Αυτό δείχνει ένα έλλειμμα αυτοπεποίθησης που δεν θα πρέπει να το συντηρήσουμε με μηδενιστικές συζητήσεις γύρω από τον Προϋπολογισμό. Δείχνει ταυτόχρονα πως μαζί με τα αξιόπιστα αποτελέσματα που πρέπει να παράγουμε, θα πρέπει να συνδιαμορφώνουμε μία νέα πειστική επαγγελία για την Ελλάδα του 21ου αιώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως ο μεγάλος στόχος στις αρχές του νέου αιώνα για τη χώρα μας είναι ο στόχος της πραγματικής κοινωνικής σύγκλισης μέχρι το 100% του μέσου όρου της Ευρωζώνης. Πρόκειται για ένα σύνθετο πολύπλοκο στόχο που αφορά όλες τις περιφέρειες της χώρας και αυτό ακριβώς θα προσπαθήσω να προσεγγίσω στη σημερινή μου ομιλία. Δεν είναι μόνο οι δείκτες που πρέπει να πετύχουμε, είναι και η αίσθηση των πραγμάτων που πρέπει να αποκαταστήσουμε στους πολίτες της χώρας.

Η Κυβέρνησή μας νοιάζεται ο κάθε πολίτης να αναγνωρίσει το δικό του μερίδιο στην πορεία της πραγματικής κοινωνικής σύγκλισης. Προχθές ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών εκτίμησε πως θα πετύχουμε αυτόν το στόχο στα μέσα της επόμενης δεκαετίας, συυπολογίζοντας τη νέα πραγματικότητα της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και την περιφερειακή διασπορά της ανάπτυξης στο εσωτερικό της χώρας.

Παρακολουθώντας τη συζήτηση αυτές τις μέρες στη Βουλή πρόσεξα κάτι που προσέξα τα τελευταία δεκατέσσερα χρόνια που βρίσκομαι σ' αυτήν την Αίθουσα. Άκουσα προτάσεις που δεν συνοδεύονται από οικονομικά στοιχεία, που θα πρέπει να εντάσσονται σε ένα συνολικό προϋπολογισμό. Είναι πολύ εύκολο να επισημαίνεις αδυναμίες, είναι πολύ εύκολο να κάνεις κριτική, είναι εξαιρετικά δύσκολο αλλά και χρήσιμο, θα έλεγα, να προτείνεις πράγματα τα οποία εντάσσονται σε ένα συνολικό προϋπολογισμό της χώρας. Και θα έλεγα πως ένα σύγχρονο κόμμα, είτε συμμετέχει στο Υπουργικό Συμβούλιο είτε όχι, θα πρέπει να γνωρίζει πως με τις προτάσεις του επηρεάζει τη διακυβέρνηση της χώρας. Σίγουρα τις μεγαλύτερες ευθύνες τις έχει η Κυβέρνηση της χώρας, αλλά κανείς δεν έχει μηδενικό μερίδιο ευθύνης.

Έτσι, λοιπόν, οι πολίτες που παρακολουθούν τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό αισθάνονται αλλεργία, πιστεύω, από ένα πολιτικό λόγο με έντονα τα χαρακτηριστικά της αυταρέσκειας ή της καταστροφολογίας. Μπορούμε να συζητήσουμε νηφάλια και αυτό θα επιχειρήσω να κάνω με τη δική μου παρέμβαση.

Τα τελευταία δέκα χρόνια κάναμε πολύ σημαντικά βήματα - βήματα εκσυγχρονισμού- με κορυφαίο αυτό της ισότιμης ένταξης της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Προσπάθειες που έχουν τη σφραγίδα και την υπογραφή του Κώστα

Σημίτη. Και είναι αλήθεια πως τα τελευταία δύο χρόνια πολλοί προσπάθησαν να κλείσουν την παρένθεση του εκσυγχρονισμού, θεωρώντας πως αυτός ολοκληρώθηκε με την πράξη της ένταξης.

Όμως ο εκσυγχρονισμός της χώρας είναι μια διαρκής μεταρρυθμιστική προσπάθεια που παρακολουθεί και τελικά μεταφράζει τον παγκόσμιο χρόνο στις ανάγκες της κάθε χώρας και συγκεκριμένα της Ελλάδας. Σίγουρα ξεπερνά τα όρια μιας κυβερνητικής θητείας και χρειάζεται τη συνεργασία όλων των κομμάτων και της κοινωνίας των πολιτών, γιατί η σύγκλιση για την οποία μιλάμε χρειάζεται πολλή δουλειά, χρειάζεται περισσότερη δουλειά από όλους.

Σε λίγες μέρες η Ελλάδα θα αναλάβει επίσημα την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσα σε μία συγκυρία με πολλές αβεβαιότητες, μέσα σε μία συγκυρία όπου και εμείς θα πρέπει να απαντήσουμε τι σημαίνει σήμερα εκσυγχρονισμός μετά τα όσα πετύχαμε τα προηγούμενα χρόνια. Η απάντηση είναι: ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη και ασφάλεια. Μετρήσιμος στόχος, ο νέος μεγάλος στόχος, η πραγματική κοινωνική σύγκλιση, σύγκλιση με τα ευρωπαϊκά επίπεδα ανάπτυξης και ευημερίας. Αυτόν το στόχο εξυπηρετήσαμε με δέκα διαδοχικούς προϋπολογισμούς από το 1994 μέχρι τον προϋπολογισμό που συζητάμε, τον Προϋπολογισμό του 2003.

Εφαρμόσαμε ένα μείγμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που είναι γνωστό ότι βελτίωσε τους δείκτες με αισθητά αποτελέσματα, με σεβασμό στο Σύμφωνο Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δώσαμε έμφαση στο σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Διοχτεύσαμε πόρους στην παιδεία, στην υγεία, στην κοινωνική ασφάλιση, στην εργασία, στην περιφερειακή ανάπτυξη. Δεν άκουσα τόσα χρόνια που παρακολουθώ συζητήσεις για τον προϋπολογισμό ένα διαφορετικό μείγμα ανάπτυξης με κοινωνική δικαιοσύνη. Είμαι περίεργος πραγματικά να δω άλλες προτάσεις οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν στο πλαίσιο ενός συνολικού προϋπολογισμού.

Από την άλλη πλευρά παρατηρώ πως οι απόλυτοι αριθμοί δεν απαντούν στο ερώτημα της ισόρροπης ανάπτυξης. Το κρίσιμο ζήτημα είναι πώς ο ρυθμός ανάπτυξης 3,8% θα πηγάζει από όλη τη χώρα και θα αφορά το σύνολο της χώρας. Είναι λοιπόν καιρός η μετρήσιμη σύγκλιση να εξεταστεί στο σύνολο των περιφερειών, των νομών και των δήμων της χώρας. Και όλα αυτά πρέπει να γίνουν σε μια νέα πραγματικότητα, στην πραγματικότητα της Ευρώπης των περιφερειών και των πόλεων.

Πιστεύω πως, καθώς μιλάμε για το μέλλον της Ευρώπης, που είναι ένα από τα θέματα που θα αντιμετωπίσει και η Ελληνική Προεδρία, πρέπει να εξετάσουμε ως βασική ψηφίδα αυτής της Ενωμένης Ευρώπης την έννοια της περιφέρειας. Οι περιφέρειες είναι οι ψηφίδες που επιτρέπουν με ιδανικό τρόπο στους πολίτες από τη μια πλευρά να αισθανθούν τη διαδικασία της ομοσπονδιοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από την άλλη πλευρά να αναγνωρίσουν τον εαυτό τους σ' αυτά τα διαδοχικά βήματα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης μέσα στη χώρα τους.

Πιστεύω ότι η μελλοντική ευρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική υπό την πίεση αφ' ενός της παγκοσμιοποίησης, αφ' ετέρου της διεύρυνσης, θα πρέπει να προωθήσει την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τα κάτω προς τα πάνω. Γι' αυτό θα πρέπει να υποστηριχθεί από πολιτικές που προωθούν την καθημερινή και σταθερή εμπάθωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με άλλα λόγια η διεύρυνση την οποία αποφάσισε πρόσφατα η Σύνοδος της Κοπεγχάγης αλλά και η εμπάθωση, χρειάζονται πολιτικές που αγγίζουν τον κάθε πολίτη, την κάθε περιφέρεια και την κάθε περιοχή.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση η νέα ευρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική θα πρέπει να στηριχθεί σε μέτρα οικονομικής διασύνδεσης, κοινωνικής συνοχής, διαπολιτισμικής κατανόησης, που θα μεγιστοποιήσουν τα οφέλη της νομισματικής σταθερότητας. Αυτή η ευρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική μπορεί να βοηθήσει τους πολίτες να αναπτύξουν αμοιβαίους δεσμούς, να ενισχύσει την ευρωπαϊκή συνείδηση, που είναι βασική προϋπόθεση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Μια τέτοια πολιτική ενίσχυσης της Ευρώπης των περιφερειών εξυπηρετεί και την Ελλάδα που εξακολουθεί στο 3% του

εδάφους της χώρας να συγκεντρώνει το 50% του πληθυσμού και πολύ περισσότερες δραστηριότητες του συνόλου της χώρας. Πιστεύω πως η ευρωπαϊκή συνείδηση θα ενισχυθεί και στην Ελλάδα στο βαθμό που κάθε περιφέρεια θα αισθάνεται συμμετρικά και ισόρροπα τη σύγκλιση με τα ευρωπαϊκά επίπεδα ανάπτυξης και ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία είκοσι χρόνια έγιναν βήματα περιφερειακής ανάπτυξης και σύγκλισης στην Ελλάδα. Μιλώντας όμως για τη σύγκλιση θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας πως αναφερόμαστε σ' ένα κινούμενο στόχο. Καθώς τρέχουμε προς τη σύγκλιση, τρέχουν και οι άλλοι, με αποτέλεσμα εμείς να είμαστε υποχρεωμένοι να τρέξουμε περισσότερο. Ήδη οι ρυθμοί ανάπτυξης είναι υπερδιπλάσιοι του μέσου όρου, αλλά αυτό ακόμα δεν φτάνει.

Υπάρχουν σίγουρα δείκτες, που έχει το Υπουργείο Οικονομίας, οι οποίοι αποτυπώνουν τις ανισότητες στη χώρα μας. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με έντονες ενδοπεριφερειακές ανισότητες και όχι τόσο διαπεριφερειακές. Για παράδειγμα, άλλο Ελλάδα, άλλο Αθήνα, άλλο βόρεια Ελλάδα, άλλο Θεσσαλονίκη, άλλο Ήπειρος, άλλο Γιάννενα και άλλο δυτική Μακεδονία, άλλο Κοζάνη.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να προχωρήσουμε με μεθόδους διασποράς της ανάπτυξης σε όλες τις περιφέρειες, σε όλους τους νομούς και τους δήμους. Κι αν υπολογίσουμε την πληθυσμιακή υπορροσυγκέντρωση στα μεγάλα αστικά κέντρα, θα πρέπει να δούμε ποιες πολιτικές θα εφαρμόσουμε στην περιφέρεια, στην ενδοχώρα και ποιες πολιτικές στα αστικά κέντρα.

Στα μεγάλα αστικά κέντρα χρειαζόμαστε πολιτικές συνολικής προσέγγισης με αστικές αναπλάσεις σε μια μεταβιομηχανική εποχή και στην περιφέρεια θα πρέπει να εφαρμόσουμε -και εφαρμόζουμε- ολοκληρωμένες πολιτικές ανασυγκρότησης της υπαίθρου που συνυπολογίζουν την αγροτική διάσταση, τα έργα υποδομής, τη σχέση κράτους-πολίτη, τον ιδιωτικό τομέα και βέβαια τις ειδικές ομάδες του πληθυσμού στους θύλακες υπανάπτυξης ή κοινωνικού αποκλεισμού.

Έχουμε συμφωνήσει πως η περιφερειακή ανάπτυξη χρειάζεται μια ισχυρή αυτοδιοίκηση στην περιφέρεια, κάτι που κτίζουμε χρόνο με το χρόνο, χρειάζεται μητροπολιτικές λειτουργίες στα μεγάλα αστικά κέντρα, κάτι που πρέπει να κάνουμε -και το Υπουργείο Εσωτερικών ήδη επεξεργάζεται αυτό το σχέδιο- ιδιαίτερα στο λεκανοπέδιο της Αττικής και στη Θεσσαλονίκη.

Θεωρώ πως για να γίνει χειροπιαστή αυτή η εξέλιξη θα πρέπει να προχωρήσουμε σε συστήματα μετρήσιμης σύγκλισης. Όπως δηλαδή μετρήσαμε τον πληθωρισμό, το έλλειμμα, τα επιτόκια, το χρέος, έτσι να μετρήσουμε και δείκτες περιφερειακής σύγκλισης στις περιφέρειες, στους νομούς και στους δήμους της χώρας.

Το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης προωθεί ένα τέτοιο σύστημα μετρήσιμης σύγκλισης στην κοινωνία της πληροφορίας στους δεκαέξι νομούς της βόρειας Ελλάδας.

Τι κάνουμε στη βόρεια Ελλάδα σε αδρές γραμμές: Υλοποιούμε το σχέδιο της «Εγνατίας ανάπτυξης» γύρω από τον άξονα της Εγνατίας Οδού. Στη βόρεια Ελλάδα ήδη έχουν ξεκινήσει τα έργα που εντάσσονται στα τρία περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα με μια απορρόφηση που αγγίζει το 30% του συνολικού πακέτου των ΠΕΠ, κάνοντας πράξη την κυβερνητική δέσμευση το 80% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να κινηθεί προς την ελληνική περιφέρεια.

Θεωρώ πως η εικόνα ανάπτυξης στη βόρεια Ελλάδα αποκτά σταθερά χαρακτηριστικά. Η Εγνατία μέρα με την ημέρα γίνεται πραγματικότητα. Υπάρχουν τα τμήματα της Εγνατίας, που ήδη πολλοί έχετε γνωρίσει, στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη και τώρα τελευταία στη δυτική Μακεδονία. Υπάρχει η αναβάθμιση στα αεροδρόμια της Αλεξανδρούπολης, της Καβάλας, της Θεσσαλονίκης, που είναι ένα πραγματικό εργοτάξιο, της Κοζάνης, της Καστοριάς, ο εκσυγχρονισμός των λιμανιών της Θεσσαλονίκης, της Καβάλας και της Αλεξανδρούπολης. Όλα αυτά είναι θετικά παραδείγματα ενός έργου χειροπιαστού.

Σε ό,τι αφορά την Εγνατία, για να δώσω ένα μετρήσιμο στόχο, στις αρχές του 2004 θα έχουμε τετρακόσια εξήντα χιλιόμετρα κλειστού αυτοκινητόδρομου και μέχρι τα τέλη του 2004

θα λειτουργεί το 80% του άξονα της Εγνατίας Οδού. Οι πολιτικές που εφαρμόζουμε στη βόρεια Ελλάδα είναι πολιτικές σύγκλισης και συνοχής, πολιτικές που αξιοποιούν το πλεονέκτημα της διασυννοριακότητας.

Σε όλη τη βόρεια Ελλάδα, σε συνδυασμό με την ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, διαμορφώνουμε μια πολιτική μεταφορών που ενεργοποιεί τους τέσσερις πανευρωπαϊκούς άξονες, τον «10», τον «4», τον «9» και τον «8». Θεωρώντας πως η σύνδεση της Εγνατίας Οδού με αυτούς τους πανευρωπαϊκούς άξονες θα διαμορφώσει ένα δίκτυο το οποίο θα επιτρέψει την ταχύτερη ανάπτυξη της βόρειας Ελλάδας αλλά και συνολικά της χώρας.

Η «Εγνατία ανάπτυξη» για εμάς είναι μια μέθοδος εργασίας που μπορεί να εφαρμοστεί στο σύνολο της χώρας. Μια αντίστοιχη δουλειά μπορεί να γίνει γύρω από την Ιόνια Οδό στο δυτικό άξονα της χώρας, αλλά και στον άξονα του Αιγαίου, διαμορφώνοντας έτσι ένα σχήμα «Π», του βόρειου, του δυτικού και του ανατολικού άξονα που μπορεί να αναπτύξει συνολικά τη χώρα αξιοποιώντας τη διασυννοριακότητα και στις τρεις πλευρές της μεθοριακής ζώνης.

Πιστεύω πως αντλώντας διδάγματα από το παράδειγμα των Ολυμπιακών Αγώνων θα πρέπει να αντιστρέψουμε μια παθητική στάση του παρατηρητή των εξελίξεων στο Λεκανοπέδιο και να γίνουμε όλοι στις περιφέρειές μας πρωταγωνιστές αναλαμβάνοντας ενεργητικές πρωτοβουλίες.

Ένα τέτοιο παράδειγμα στη βόρεια Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη είναι η διεκδίκηση της παγκόσμιας έκθεσης «EXPO 2008». Το χρόνο που πέρασε, το 2002, καταφέραμε μια ενδιαφέρουσα ιδέα να την κάνουμε φιλόδοξο σχέδιο, όραμα για τη Θεσσαλονίκη, τη βόρεια Ελλάδα και σχέδιο για όλη τη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Αυτός ο στόχος, όπως έδειξαν οι τελευταίες δημοσκοπήσεις, συγκεντρώνει ποσοστά θετικής αποδοχής της τάξης του 90%. Θέλω να πιστεύω πως μέσα στο 2003 το θέμα της «EXPO», όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, θα απασχολήσει την Εθνική Αντιπροσωπεία. Και είμαι στη διάθεση του Σώματος να σας ενημερώσω για τα βήματα που έχουμε κάνει στη Θεσσαλονίκη και τη βόρεια Ελλάδα.

Αυτό το πολυεπίπεδο παγκόσμιο γεγονός αφορά δεκαεπτά εκατομμύρια Έλληνες στην Ελλάδα και το εξωτερικό που θέλουν να δουν τη χώρα μας και τη Θεσσαλονίκη να εγγράφεται στην παγκόσμια ατζέντα παρουσιάζοντας το θέμα «ανθρώπινα δίκτυα».

Πιστεύουμε πως στις αρχές του 2008, χρονιά πραγματοποίησης της «EXPO», μπορούμε να έχουμε μια ΠΑΘΕ λειτουργική στο σύνολό της, μια Εγνατία με τους καθέτους της σε πλήρη λειτουργία, δρόμους που μειώνουν τη χρονοαπόσταση της Θεσσαλονίκης από τις πόλεις της βόρειας Ελλάδας και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Μπορούμε να έχουμε ένα διεθνές αεροδρόμιο που θα εξυπηρετεί οκτώ εκατομμύρια επιβάτες το χρόνο, ένα πιο λειτουργικό λιμάνι, ένα σιδηρόδρομο με χρόνους διαδρομής Αθήνα - Θεσσαλονίκη κάτω από τέσσερις ώρες. Μπορούμε να έχουμε μια πιο ανθρώπινη κυκλοφορία μέσα στο πολυεπίπεδο συγκρότημα της Θεσσαλονίκης.

Πιστεύω πως αυτό που καταγράφεται σήμερα ως θετική και αισιόδοξη αντιμετώπιση στη Θεσσαλονίκη θα πρέπει να κερδίσει σε εύρος και βάθος συναίνεσης στο σύνολο της χώρας και να αποκτήσει πανελλήνια χαρακτηριστικά.

Κυρίες και κύριοι, η «EXPO» -είναι η πρώτη φορά που μιλάμε στη Βουλή γι' αυτή- είναι ένα πολυεπίπεδο γεγονός που αφορά δεκάδες χώρες και εκατομμύρια επισκέπτες. Μέσα στο 2004 θα έχουμε την κρίσιμη ψηφοφορία με διαδικασίες αντίστοιχες της ΔΟΕ, των Ολυμπιακών Αγώνων, και θέλω να πιστεύω πως το σύνολο της Εθνικής Αντιπροσωπείας, όλα τα κόμματα, όλοι οι φορείς της χώρας, θα συνταχθούν σε αυτήν τη μεγάλη πανεθνική προσπάθεια. Η μεγάλη συνάντηση της Θεσσαλονίκης είναι το πιο μεγάλο αναπτυξιακό στοιχείο της Θεσσαλονίκης και της βόρειας Ελλάδας από την απελευθέρωσή της μέχρι σήμερα.

Με βάση τη μελέτη της σκοπιμότητας που έχουμε κάνει, μπορούμε να αυξήσουμε τις θέσεις απασχόλησης κατά τριάντα

χιλιάδες το 2008, να αυξησουμε το τοπικό προϊόν κατά 10%, να προσελκύσουμε περισσότερους από έξι εκατομμύρια επισκέπτες στο τρίμηνο της λειτουργίας της «EXPO» το καλοκαίρι του 2008. Μπορούμε να κάνουμε τη Θεσσαλονίκη έναν τόπο σταθερού τουριστικού προσορισμού, να αναπτύξουμε τις υποδομές της πόλης, όπως συμβαίνει αντίστοιχα σήμερα στο λεκανοπέδιο της Αττικής, να αναπλάσουμε περιοχές που σήμερα είναι υποβαθμισμένες –ιδιαίτερα οι δυτικές-, να πετύχουμε δηλαδή την ισόρροπη ανάπτυξη και ανατολικά και κεντρικά και δυτικά.

Τηρουμένων των αναλογιών, η «EXPO» του 2008 μπορεί να είναι η Ολυμπιάδα της βόρειας Ελλάδας και της Θεσσαλονίκης. Και επειδή μιλάμε για πραγματική σύγκλιση, θα πρέπει να καταλάβουμε πως αυτό το ζήτημα δεν αφορά μόνο την οικονομία, δεν αφορά μόνο τους δείκτες. Αφορά ένα σύνολο των μεταρρυθμίσεων, αφορά σημαντικές πρωτοβουλίες, αφορά τελικά την αίσθηση του πολίτη ότι συμμετέχει ισόρροπα στην ανάπτυξη της χώρας.

Όμως, θα πρέπει να δούμε την πραγματική σύγκλιση πια όχι στην κλίμακα της χώρας, δηλαδή πώς συγκρίνεται η κάθε πόλη με την Αθήνα, αλλά θα πρέπει να δούμε πώς κάθε περιοχή, κάθε πόλη με το δικό της status εγγράφεται σε μία κλίμακα ευρωπαϊκή ή παγκόσμια. Με άλλα λόγια, πρέπει να δούμε την πραγματική σύγκλιση ως τη δυνατότητα της κάθε πόλης και της κάθε περιοχής να παράγει θετικά γεγονότα που εγγράφονται ως ευρωπαϊκές ή παγκόσμιες ειδήσεις, γεγονότα που μεταφράζονται τελικά σε αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση.

Κλείνοντας, θέλω να πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως θα πρέπει όλη αυτήν την προσπάθεια που κάνουμε τα τελευταία χρόνια στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης με διαδοχικές κυβερνήσεις να τη δούμε με ένα νηφάλιο τρόπο, να αφήσουμε τις υψηλές κορώνες, να κάνουμε τις επισημάνσεις και την κριτική, αλλά επιτέλους ο πολίτης που μας ακούει χρειάζεται και λίγη αισιοδοξία. Δεν μπορεί να ανοίγει την τηλεόραση και να ακούει λόγους μηδενιστικούς, καταστροφολογικούς, όταν ο ίδιος αναγνωρίζει πως αυτά τα χρόνια έγιναν πολύ σημαντικά βήματα. Σαφώς μπορούμε να κάνουμε πολλά περισσότερα. Μπορούμε να συνεργαστούμε και θέλω να πιστεύω πως –σε τελευταία ανάλυση- η εθνική στρατηγική είναι υπόθεση όλων μας.

Ένα τέτοιο παράδειγμα συνεργασίας είναι ο Προϋπολογισμός του 2003 και με αυτές τις σκέψεις προτείνω τη θετική ψήφο της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Βασιλείου.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Μακεδονίας – Θράκης, που κατέβηκε πριν από λίγο από το Βήμα, στην αρχή της ομιλίας του παρατήρησε ότι ενώ η Ελλάδα βρίσκεται στη χορεία των είκοσι πέντε πιο ανεπτυγμένων χωρών του κόσμου, απореύει γιατί οι Έλληνες δεν το κατανοούν αυτό.

Απορεί γιατί οι Έλληνες δεν το προσλαμβάνουν.

Εάν, κύριε Υπουργέ, έχετε την εντύπωση ότι πράγματι είναι έτσι και οι Έλληνες έχουν άδικο, τότε δύο πράγματα συμβαίνουν: Ή δεν αναγνωρίζετε την υπάρχουσα πραγματικότητα ή ηθελημένα και σκόπιμα την παραποιείτε. Και στις δύο περιπτώσεις κάνετε σπουδαίο λάθος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι μια πολύ σπουδαία συζήτηση, κορυφαία συζήτηση θα έλεγα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Αυτές τις μέρες ζούμε μια εικονική πραγματικότητα κυριολεκτικά. Είμαστε εδώ και η Κυβέρνηση προσπαθεί να μας πείσει ότι όχι απλά πάνε καλά τα πράγματα, εξελικτικά στη χώρα μας και της χώρας μας στο εξωτερικό, αλλά δεν είναι δίκαιο για κανέναν να διαμαρτύρεται, δεν είναι δίκαιο για κανέναν να εκφράζει την άποψη του σχετικά με την πορεία της ελληνικής οικονομίας και την πορεία της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δίνει την εντύπωση, ιδιαίτερα εν όψει της ανάληψης της Ελληνικής Προεδρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενός πολύ ισχυρού κράτους, μιας χώρας την οποία πραγματικά, και έτσι πρέπει να είναι, τη σέβονται και για την ανάπτυξή της και για το

κύρος της.

Έχω να κάνω μια παρατήρηση στον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς της Κυβέρνησης. Για να περιδιαβαίνετε, κύριε Σημίτη και εσείς κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, τα σαλόνια της Ευρώπης κάποιος άλλος έστρωσε το χαλί και αυτός δεν ήταν άλλος από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μπορείτε να μου πείτε που ήσασταν το Μάιο του 1979, όταν εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία γινόταν η συζήτηση για την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα; Μπορείτε να μου πείτε τι λέγατε τότε;

Για να ενταχθεί η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση κάποιος άλλος συνεισέφερε στο να υποβληθεί αυτή η αίτηση. Και αυτό έγινε επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη το 1990.

Για να ολοκληρωθεί η διαδικασία της ένταξης της Κύπρου σήμερα, κύριοι της Κυβέρνησης, κάποιος άλλος δούλεψε και σε επίπεδο συνολικού πολιτικού κόσμου. Κυρίως, όμως, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο Κώστας Καραμανλής, σε επίπεδο Ευρώπης, Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και σε επίπεδο συνεργασίας με όλες τις δυνάμεις, κατάφερε να δώσει την αίσθηση κοινής πορείας, της κοινής ελληνικής πορείας. Κι όμως δεν υπήρξε η μεγαλοψυχία αναφοράς σ' αυτά τα συγκεκριμένα ζητήματα.

Έχουν εισρεύσει στη χώρα μας την τελευταία εικοσαετία 100 τρισεκατομμύρια δραχμές. Κι όμως είμαστε ουραγοί. Δεν μπορούμε πλέον να πετύχουμε με τη δική σας εφαρμοσμένη οικονομική πολιτική καμιά σύγκλιση. Έχουμε έντονες περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες. Το 1991 το κατά κεφαλήν εισόδημα σε σχέση με το Ευρωπαϊκό ήταν στο 71% και σήμερα είναι στο 69%, παρά την εισροή των 100 τρισεκατομμυρίων δραχμών.

Ο Προϋπολογισμός είναι ελλειμματικός και ανεπικρινής. Ο μύθος της ωραιοποιημένης εικόνας περνάει δυστυχώς μέσα από διάφορα τεχνάσματα.

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι πρόπερσι δανειστήκατε 800 δισεκατομμύρια από τις τράπεζες και πληρώσατε 900 εκατομμύρια σε τόκους από το ελληνικό δημόσιο; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι πέρυσι δανειστήκατε 400 δισεκατομμύρια και πληρώσατε επιπλέον 223 εκατομμύρια σε τόκους; Περίπου 1 δισεκατομμύριο τόκων πλήρωσε ο Έλληνας φορολογούμενος γι' αυτόν το δανεισμό που χρειάστηκε, για να τακτοποιήσετε λογιστικά τα μεγέθη του προϋπολογισμού για πέντε ημέρες. Είναι ή δεν είναι αλήθεια; Αυτό το δισεκατομμύριο γιατί το πετάξατε;

Οι Έλληνες ζουν με δανεικά και ο κύριος Υπουργός πριν από λίγο μας είπε ότι οι Έλληνες δεν κατανοούν ότι είμαστε ανεπτυγμένοι.

Για να έχει επιτυχία η οικονομική πολιτική πρέπει αυτό να το βιώνει και ο πολίτης. Γίνεται αυτό σήμερα στην Ελλάδα;

Είναι γνωστό ή όχι σε εσάς, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι οι Έλληνες χρωστάνε μόνο για στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια στο τραπεζικό σύστημα πάνω από 8 τρισεκατομμύρια δραχμές;

Εάν βίωναν την οικονομική πραγματικότητα που εσείς μας αναλύετε, ότι δήθεν το σύνολο των Ελλήνων ζει καλά, θα είχαν ανάγκη από δανεισμό; Τι έχετε να πείτε για τα ληστρικά επιτόκια και για τα πανωτόκια; Γιατί δεν επεμβαίνετε για να τα ρυθμίσετε, αφού έχουν μπει ως βρόγχος στον αγροτικό και στον επιχειρηματικό τομέα; Η διαφορά των επιτοκίων καταθέσεων από αυτά των χορηγήσεων βρίσκεται σε δυσμενές επίπεδο. Σε λίγο η λέξη αποταμίευση θα ανήκει στην ιστορία του ελληνικού λεξιλογίου. Στο χρηματιστήριο έγινε έγκλημα. Οι ακάλυπτες επιταγές βρίσκονται σε έξαρση. Οι εξαγωγές έχουν καθηλωθεί. Δυστυχώς έχουμε ανυπαρξία κράτους.

Στον αγροτικό τομέα αν δεν στοχεύσουμε στη μείωση του κόστους παραγωγής και αν δεν ανοίξουμε αγορές στο εξωτερικό σε λίγα χρόνια ο αγροτικός τομέας της χώρας θα ανήκει στην ιστορία. Πρέπει να υπάρξει οργανισμός προώθησης εξαγωγών γεωργικών προϊόντων. Τι κάνατε για τις εξαγωγές των αγροτικών προϊόντων; Στη Νέα Υόρκη το 1991 και στο Βερολίνο το 1996 το ελληνικό λάδι είχε περίπου 1600 δραχμές το λίτρο και αυτό δυστυχώς εισήγηση στις πρωτεύουσες αυτές

από την Ιταλία. Αυτό εξακολουθεί να γίνεται και σήμερα. Είστε υπερήφανοι γι' αυτό; Τι κάνετε με τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ; Στον Προϋπολογισμό έχετε εγγράψει 10 εκατομμύρια ευρώ. Οφειλές του ΕΛΓΑ προς τους αγρότες από αποζημιώσεις που έπρεπε να δοθούν δεν έχουν δοθεί ακόμη. Φτάνουν 10 εκατομμύρια ευρώ για το 2003;

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις οδηγούνται σε αφανισμό. Και στην Αχαΐα ο κύριος Πρωθυπουργός προχθές στις 19 του μηνός ανέβαλε την επίσκεψή του για τα εγκαίνια της περιμετρικής. Μήπως μπορείτε να μας πείτε τι έγινε με το Διακονιάρη, με την ΠΑΘΕ Αθηνών Πατρών, με το οδικό δίκτυο των Καλαβρύτων, με την ανεργία στην Πάτρα, που ήταν η Αχαΐα πριν από είκοσι χρόνια και πού βρίσκεται σήμερα; Την Αχαΐα που είναι πύλη της δυτικής Ελλάδος την περιθωριοποιήσατε.

Θέλουμε μια καλύτερη Ελλάδα και θα την έχουμε. Σε μας προσδοκά ο ελληνικός λαός για κάτι καλύτερο και ελπιδοφόρο. Στον Κώστα Καραμανλή προσδοκά ο ελληνικός λαός και σε αυτόν έχει εναποθέσει τις ελπίδες του. Να είστε βέβαιοι ότι και δημοκρατικά θα λειτουργήσουμε και αποδοτικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέροντας): Ο κ. Διαμαντίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Έχω την αίσθηση ότι μιλάμε σε κάποιον άλλο Κοινοβούλιο. Τελικά απ' όσα άκουσα από τον προλαλήσαντα συνάδελφο οι μόνοι που δεν δικαιούνται μια καλή κουβέντα είναι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση. Λες και δεν είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που ενέταξε τη χώρα μας στη ζώνη του ευρώ και είχε την πρόσφατη επιτυχία της ένταξης της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν πρέπει λοιπόν να λέγονται τέτοια πράγματα, διότι είναι εις βάρος αυτού που τα λέει και του κόμματος που εκπροσωπεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάθεση του Προϋπολογισμού για το έτος 2003 πραγματοποιείται μέσα σε κλίμα αβεβαιότητας και ύφεσης για την παγκόσμια οικονομία, αβεβαιότητα που έχει ενισχυθεί μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και από το ενδεχόμενο πολεμικών συγκρούσεων στο Ιράκ. Θα υπάρξουν ίσως απρόβλεπτες συνέπειες για την παγκόσμια οικονομία. Ιδιαίτερα μετά τις τελευταίες δηλώσεις του Προέδρου των ΗΠΑ αυτή η ανησυχία ενετάθη.

Είναι γεγονός ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες είναι χαμηλοί. Τα προβλήματα δημοσιονομικής πολιτικής αγγίζουν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα ελλείμματα στους προϋπολογισμούς αυτών των χωρών. Σε αντίθεση με αυτήν την ευρωπαϊκή και διεθνή συγκυρία οι ρυθμοί ανάπτυξης στη χώρα μας είναι πολύ υψηλότεροι από το μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό οφείλεται στην επιτυχή ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, στη ζώνη του ευρώ, με αποτέλεσμα για τον επόμενο χρόνο να προβλέπεται ρυθμός ανάπτυξης που θα πλησιάζει το 3,8%. Θα ήθελα να τονίσω ότι το ποσοστό αυτό είναι κατά πολύ υψηλότερο από τις υπόλοιπες χώρες της Κοινότητας. Μπαίνει δε το ερώτημα, αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης αποτελεί ένα τυχαίο γεγονός ή οφείλεται σε συγκυριακά φαινόμενα; Η απάντηση είναι απλή, ασφαλώς και δεν οφείλεται σε τυχαίο γεγονός και δεν είναι μια απλή συγκυρία. Αντίθετα οφείλεται στο γεγονός ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ακολούθησε ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθερότητας, διαρθρωτικών αλλαγών, επενδύσεων, δηλαδή μια σωστή οικονομική πολιτική. Η επιτάχυνση του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας οφείλεται και στο γεγονός σημαντικής απελευθέρωσης πόρων από τις φορολογικές ελαφρύνσεις. Αυτό το γεγονός έχει σαν αποτέλεσμα την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας, καθιστώντας την περισσότερο ανταγωνιστική από ποτέ.

Θα ήθελα να τονίσω το γεγονός ότι υπάρχουν σε εξέλιξη διάφοροι παράγοντες που είναι ικανοί να προδιαγράψουν ένα θετικό μέλλον. Και είναι φανερό ότι διάφοροι τομείς, όπως είναι το εμπόριο, οι εξαγωγές, ο τουρισμός, θα ήταν περισσότερο ευνοϊκοί αν εξέλκειαν οι παράγοντες εκείνοι που επηρεάζουν τη διεθνή κοινότητα και κατ' επέκταση και τη χώρα μας.

Συγκεκριμένα η πλεονεκτική θέση της χώρας μας στα Βαλ-

κάνια δίνει τη δυνατότητα μεγαλύτερης εκμετάλλευσης και αποβολής της εσωστρέφειας η οποία χαρακτήριζε μέχρι τώρα την ελληνική οικονομία. Παράλληλα η ενδεχόμενη λύση των προβλημάτων με την Τουρκία μετά την επιτυχή πορεία της Κοπεγχάγης με την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δίνει τη δυνατότητα ενίσχυσης σε πολλούς τομείς, απελευθερώνοντας σημαντικά κονδύλια, όπως π.χ. από την άμυνα, που μπορούν να χρηματοδοτήσουν άλλες κοινωνικές δαπάνες όπως είναι η υγεία, η παιδεία, όπως είναι η ασφάλιση. Η βελτίωση της ελληνικής οικονομίας έχει επιπτώσεις, όπως είναι φυσικό, και σε άλλους τομείς, όπως οι μισθοί των εργαζομένων που τα τελευταία χρόνια συγκλίνουν προς το μέσο επίπεδο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αντίθεση με τα παραπάνω θέλω να τονίσω το γεγονός της αντίθετης πορείας που ακολούθησαν οι μισθοί κατά το διάστημα 1990-1993. Αντίστοιχα μπορούμε να μιλήσουμε για την πορεία των συντάξεων στη χώρα μας που τα τελευταία χρόνια ακολούθησαν ανοδική πορεία παρ' ότι χρειάζονται περαιτέρω ενίσχυση. Βέβαια η Κυβέρνηση δείχνει ευαισθησία, πάντα όμως μέσα στις αντοχές της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από τον εκάστοτε προϋπολογισμό αποτυπώνεται η πολιτική της Κυβέρνησης, οι στόχοι της και οι προτεραιότητές της. Επιδίωξη της Κυβέρνησης είναι να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του διεθνούς ανταγωνισμού με παράλληλη σύγκλιση προς τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης. Μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων που και φέτος παρουσιάζει σημαντική αύξηση χρηματοδοτούνται έργα περιφερειακά, νομαρχιακά, τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, που αλλάζουν την πορεία της χώρας και δίνουν μία άλλη όψη. Παράλληλα με τη φορολογική μεταρρύθμιση ενισχύεται εκτός των άλλων η επιχειρηματικότητα και η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων. Αυξάνεται έτσι η απασχόληση, μειώνεται η ανεργία και περιορίζεται η φοροδιαφυγή. Παράλληλα στηρίζεται και ενισχύεται η ελληνική οικογένεια με την αύξηση του αφορολογήτου ορίου, αναγνωρίζοντας έτσι την κοινωνική προσφορά της. Έτσι δίνουμε ένα οικονομικό κίνητρο για να μειώσουμε όσο το δυνατό την υπογεννητικότητα που αποτελεί ένα μείζον πρόβλημα της χώρας μας. Οι οικογενειακές δαπάνες όπως οι τόκοι των στεγαστικών δανείων, η ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη, οι δαπάνες για τα ασφάλιστρα και το ενοίκιο διατηρούνται αποδεικνύοντας την κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στόχοι που έχει ο Προϋπολογισμός του 2003 για τη δημοσιονομική εξυγίανση, την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική αλληλεγγύη δεν είναι αντίρροποι.

Η επίτευξη του καθενός χωριστά αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ικανοποίηση των άλλων, έτσι ώστε η ελληνική οικονομία να συνεχίσει να πορεύεται με σιγουριά, με ανάπτυξη και με κοινωνική συνοχή.

Το σύγχρονο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος θα αποτελέσει μία από τις βασικές επιδιώξεις του Προϋπολογισμού του 2003. Άλλωστε έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιοπιστίας, διασφαλίζει το εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων και τελικά ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας και τις προσδοκίες του ελληνικού λαού. Απαντά στις προκλήσεις της εποχής μας οδηγώντας τη χώρα μας στους ισχυρούς της Ευρώπης.

Η Νέα Δημοκρατία, αγαπητοί συνάδελφοι, διά στόματος του Αρχηγού της, διατυμπανίζει προς όλες τις κατευθύνσεις την αναξιοπιστία του Προϋπολογισμού, μιλώντας για πλαστό Προϋπολογισμό. Έκανε λόγο για τα τρία «α», δηλαδή ότι πρόκειται για αναξιόπιστο, αδιαφανή και ανειλικρινή Προϋπολογισμό. Αυτό το ακούμε τα τελευταία οκτώ χρόνια. Το ακούσαμε και το 1998, που ήμουν γενικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, από τον τότε εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Ωστόσο, αυτό που απαντάμε εμείς είναι ότι όλοι οι προϋπολογισμοί που καταρτίστηκαν αυτά τα χρόνια, καταρτίστηκαν με προσοχή, διαφάνεια, με υψηλή πολιτική και οικονομική διορατικότητα και ευαισθησία και έκαναν την Ελλάδα μία από τις ισχυρότερες χώρες της Ευρώπης.

Έτσι, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή η τακτική της Νέας Δημοκρατίας είναι γνωστή χρόνια τώρα. Όμως, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, απέδειξε για άλλη μια φορά την αξιοπιστία του λόγου της, την αξιοπιστία της πολιτικής της. Έδειξε ότι έχει όραμα και στρατηγική. Το απέδειξε με την είσοδο της χώρας μας στην ΟΝΕ και στη ζώνη του ευρώ, αλλά το απέδειξε και με την προ ολίγων ημερών ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατά συνέπεια, αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία είναι αυτή που διακρίνεται για την έλλειψη στρατηγικής, οράματος και θέσεων για την ελληνική οικονομία. Η ιστορία το αποδεικνύει χρόνο με το χρόνο, η ιστορία μας επιβεβαιώνει χρόνο με το χρόνο. Το επιβεβαίωσε το 1996 και το 2000 και θα το επιβεβαιώσει και στις επόμενες εκλογές, το Μάιο του 2004.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Τσοχατζόπουλος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητα η ψήφιση κατά έτος του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού μας δίνει την ευκαιρία να αποτιμήσουμε την πορεία των πεπραγμένων, αλλά παράλληλα να θέσουμε τους στόχους της οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής και να χαράξουμε την πορεία μας για τη νέα χρονιά στα νέα δεδομένα, στα πλαίσια των υφιστάμενων διεθνών οικονομικών συγκυριών.

Βεβαίως, παρ' όλα όσα άκουσα, ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι και ο φετινός Προϋπολογισμός, ο νέος Προϋπολογισμός του 2003, εκφράζει μια θετική πορεία, προσδιορίζει θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης που πετυχαίνουμε σταθερά τα τελευταία χρόνια, αλλά και μια σειρά από άλλα θετικά μεγέθη του Προϋπολογισμού. Η ελληνική οικονομία κινείται θετικά, συγκρινόμενη και με τα στοιχεία των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όχι μόνο διότι ο ρυθμός ανάπτυξης είναι υψηλότερος δύο ή δύομισι φορές του μέσου ευρωπαϊκού όρου, αλλά εξαιτίας και μιας σειράς άλλων επιδόσεων, όσον αφορά τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας που αυξάνει σταθερά τα τελευταία χρόνια. Όλα αυτά επιβεβαιώνουν τη θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Εγώ, όμως, δεν πρόκειται να ασχοληθώ ιδιαίτερα για να σας αποδείξω ότι είναι θετικά τα μακροοικονομικά μεγέθη του νέου Προϋπολογισμού, του Προϋπολογισμού του 2003. Αυτό το έχουν κάνει άλλοι συνάδελφοι και θα το κάνουν ακόμη περισσότερο αύριο.

Εκείνο που θέλω όμως να δούμε είναι ότι η οικονομική και αναπτυξιακή πολιτική της χώρας μας θα επηρεάσει καθοριστικά την προοπτική εξέλιξης συνολικά την επόμενη χρονιά, γιατί το επόμενο έτος είναι ένας χρόνος ιστορικής αφετηρίας για την Ευρώπη, η οποία φιλοδοξεί να γίνει μία παγκόσμια πολιτική και οικονομική δύναμη, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Λισαβόνας, σύμφωνα με τις τελευταίες αποφάσεις των Συνόδων Κορυφής.

Συγχρόνως, όμως, και για τη χώρα μας αποτελεί μια ευκαιρία να λάβει ενεργά μέρος στις εξελίξεις και να πρωταγωνιστήσει σε κάθε καινούριο δρόμο και πρωτοβουλία την οποία θα πάρει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Βλέπετε, έχουμε την Ελληνική Προεδρία, η οποία παραδοσιακά έχει αναδειχθεί ως Προεδρία διευρύνσεων.

Θυμίζω τη διεύρυνση με την Αυστρία, τη Φιλανδία και τη Σουηδία την τελευταία φορά, όπως και την προηγούμενη διεύρυνση με τις χώρες της Ιβηρικής Χερσονήσου.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά η Ελληνική Προεδρία θα σηματοδοτήσει την αρχή μιας νέας περιόδου για τους ευρωπαϊκούς λαούς συνολικά και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τον ερχόμενο Απρίλη πλέον στην Αθήνα, υπογράφοντας τη συνθήκη προσχώρησης των δέκα νέων μελών, ουσιαστικά θα σηματοδοτήσουμε τη νέα πορεία, μια και επιπλέον θα συζητήσουμε τα αποτελέσματα και τις προτάσεις της Συνέλευσης για το μέλλον της Ευρώπης.

Βέβαια, για μας τους Έλληνες -τον Ελληνισμό γενικότερα- ο πιο εντυπωσιακός σταθμός είναι η ένταξη της Κυπριακής

Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι αναμφισβήτητα μια εθνική επιτυχία -ουδείς μπορεί να την αμφισβητήσει- η οποία θα εξασφαλίσει αφ' ενός μεν ο Ελληνισμός ουσιαστικά να μιλάει με δύο φωνές τόσο στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου όσο και στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφ' ετέρου δε δείχνει πλέον την αναβαθμισμένη επιτυχία και παρεμβατικότητα της Ελλάδος. Διότι παρ' όλες τις αντίξοες συνθήκες κατάφερε με συνέπεια να δείξει, δικαιώνοντας μια πολιτική που ξεκίνησε και ωρίμασε στο τέλος της δεκαετίας του 1980 και εν συνεχεία μπόρεσε να αρχίσει να υλοποιείται μετά το 1994, ότι η ορθή εθνική στρατηγική, όσος χρόνος και αν περάσει, τελικά δικαιώνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα ότι η Ευρώπη αλλάζει. Διευρύνεται και αναδεικνύεται σε ισχυρή πολιτική και οικονομική δύναμη. Όμως αλλάζουν πολλά πράγματα και γύρω από την Ευρώπη. Δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε ότι τα τελευταία δύο χρόνια έχουμε μια αλλαγή έναντι των παραδοσιακών δεδομένων, με την οποία -αν θέλετε- «μεγαλώσαμε».

Η υπόθεση της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, η επικυριαρχία του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού καπιταλισμού που δημιουργούσε εντυπωσιακά κέρδη, μέσα από τη μεγάλη ταχύτητα, γυρίζοντας τα κεφάλαια από χώρα σε χώρα φαίνεται ότι έχει τελειώσει. Τα τελευταία δύο χρόνια βρισκόμαστε σε διαδικασίες διεθνούς χαλάρωσης τόσο στο οικονομικό όσο και στο πολιτικό πεδίο. Βέβαια στο στρατιωτικό επίπεδο οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής προσπαθούν, όπως βλέπουμε, να σφίξουν τα πράγματα, ακριβώς διότι λόγω του ότι τέλειωσε η υπόθεση συσσώρευσης κερδών και κεφαλαίων μέσα από την παγκοσμιοποιημένη οικονομία με ένταση επιδιόδονται τώρα σε συγκεκριμένες γεωπολιτικές περιοχές -ιδιαίτερα εκεί όπου οι ενεργειακές καρδιές των αγορών κτυπούν- να εξασφαλίσουν την ισορροπία.

Όμως, ποια είναι η συνέπεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Συνέπεια είναι ότι με την κήρυξη της παγκόσμιας εκστρατείας διεθνούς αντιτρομοκρατικής επαγρύπνησης δόθηκε η χαριστική βολή στη δυναμική της διεθνούς οικονομίας. Βέβαια, η διεθνής οικονομία ήταν ήδη εξαντλημένη, με συνέπεια αυτές οι κινήσεις των κεφαλαίων που σας είπα να πέσουν εντυπωσιακά: πάνω από 50-60% στις αγορές των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και 65-70% στις αγορές της Ευρώπης. Αυτό έχει ως συνέπεια να έχουμε ένα έντονο πνεύμα εσωστρέφειας, είτε μας αρέσει είτε όχι. Δεν περιμένει πλέον ο κόσμος να αντλήσει κέρδη από την παγκοσμιοποιημένη χρηματοπιστωτική εξέλιξη του καπιταλισμού. Στρέφεται υποχρεωτικά με μεγάλο δυναμισμό στο εσωτερικό των χωρών. Ανακαλύπτεται ξανά το εθνικό κράτος.

Και τι βλέπουμε να κάνει ακόμη και η μητρόπολη του παγκόσμιου καπιταλισμού; Επιδίδεται σε τρομακτικές επενδύσεις, είτε στις πετρελαϊκές εταιρείες είτε στην τεχνολογία είτε στην αμυντική βιομηχανία, με σκοπό να ενδυναμώσει την εσωτερική αγορά, ακριβώς για να μπορεί να κρατήσει κέρδη τα οποία δεν προκύπτουν πλέον από την πρώην παγκοσμιοποιημένη οικονομία.

Να, λοιπόν, γιατί, φίλες και φίλοι, υπήρξε αυτή η εξέλιξη. Βέβαια, εδώ οδηγηθήκαμε και λόγω της κατάρρευσης των ξένων επενδύσεων, οι οποίες μειώθηκαν εντυπωσιακά σε όλον τον κόσμο. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη χρηματοπιστωτική πτώση που προηγήθηκε και κατέστρεψε ήδη τα δύο τρίτα των διεθνών αποταμιεύσεων.

Έτσι, η χρηματοπιστωτική κατάρρευση επέδρασε διπλά στην παγκόσμια συρρίκνωση των ξένων επενδύσεων. Συρρίκνωσε και τον όγκο των διαθέσιμων αποταμιεύσεων, αλλά έθεσε εκτός λειτουργίας και το βασικότερο εργαλείο πραγματοποίησης επενδύσεων, των άμεσων ξένων επενδύσεων, τις οποίες όλοι ζητούν. Και βέβαια ποια ήταν αυτή η δυνατότητα; Ήταν η τεχνική της ανταλλαγής χρηματοπιστωτικών τίτλων από το χρηματιστήριο. Και έτσι, όχι μόνο ξεφούσκωσε η φούσκα των τιμών, αλλά εκτροχιάστηκε και η αμαξοστοιχία που επέτρεπε την πραγματοποίηση των ξένων επενδύσεων, δηλαδή τη χρηματοπιστωτική διαδικασία και εμπιστοσύνη.

Κυρίες και κύριοι, η διεθνής χαλάρωση οδηγεί μοιραία σε

μορφές αναπλήρωσης του κενού. Αυτές οι μορφές αναπλήρωσης προέρχονται μοιραία από το εσωτερικό κάθε χώρας. Η μετάθεση της δυναμικής της οικονομικής σταθερότητας από το διεθνές πεδίο στο εσωτερικό επιβεβαιώνεται από το διεθνές νομισματικό ταμείο, το οποίο ξαφνικά τώρα έρχεται και μας προτείνει ως εργαλείο σταθεροποίησης για κάθε εθνική οικονομία την ελεύθερη διακύμανση ισοτιμίας κάθε νομίσματος, γεγονός που είναι σε αντίθεση και αποτελεί χαριστική βολή για την κινητικότητα των κεφαλαίων, μια και επαναφέρει μοιραία κάθε εθνική οικονομία στο κλίμα του νομισματικού προστατευτισμού, που είχαμε γνωρίσει στο παρελθόν.

Βέβαια στην Ευρώπη αντιμετωπίζουμε άλλα προβλήματα, διότι το ευρωπαϊκό σύμφωνο σταθερότητας μας επιτρέπει, μια και το ευρώ είναι ρυθμιζόμενο θέμα, να μην ασχοληθούμε με θέματα, αν θέλετε, νομισματικού προστατευτισμού, αλλά να ασχοληθούμε με τη δημοσιονομική πολιτική, που είναι το μεγάλο πρόβλημα της Ευρώπης. Και γι' αυτό προέκυψε η αντιδικία στις συνέπειες του συμφώνου σταθερότητας, γι' αυτό βλέπετε η Γερμανία και η Γαλλία έρχονται τώρα και διεκδικούν χαλαρή ευέλικτη εφαρμογή των όρων του συμφώνου σταθερότητας.

Έτσι, με δυο λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βλέπουμε ότι με δεδομένο και το 2003 οι επιδόσεις της διεθνούς οικονομίας, σύμφωνα με αυτά που είπα, θα είναι τουλάχιστον προβληματικές, αν δεν μπορώ να ισχυριστώ 100% ότι θα είναι το ίδιο απογοητευτικές, όπως πέρσι, με δεδομένο ότι περιμένουμε και την πιθανή στρατιωτική επιχείρηση στο Ιράκ. Εντούτοις, απ' όλες τις πλευρές, ως συνέπεια αυτής της εξέλιξης, διαπιστώνεται η ανάγκη αναζήτησης σταθερότητας και προσαρμογής, προσφεύγοντας κάθε χώρα σε δυνάμεις από το εσωτερικό της και βέβαια και τη γειτνιάζουσα περιοχή.

Τώρα, λοιπόν, που η ώθηση της διεθνούς οικονομίας είναι αρνητική, πώς θα επιβιώσει και θα σταθεροποιηθεί κάθε εθνική οικονομία και κάθε ιδιαίτερο γεωγραφικό υποσύνολο; Εδώ είναι δυο δρόμοι: ή θα καταφύγει στην άντληση εσωτερικού δυναμισμού, κινητοποιώντας τις οικονομικές δυνάμεις, τις δυνάμεις παραγωγής, τις δυνάμεις της τεχνολογίας, τις δυνάμεις της γνώσης για να δημιουργήσει πραγματικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, ή θα ακολουθήσει παθητικά τη διεθνή εξέλιξη, η οποία μετά βεβαιότητα οδηγεί σε κατήφορο.

Να, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνοντας σ' αυτήν τη νέα χρονιά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε -σε αντίθεση με τις προηγούμενες θεοποιήσεις των αποτελεσμάτων της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας- ότι αυτήν τη φορά στρεφόμαστε υποχρεωτικά στο να στηρίξουμε την εσωτερική αγορά μας και να αναδείξουμε τη ζήτηση και την αύξηση της εσωτερικής αγοράς ως καθοριστικό στοιχείο για τη διαμόρφωση θετικών αποτελεσμάτων.

Βέβαια για μας τους Έλληνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι κάτι το καινούριο. Η εσωτερική αγορά υπήρξε όλα τα τελευταία χρόνια η μεγάλη προϋπόθεση και ο μεγάλος συντελεστής αύξησης του εθνικού μας προϊόντος και παραμένει ο κύριος παράγοντας αύξησης και ενισχύεται ο ρόλος της εσωτερικής αγοράς και ζήτησης.

Δυο στοιχεία μόνο κατά την εξαετία 1995-2000: Ο ρυθμός της εσωτερικής αγοράς στην Ελλάδα παρέμεινε κατά 60% ανώτερος του αντίστοιχου μέσου όρου των υπολοίπων έντεκα χωρών. Είχαμε 21% σωρευτική αύξηση της συνολικής ζήτησης στην Ελλάδα έναντι 13% στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Αυτή η διαφορά τροφοδότησε στον περίοδο αυτή διπλάσιο ρυθμό μεγέθυνσης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος στην Ελλάδα σε σχέση με τις έντεκα χώρες του ευρώ. Κατά συνέπεια ο σχετικός ψηλός ρυθμός ανάπτυξης δημιούργησε το ευγενές κλίμα που επέτρεψε την καλύτερη διεθνή προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας και αυτό αποτέλεσε και τη βάση της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Αυτό μας βοήθησε να περάσουμε με ευκολία, χωρίς αντιδράσεις ούτε και από την Αντιπολίτευση, τις μεγάλες θεσμικές προσαρμογές που κάναμε. Διότι μία ισχυρή, εύρωστη οικονομία πάντοτε δέχεται πιο εύκολα ακριβώς τις συνέπειες αυτών των μεγάλων αλλαγών.

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συνει-

δητοποιήσουμε ότι η σχετική βελτίωση της ελληνικής ανταγωνιστικότητας δεν προήλθε από κάποιες πολιτικές συρρίκνωσης του εργασιακού κόστους, ούτε από κάποιες πολιτικές συρρίκνωσης των δημοσίων δαπανών και εισοδηματικής λιτότητας των εργαζομένων. Προήλθε από τη διέυρυνση του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων, λόγω έμπρακτης πολιτικής ανάπτυξης της εσωτερικής αγοράς με ταχείς ρυθμούς και φυσικά λόγω βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης, άρα και της αγοραστικής ικανότητας των εργαζομένων.

Τονίζω ότι την περίοδο 1995-2000, ενώ το σχετικό εργασιακό κόστος ανά μονάδα προϊόντος αυξήθηκε στην Ελλάδα -σε σχέση με τους Ευρωπαίους εταίρους- εντούτοις σχετικές τιμές των ελληνικών εξαγωγών ήταν πιο ανταγωνιστικές σε σχέση με εκείνες των εταίρων μας. Η μείωση ήταν 8% στην Ελλάδα έναντι της μείωσης του 4% στους Ευρωπαίους εταίρους. Να λοιπόν γιατί η εσωτερική αγορά έχει μία μεγάλη σημασία για το εθνικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Επομένως το ύψος του εργασιακού κόστους και στο μέλλον δεν αντιβαίνει κατ' ανάγκη τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Να λοιπόν γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στρεφόμαστε πλέον σε μία πορεία όπου η προσπάθεια στην εσωτερική αγορά να αυξήσουμε τη ζήτηση και η προσπάθεια να αξιοποιήσουμε το ισχυρό προϊόν που παράγεται -όπως δείξαμε τα προηγούμενα χρόνια- παραμένει και σήμερα μία μεγάλη προτεραιότητα.

Όμως, αυτήν την προτεραιότητα την εντάσσουμε στην πολιτική την οποία προωθούμε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διότι συγχρόνως έχουμε την Προεδρία, διότι αποδείξαμε ότι η Ευρωζώνη δεν συνεπάγεται αυτομάτως και την ανάπτυξη των περιφερειών ή χωρών-μελών, παρά μόνο αν προκύψουν στοιχεία ανταγωνιστικότητας, παραγωγικότητας, στοιχεία ενδογενούς ολοκληρωμένης δυναμικής ανάπτυξης. Για αυτόν ακριβώς το λόγο θέλουμε η ανταγωνιστικότητα και η ανάπτυξη να αποκτήσουν πρωτεύουσα πολιτική σημασία.

Βέβαια αυτή η εθνική στρατηγική συμπίπτει συγχρόνως και με τις αναπτυξιακές πολιτικές που προωθούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόσφατα συνεδρίασε το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας. Η Ελλάδα ανέλαβε την Προεδρία, την οποία θα ασκήσει το πρώτο εξάμηνο και η βασική κατεύθυνση είναι: η βιώσιμη ανάπτυξη για την Ευρώπη, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Λισαβόνας, που αποτελεί το σταθερό δρόμο για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Παρά τη συγκυρία, παρά τις διεθνείς σχέσεις, επιμένουμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Αυτή όμως τι είναι; Η βιώσιμη ανάπτυξη σημαίνει και εξασφάλιση διαρκώς αυξανόμενου βιοτικού επιπέδου για όλους τους πολίτες, αλλά σε ένα περιβάλλον αρμονικής σύζευξης οικονομίας, οικολογίας και κοινωνίας. Αυτό για να το πετύχουμε, σε επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρειαζόμαστε να επιταχύνουμε τους υψηλούς ρυθμούς αύξησης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, που ισοδυναμεί και με διαρκή αύξηση των εισοδημάτων, άρα και του βιοτικού επιπέδου.

Δεύτερον, χρειαζόμαστε κοινωνική δικαιοσύνη, δηλαδή τη δίκαιη κατανομή των εισοδημάτων μέσα από την ποιοτικά καλύτερη απασχόληση που βασίζεται στη γνώση και την καινοτομία και από τη στρατηγική -το τονίζω- της πλήρους απασχόλησης για όλους, της ανάπτυξης για όλους σε κάθε περιφέρεια της χώρας.

Τρίτον, χρειαζόμαστε αναβαθμισμένο περιβάλλον, με οικονομία των πόρων, μέσα από μία καλύτερη ενεργειακή πολιτική και μία πολιτική που ευνοεί τη μετάλλαξη οικονομικών δραστηριοτήτων σε δραστηριότητες που ευνοούν το περιβάλλον, όπως ο τουρισμός, οι υπηρεσίες, όπως μία σειρά άλλες παραγωγικές δραστηριότητες της τοπικής βιοτεχνίας και βιομηχανίας.

Για να προωθήσουμε όμως αυτές τις πολιτικές, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται να είναι σαφές ότι θα ακολουθήσουμε τις εξής κατευθύνσεις: Πρώτον, θέλουμε βιώσιμη ανάπτυξη. Για να είναι ανάπτυξη πρέπει να συνοδεύεται από πολιτικές ανταγωνισμού και ρυθμίσεις προστασίας του καταναλωτή και του περιβάλλοντος.

Όμως δεν αρκεί να υποστηρίζουμε θεωρητικά ότι έχουμε σταθεροποίηση της οικονομίας. Θέλουμε και σταθερές τιμές. Η

εξέλιξη του πληθωρισμού το 2002 ήταν υψηλότερη απ' ό,τι αρχικά αναμενόταν. Ιδιαίτερα στις αρχές της χρονιάς, όπως θυμάστε -και κατά κόρον μας το επαναλαμβάνει η Αντιπολίτευση- και λόγω κακοκαιρίας και λόγω στρογγύλευσης και εφαρμογής του ευρώ, χτυπήσαμε το 4,2%, όπως θυμάστε. Όμως αυτοί είναι συγκυριακοί λόγοι. Πρέπει να τους ξεπεράσουμε. Και βέβαια προτεραιότητα της οικονομικής μας πολιτικής για το 2003 είναι η μείωση του πληθωρισμού να φθάσει σε επίπεδο το οποίο θα είναι πολύ κοντά στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με δεδομένο ότι ήδη το Δεκέμβριο κινούμαστε σε πληθωρισμό κάτω από 3,5%, φιλοδοξούμε τον επόμενο Δεκέμβρη του 2003 -όπως είχαμε σταθερά πτωτική πορεία το 2002- να καταλήξουμε στο 2,5% ως συνέπεια της συνεπούς οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής που θα εφαρμόσουμε.

Η πολιτική μας όμως δεν μπορεί να είναι μόνο προς την κατεύθυνση συμπίεσης των τιμών, αλλά και στην αντιστοίχιση τιμής του προϊόντος και ποιότητας. Τα προϊόντα μας θα πρέπει να είναι και ποιοτικά. Δεν αρκεί μόνον να είναι φθηνά. Είναι μια νέα διάσταση η οποία προκύπτει στην αγορά μας. Θέλουμε ανταγωνιστικότητα, ανταγωνιστικότητα όχι μόνο για μείωση της οικονομικής διάστασης αλλά και για βελτίωση της ποιοτικής διάστασης. Και εδώ πέρα -χρειάζεται να το ξεκαθαρίσουμε- κριτής είναι οι αγορές, αγορές για τις οποίες προωθούμε το άνοιγμα, με πλήρη συνέπεια. Θέλουμε ανταγωνισμό, θέλουμε ελεύθερες αγορές, θέλουμε ίσες δυνατότητες συμμετοχής για όλους. Και βέβαια η ανάδειξη σημαντικών αγορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα, όπως είναι η τραπεζική αγορά, η ασφαλιστική αγορά, η ενεργειακή αγορά, η ηλεκτρική αγορά, οι τηλεπικοινωνίες, οι μεταφορές, θα αποτελέσει για μας σταθερή προτεραιότητα το να τις ολοκληρώσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, τη φράση μου.

Η διασφάλιση των όρων ανταγωνισμού, η προστασία του καταναλωτή είναι οι βασικές κατευθύνσεις της πολιτικής μας, τις οποίες προωθήσαμε. Βεβαίως για να μπορέσει κανείς να δημιουργήσει ουσιαστική ανάπτυξη, είναι βέβαιο ότι χρειάζεται να κάνει κάποια πολύ μεγάλα βήματα και γι' αυτό λέμε ότι τόσο ο Προϋπολογισμός όσο και το Πρόγραμμα Ανταγωνιστικότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης με τα έξι τρισεκατομμύρια δραχμές αποτελούν ένα από τα βασικά εργαλεία με τα οποία προωθούμε τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Σε αυτό έχουμε κινητοποιήσει ήδη, όπως ξέρετε, το 70%. Πρόκειται για επενδύσεις οι οποίες αφορούν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω ένα κείμενο για να γνωρίζουν οι συνάδελφοι το πού κατευθύνονται οι πόροι του ΕΠΑΝ, έτσι ώστε να είναι σαφές γιατί πηγαίνουν σε ενεργειακές υποδομές περίπου δύο δισεκατομμύρια ευρώ, γιατί πηγαίνουν δύο δισεκατομμύρια ευρώ στη βιομηχανία, το εμπόριο και τον τουρισμό και γιατί στην ενέργεια πηγαίνουν περίπου άλλα δύο δισεκατομμύρια, έτσι ώστε τα έξι δισεκατομμύρια ευρώ να εξασφαλίζουν, με το ρυθμό πλέον τον αποτελεσματικό που προχωρούν, την ουσιαστική συμβολή για την ανταγωνιστικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Απόστολος -Αθανάσιος Τσοχατζόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι είναι φανερό ότι κάνουμε μια πολυμέτρη προσπάθεια. Περνά μέσα από τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας για να πετύχουμε σταθερή ανάπτυξη. Μπαίνουμε στην καρδιά των προβλημάτων και με αυτόν τον τρόπο ο ρυθμός της ελληνικής οικονομίας προβλέπεται να διατηρηθεί και του χρόνου γύρω στο 3,8%, οι επενδύσεις θα αποτελέσουν το βασικότερο παράγοντα για την άνοδο του ΑΕΠ

-και αυτό είναι βέβαιο μια που θα αυξηθούν πάνω από 10%-, και επίσης ενισχυμένη θα είναι η ιδιωτική κατανάλωση. Άρα λοιπόν με όλα αυτά τα οποία προωθούμε μπορούμε να διαβεβαιώσουμε την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι βρισκόμαστε στον καλύτερο δρόμο να συνεχίσουμε αυτήν τη δυναμική αναπτυξιακή πορεία, όπου παρεμβαίνοντας πλέον στην ποιότητα, στην παραγωγικότητα, στην καινοτομία και στην επιχειρηματικότητα, διαμορφώνουμε τις καλύτερες προϋποθέσεις για την επιτυχία της χώρας. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Καραμπίνας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ : Κύριε Πρόεδρε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από όλα όσα έχω ακούσει εκτιμώ ότι θα είναι χρήσιμο και ωφέλιμο για τη χώρα εάν κατορθώσουμε έστω και αυτές τις μέρες που πραγματοποιείται η συζήτηση του Προϋπολογισμού να επαναφέρουμε στη ζοφερή πραγματικότητα τα κυβερνητικά στελέχη που βρίσκονται στον ωραιοποιημένο κόσμο που διαμόρφωσε η φαντασία τους. Αυτό θα κάνω λοιπόν με την τοποθέτησή μου. Και μη μας προκαλείτε με προτάσεις, γιατί όσες σας έχουμε κάνει μέχρι σήμερα για τα εθνικά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα του τόπου από το ένα αυτί μπήκαν και από το άλλο σας βγήκαν. Σήμερα λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα της κριτικής και θα την υποστείτε.

Κυρίες και κύριοι, υπάρχει και ένα διαφορετικό σήμερα πέρα από αυτό της ευμάρειας που τόσο επιτηδευμένα με τις τοποθετήσεις τους παρουσιάζουν κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού τα κυβερνητικά στελέχη και οι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος. Υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα των πεντακοσίων πενήντα χιλιάδων ανέργων των δυόμισι εκατομμυρίων συμπολιτών μας κάτω από τα όρια της φτώχειας, υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα της ακρίβειας που έχει φέρει σε απόγνωση τους οικονομικά ασθενέστερους, υπάρχει η σκληρή πραγματικότητα της παραμελημένης παιδείας, της υποβαθμισμένης υγείας, της παντελούς έλλειψης κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης. Όλα αυτά που εσείς, κύριοι συνάδελφοι του κυβερνώντος κόμματος, εντέχνως και συστηματικά προσπαθείτε να αποσιωπήσετε, να αγνοείτε και να αποκρύπτετε. Αυτό το σήμερα βιώνει ένα μεγάλο μέρος των Ελλήνων πολιτών και αυτή η σκληρή πραγματικότητα είναι απόρροια της εικοσάχρονης πολιτικής του κυβερνώντος κόμματος. Και αναφέρομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, γιατί υπάρχουν φυσικά και οι προνομιούχοι της Κυβέρνησης, μεταξύ αυτών και εκείνοι που μέσω του προσφιλούς χρηματιστηρίου οικειοποιήθηκαν το ποσό των 30 τρισεκατομμυρίων, το μόχθο και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού των τελευταίων πενήντα χρόνων κάτι που φυσικά δεν πρέπει να ξεχνάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πολλή ευκολία και χωρίς να κινδυνεύει να κατηγορηθεί κανείς ότι με αυτά που λέει υπερτερεί την όποια σκοπιμότητα, ο Προϋπολογισμός του 2003 θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένας αντεργατικός και αντιλαϊκός προϋπολογισμός, φοροεισπρακτικός, για μια ακόμα φορά παραπλανητικός, ένας προϋπολογισμός που δεν ανταποκρίνεται στα σημερινά δεδομένα και τις απαιτήσεις των καιρών, ένας προϋπολογισμός χωρίς καμία αναπτυξιακή πνοή. Διαμορφώθηκε έτσι για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες ενός κράτους σπάταλου, γραφειοκρατικού, αδιαφανούς και αναποτελεσματικού, που διογκώθηκε και συντηρείται από την Κυβέρνηση γιατί από εκεί αντλεί την κομματική της πελατεία.

Ο Προϋπολογισμός που κατετέθη από την Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στερείται των πολιτικών που απαιτεί το σήμερα για ένα και μόνο λόγο. Γιατί η ιδεολογία του κυβερνώντος κόμματος συγκρούεται με το σήμερα και ό,τι αυτό απαιτεί. Εξ' αυτού του λόγου η Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να απαντήσει μεταξύ των άλλων και στο ζητούμενο που είναι η γνώση, η ανταγωνιστικότητα και η απασχόληση.

Φυσικά η Κυβέρνηση κάθε φορά αντιτείνει μέσω του Υπουργού Οικονομίας ότι προχωρά με ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης άλλοτε 3,5% και άλλοτε 4% και ως εκ τούτου θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Τότε πώς γίνεται η ανεργία να βρίσκεται σταθερά τα τελευταία χρόνια σε διψήφιο νούμερο; Από

τη στιγμή μάλιστα που ισχυρίζεστε ότι αναπτυσσόμαστε με υψηλούς ρυθμούς, εξηγείστε γιατί η Ελλάδα έχει κατά κεφαλήν ΑΕΠ ίσο με το 69% του μέσου κοινοτικού όρου και παραμένει ουραγός μεταξύ των δεκαπέντε. Σε κάθε προϋπολογισμό μας μιλάτε για ανάπτυξη. Εμείς εκ των αποτελεσμάτων σας, σας λέμε ότι ογδόντα χρόνια θα χρειαστούν με ρυθμούς ΠΑΣΟΚ και πολιτική ΠΑΣΟΚ να επιτύχουμε τη σύγκλιση με τους ετέρους μας.

Ουσιαστική πραγματική ανάπτυξη δεν έχετε επιτύχει. Εκείνο που έχει επιτύχει η Κυβέρνηση είναι μια οικονομία χωρίς παραγωγική βάση βασισμένη στον τζόγο στα δανεικά στις εισαγωγές και στις εισροές κεφαλαίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εάν σταματήσουν οι εισροές και πρέπει να εξοφληθούν τα 168 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος, τότε θα δούμε πώς κατάντησε την ελληνική οικονομία η πολιτική σας. Τα λογιστικά τεχνάσματα και οι παραποιήσεις στους προϋπολογισμούς, που παρουσιάζουν το μαύρο άσπρο δεν περνούν πλέον. Τα αρνητικά αποτελέσματα των πολιτικών επιλογών σας τα βιώνει ο λαός μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκεί που η πολιτική της Κυβέρνησης αποδεικνύεται αδιάστακτη είναι στον αγροτικό τομέα, γιατί, ενώ θα έπρεπε οι δαπάνες να έχουν διπλασιαστεί σε σχέση με πέρυσι, οι δημόσιες επενδύσεις για τη γεωργία μειώνονται κατά 23,8%.

Αυτός ο Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνει τα μάτια στα οξυμμένα προβλήματα του αγροτικού κόσμου. Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για τη μείωση του κόστους, ώστε να ανασάνουν οι αγρότες και να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των αγροτικών μας προϊόντων. Οι αγρότες μας δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν. Οι επιδοτήσεις καθυστερούν, αλλά και στενάζουν κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη του δυνάστη τους, που δεν είναι άλλος από την Αγροτική Τράπεζα, η οποία προχωρά σε διαδικασίες πλειστηριασμών για να εισπράξει τα πανωτόκια της και τους τόκους υπερημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν υποθεθεί ότι όλα όσα ανέφερα υποκρύπτουν υποκειμενικότητα, σκοπιμότητα ή είναι σοφίσματα, υπάρχει και το δράμα που βιώνει η Ήπειρος και η ιδιαίτερη πατρίδα μου η Άρτα. Με τη μέχρι σήμερα πολιτική της η Κυβέρνηση μας έχει καταστήσει πρωταθλητές στην ανεργία, στην υπογεννητικότητα, στην ερήμωση, στη μετανάστευση, στην έλλειψη υποδομών ανάπτυξης και στη φτώχεια. Μας έχει καταστήσει ουραγό στην Ευρωπαϊκή Ένωση!

Η Άρτα –σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία– είναι ο τελευταίος σε ανάπτυξη νομός. Εκεί καταντήσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του κυβερνώντος κόμματος, με την αδιαφορία σας και την πολιτική σας τον τρίτο πλουτοπαραγωγικό νομό της χώρας σε φυσικούς πόρους. Εδώ θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Πρωθυπουργό –πιστεύω να παρακολουθεί– το εξής: Πότε επιτέλους θα αρχίσει η κατασκευή των εγγειοβελτιωτικών έργων της πεδιάδας της Άρτας, κύριε Πρωθυπουργέ;

Με δηλώσεις σας στα Ιωάννινα το Μάιο του 2001 είχατε υποσχεθεί ότι αυτά θα ενταχθούν στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Στην Άρτα το καλοκαίρι του 2002 μας κάνατε γνωστό ότι από τα διακόσια εξήντα οκτώ χιλιάδες στρέμματα εντάσσονται τα είκοσι τέσσερις χιλιάδες στρέμματα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Τι γίνεται μ' αυτήν την υπόσχεση; Θα αναβιώσετε το μύθο «του γεφυριού της Άρτας»;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συγγνώμη, κύριε Καραμπίνια.

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Ησυχία! Γίνεται μεγάλη φασαρία! Σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κύριε Καραμπίνια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Επιτέλους, γίνετε συγκεκριμένοι! Ποια είναι τα ποσά; Πότε θα γίνει η δημοπράτηση; Εδώ και τρία χρόνια έχει αρχίσει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Τι θέλετε να σας πούμε; Ότι μας εμπαιζετε; Ότι είστε αδύναμοι να εφαρμόσετε την πολιτική σας; Ή ότι οι συνεργάτες σας είναι ανίκανοι να υλοποιήσουν τα προγράμματα; Πάρτε και διαλέξτε! Καθυστερήση, καθυστέρηση, καθυστέρηση!

Μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

που είναι επανάληψη σεναρίου των είκοσι χρόνων που κυβερνάτε, θα μας βγάλετε από το αδιέξοδο που μας οδηγήσατε μέχρι σήμερα; Αλήθεια, θα μας οδηγήσετε στην ανάπτυξη με τις δημόσιες επενδύσεις μειωμένες και με την απορροφητικότητα των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να κυμαίνεται στην Ήπειρο στο 3% ή στο 6%, όπως θέλει να διατείνεται η Περιφέρεια της Ηπείρου;

Θα μας οδηγήσετε στην ανάπτυξη με μια Εγνατία, που καρικοβατεί χωρίς σιδηροδρομικό δίκτυο; Χωρίς φυσικό αέριο; Με τα μπαλώματα των παρακάμφσεων –στο Αγρίνιο και την Άρτα– του οδικού άξονα Αντιρρίου-Κακαβιάς, με αποκομμένη τη δυτική Ελλάδα από τη Θεσσαλία και τον κεντρικό οδικό άξονα της χώρας; Χωρίς καμία πρόβλεψη ειδικών επενδυτικών κινήτρων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Αρκετά μας εμπαιζετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τόσα χρόνια! Φυσικά μετά από όλα αυτά δεν θα περιμένετε από μένα να υπερψηφίσω τον Προϋπολογισμό σας του 2003! Τον καταψηφίζω και σαν Ηπειρώτης!

Καλώ τους συμπατριώτες μου, αλλά και τον υπόλοιπο ελληνικό λαό, στις επόμενες εκλογές –που για τη χώρα θα είναι καλό ο κύριος Πρωθυπουργός να τις συντομεύσει– να σας χορέψουν ένα λεβέντικο τσάμικο, αντί του σκληρού ροκ που επιθυμείτε, στέλνοντάς σας στην αντιπολίτευση και να στηρίξουν τις ελπίδες τους σε μια νέα κυβέρνηση, με στόχο και όραμα τη δημιουργία ενός σύγχρονου και δίκαιου κράτους με ευτυχισμένους πολίτες.

Μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κώστα Καραμανλή αποτελεί εγγύηση για την επίτευξη αυτών των στόχων!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πριν να ξεκινήσω την ανάλυση του προϋπολογισμού του Υπουργείου Άμυνας και γενικότερα της αμυντικής πολιτικής, να κάνω ένα σχόλιο σε ό,τι αφορά τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Είναι φυσικό εξάλλου, διότι επί οκτώ χρόνια χειρίστηκα θέματα Προϋπολογισμού και έχω αντιμετωπίσει ανάλογες συζητήσεις τα προηγούμενα οκτώ χρόνια στο τέλος κάθε χρόνου.

Δεν παύω να αισθάνομαι μία πολύ μεγάλη έκπληξη, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, με το κλίμα της καταστροφολογίας, με το οποίο περιβάλλετε αυτήν τη συζήτηση, γιατί πράγματι αυτό που λέχθηκε από προηγούμενους ομιλητές του ΠΑΣΟΚ είναι σαν να ζούμε σε δύο διαφορετικούς κόσμους. Εμείς, το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση, δεν έχουμε ποτέ ισχυριστεί ότι η Ελλάδα είναι παράδεισος, ούτε ότι λύσαμε όλα τα προβλήματα της οικονομίας. Εξάλλου, «οικονομία» και «προβλήματα» είναι δύο έννοιες ταυτόσημες, σύμφυτες. Όλες οι οικονομίες, και η αμερικανική και η γερμανική, αντιμετωπίζουν προβλήματα. Το ερώτημα, όμως, είναι πολύ απλούστερο. Το ερώτημα είναι κατά πόσο τα τελευταία οκτώ –δέκα χρόνια πραγματοποιήθηκε μια ουσιαστική πρόοδος της ελληνικής οικονομίας και μία αναβάθμιση της σε μία άλλη κατηγορία χωρών, που είναι ουσιαστικά οι ευρωπαϊκές χώρες.

Θέλω εδώ να θυμίσω δύο στοιχεία και να κάνω μία απλή σύγκριση. Η ελληνική οικονομία τις δύο πρώτες δεκαετίες της Μεταπολίτευσης, από το 1974 έως το 1996, είχε ρυθμό ανάπτυξης περίπου 1%, είχε πληθωρισμό πάνω από 15% και είχε τα γνωστά, τεράστια ελλείμματα, που προσέγγιζαν το 10% με 15% του ΑΕΠ. Σήμερα η ελληνική οικονομία έχει ρυθμό ανάπτυξης 4%, όχι για ένα χρόνο, για τέσσερα συνεχή χρόνια, έχει ένα πολύ χαμηλό πληθωρισμό, όσο περίπου η Ευρωζώνη, γύρω στο 3% περίπου, και βεβαίως έχει μειώσει δραστικά τα ελλείμματά της στο 1% του ΑΕΠ, το οποίο είναι και αυτό λίγο καλύτερο από την Ευρωζώνη.

Έχει σχέση η ελληνική οικονομία σήμερα με την ελληνική

οικονομία που είχαμε ζήσει πριν από δέκα και είκοσι χρόνια, και δεν έχει σημασία το γεγονός ότι σήμερα η ελληνική οικονομία αναπτύσσεται πολύ ταχύτερα από την Ευρωζώνη σε σταθερή και μακροχρόνια βάση;

Λέχθηκε κάπου, νομίζω από τον κ. Αλογοσκούφη ή τους άλλους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα χρειαστούμε ογδόντα χρόνια για τη σύγκλιση. Μα, δεν ξέρουν απλή αριθμητική; Σήμερα η απόκλιση της Ελλάδας από την Ευρώπη είναι τριάντα μονάδες. Εμείς οι Έλληνες έχουμε το 70% του εισοδήματος των Ευρωπαίων. Οι τριάντα αυτές μονάδες για να κλείσουν σε δεκαπέντε χρόνια χρειαζόμαστε ρυθμό ανάπτυξης δύο μονάδες πάνω από την Ευρωζώνη. Τα τέσσερα χρόνια που πέρασαν υπερέχουμε από την Ευρωζώνη κατά δύομισι μονάδες. Εμείς έχουμε 4%, η Ευρωζώνη έχει 1,5%. Άρα, απλά και μόνο να συνεχίσουμε τις τωρινές αναπτυξιακές επιδόσεις σε δώδεκα, όχι δεκαπέντε χρόνια, θα έχουμε φτάσει το 100% της σύγκλισης, το 100% του εισοδήματος των Ευρωπαίων. Ποια σχέση έχουν τα δώδεκα με τα ογδόντα χρόνια; Αλλά ακόμα σας λέω, αν η διαφορά πέσει και στις δύο και στη μιάμισι μονάδα - που δεν το θεωρώ πολύ λογικό, διότι πιστεύω ότι υπάρχει ένας δυναμισμός στην οικονομία - και πάλι η σύγκλιση είναι θέμα δεκαπέντε, δεκαεπτά, δεκαοκτώ ετών. Καμία σχέση με τα ογδόντα χρόνια. Όταν οδηγούμαστε σε τέτοιες ακραίες υπερβολές, τότε πλέον δεν υπάρχει δυνατότητα συνεννόησης. Και λυπάμαι γι' αυτό, ότι μετά από οκτώ χρόνια διαρκών συζητήσεων σε μία οικονομία, η οποία διαρκώς προοδεύει και αναπτύσσεται, βρισκόμαστε πάλι εδώ, στο τέλος του 2002, αναπαράγοντας τα ίδια σαθρά, θα έλεγα, έως κωμικά επιχειρήματα. Αυτό είναι ένα μικρό σχόλιο σε ό,τι αφορά την τρέχουσα συζήτηση για τον Προϋπολογισμό.

Τώρα έρχομαι στα θέματα της αμυντικής μας πολιτικής. Θα είμαι συνοπτικός, γιατί ο χρόνος είναι λίγος.

Στο χώρο της εθνικής άμυνας η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έχει θέσει τέσσερις μεγάλους στόχους. Η τρέχουσα διετία 2002-2003 είναι διετία πολύ μεγάλων, θα έλεγα επαναστατικών, αλλαγών σε ό,τι αφορά τη λειτουργία των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Πρώτος μείζονος στόχος του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είναι η αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων και η προσαρμογή τους στο νέο περιβάλλον ασφάλειας. Είναι φανερό ότι αντιμετωπίζουμε νέες απειλές, ότι ζούμε σε ένα διαφορετικό κόσμο.

Η Ελλάδα έχει την ατυχία να έχει ακόμα την παραδοσιακή απειλή -το λεγόμενο εξ ανατολών κίνδυνο- που είναι μία εδαφική απειλή σε βάρος της εθνικής μας ανεξαρτησίας και κυριαρχίας. Επιπροσθέτως, πέρα από αυτήν την απειλή, αντιμετωπίζει και τις νέες ασύμμετρες απειλές της διεθνούς τρομοκρατίας και όλων των άλλων προβλημάτων που συνδέονται με θέματα οικονομικής και πολιτικής αστάθειας, όπως αυτά που χαρακτηρίζουν τις χώρες στα βόρεια σύνορά μας.

Επομένως έχουμε ουσιαστικά πολλαπλές απειλές και πολύ περισσότερο σύνθετο πρόβλημα ασφάλειας σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες, μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, δεν αντιμετωπίζουν πλέον εδαφικές απειλές. Αντιμετωπίζουν μόνο τις νέες απειλές που συνδέονται με την τρομοκρατία και όλα τα προβλήματα που προκύπτουν ακριβώς από την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Εμείς έχουμε ακόμα τη γνωστή παραδοσιακή απειλή και, επιπροσθέτως, όλες αυτές τις νέες απειλές. Κατά συνέπεια χρειαζόμαστε μία ισχυρή άμυνα, η οποία πρέπει να έχει πολλούς στόχους και πολλές ικανότητες. Χρειαζόμαστε μία άμυνα που να αντιμετωπίζει την πολλαπλότητα αυτού του περιβάλλοντος ασφάλειας.

Πιο συγκεκριμένα, θέλουμε μία άμυνα που να υλοποιεί το λεγόμενο δόγμα της άμεσης αντίδρασης και ευέλικτης ανταπόδοσης. Οτιδήποτε συμβεί στο Αιγαίο θα πρέπει να το απαντήσουμε σε ελάχιστο χρόνο. Αυτό το ζήσαμε στα Ίμια. Επομένως θέλουμε ταχείες και ευέλικτες δυνάμεις, ικανές να διεξαγάγουν τις συνδυασμένες επιχειρήσεις στο Αιγαίο από ξηρά, θάλασσα και αέρα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα.

Κατά δεύτερο λόγο πρέπει να υλοποιούμε το δόγμα του ενι-

αίου αμυντικού χώρου με την Κύπρο, γιατί αποτελεί μία εθνική υποχρέωση της χώρας μας να καλύπτουμε αμυντικά και από πλευράς ασφαλείας τη Μεγαλόνησο.

Τρίτον, θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις που να είναι σε θέση να μετέχουν σε ειρηνικές αποστολές. Αύριο θα πάω στο Κόσοβο για να γιορτάσω με τους χίλιους διακόσιους Έλληνες στρατιώτες εκεί τα Χριστούγεννα. Είναι σημαντικό ότι η Ελλάδα έχει αυτούς τους χίλιους διακόσιους Έλληνες στρατιώτες στο Κόσοβο και μετέχει πολύ ουσιαστικά σε αυτήν τη μεγάλη διεθνή αποστολή. Σε λίγο θα πάμε και στα Σκόπια στο πλαίσιο του ευρωστρατού.

Όμως, για να είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη συμμετοχή σε διεθνείς αποστολές, θέλουμε καλά εκπαιδευμένα στελέχη και Ένοπλες Δυνάμεις εξοπλισμένες που να προσθέτουν ουσιαστικά σε αυτές τις διεθνείς αποστολές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εύχομαι να μην πάτε στο Ιράκ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Για να υλοποιήσουμε αυτούς τους στόχους και να προσαρμόσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις σε αυτό το σχήμα των απειλών έχουμε πάρει το 2002 σημαντικές αποφάσεις. Το 2002 θέσαμε σε κίνηση μεγάλες αλλαγές στη λειτουργία και στη δομή των Ενόπλων Δυνάμεων: εγκρίθηκε από το ΚΥΣΕΑ η νέα πολιτική εθνικής άμυνας, η νέα δομή διοίκησης και η νέα δομή δυνάμεων. Αναθεωρήσαμε, επίσης, την εθνική στρατιωτική μας στρατηγική.

Τι κάνουμε, λοιπόν, συγκεκριμένα; Το πρώτο είναι η διακλαδικότητα. Καταργήσαμε, επιχειρησιακά, τα Επιτελεία Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας. Τα συγχωνεύσαμε όλα σε μεικτά επιτελεία, στο Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, όπου αξιωματικοί και από τους τρεις κλάδους συνεργάζονται από τον καιρό της ειρήνης, για να διεξαγάγουν συνδυασμένες επιχειρήσεις. Το δόγμα της διακλαδικότητας είναι μία πολύ μεγάλη τομή στη δομή διοίκησης των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Το δεύτερο είναι η νέα δομή δυνάμεων, πέρα από τη δομή διοίκησης, που σημαίνει μία αναδιάταξη των δυνάμεών μας στον εθνικό χώρο. Τι κάνουμε ουσιαστικά; Καταργούμε μονάδες από την Ήπειρο, την Πελοπόννησο και από άλλους χώρους όπου δεν υπάρχει απειλή, τις συγκεντρώνουμε στο Αιγαίο και στον Έβρο -όπου υπάρχει απειλή- και δημιουργούμε ευέλικτες μονάδες, σπριγμένες στις ειδικές δυνάμεις που είναι σε θέση να παρέμβουν αποφασιστικά και αποτελεσματικά σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, για να αντιμετωπίσουν ένα ενδεχόμενο επεισόδιο στο Αιγαίο.

Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στο Στρατό Ξηράς, η αναδιοργάνωση είναι ριζοσπαστική, καθώς διαλύονται εκατόν σαράντα πέντε σχηματισμοί και μονάδες και αναδιοργανώνονται διακόσιες ογδόντα δύο μονάδες. Όλα αυτά θα ολοκληρωθούν μέσα στο 2003.

Στο Πολεμικό Ναυτικό αποκτούμε σκάφη επιφανείας ταχείας επέμβασης -πυραυλακάτους, τορπιλακάτους και πολλά νέα υποβρύχια- και στην Πολεμική Αεροπορία έχουμε εκσυγχρονίσει το στόλο μας με νέα σύγχρονα αεροσκάφη, τα οποία είναι σε θέση πλέον να εξασφαλίσουν υπεροπλία στον αέρα.

Επομένως, ο πρώτος βασικός στόχος του Υπουργείου είναι η αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων με την εισαγωγή της διακλαδικότητας και με την αναδιάταξη των δυνάμεων στην κατεύθυνση της δημιουργίας ευέλικτων μονάδων, οι οποίες πρέπει να είναι σε θέση να παρέμβουν αποτελεσματικά ιδιαίτερα στο χώρο του Αιγαίου σε πολύ μικρό διάστημα.

Όλη αυτή η «επανάσταση» στις Ένοπλες Δυνάμεις -γιατί πρόκειται για την πιο σημαντική αλλαγή τα τελευταία πενήντα χρόνια- υλοποιείται τη διετία 2002-2003.

Δεύτερος στόχος του Υπουργείου, και δικός μου, είναι η μείωση των αμυντικών δαπανών. Θα σταθώ για λίγο εδώ, γιατί είναι πολύ σημαντικό και άπτεται και άλλων τομέων της πολιτικής, και ιδιαίτερα της κοινωνικής πολιτικής, για την παιδεία την υγεία, τις συντάξεις και την απασχόληση.

Οι αμυντικές δαπάνες της χώρας επί σειρά δεκαετιών κινήθηκαν γύρω στο 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Ιδιαίτερα τη δεκαετία του 1970, του 1980 και το μεγαλύτερο μέρος της δεκαετίας του 1990 ήταν περίπου 3%, δηλαδή 2,5% έως 3,5%.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 η κυβέρνηση πήρε μια σημαντική απόφαση, να ενισχύσει εντυπωσιακά το οπλοστάσιο των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων, να προχωρήσει σε ένα ραγδαίο εκσυγχρονισμό των οπλικών μας συστημάτων, πράγμα που οδήγησε τις αμυντικές δαπάνες της χώρας στο 5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το έτος 2000.

Για να δώσω μια αίσθηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία του τι σημαίνει το 5% θα πω το εξής: είναι το υψηλότερο ποσοστό σε όλο το ΝΑΤΟ και είναι τριπλάσιο σε σχέση με το ποσοστό στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, που είναι γύρω στο 1% με 1,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Αυτό σημαίνει όμως πολύ απλά και σε παλαιές δραχμές, για να μη μιλήσω σε ευρώ, ότι η Ελλάδα κάθε χρόνο ξόδευε τα τελευταία χρόνια 1.000 με 1.500 δισεκατομμύρια δραχμές παραπάνω, σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, όπως Ισπανία, Πορτογαλία, Γαλλία, Αγγλία κλπ. Ήταν μια μεγάλη αιμορραγία του κρατικού προϋπολογισμού και είναι θαύμα ότι μπορέσαμε να μπούμε στην ΟΝΕ σε μια περίοδο δημοσιονομικής ισορροπίας και εξυγίανσης, παρά το γεγονός ότι την ίδια περίοδο, 1996-2000 ουσιαστικά υπερδιπλασιάσαμε τις αμυντικές και εξοπλιστικές μας δαπάνες. Έπρεπε, όμως, να το κάνουμε, διότι η ασφάλεια της χώρας είναι υπέρτατο αγαθό, το οποίο αξιολόγησε πολύ θετικά ο ελληνικός λαός. Τώρα, όμως, ήρθε η στιγμή να μειώσουμε τις αμυντικές μας δαπάνες.

Οικονομικός στόχος της Κυβέρνησης και δικός μου, σε συνείδηση των όσων πρέσβευα και ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, είναι να μειώσουμε το ποσοστό αυτό το 2004 σε επίπεδα κάτω του 4%. Θα προσθέσω ακόμα, κάτω του 3,5%. Ήδη από το 5% πέσαμε στο 4% του ΑΕΠ, και το 2004 θα πέσουμε ακόμα χαμηλότερα, ίσως και χαμηλότερα από το 3,5%.

Πώς θα το πετύχουμε αυτό; Θα το πετύχουμε με δύο τρόπους.

Ο πρώτος τρόπος είναι η εφαρμογή της διακλαδικότητας στην οικονομική διαχείριση. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κάθε κλάδος στις Ένοπλες Δυνάμεις, Ναυτικό, Στρατός, Αεροπορία, κάνει τις δικές του προμήθειες, παίρνει τα δικά του ανταλλακτικά. Όλη η οικονομική λειτουργία γίνεται από τρεις κλάδους. Δεν υπάρχει συντονισμός μεταξύ τους και δεν επιτυγχάνονται οικονομίες κλίμακος. Τώρα προχωρούμε σε συγχωνεύσεις και ενοποιήσεις των κλάδων σε ό,τι αφορά το σύνολο της οικονομικής λειτουργίας. Οι προμήθειες, τα ανταλλακτικά, η διαχείριση των οχημάτων, όλα θα διεξάγονται από ενιαίους φορείς και των τριών κλάδων. Πρόκειται για μια οικονομική επανάσταση στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων, η οποία θα αποδώσει σημαντικότητα σε εξοικονομήσεις πόρων. Άρα, η πρώτη πηγή είναι αυτή.

Η δεύτερη βεβαίως πηγή -είναι αυτονόητη- θα είναι ο δραστηστικός περιορισμός των εξοπλιστικών δαπανών. Ήδη με τις τελευταίες αποφάσεις κλείσαμε ουσιαστικά το εξοπλιστικό πρόγραμμα 2001-2005. Στο επόμενο εξοπλιστικό πρόγραμμα 2006-2010 έχουμε συμφωνήσει να προχωρήσουμε σε ένα δραστηστικό περιορισμό του πλαφόν των εξοπλιστικών δαπανών, διότι πλέον η Ελλάδα έχει ολοκληρώσει τις προμήθειες μεγάλων οπλικών συστημάτων άρματα, φρεγάτες, αεροσκάφη, και θα επικεντρωθεί σε προϊόντα προηγμένης τεχνολογίας, ηλεκτρονικού πολέμου, διοίκησης και ελέγχου, επικοινωνίες, μεταφορές, τα οποία ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες του πολέμου. Άρα, μ' αυτές τις σημαντικές αποφάσεις θα πετύχουμε το σημαντικό στόχο του περιορισμού των αμυντικών δαπανών.

Ποια είναι η προσφορά στην υπόλοιπη οικονομία και κυρίως στον ελληνικό λαό; Πέφτοντας από το 5% στο 3,5% εξοικονομούμε περίπου 1.000 δισεκατομμύρια δραχμές για συντάξεις, παιδεία, υγεία και απασχόληση. Χίλια δισεκατομμύρια δραχμές, 3 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Αυτή είναι η προσφορά του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, μέσα από την αυτοσυγκράτηση και την περιστολή των δαπανών του, τόσο των τρεχουσών όσο και των εξοπλιστικών, στη γενικότερη προσπάθεια της Κυβέρνησης να ενισχύσει την οικονομική και ιδιαίτερα την κοινωνική της πολιτική.

Είναι μία σημαντικότερη εξέλιξη, την οποία θέλω να επισημάνω και να αναδείξω στη σύντομη αυτή παρέμβασή μου στην

Εθνική Αντιπροσωπεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τόσα χρόνια γιατί δεν γίνονταν, κύριε Υπουργέ;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Σας εξήγησα γιατί. Είχαμε τεράστιες ανάγκες στον τομέα της ασφάλειας.

Ο πρώτος στόχος είναι η αναδιοργάνωση και ο δεύτερος στόχος είναι η μείωση των δαπανών.

Ο τρίτος στόχος είναι η ουσιαστική αναβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης στελεχών και στρατευμένων. Αυτό είναι πολύ σημαντικό θέμα. Δεν θα εξηγήσω τους λόγους, για τους οποίους το κάνουμε. Είναι προφανές ότι χωρίς πολιτική ανθρώπινου δυναμικού, δεν υπάρχουν ισχυρές δυνάμεις.

Πέρα απ' αυτό υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα σε ό,τι αφορά τους στρατευμένους.

Πρώτα απ' όλα μετατρεπόμαστε σε επαγγελματικό στρατό. Είναι και αυτό μία επανάσταση στις Ένοπλες Δυνάμεις. Ήδη με τις προσλήψεις που κάνουμε και αυτές που προγραμματίζουμε, το 2005 οι μισοί οπλίτες θα είναι επαγγελματίες. Είναι μία μεγάλη αλλαγή. Σε ένα Στρατό Ξηράς ογδόντα χιλιάδων θα έχουμε σαράντα χιλιάδες επαγγελματίες οπλίτες. Ήδη έχουμε περίπου δεκαπέντε χιλιάδες και με τις προσλήψεις, τις οποίες θα κάνουμε, θα φθάσουμε τους σαράντα χιλιάδες. Αυτό επιτρέπει τη μείωση της θητείας. Μεθαύριο, από 1/1/2003 θα έχουμε θητεία δώδεκα μηνών σε σχέση με τους είκοσι τέσσερις, που είχαμε πριν από μερικά χρόνια.

Όλες αυτές οι αλλαγές είναι πολύ σημαντικές και έχουν δύο στόχους.

Ο πρώτος στόχος είναι να εξασφαλίσουμε επαγγελματισμό και αξιοπιστία στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων, γιατί τα σύγχρονα οπτικά συστήματα θέλουν σταθερή εξυπηρέτηση και όχι παιδιά που έρχονται και φεύγουν μέσα σε τρεις μήνες και πρέπει να επανεκπαιδεύσεις τους επόμενους, για να ανταποκριθούν στις ανάγκες. Θέλουν σταθερούς επαγγελματίες, για να τα χειριστούν.

Ο δεύτερος στόχος είναι να ανταποκριθούμε σε ένα μείζον αίτημα της ελληνικής νεολαίας, μικρότερη θητεία.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι στον τομέα αυτόν εφαρμόζουμε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα αναβάθμισης των συνθηκών διαβίωσης των στρατευμένων, που έχει τους εξής άξονες: ο πρώτος άξονας είναι ότι τους επιτρέψαμε να παρακολουθούν ελεύθερα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης. Ήδη δύο χιλιάδες στρατευμένοι φοιτούν στα ΚΕΚ του Υπουργείου Εργασίας ελεύθερα το τελευταίο τρίμηνο της θητείας τους. Άρα, αποκτούν δεξιότητες και γνώσεις που τους είναι χρήσιμες για την επαγγελματική ένταξή τους και θα επεκταθεί σε πολύ μεγαλύτερους αριθμούς.

Ο δεύτερος άξονας είναι η βελτίωση των κοινωνικών υποδομών. Σε εκατόν έντεκα μονάδες σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές δημιουργούμε πενήντα έξι νέα γυμναστήρια, από τα οποία ήδη τα περισσότερα λειτουργούν -εγκαινιάσα το πρώτο στο Καστελλόριζο-, σαράντα πέντε νέες βιβλιοθήκες και σαράντα πέντε νέα κέντρα Internet.

Ο τρίτος άξονας είναι ότι αναθέτουμε λειτουργίες, όπως είναι η σίτιση, σε τρίτους, για να απαλλάξουμε τους στρατευμένους από αγγαρείες και να μπορέσουν να συγκεντρωθούν στη στρατιωτική τους εκπαίδευση. Σε όλες τις μεγάλες μονάδες θα υπάρχει catering από την άνοιξη του 2003. Ήδη ο διαγωνισμός βρίσκεται σε εξέλιξη.

Τέλος, στους άπορους στρατευμένους παρέχουμε μία ειδική πρόσθετη εισοδηματική ενίσχυση, ακριβώς για να αντιμετωπίσουμε οικονομικά προβλήματα, που συνδέονται με την εκτέλεση της θητείας τους.

Ο τέταρτος στόχος αφορά την Ελληνική Προεδρία. Στόχος της Προεδρίας είναι η λειτουργία του ευρωστρατού. Η λειτουργία του Ευρωστρατού μέσα στο 2003 αποτελεί μείζονα στόχο της Ελληνικής Προεδρίας σε εκπλήρωση των γενικότερων στόχων και της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο ευρωστρατός είναι ο βραχίονας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Για εμάς τους Έλληνες έχει μία ιδιαίτερη σημασία, την οποία θέλω να αναδείξω. Ασφαλώς ο ευρωστρατός δεν πρόκειται να έρθει τώρα να καλύψει τα

σύνορά μας. Είναι μόνο για ανθρωπιστικές και ειρηνικές αποστολές. Μελλοντικά και προοπτικά, όμως, είναι το έμβρυο μίας κοινής αμυντικής πολιτικής της Ευρώπης, η οποία, όταν ολοκληρωθεί πολιτικά, θα πρέπει να έχει και στρατό.

Άρα, αν εμείς οι Έλληνες στη δική μας Προεδρία υλοποιήσουμε το στόχο του ευρωστρατού, βάζουμε τα θεμέλια για μία κοινή ευρωπαϊκή άμυνα, όταν προκύψει αυτή, σε συνάρτηση με τη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Έρχομαι στο θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων. Η Ελλάδα και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας συμμετέχει ουσιαστικά στη διενέργεια των Ολυμπιακών Αγώνων με τρεις τρόπους.

Ο πρώτος τρόπος είναι ότι προσφέρουμε επτά χιλιάδες άνδρες και γυναίκες για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων. Υπάρχει ειδικό στρατηγείο, που συνεργάζεται με την Ελληνική Αστυνομία.

Δεύτερον, προσφέρουμε εγκαταστάσεις, οικόπεδα και γη για την πραγματοποίηση ολυμπιακών έργων.

Τρίτον, είμαστε η μεγάλη δεξαμενή των θελοντών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με το εξής: Τη διετία αυτή πραγματοποιούμε τέσσερις μεγάλους στόχους στο Υπουργείο. Ο πρώτος, η αναδιοργάνωση. Ο δεύτερος, η μείωση των δαπανών. Ο τρίτος, το κοινωνικό πρόγραμμα για τους στρατευμένους και, ο τέταρτος, η Ελληνική Προεδρία. Όλα αυτά εντάσσονται σε μια γενική προσπάθεια που έχει έναν κεντρικό στόχο. Να δημιουργήσουμε την ισχυρή Ελλάδα, που θα σέβονται και θα αναγνωρίζουν και φίλοι και αντίπαλοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Αγγελόπουλος και μετά ο κ. Ζαφειρόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Από πλευράς Υπουργών, κύριε Πρόεδρε, πώς θα πάμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υπουργός κ. Γιαννίτσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σίγουρα δεν πιστεύω ότι υπάρχει κάποιος στην Αίθουσα αυτή που να μη νοιάζεται για το πώς θα δημιουργήσουμε την ισχυρή Ελλάδα με τις λιγότερες παραβιάσεις στο Αιγαίο με την εθνική υπερηφάνεια που θα βυθίζουμε το «MORA» κάθε φορά που θα εξέρχεται στα εθνικά χωρικά ύδατα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα το πρωί τον Υφυπουργό των Οικονομικών να μας κατηγορεί –να κατηγορεί τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας- γιατί στις συζητήσεις για τον προϋπολογισμό που έχουν γίνει τα τελευταία δέκα χρόνια λέμε, όπως ισχυρίστηκε, τα ίδια ακριβώς πράγματα κάθε χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τα ίδια μοιρολόγια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ θα ήθελα να ευχαριστήσω ειλικρινά τον κ. Φωτιάδη που αναγνωρίζει σταθερότητα στον πολιτικό μας λόγο και βέβαια διαφέρει ο δικός μας πολιτικός λόγος από εκείνον του ΠΑΣΟΚ που αλλάζει κάθε μέρα και πολλές φορές δύο φορές την ημέρα, όπως αλλάζουν τα δελτία της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας!

Θα ήθελα επίσης να πω πολύ σύντομα, γιατί είναι και περιορισμένος ο χρόνος, ότι δεν υπάρχουν διαφορετικά μάτια να βλέπουμε την Ελλάδα που ζούμε, ούτε ζούμε σε δύο διαφορετικούς κόσμους. Ζούμε στον ίδιο κόσμο, αλλά με τις δύο Ελλάδες. Την ξεχασμένη Ελλάδα, την εγκαταλελειμμένη, της φτώχειας, της μιζερίας, της ανεργίας, της ανέχειας. Και πραγματικά δεν ξέρω αν οι συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα οι κύριοι Υπουργοί, όταν πηγαίνουν σε αυτήν την ξεχασμένη Ελλάδα, την άλλη Ελλάδα, τολμούν να πουν αυτά τα οποία λένε τούτες τις μέρες κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού του κράτους;

Στο κάτω κάτω της γραφής κάθε χρόνο όταν η Κυβέρνηση κάνει το δικό της απολογισμό και με βάση τα στοιχεία που συζητούσαμε πριν ένα χρόνο κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του κράτους, τα ίδια τα στοιχεία των ισολογισμών έρχονται να διαψεύσουν αυτούς και έρχονται να επιβεβαιώσουν

εμάς. Έρχονται να καταδείξουν ότι όλες οι επιστημόσεις για τους προηγούμενους προϋπολογισμούς και στοιχεία αλήθειας είχαν και επιβεβαιώνονταν στο βάθος του χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ ιδιαίτερα στα θέματα του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών. Προχθές είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε στην αρμόδια επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 41α, τα όσα αναφέρονται στον τρόπο λειτουργίας και διαχείρισης ενός μεγάλου εποπτευόμενου από το δημόσιο οργανισμού του ΟΤΕ.

Κατά τη συζήτηση αυτή καταδείχθηκε κατά τον πλέον πανηγυρικό τρόπο ότι ιδιαίτερα για τις επενδύσεις του ΟΤΕ στα Βαλκάνια –και αναφέρομαι στην επένδυση του ΟΤΕ στη «ROM TELECOM»- ο κρατικός αυτός –μέχρι πριν από λίγο- οργανισμός επένδυσε για μια εταιρεία, η οποία αποτιμάται από το ίδιο το διοικητικό της συμβούλιο 750 εκατομμύρια δολάρια. Επένδυσε 950 εκατομμύρια δολάρια για να αγοράσει το 54%.

Θα έρθω και λίγο πιο πέρα, στην Ολυμπιακή και στον ΟΣΕ. Στον ΟΣΕ, οι συσσωρευμένες ζημιές ανέρχονται στο αστρονομικό ποσό των 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή στα 849 δισεκατομμύρια δραχμές, παρ' όλο που είχαν διαγραφεί, στο τέλος του 1998 συσσωρευμένο έλλειμμα 1,76 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή 600 δισεκατομμύρια δραχμές. Το μετοχικό κεφάλαιο του ΟΣΕ από 0,36 δισεκατομμύρια ευρώ την 1/1/1998 έφτασε στα 2,60 δισεκατομμύρια ευρώ την 1/1/2002, δηλαδή πήγε εξακόσιες τριάντα φορές επάνω. Η σχέση δαπανών προς έσοδα διπλασιάστηκε.

Το ημερήσιο έλλειμμα του ΟΣΕ ανέρχεται σε 1,2 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 420 εκατομμύρια δραχμές, δηλαδή όσο στοιχίζει ένα σχολείο. Ο δανεισμός από 2,9 εκατομμύρια ευρώ το 1990 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο 1 δισεκατομμύριο ευρώ, δηλαδή θα έχει αύξηση 34.000%. Το επιβατικό έργο μειώνεται κατά 20% και το εμπορευματικό κατά 46%. Αυτά είναι μερικά από τα στοιχεία που αναφέρονται στη λειτουργία του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδας.

Αντίστοιχη εικόνα παρουσιάζεται και στην Ολυμπιακή. Οι πειραματισμοί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για την εξυγίανση της Ολυμπιακής, όπως είναι γνωστό, φόρτωσαν στις πλάτες των Ελλήνων φορολογουμένων πάνω από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Επτά χρόνια, έξι Υπουργοί, εννιά διοικήσεις, για να φτάσουμε στη σημερινή κατάσταση.

Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας πριν από τις εκλογές διακήρυξε ότι η Ολυμπιακή αποτελεί εθνικό κεφάλαιο και ως εθνικό κεφάλαιο δεν πωλείται. Πριν από λίγες μέρες ακούσαμε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να μας πληροφορεί ότι η Ολυμπιακή τεμαχίζεται και το ένα κομμάτι, το πιο κερδοφόρο, θα πουληθεί, το παλιό δε κομμάτι, δηλαδή το «κουφάρι» της Ολυμπιακής, θα πάει σε διαδικασία εκκαθάρισης. Η Ολυμπιακή, ο άλλοτε περήφανος εθνικός αερομεταφορέας, εκποιείται για 51 δισεκατομμύρια δραχμές, αφού τεμαχίστηκε και αφού πουλήθηκαν τα πιο κερδοφόρα κομμάτια του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών είναι το Υπουργείο με τα μεγαλύτερα ελλείμματα που δεν αποτυπώνονται στον Προϋπολογισμό και φορτώνονται στις πλάτες των Ελλήνων εργαζομένων και του ελληνικού λαού. Το συσσωρευμένο έλλειμμα για το Υπουργείο Μεταφορών ανέρχεται περίπου στα 4,5 τρισεκατομμύρια δραχμές, αν δεν τα ξεπερνά. Είναι περίπου τα ίδια χρήματα που ξοδεύτηκαν ή θα ξοδευτούν για όλα τα μεγάλα έργα που εκτελέστηκαν ή εκτελούνται στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια: μετρό, αεροδρόμιο Σπάτων, Εγνατία Οδός, γέφυρα στο Ρίο-Αντίρριο κλπ.

Το επιστημαίνω αυτό γιατί πολύ συχνά στις συζητήσεις που κάνουμε στη Βουλή, όταν αναφερόμαστε στο πρόγραμμά μας για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, μας ρωτάτε πού θα βρει αύριο η Νέα Δημοκρατία τα χρήματα για να υλοποιήσει αυτό το πρόγραμμα. Σας απαντούμε λοιπόν ότι τα χρήματα υπάρχουν, αρκεί να περιορίσουμε τα ελλείμματα και αρκεί να βάλετε ένα φρένο, να «σηκώσετε ένα ανάχωμα» στη διαφθορά και στη διαπλοκή, στις οποίες εκπαιδεύσατε όλα αυτά τα χρόνια όλους αυτούς που σας περιστοιχίζουν.

Και αν δεν είστε διατεθειμένοι το φρένο να το βάλετε εσείς,

το χειρόφρενο στη δική σας Κυβέρνηση θα βάλει στις επόμενες εκλογές ο ελληνικός λαός. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

Λύστε το φρένο και ελάτε γρήγορα να μιλήσετε!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τρόπος και η διαδικασία με την οποία διεξάγεται η συζήτηση του Προϋπολογισμού επιβεβαιώνει την παλαιά διαπίστωση πολλών συναδέλφων, ότι ουσιαστικά διεξάγεται ένας «διάλογος» κωφών και αυτό έχει γίνει κατανοητό από τους ελάχιστους τηλεθεατές που παρακολουθούν την απεγνωσμένη προσπάθεια των ρητόρων της Νέας Δημοκρατίας να πείσουν την κοινωνία ότι η χώρα βρίσκεται στα πρόθυρα καταστροφής.

Πρέπει να σας ομολογήσω με πολλή λύπη μου ότι σήμερα δεν κατάφερα να πείσω τη μικρή κόρη μου την Αμαλία να «στηθεί» στην τηλεόραση για να παρακολουθήσει την ομιλία μου και προτίμησε ένα παιδικό πάρτι, γιατί μου είπε ότι, δεν είναι δυνατόν να παρακολουθή ανθρώπους που παρουσιάζουν την πιο απαισιόδοξη εικόνα για τη χώρα μου. Και, βεβαίως, η απαισιοδοξία είναι ένα πολύ σημαντικό όπλο στην πολιτική, όταν δεν υπάρχουν δημοκρατικές διαδικασίες που στηρίζουν τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος.

Στην αντίθετη περίπτωση, αυτή η επίδοση σε «κασσανδρισμούς», αποδεικνύει τη δυσκολία κατανόησης της προόδου η οποία συνδέεται με την πραγματικότητα στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω παρακολουθήσει μια δεκαπεντάδα προϋπολογισμών και έχω συμμετάσχει στη συζήτησή τους. Αυτό όμως που γίνεται σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό είναι πρωτοφανές, γιατί υπάρχει μια ηθελημένη και προμελετημένη διαστρέβλωση της πραγματικότητας και των αριθμών. Δεν είναι ανάγκη να επιδοθούμε σε σημαντικές αναλύσεις «εις βάθος».

Εγώ, θα ήθελα να καταθέσω στο τηλεοπτικό ακροατήριό μου πολύ απλά πράγματα. Επί εννέα ολόκληρα χρόνια ζούμε τη σταθερή αύξηση του ΑΕΠ στη χώρα μας. Στην περίοδο από το 1990 μέχρι το 1993 ο μέσος όρος αύξησης του ΑΕΠ ήταν 0,5%. Στην περίοδο 1994-2001 ο μέσος όρος αύξησης του ΑΕΠ, η ετήσια πραγματική αύξηση ως μέσος όρος είναι 3,24%.

Ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ επί της εννιαετίας του ΠΑΣΟΚ είναι 5,8 φορές μεγαλύτερος, σχεδόν εξαπλάσιος από το ρυθμό αύξησης που επιτεύχθηκε στη διάρκεια του 1990-1993.

Κύριοι συνάδελφοι, το ΑΕΠ του 2001 σε σχέση με αυτό του 1993 είναι αυξημένο κατά 60% σε ευρώ. Πώς οικοδομήθηκε αυτή η αναπτυγμένη οικονομία; Ο Υπουργός Άμυνας πριν λίγο με εύληπτο και απλό τρόπο προσδιόρισε τους τρόπους και τις διαδικασίες αυτής της πολύ σημαντικής προόδου.

Πέραν όμως όλων αυτών επί οκτώ χρόνια αυξάνουμε συνεχώς και σταθερά τις ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου στη χώρα μας. Οι ακαθάριστες επενδύσεις από 18,5% του ΑΕΠ το 1994, έφθασαν 22,8% το 2001 με σταθερή αύξηση το 2002. Δηλαδή 4,3 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ μεταφέρθηκαν από άλλες χρήσεις, από άλλες «απασχολήσεις» στις επενδύσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Πέραν αυτού είναι και η ποιότητα των επενδύσεων. Και δεν μπορεί να ισχύει ο ισχυρισμός μιας ομάδας των «Κασσανδρών» που προφητεύουν ότι η οικονομία μας θα καταρρεύσει όταν ολοκληρωθούν τα ολυμπιακά έργα και υλοποιηθεί το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Κατασκευές: Οι επενδύσεις σε κατασκευές ήταν το 1991 το 68,1% του συνόλου. Το 2001 έπεσαν στο 58,6% και ειδικά οι επενδύσεις σε κατοικίες το 1991 ήταν 36% και σήμερα είναι μόλις 21%. Πού πήγαν λοιπόν οι πόροι που δεν διατέθηκαν για κατοικίες, για κατασκευές; Διοχετεύτηκαν στις επιχειρηματικές επενδύσεις οι οποίες το 1991 απορροφούσαν μόλις το 50% του συνόλου και το 2001 έφθασαν στο 61%. Ειδικότερα μάλιστα, για να φανεί και η ποιοτική αναβάθμιση των επενδύσεων, οι επενδύσεις εξοπλισμού, που είναι η ψυχή της αναπτυξιακής δυναμικής, αυξήθηκαν από 28,8% σε 36,2% το 2001.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι έγινε στο μέτωπο του πληθωρισμού; Ειλικρινά απορώ, αν και χαιρόμαι εν μέρει, με τον πολιτικό μαζοχισμό ορισμένων συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας που παλεύουν απεγνωσμένα με τα δεκαδικά ψηφία.

Ξεχνούν οι κύριοι συνάδελφοι ότι το 1990 ο πληθωρισμός ήταν πάνω από 20% και βεβαίως το 1993 έφθασε στο 14,4% και ήταν μια θετική εξέλιξη στην οικονομική διαδικασία. Αλλά γιατί όμως παραβλέπετε, δεν αναγνωρίζετε ότι από το 1994 και ιδιαίτερα την τελευταία πενταετία η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, η Κυβέρνησή μας τιθάσεν και κατανίκησε τον πληθωρισμό δίνοντας ανάσα στα λαϊκά στρώματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι όμως σαφές ότι οι πληθωριστικές πιέσεις δημιουργούν ένα κλίμα δυσμενές, με την έννοια ότι υπονομεύουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Αλλά πρέπει να σημειώσουμε ότι όταν εξορθολογιστεί ακόμη περισσότερο η σχέση επιτοκίων, καταθέσεων και χορηγήσεων, τότε θα καταστούν θετικότερα τα αποτελέσματα που επισημάναμε.

Το δημόσιο χρέος: Θα αναφέρω μόνο δύο-τρία νούμερα. Το 1993 ο ελληνικός λαός πλήρωσε για τόκους για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους το 13,7% της συνολικής παραγωγής, του ΑΕΠ. Δη μείωσαμε κατά επτά ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες. Και βεβαίως οδηγούμαστε σε περαιτέρω μείωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν προβλήματα. Κανένας δεν αγνοεί ότι χρειάζεται να ενταθεί η προσπάθεια για να αντιμετωπιστούν προβλήματα όπως η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και η ενίσχυση της απασχόλησης. Αλλά δεν μπορεί να αγνοούμε ότι τετρακόσιες χιλιάδες περίπου εργαζόμενοι στο επόμενο διάστημα της λειτουργίας του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης θα ανανεώσουν και θα βελτιώσουν τις δεξιότητές τους αυξάνοντας σε σημαντικό βαθμό τις προϋποθέσεις παραμονής τους στην αγορά εργασίας.

Και τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπενθυμίζοντας ότι στην περίοδο που διανύουμε είναι κατανοητό απόλυτα στον ελληνικό λαό ότι η Κυβέρνησή μας εξασφαλίζει και με αυτόν τον Προϋπολογισμό υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, χαμηλό πληθωρισμό, νέες θέσεις εργασίας, περιορισμό του ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης και αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους με ταυτόχρονη ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Έγιναν αρκετά και σημαντικά. Χρειάζεται να γίνουν πολλά. Και η εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού είναι αυτή που εγγυάται ότι η πορεία της χώρας θα συνεχιστεί με τις ίδιες ευοίωνες προοπτικές και στο μέλλον, μετά την εκλογική αναμέτρηση του 2004 και τη νέα νίκη του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτών των συνεχών συνεδριάσεων ορισμένοι συνάδελφοι που είτε δεν παρευρέθησαν είτε κατά την εκφώνηση απουσίαζαν, είχαν κωλύματα, μερικά εκ των οποίων θεωρώ ότι είναι δικαιολογημένα.

Τηρώντας και μια αναλογία μεταξύ των δύο πλευρών, θέτω υπό την κρίση του Σώματος αν θα συμφωνήσει για τους εξής συναδέλφους που δικαιολογημένα κατά τη γνώμη μου απουσίαζαν να τους δοθεί ο λόγος: Ο κ. Σκανδαλάκης ο οποίος απουσίαζε για σοβαρό λόγο στην περιφέρειά του, ο κ. Δαμιανόκης, ο κ. Κορτσάρης που θα αντικαταστήσει τον κ. Καλαντζή, ο κ. Ιωαννίδης, ο κ. Παπαθεμελής, η κ. Μπακογιάννη και ο κ. Βρεττός.

Παρακαλώ να συμφωνήσετε να εκφωνηθούν και να μιλήσουν οι συνάδελφοι αυτοί.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Σειρά έχει να μιλήσει η κ. Κόλλια. Θα προηγηθεί όμως ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γιαννίσης, γιατί ζήτησε το λόγο να παρέμβει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Μα ήδη σηκώθηκε, κύριε Πρόεδρε, η κ. Κόλλια. Οι κυρίες προηγούνται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σύμφωνα. Οι κυρίες προηγούνται. Εδώ όμως είπαμε να κάνουμε τομές για την ισότητα των φύλων.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η δέκατη συνεχής χρονιά που αυτές τις μέρες συζητάμε τον Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Είναι η δέκατη συνεχής χρονιά που ακούει κανείς την ίδια κριτική, τα ίδια λόγια, τις ίδιες προφητείες. Είναι η δέκατη χρονιά που ακούει κανείς ότι ο Προϋπολογισμός και γενικά η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης είναι αντιαναπτυξιακή και σπάταλη, ότι εντείνει τις κοινωνικές ανισότητες, ότι είναι αναδιανεμητική σε βάρος όλων των άλλων πλην του μεγάλου κεφαλαίου και ότι είναι παραπλανητική.

Από κάποιον συνομιλητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ακούσαμε ότι αυτό δείχνει ότι υπάρχει μια συστηματικότητα και μια σταθερότητα στην τοποθέτηση. Εγώ θα έλεγα και θα έβαζα το ερώτημα μήπως υπάρχει μια αρτηριοσκλήρυνση στο να κατανοηθεί η πραγματικότητα. Υπάρχει εδώ ένα ερώτημα. Αν για δέκα συνεχή χρόνια η οικονομική πολιτική και ο προϋπολογισμός έχουν αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα, μήπως θα έπρεπε η ελληνική οικονομία να είναι, αντί για την εικοστή πέμπτη ή εικοστή όγδοη θέση όπου βρίσκεται στην παγκόσμια οικονομία, στην εκατοστή ή εκατοστή πέμπτη θέση; Μήπως η συνεχής δέκατη χρονιά οικονομικής πολιτικής για ένταση των κοινωνικών ανισοτήτων θα έπρεπε να έχει δημιουργήσει μια απίστευτη κοινωνική κατάσταση; Πώς η Ελλάδα δεν έχει φθάσει στα κατώτερα όρια της μιζέριας της αναπτυξιακής καθήλωσης και της συνεχής επιδείνωσης της θέσης της; Μήπως λοιπόν η αναξιοπιστία δεν είναι στον Προϋπολογισμό αλλά βρίσκεται κάπου αλλού;

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δύο τρόποι συζήτησης του Προϋπολογισμού, όπως και κάθε πολιτικού θέματος, είτε οικονομικού είτε εξωτερικής πολιτικής είτε άλλου. Ο ένας τρόπος είναι ο ακραίος αρνητισμός και η καταστροφολογία, η στρατηγική της επαγγελματικής κινδυνολογίας και ο άλλος τρόπος είναι η γλώσσα της ειλικρίνειας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιφέρει ότι είναι κόμμα της αγοράς. Παραβλέπει όμως το στοιχειώδες που κάθε φοιτητής των οικονομικών γνωρίζει, ότι η αγορά δεν είναι μόνο για την οικονομία αλλά ότι υπάρχει και μια αγορά της πολιτικής. Η αγορά της πολιτικής σημαίνει ότι υπάρχει ένας χώρος όπου οι πολιτικές ιδέες και οι πολιτικές θέσεις που διατυπώνονται κρίνονται. Και η αγορά αυτή είναι αμειλικτή.

Εδώ δεν παίζει μόνη της σήμερα ούτε η Αντιπολίτευση ούτε η Κυβέρνηση, γιατί και η πολιτική πραγματικότητα βρίσκεται στο μικροσκόπιο πολλών σοβαρών και κυρίως ανεξάρτητων από κομματικές εξαρτήσεις μηχανισμών. Αυτοί οι μηχανισμοί μας λένε ποιες είναι οι επιδόσεις της χώρας, ποια ζητήματα υπάρχουν που πρέπει η Κυβέρνηση να προσέξει, ποια προβλήματα υπάρχουν, πώς πάει μια χώρα σε σύγκριση με άλλες χώρες, τι πρόοδο έκανε μέσα σε ένα χρόνο ή σε μια περίοδο ετών, τι απ' αυτά που λέγονται είναι ίσως άχρηστα.

Η προσέγγιση που θα ακολουθήσω δεν είναι ούτε δοξαστική ούτε καταστροφική. Σέβομαι την αντίληψη του πολίτη που μας παρακολουθεί, την αγωνία των ανθρώπων που έχουν προβλήματα και πρέπει να δείξουμε ότι εξετάζουμε και παρεμβαίνουμε για να λυθούν τα προβλήματα αυτά που πάντα μία κοινωνία έχει. Πρέπει, όμως, να βλέπουμε μπροστά με ειλικρίνεια και να μπορούμε να ξεκαθαρίσουμε τι πρέπει να κάνουμε.

Η Αντιπολίτευση πιστεύω ότι πρέπει να πει πώς, με όλα όσα λέει και όλες τις επικρίσεις, μπορεί να εξηγήσει την πραγματικότητα της Ελλάδας σήμερα, μία πραγματικότητα που έχει να δείξει την ένταση της χώρας στο ενιαίο νόμισμα, την παρουσία του ευρώ, ένα οικονομικό κλίμα εμπιστοσύνης που έχει εκτινάξει τις επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, στο ονειρεμένο ποσοστό του 8%. Πρέπει να εξηγήσει πώς η Ελλάδα το 2002 μαζί με την Ιρλανδία αναμένεται να παρουσιάσει τον υψηλότερο ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ μεταξύ των χωρών της ζώνης του ευρώ, δηλαδή ένα ρυθμό πενταπλάσιο από το ρυθμό μεγέθυνσης της Ευρωζώνης.

Πρέπει να εξηγήσει πώς το 2002 η ανεργία σημείωσε μετά από πολλά χρόνια μονοψήφιο ποσοστό, πώς έχουμε το υψηλότερο ποσοστό αύξησης της απασχόλησης σύμφωνα με τα

τελευταία στοιχεία, πώς έχουμε ουσιαστική μείωση του αριθμού των νέων ανέργων, αυτών δηλαδή που δεν είχαν εργαστεί στο παρελθόν, πώς μειώνεται ο αριθμός των μακροχρόνια ανέργων και το ποσοστό της ανεργίας των νέων και μάλιστα ταχύτερα απ' ό,τι ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει, όμως, να εξηγήσει πώς η Ελλάδα εμφανίζει τη δεύτερη καλύτερη επίδοση μεταξύ των χωρών συνοχής για την περίοδο 1997-2002 και πώς η Ελλάδα έχει τη μικρότερη περιφερειακή ανισότητα μεταξύ των δεκατριών χωρών της Ένωσης, σύμφωνα με τους δείκτες που υπάρχουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και είναι η μοναδική χώρα από τις χώρες της συνοχής η οποία εμφανίζει και μείωση της περιφερειακής ανισότητας μεταξύ 1995 και 1999. Είναι τα τελευταία στοιχεία.

Η Ελλάδα ήταν μία από τις πέντε χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση που το πραγματικό εισόδημα των αγροτών αυξήθηκε το 2002.

Ο ΣΕΒ επεσήμανε –κι έχουμε και τα στοιχεία– ότι ο δείκτης βιομηχανικής παραγωγής σταθεροποιείται σε σχετικώς υψηλά επίπεδα παρά τα προβλήματα που υπάρχουν στην παγκόσμια οικονομία.

Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του ΟΟΣΑ για την κατανομή εισοδήματος και φτώχειας στα κράτη του ΟΟΣΑ, η Ελλάδα πέτυχε τις καλύτερες επιδόσεις στην καταπολέμηση της φτώχειας μεταξύ όλων των αναπτυγμένων κρατών στην περίοδο 1985-1995. Πετύχαμε να μειώσουμε την απόκλιση στους πραγματικούς μισθούς από τις αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Επίσης, η Ελλάδα, σύμφωνα με την έκθεση των Ηνωμένων Εθνών για το 2002, έχει βελτιώσει την κατάταξή της ως προς το δείκτη της ανθρώπινης ευημερίας από την εικοστή έβδομη στην εικοστή τέταρτη θέση.

Υπάρχουν και μία σειρά από δημοσιονομικά και άλλα μεγέθη. Θα ήθελα να τα αναφέρω, γιατί είναι χαρακτηριστικά.

Το 1994 το 64% των φορολογικών εσόδων του προϋπολογισμού κατευθυνόταν σε πληρωμές τόκων. Το 2002 μόνο το 25%. Το 1994 το 15% των φορολογικών εσόδων μετατρέποταν σε επενδύσεις. Το 2002 το ποσοστό αυτό φτάνει στο 25%. Το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα αυξήθηκε στις τρεις μεγάλες κατηγορίες των εργαζομένων, του ζευγαριού, των αγροτών, των χαμηλοσυνταξιούχων του Ι.Κ.Α. Ο μέσος ακαθάριστος μισθός στην Ελλάδα ήταν το 1993 το 68% του μέσου ευρωπαϊκού μισθού, για να φτάσει στο 80% το 2001 και στο 86%, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές εκτιμήσεις, το 2004. Το 2010 ο μισθός θα έχει αυξηθεί, θα έχει συγκλίνει στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η παραγωγικότητα της εργασίας από το 74% που ήταν το 1993 έχει σημειώσει τη δεύτερη μεγαλύτερη αύξηση μέχρι το 2001 σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την Ιρλανδία.

Την περίοδο 1995 - 2001 ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων ήταν 8% έναντι 4% της Ευρωζώνης. Αυτή είναι η εικόνα για την επενδυτική αδυναμία, τα επενδυτικά αδιέξοδα για τα οποία κάποιοι μιλούν. Οι επιχειρηματικές επενδύσεις παρουσίασαν μέση ετήσια αύξηση 10% -και παραπάνω- το χρόνο.

Κάποιοι αναφέρονται και στην ανταγωνιστικότητα. Θα ήθελα να θυμίσω ότι, όταν μιλάμε για οικονομικά θέματα, πρέπει να ξέρουμε τι σημαίνει «οικονομία». Όταν στην παγκόσμια και την ευρωπαϊκή οικονομία υπάρχει ύφεση, είναι φυσικό ότι οι εξαγωγές της Ελλάδας δεν μπορούν να παρουσιάσουν ρυθμούς που να ξεπερνούν σοβαρά την πραγματικότητα αυτή. Όταν όμως εμείς έχουμε πολύ υψηλό ρυθμό μεγέθυνσης, είναι λογικό ότι οι εισαγωγές μας θα αυξάνονται.

Ο πρώτος δείκτης στον οποίο θα έπρεπε να χτυπά η ανταγωνιστικότητα θα ήταν το ΑΕΠ. Ένα ΑΕΠ που αυξάνεται με 3,8% το χρόνο κάθε άλλο παρά μίζερη ανταγωνιστικότητα δείχνει. Επενδύσεις της τάξεως του 8% το χρόνο κάθε άλλο παρά μίζερη ανταγωνιστικότητα δείχνουν. Δεν θα ήταν δυνατόν ο επιχειρηματικός τομέας να προχωρά σε επενδύσεις αν υπήρχε σοβαρό πρόβλημα ανταγωνιστικότητας.

Βεβαίως, μπορεί κανείς να βρει πολλά προβλήματα και αυτά πρέπει να τα συζητήσουμε. Μπορεί κανείς να βρει ζητήματα τεχνικά, μπορεί να εστιάσει το φακό σε διάφορες γωνίες της

πραγματικότητας και αυτή είναι η δημιουργικότητα της συζήτησης αυτές τις ημέρες και η δημιουργικότητα της δημοκρατίας. Αλλά η ελληνική κοινωνία ζει και τις μεγάλες πτυχές της πραγματικότητας που είναι αυτές στις οποίες αναφέρθηκα.

Κυρίες και κύριοι, πριν από λίγες μέρες η Κυβέρνηση πέτυχε μια νίκη εθνικών διαστάσεων. Δεν το αναφέρω αυτό για να θυμίσω κάτι που και ο τελευταίος Έλληνας στην Ελλάδα, στην Κύπρο, σε όλο τον Ελληνισμό αντιλήφθηκε το ιστορικό βράδυ της Παρασκευής 13 Δεκεμβρίου και η Αντιπολίτευση -όχι όλη ευτυχώς για την Ελλάδα- έκανε αρκετές μέρες να το καταλάβει. Το λέω για έναν άλλο λόγο, γιατί η νίκη αυτή δεν ήταν μόνο το αποτέλεσμα μιας οραματικής, μιας συστηματικής, μιας επίπονης στρατηγικής της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού προσωπικά και μιας στρατηγικής η οποία επικρίθηκε από την αρχή μέχρι και το πρωί της ίδιας μέρας χωρίς να υπάρχει -θα χρησιμοποιήσω μια πολύ πετυχημένη έκφραση που διάβασα σήμερα από τη συνέντευξη ή από ένα άρθρο του Ανδρέα Ανδριανόπουλου στην «ΗΜΕΡΗΣΙΑ»- χωρίς μετά από όλα αυτά να υπάρξει ούτε μια έκφραση συγγνώμης από τα «γυμνά στήθη» όχι προς την Κυβέρνηση αλλά προς τον ελληνικό λαό.

Η νίκη που πέτυχε η Ελλάδα συνέβη διότι όλα αυτά τα χρόνια η Ελλάδα κέρδισε σε αξιοπιστία, σε κύρος, σε δύναμη επιρροής σε πάρα πολλά μέτωπα, κυρίως στην οικονομία, γιατί δείξαμε ότι μπορούμε να πετύχουμε. Δείξαμε πώς μπορούμε να πλησιάσουμε τους Ευρωπαϊκούς εταίρους μας φυσικά στην εξωτερική πολιτική, όπου αφήσαμε πίσω είτε τις καταστροφικές παλινδρομήσεις και τους πειραματισμούς της Νέας Δημοκρατίας των πρώτων ετών της, της δεκαετίας του 1990, είτε πολιτικές που δεν ήταν πια συμβατές με τη σημερινή πραγματικότητα, τους σημερινούς στόχους, τους διεθνείς συσχετισμούς και τις ανάγκες του Ελληνισμού σήμερα.

Η Ελλάδα πέτυχε αυτήν τη νίκη ακολουθώντας αυτήν τη συνολική πολιτική και τις επιτυχίες που μπόρεσε να έχει τα τελευταία χρόνια. Πάνω σε αυτές τις επιτυχίες έστησε τη σκακιά όπου κίνησε με κίνηση πέτυχε να πείσει την Ευρώπη, τα Ηνωμένα Έθνη και άλλες δυνάμεις να τη στηρίξουν και να φθάσει στο αποτέλεσμα που φθάσαμε. Φθάσαμε σε ένα αποτέλεσμα το οποίο γέμισε υπερηφάνεια το κάθε ελληνικό σπίτι και άνοιξε μια νέα σελίδα για την Ελλάδα και για την Κύπρο.

Το θέμα της Κύπρου δεν είναι θέμα αίτησης και χαρτοσήμου, όπως ανέφερε κάποιος Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι έγινε το 1990. Αν μέναμε στην αίτηση και στο χαρτόσημο η Κύπρος δεν θα έμπαινε ούτε στη σκιά των συζητήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό που πετύχαμε έχει τρία πολύ βασικά μηνύματα.

Πρώτον, οι μεγάλοι στόχοι, η εξυγίανση της οικονομίας, η ΟΝΕ, η ανάπτυξη, η σύγκλιση, η Κύπρος επιτυγχάνονται μόνο μέσα από μια συνολική στρατηγική επιτυχίας και δεν είναι αποτέλεσμα μιας στρατηγικής σε μεμονωμένα πεδία και μόνο είτε της εξωτερικής πολιτικής είτε της οικονομίας.

Δεύτερον, ότι για να επιτευχθούν μεγάλοι στόχοι χρειάζεται ένα όραμα, χρειάζεται ευαισθησία απέναντι στα προβλήματα της κοινωνίας, χρειάζεται συστηματικότητα και αντιπαράθεση με τις μηδενιστικές δυνάμεις.

Και, τρίτον, ότι για να επιτευχθούν μεγάλοι στόχοι στην Ελλάδα χρειάζεται μια κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ένας Πρωθυπουργός όπως ο σημερινός Πρωθυπουργός. Ο συνδυασμός αυτός είναι πράγματι ένας αυτόματος πιλότος που οδηγεί σταδιακά όχι με αυτόματο τρόπο, αλλά οδηγεί σταδιακά και σταθερά την Ελλάδα από νίκη σε νίκη, άλλη μικρότερη και άλλη μεγαλύτερη. Ακριβώς γιατί έχει στοιχεία που οδηγούν όλο το σύστημα σε επιτυχία.

Η Νέα Δημοκρατία αρέσκειται να θυμίζει ότι πριν από είκοσι πέντε ή είκοσι δύο χρόνια πέτυχε την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ. Κανείς δεν διαφωνεί για το τότε και το αναγνωρίζει. Όμως και κανείς σήμερα δεν ενδιαφέρεται πια γι' αυτό.

Όλοι ξέρουν ότι όλα αυτά τα είκοσι χρόνια που πέρασαν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου και μετά του Κώστα Σημίτη, πάλεψαν για να βελτιώσουν το διαπραγματευτικό πλαίσιο που είχε τότε αποφασιστεί, γιατί η Ελλάδα είχε πολλά προβλήματα με αυτό το διαπραγματευτικό

πλαίσιο. Χρειάστηκε μια δεκαετία για να αλλάξει η εικόνα, να πετύχουμε τα ΜΟΠ, να πετύχουμε τη διασφάλιση του εισοδήματος των αγροτών στην ΚΑΠ, να ανατρέψουμε την καταστροφική κατασπατάληση του Α' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, να φθάσουμε στη δημιουργική αξιοποίηση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και σήμερα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που αλλάζει την Ελλάδα, να φθάσουμε στη σύγκλιση, στην ΟΝΕ και πολλά άλλα.

Η Νέα Δημοκρατία, μη έχοντας να πει πολλά πράγματα, αρχίζει και μετράει αν θα περάσουν είκοσι, σαράντα ή ογδόντα χρόνια για να φθάσουμε το ευρωπαϊκό επίπεδο ευημερίας. Ούτε συμφωνία δεν υπάρχει όσον αφορά την προοπτική αυτή. Καταφεύγει στη μελλοντολογία.

Και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας είπε πριν με απλούς αριθμητικούς υπολογισμούς ότι μια δεκαετία, δώδεκα χρόνια περίπου, χρειάζονται για να φθάσουμε με τις σημερινές τάσεις στο αποτέλεσμα αυτό. Αλλά θα έπρεπε να συμπληρώσει κανείς και πόσο θα πολλαπλασιαζόταν το αναφερόμενο διάστημα των σαράντα ή των ογδόντα ετών αν τύχει να αναλάβει η Αξιωματική Αντιπολίτευση τη διακυβέρνηση της χώρας.

Επίσης, η Αντιπολίτευση πίστεψε ότι με τις στατιστικές αλλαγές της EUROSTAT βρέθηκε ένα πάτημα που της επιτρέπει να επικρίνει την Κυβέρνηση για εικονική πραγματικότητα. Και η ειρωνεία της τύχης ήταν ότι τη μέρα που βγήκε για να κάνει τις καταγγελίες στις 4 Νοεμβρίου, ανακοινώθηκε από τους πιο σκληρούς διεθνείς οίκους αξιολόγησης η αναβάθμιση της ελληνικής οικονομίας. Νομίζω ότι εδώ οφείλονται κάποιες εξηγήσεις.

Κυρίες και κύριοι, σε λίγες μέρες η Ελλάδα αναλαμβάνει την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θα αναλύσω, γιατί ο χρόνος δεν μου το επιτρέπει, τους στόχους της Προεδρίας. Έχουμε να βγάλουμε σε πέρας έναν τεράστιο αριθμό θεμάτων και μία δύσκολη διεθνή, οικονομική και πολιτική συγκυρία, η οποία διαγράφεται.

Η Προεδρία μας θα επικεντρωθεί σε μερικές από τις πολύ μεγάλες πολιτικές προκλήσεις της Ένωσης στη φάση αυτή. Θα επικεντρωθεί σε θέματα οικονομικής διακυβέρνησης και ανάπτυξης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ανάγκη να βελτιώσει το σύστημα το οποίο δημιούργησε την τελευταία δεκαετία. Θα επικεντρωθεί στο να μετατρέψει τη διεύρυνση σε μια διαδικασία επιτυχίας. Η επιτυχία δεν τελείωσε στην Κοπεγχάγη. Η διεύρυνση πρέπει να μετατραπεί σε πραγματική επιτυχία και βεβαίως αυτό δεν είναι έργο μόνο της Ελληνικής Προεδρίας. Είναι έργο μιας δεκαετίας και πολλών προεδριών. Θα επικεντρωθεί σε θέματα κοινωνικής πολιτικής και πολιτικής απασχόλησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα επικεντρωθεί στο μεγάλο πρόβλημα των θεσμικών μεταρρυθμίσεων που έχουν να γίνουν μέσα στην Ένωση.

Όλα αυτά θα είναι μια συμβολή ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να ισχυροποιηθεί ώστε η Ελλάδα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να κερδίσει σε όρους ανάπτυξης, εμπιστοσύνης, κύρους και αξιοπιστίας και να κερδίσει ο κάθε Έλληνας πολίτης από τη διαδικασία αυτή.

Η Αντιπολίτευση αντ' αυτού επέλεξε το μοναδικό κατασκευάσμα της «σκιάδους προεδρίας». Και πολύ σωστά, γιατί έτσι θα μείνει στη σκιά της προεδρίας και στη σκιά της επιτυχίας της Ελλάδας στα επόμενα χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κ. Κόλλια έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μια χρονιά με υποσχέσεις για πλεόνασμα και μάλιστα με ιαχές, πως αυτό συμβαίνει για πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική ιστορία της χώρας, η πρόσφατη παρέμβαση των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διάρθρωση του χρέους ανάγκασε το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης σε ανώμαλη προσέγγιση, επαναφέροντας τα πράγματα στη σωστή τους θέση. Βέβαια το άγχος και η αγωνία, που επικρατούν στο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, δεν είναι μόνο για το 2003 αλλά είναι και για το 2002, για το πώς θα

κλείσει ο προϋπολογισμός του 2002. Κάποιοι θα πρέπει να νιώθουν τουλάχιστον αμηχανία, όταν η χώρα μας είναι στις πρώτες θέσεις των δεκαπέντε στο δημόσιο χρέος, στον πληθωρισμό, στην ανεργία ιδιαίτερα στους νέους και τις γυναίκες, στη διέυρυνση της φτώχειας, στην ακρίβεια και στις κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες. Κάποιοι θα πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους, διότι η χώρα μας είναι τελευταία στην ανταγωνιστικότητα, στην παραγωγικότητα, στις άμεσες ξένες επενδύσεις, στις δαπάνες για την παιδεία, στην υγεία και στις νέες τεχνολογίες.

Όσο κι αν θέλουν να ωραιοποιήσουν την κατάσταση με ευχολόγια και με δήθεν προσδοκίες, η ελληνική οικονομία είναι η φτωχότερη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ας σταματήσουν λοιπόν οι χοροί, γιατί έχουμε υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης σε άλλες χώρες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο σχετικά υψηλός αριθμός ανάπτυξης της οικονομίας μας οφείλεται κυρίως στα έργα υποδομής, που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης τελειώνει το 2006 και τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004. Πώς θα είναι η επόμενη ημέρα, όταν οι πόροι θα μειωθούν δραστικά μετά το 2006; Η Ελλάδα έχει χάσει πολύτιμο χρόνο στον αγώνα δρόμου της ανάπτυξης.

Ας θυμηθούμε ότι, το 1981 το κατά κεφαλήν εισόδημα της Ελλάδας ήταν πολύ κοντά σε εκείνο της Ιρλανδίας. Σήμερα το ελληνικό κατά κεφαλήν εισόδημα είναι περίπου το ίδιο, ενώ η Ιρλανδία έχει διπλασιάσει τη διαφορά με την Ελλάδα. Η πρόβλεψη του κυρίου Πρωθυπουργού θα επαληθευτεί. Δεν θα γίνουμε ποτέ Ιρλανδία!

Οι περιφερειακές ανισότητες διευρύνονται. Περιοχές της χώρας, όπως αυτή της κεντρικής Μακεδονίας, βρίσκονται σε διαδικασία σύγκλισης αλλά μετά και από τις κοινοτικές χρηματοδοτήσεις παραμένουν φτωχότερες. Τα έργα υποδομής προχωρούν με πολύ αργούς ρυθμούς. Για παράδειγμα το Νοσοκομείο Σερρών θα έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί εδώ και τρία χρόνια. Στη σύμβαση, που είχε υπογραφεί, για κάθε μέρα καθυστέρησης παράδοσης προβλεπόταν σαν πρόστιμο 2.000.000 δραχμές. Σας πληροφορώ, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι όχι μόνο πρόστιμα δεν έχουν επιβληθεί αλλά ότι είναι ακόμα επτασφράγιστο μυστικό το πότε θα λειτουργήσει το Νοσοκομείο Σερρών.

Τα χρονικά περιθώρια είναι πλέον ασφυκτικά και οι πρωτοβουλίες πρέπει να είναι ευρύτερες. Επιβάλλεται η αντιμετώπιση των όρων ανταγωνισμού που αναμένεται να δημιουργηθούν από τη διέυρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από την αναθεώρηση της ΚΑΠ και της πολιτικής ενισχύσεων από τα διαρθρωτικά ταμεία. Ας ξεχάσουμε διά παντός τη «δημιουργική λογιστική». Αυτή η μέθοδος δεν επιλύει τα προβλήματα αλλά τα μεταθέτει στο μέλλον και προβάλλουν πάλι μπροστά μας σε δυσκολότερες εποχές. Ας σταματήσει επιτέλους η αιμορραγία της σπατάλης των παράλογων δαπανών στο δημόσιο τομέα. Τα ποσά που θα προκύψουν από το νοικοκύρεμα του κράτους μπορούν να καλύψουν άλλες ανάγκες ή να παραχωρηθούν για κοινωνική πολιτική, που τόσο έχει λείψει απ' αυτόν τον τόπο τα τελευταία χρόνια όσο και αν εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, λέτε το αντίθετο.

Η πραγματικότητα είναι απλή. Το δημόσιο χρέος αλλά και τα κρυφά χρέη ναρκοθετούν την πορεία της οικονομίας μας. Η πραγματικότητα είναι ότι η Ελλάδα παραμένει η φτωχότερη χώρα στην Ευρωζώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τους ρυθμούς που κινούμαστε δεν μπορούμε να πετύχουμε την πραγματική και οικονομική σύγκλιση και αρκούμαστε σ' αυτήν τη δημιουργική λογιστική, που όλοι γνωρίζουμε. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, ότι αν επιθυμούμε αυτήν τη σύγκλιση, επιβάλλεται να προωθήσουμε μία πολιτική με ταχεία εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών, την απελευθέρωση των αγορών, την ενίσχυση του ανταγωνισμού, καλή και ταχεία αξιοποίηση των κοινοτικών προγραμμάτων. Η κοινωνία αυτής της χώρας ζει πλέον με δανεικά καθώς πολλά νοικοκυριά είτε αδυνατούν να αντεπεξέλθουν στα έξοδά τους, είτε στην προσπάθειά τους να καλύτερεύσουν το βιοτικό τους επίπεδο προχώρησαν στην έκδοση δανείων, που τώρα αδυνατούν να αποπληρώσουν. Ο περίφημος νόμος για τα

πανωτόκια, ο κλοιός σφίγγει, περιοσιές χάνονται, με άγνωστες συνέπειες για το εγγύς μέλλον. Ζούμε με δανεικά και τα ξεπληρώνουμε πάρα πολύ ακριβά, σύμφωνα με την έρευνα του Κέντρου Προσανατολισμού και Οικονομικών Ερευνών, που σήμερα δημοσιεύεται στην εφημερίδα «Το Βήμα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους προερχόμαστε από αγροτικές περιοχές γνωρίζετε και εσείς όπως και εγώ πράγματα τα οποία τα ζείτε καθημερινά στην περιφέρειά σας. Η απολύτως απαραίτητη αναδιάρθρωση του τομέα της γεωργίας και των καλλιεργειών προβάλλει σήμερα τραγικά απαραίτητη, την ώρα που επίκεινται δραστικές περικοπές στις επιχορηγήσεις των αγροτικών προϊόντων. Μα, πώς θα γίνει αναδιάρθρωση όταν η Κυβέρνηση δεν έχει μελετήσει και επεξεργαστεί σχέδια διαχείρισης για τα υδατικά διαμερίσματα της χώρας; Πώς να γίνει αναδιάρθρωση όταν στον τομέα των εγχειοβελτιωτικών έργων σύμφωνα με το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων τα κονδύλια αυτά είναι μειωμένα; Για την ιστορία σας λέω, ότι σ' ένα αγροτικό νομό, όπως είναι αυτός των Σερρών, από τους μεγαλύτερους της χώρας, την τελευταία δεκαετία δαπανήθηκε το εξωπραγματικό νόμισμα των 5.384.000.000 δραχμές, δηλαδή για κάθε χρόνο είχαν δαπανηθεί μόνο 538 εκατομμύρια για αρδευτικά και εγχειοβελτιωτικά έργα σε όλο το νομό. Πιστεύει κανείς, όταν δεν έγινε απολύτως τίποτα, ότι τώρα θα διορθωθεί η κατάσταση; Αδίκως. Όλοι θα περμινούμε να συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση το μέγεθος της εγκατάλειψης και της περιθωριοποίησης, που έχει οδηγήσει ολόκληρο τον αγροτικό κόσμο του νομού. Τα χωριά μας ερημώνονται και ολόκληρες περιοχές, που στηρίζονται σε μονοκαλλιέργειες, όπως αυτή του καπνού, εξαφανίζονται. Πιστεύει κανείς, πως αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση στο σύνολο της ελληνικής περιφέρειας, υπάρχει περίπτωση να αντέξουν τα αστικά κέντρα;

Μέτρα όπως αυτά, που προτείνει η Νέα Δημοκρατία εδώ και χρόνια, που θα πρέπει να ληφθούν ανεξάρτητα από αυτά που λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι μέτρα ζωής ολόκληρης της χώρας. Χρειάζεται πολιτική βούληση τουλάχιστον για να μειωθεί το κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων.

Και αυτά τα Χριστούγεννα και μην το θεωρήσετε λαϊκισμό, πολλοί συνάνθρωποί μας δεν θα τα περάσουν καλά. Και είναι πολλοί αυτοί. Ομάδες πολιτών όπως προχθές έξω από τη Βουλή που υπηρετούν στα Σώματα Ασφαλείας βρέθηκαν σε απόγνωση και αντιπαράτεθηκαν με συναδέλφους τους. Είναι αυτοί οι άνθρωποι και άλλοι που δεν έχουν τον δέκατο τρίτο μισθό, που δεν έχουν δικό τους σπίτι, οι αγρότες που δεν πληρώθηκαν για τη σοδιά τους και οι συνταξιούχοι που παίρνουν ψίχουλα. Είναι και η νεολαία μας, το χειρότερο που δεν έχουν τη δυνατότητα να βρουν δουλειά, δεν έχουν μέλλον, δεν έχουν όνειρα.

Το πρόβλημα είναι πολιτικό, επειγόντως χρειάζεται αλλαγή πολιτικής με ειλικρίνεια και διαφάνεια. Χρειάζεται μία νέα αναπτυξιακή και κοινωνική πολιτική και πρωτοβουλίες που να δίνουν όραμα και προοπτική. Χρειάζεται άμεσα μία άλλη Κυβέρνηση.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, η μη εκπόνηση και εφαρμογή μέχρι σήμερα ενός ολοκληρωμένου προγράμματος για την αύξηση του πληθυσμού της χώρας, την αύξηση του αριθμού των γεννήσεων είναι μία βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας. Ακόμα και τώρα η Κυβέρνηση ας σταθεί ευνοϊκά απέναντι στους πολύτεκνους, ας αλλάξει την πολιτική της και θα μας βρει και εμάς συνοδοιπόρους.

Μ' αυτές τις παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζω το συζητούμενο Προϋπολογισμό του 2003.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο κ. Γιαννακόπουλος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως κάθε προϋπολογισμός, έτσι και ο συζητούμενος αποτυπώνει τη δημοσιονομική πολιτική του επόμενου έτους. Μέσω του συζητούμενου Προϋπολογισμού του 2003 επιδιώκεται πρώτον, η συγκράτηση και ο έλεγχος των δαπανών, δεύτερον, η δημιουργία σημαντικών πρωτογενών πλεονασμάτων, τρίτον, η δραστηρική αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους και τέταρτον η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους.

Από τη μελέτη του Προϋπολογισμού προκύπτει περίτρανα ότι στις προτεραιότητες της αναπτυξιακής πολιτικής κατέχουν σημαντική θέση η περιφερειακή σύγκλιση, η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η διασφάλιση του αγροτικού εισοδήματος, αλλά και η δημιουργία υποδομών στο γεωργικό τομέα, η φορολογική ελάφρυνση των μισθολογικών εισοδημάτων, η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας.

Ακόμη επιδιώκεται η αναβάθμιση της ποιότητας στην εκπαίδευση, στην υγεία, αλλά ιδίως στην καταπολέμηση της ανεργίας που από εδώ και πέρα τουλάχιστον πρέπει να γίνει σημαία της πολιτικής μας. Αποτελεί εθνική αναγκαιότητα, αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας και δικαίωμα του πολίτη η δουλειά και η στέγη. Το ποσοστό της ανεργίας είναι μεγάλο και ανησυχητικό. Βεβαίως βαίνει μειούμενο, αλλά πρέπει να δούμε αυτό το πρόβλημα από την αρχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να καταστροφολογεί κανείς, όπως κάνουν οι περισσότεροι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι πολύ εύκολο, όπως πολύ εύκολο είναι το να ωραιοποιεί τα πάντα και να τα παρουσιάζει ρόδινα. Όμως και οι δυο αυτές τακτικές είναι λαθεμένες. Ο λαός μας θέλει την αλήθεια και μόνο αυτή και επιβραβεύει αυτούς που του τη λένε, όσο πικρή και αν είναι, και καταδικάζει εκείνους που ψευδολογούν και λαϊκίζουν.

Έτσι, κύριοι συνάδελφοι όλων των πτερύγων, δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί ότι ενώ το 2002 ο ρυθμός ανάπτυξης στη χώρα μας κυμαίνεται στο 3,8%, στην Ευρωζώνη είναι μόλις 0,8% και στην Ευρωπαϊκή Ένωση 1%.

Προηγούμενος ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας ανέλυσε πάρα πολύ σωστά ότι σε δώδεκα έως δεκαπέντε το πολύ χρόνια, θα έχουμε την πλήρη σύγκλιση, όσον αφορά το εισόδημα με τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη. Και αυτό γιατί η χώρα μας αναπτύσσεται γρήγορα, γιατί έχουμε δημοσιονομική σταθερότητα, υψηλές επενδύσεις και συντελούνται αρκετές διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία μας, μια οικονομία που θα αναπτυσσόταν ακόμη πιο γρήγορα αν η διεθνής συγκυρία ήταν πιο ευνοϊκή, πράγμα που σημαίνει ότι θα πηγαίναμε ακόμη καλύτερα ιδίως, όσον αφορά τον τουρισμό και τις εξαγωγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα που τίθεται είναι: θα υπάρξει άραγε η συνέχεια της αναπτυξιακής πορείας της χώρας και τι διασφαλίζει αυτήν τη συνέχεια; Η απάντηση είναι κατηγορηματικά ναι, για τους εξής λόγους. Πρώτον, γιατί σε λίγα χρόνια το υπάρχον επενδυτικό πρόγραμμα θα αυξήσει την παραγωγική ικανότητα της χώρας.

Δεύτερον, γιατί προσδοκούμε ότι θα υπάρξουν θετικά οικονομικά αποτελέσματα από την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων σε πολλούς τομείς.

Τρίτον, γιατί η συμβολή των ξένων επενδύσεων και των εξαγωγών στην οικονομική ανάπτυξη είναι μικρή και ευελπιστούμε βάσιμα ότι η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας θα αποτελέσει σημαντικό παράγοντα προόδου στο μέλλον.

Τέταρτον, γιατί δεν έχει γίνει ακόμη πλήρης αξιοποίηση της προνομιακής θέσης που έχει η οικονομία μας στο βαλκανικό χώρο. Ωστόσο πιστεύουμε ότι μια σειρά μέτρων σ' αυτόν τον τομέα θα αποδώσει σύντομα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Πέμπτον, γιατί η τυχόν διευθέτηση των προβλημάτων με την Τουρκία θα έχει και θετικές οικονομικές συνέπειες. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορική επιτυχία της εισόδου της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση προωκεί θετικές λύσεις. Μόνο η εξοικονόμηση πόρων που θα έχουμε από τη μείωση των δαπανών άμυνας, αντιστοιχεί περίπου στο 2% του ΑΕΠ.

Έκτον, γιατί από τη μείωση του χρέους θα απελευθερωθούν σημαντικοί πόροι, οι οποίοι θα χρηματοδοτήσουν δαπάνες υψηλής αναπτυξιακής κοινωνικής προτεραιότητας.

Κυρία Υπουργέ της Οικονομίας, το θέμα του πληθωρισμού είναι μείζον για την ευημερία του τόπου. Πρωτίστως εσείς έχετε θεσμικά εξουσιοδοτηθεί το θέμα να τον τιθασεύσετε. Επίσης η πάταξη της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας, η μείωση της ανεργίας, οι διαρθρωτικές αλλαγές, η στήριξη των οικονομικά

αδύνατων και των αγροτών, τα καθημερινά προβλήματα του πολίτη πρέπει να είναι οι νέες προτεραιότητές μας.

Το λίγο χρόνο που απομένει θα τον αφιερώσω στους αγρότες μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους ότι το 50% περίπου της αγροτικής παραγωγής, του αγροτικού εισοδήματος προέρχεται από τις επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ερώτημα είναι: έχουμε μια επιδοτούμενη αγροτική οικονομία; Βεβαίως η απάντηση είναι «ναι». Έχουμε μια επιδοτούμενη αγροτική οικονομία κατά 50%. Θέλουμε μια τέτοια οικονομία ή είναι θνησιγενής η αγροτική οικονομία, όταν πάσουν ή περικοπούν οι επιδοτήσεις; Βεβαίως οι επιδοτήσεις έχουν εξασφαλιστεί μέχρι το 2006 και μέχρι το 2013. Όμως, στους αγρότες μας εμείς, οι πολιτικοί που εκλεγόμαστε στις επαρχίες, πρέπει να πούμε την αλήθεια. Να τους πούμε δηλαδή ότι μας ενδιαφέρουν οι τιμές των αγροτικών προϊόντων. Πρέπει να έχουμε ανταγωνιστικά προϊόντα και για να έχουμε ανταγωνιστικά προϊόντα, θα πρέπει να έχουμε φθηνά και ποιοτικά προϊόντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πώς, όμως, θα γίνει αυτό; Αυτό θα γίνει με τη συνεργασία όλων. Θα γίνει με τους συνεταιρισμούς οι οποίοι, δυστυχώς, δεν έχουν πάει καλά σε όλες τις περιπτώσεις. Θα γίνει με τις διεπαγγελματικές οργανώσεις. Θα γίνει με την κατάργηση των συνεταιρισμών-σφραγίδων και τη δημιουργία λίγων, αλλά δυνατών και βιώσιμων συνεταιρισμών. Θα γίνει με την ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας και την ανάπτυξη της υπαίθρου. Θα γίνει με ουσιαστική και προγραμματισμένη αποκέντρωση, με τη χρηματοδότηση περιφερειακών έργων και έργων υποδομής γενικόλογα, με γενναίες φορολογικές ελαφρόμαστε στην αγροτική παραγωγή, με τη γρήγορη καταγραφή των ζημιών και με την πλήρη αποζημίωση από τις φυσικές καταστροφές.

Επιώθησε εδώ από πολλούς ότι καθυστερούν ακόμη οι αποζημιώσεις. Δεν καθυστερούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Επιτρέψτε μου –και θα ήταν για μένα μη φυσιολογικό– να τελειώσω την ομιλία μου χωρίς να ασχοληθώ με το θέμα των πανωτοκίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί της Οικονομίας και των Οικονομικών, θα πρέπει –απευθύνομαι και σε όλους τους συναδέλφους– να κατανοήσουμε πραγματικά τι είναι το θέμα των πανωτοκίων. Θα πρέπει να καταρριφθεί ο μύθος ότι ορισμένοι μέσα στο Κοινοβούλιο καλύπτουν και υποστηρίζουν τους μπαταξήδες και τους κακοπληρωτές. Δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ο ομιλών είχε την τιμή να καταθέσει την πρώτη τροπολογία στη Βουλή πριν από πέντε χρόνια. Από εκεί και πέρα Βουλευτές όλων των πτερύγων «σήκωσαν» αυτό το θέμα, γιατί είναι ένα μείζον κοινωνικό ζήτημα. Γιατί, δυστυχώς, με την ανοχή του κράτους, οι τράπεζες τοκογλυφούν «νόμιμα».

Κυρία Υπουργέ, να είστε βέβαιος, ότι όπως και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και οι Βουλευτές όλων των πτερύγων έφεραν το θέμα των πανωτοκίων, έτσι και στο χρόνο που έρχεται θα φέρουμε ξανά τροπολογία και θα ζητούμε τρία πράγματα:

Πρώτον, οι τράπεζες να εφαρμόζουν τους νόμους του κράτους.

Δεύτερον, να μειωθεί ή να εξαφανιστεί η προσαύξηση του 50%, γιατί, όταν ο Πρωθυπουργός έκανε εξαγγελίες, δεν είπε για την προσαύξηση του 50%.

Τρίτον, να υπαχθούν στις ρυθμίσεις, κυρία Υπουργέ της Οικονομίας, όλοι οι δανειολήπτες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέταρτον –και κλείνω, κυρία Πρόεδρε– να ακούτε και τους δανειολήπτες και τους Βουλευτές που ασχολούνται με αυτά τα θέματα και όχι μόνο τους τραπεζίτες, κύριοι Υπουργοί της Οικονομίας.

Επίσης θέλω να σας παρακαλέσω για το εξής: Βεβαίως οι τράπεζες –αν θέλετε– θα σας «συμβουλευθούν»....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρετός): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...στην οικονομική πολιτική της χώρας. Όμως, περιμέναμε και εκείνα τα λαϊκά ομόλογα και δεν τα είδαμε, κυρία Υπουργέ, γιατί αντέδρασαν οι τράπεζες.

Έχω, λοιπόν, να σας πω ότι θα πρέπει να σκύψετε σε αυτό το πρόβλημα. Γιατί μόνο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να επιλύσει ένα τέτοιο ζήτημα. Βεβαίως, δέχομαι ότι έχει λυθεί κατά ένα μεγάλο ποσοστό το θέμα των πανωτοκίων. Πρέπει, όμως, κύριε Υπουργέ, να το ξαναδούμε. Γιατί πράγματι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έδειξε την ευαισθησία και πιστεύω ότι θα λύσει το μείζον αυτό θέμα που απασχολεί εκατομμύρια -και όχι χιλιάδες- Έλληνες φορολογούμενους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Μπούρας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ελπίδες για καλύτερο αύριο και οι προσδοκίες για θετική εξέλιξη των βασικών παραγόντων της οικονομίας διαψεύστηκαν με την κατάθεση του Προϋπολογισμού του 2003 και τη θέση τους πήραν η απαισιοδοξία, η απογοήτευση και η αβεβαιότητα, ενώ μια αρνητική ψυχολογία και ένα βαρύ κλίμα καταλαμβάνει τον κάθε Έλληνα πολίτη.

Για μια ακόμα χρονιά κατά την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, σχηματίζεται η εντύπωση, ακούγοντας τους Υπουργούς και τους κυβερνητικούς Βουλευτές, ότι οι αριθμοί ευημερούν. Οι πολίτες, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, πένονται, όταν το _σχεδόν των ελληνικών οικογενειών βρίσκονται και θα εξακολουθήσουν να βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Ειδικά προχθές, ακούγοντας κάποιος τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκη, θα νόμιζε ότι ζει σε μια χώρα που όλα σχεδόν είναι λιμένα, ότι το επίπεδο των εργαζομένων, των δημοσίων υπαλλήλων, των αγροτών, των συνταξιούχων βρίσκεται στο καλύτερο σημείο. Δεν μας είπε, όμως, ο κ. Χριστοδουλάκης γιατί δεν δίνει στους συνταξιούχους την καλύτερη σύνταξη των 152.000 δραχμών, που υποσχέθηκε ο κ. Σημίτης στις εκλογές του 2000.

Μας είπε ο κ. Χριστοδουλάκης ότι τα τιμολόγια της ΔΕΗ, του ΟΤΕ κλπ. στη χώρα μας είναι τα χαμηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν μας είπε, όμως, ο κύριος Υπουργός ότι οι μισθοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι υπερδιπλάσιοι, ενώ το κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ελλάδα είναι κάτω από το 70% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και αυτά δεν τα λέμε εμείς, κύριε Υπουργέ, τα είπαν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας τη Δευτέρα οι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων και των παραγωγικών τάξεων, οι εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, της ΓΣΕΒΕΕ, των επιμελητηρίων και εμείς τα μεταφέραμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, όπως ο θεσμικός μας ρόλος επιτάσσει.

Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση δεν δέχεται την κριτική, δεν δέχεται τη διαφορετική άποψη. Σε ό,τι δεν συμφωνεί, το ονομάζει καταστρεφολογία. Επιβεβαιώνει μέσω του Προϋπολογισμού η Κυβέρνηση ότι δεν έχει όραμα ούτε σχέδιο ούτε πρόγραμμα. Τα προβλήματα σέρνονται πίσω από τις εξελίξεις. Η Κυβέρνηση στηρίζεται σε λάθος μίγμα οικονομικής πολιτικής, που είναι η υπερφορολόγηση, οι νόθες αποκρατικοποιήσεις, δηλαδή μετοχοποιήσεις εισπρακτικού χαρακτήρα, η δημιουργική λογιστική για προεξόφληση εσόδων και η χρέωση των μελλοντικών γενεών.

Κρυφά και φανερά χρέη πνίγουν την οικονομία. Ο πληθωρισμός τρέχει με διπλάσιο ρυθμό από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας είναι η χαμηλότερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαστε οι φτωχότεροι Ευρωπαίοι.

Η έγκριτη εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», κύριε Υπουργέ, στην πρώτη σελίδα -δεν το λέμε εμείς, δεν καταστρεφολογούμε εμείς- λέει: «Ζούμε με δανεικά και τα ξεπληρώνουμε ακριβά». Και ο προλαλήσας συνάδελφος, κυβερνητικός, είπε ότι πράγματι η πολιτική σας είναι για την αύξηση των υπερκερδών των τραπεζών.

Η Δημόσια Διοίκηση είναι διαβρωμένη και δείχνει ανέτοιμη και ανίκανη να αντιμετωπίσει κάθε έκτακτο καιρικό φαινόμενο. Τα αντιπλημμυρικά στο Θριάσιο Πεδίο, εκεί στην Ελευσίνα και στον Ασπρόπυργο, στα Μεσόγεια και στη βόρεια Αττική, τα

θυμάται η Κυβέρνηση με την πρώτη πλημμύρα. Τα εξαγγέλλει για πολλοστή φορά και μετά ξεχνιούνται, ενώ οι σειμοπαθείς στα Άνω Λιόσια, στο Μενίδι, στο Ζεφύρι ζουν ακόμη στα κοντινότερα όμηροι της κυβερνητικής αδιαφορίας.

Οι υποδομές στην περιφέρεια Αττικής καρκινοβατούν, ενώ η απορρόφηση του ΠΕΠ Αττικής, που είναι ίσως από τις μεγαλύτερες, δεν υπερβαίνει το 10%, αν και είμαστε στο τέλος του τρίτου χρόνου. Είναι δικός σας ο πίνακας, τον καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καμία αναπτυξιακή προσπάθεια δεν υπάρχει ούτε στη δυτική Αττική, την Ελευσίνα, τον Ασπρόπυργο, τα Μέγαρα ούτε στα Μεσόγεια που άλλαξαν χαρακτήρα από τη λειτουργία του νέου αεροδρομίου ούτε στη βόρεια Αττική όπου караδοκει ο Οργανισμός της Αθήνας με τις ζώνες οικιστικού ελέγχου, κρατώντας σε ομηρία τις περιουσίες των συμπολιτών μας.

Οι περιοχές της περιφέρειας Αττικής, κύριοι Υπουργοί, φιλοξενούν σήμερα όλες τις δραστηριότητες του Λεκανοπεδίου -βαριές βιομηχανίες, αεροδρόμιο, εθνικούς δρόμους- χωρίς κανένα αντισταθμιστικό όφελος για αυτές τις περιοχές.

Η παιδεία βρίσκεται στον κατήφορο της υποβάθμισης. Η υγεία βρίσκεται σε μόνιμη αναταραχή και πλήρη διάλυση. Οι ουρές ασφαλισμένων στο ΙΚΑ και η εικόνα πολλών νοσοκομείων θυμίζουν τριτοκοσμικό κράτος. Η μονάδα αιμοκάθαρσης, παραδείγματος χάρη, κύριε Υπουργέ της Υγείας -δεν ξέρω αν είστε εδώ- στο Θριάσιο Νοσοκομείο και έξι θέσεις εντατικής δεν λειτουργούν χρόνια τώρα, ενώ έχουν το εξοπλισμό, λόγω ελλείψεως προσωπικού.

Οι αγρότες είναι σε απόγνωση. Το εισόδημά τους συνεχώς μειώνεται και η Κυβέρνηση τους έχει εγκαταλείψει. Η επιδότηση για το λάδι, τα σιτηρά κ.λπ. βρίσκεται στα συρτάρια του Υπουργείου Γεωργίας και οι αγρότες των Μεγάρων, των Ερυθρών, των Μεσογείων, των περιοχών της βόρειας Αττικής, όλης της Ελλάδας αδυνατούν να εξοφλήσουν τα χρέη τους και να προετοιμαστούν για την επόμενη καλλιεργητική περίοδο, ενώ οι αποζημιώσεις για τις παραγωγές, μέσω ΕΛΓΑ, από πλημμύρες και χιόνια έχουν να πληρωθούν από το 1999.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΙΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Οι πτηνοτρόφοι, σημαντική βιομηχανία στην Αττική, και οι κτηνοτρόφοι αργοπεθαίνουν. Κύριε Υπουργέ της Γεωργίας, το περιβόητο σχέδιο νόμου περί δασών περνάει από Υπουργό σε Υπουργό και μόνο στη Βουλή δεν φτάνει, παρά την υποχρέωση και το καθήκον που έχει η Κυβέρνηση από το νέο Σύνταγμα.

Το δασολόγιο που προέβλεπε ο ν. 998 το καταργήσατε. Οι πολίτες περιμένουν ακόμα και δέκα χρόνια να πάρουν μία βεβαίωση χαρακτηρισμού. Χιλιάδες μέλη οικοδομικών συνεταιρισμών κρατούνται σε ομηρία και εμπαίζονται. Οι οικισμοί αυθαιρέτων μεγαλώνουν, τα πρόστυπα καλά κρατούν και τα ιδιοκτησιακά θέματα χρονίζουν επί δεκαετίες, ενώ οι χιλιάδες συμπολίτες μας -ιδιοκτήτες αυθαιρέτων- περιμένουν την ένταξη τους σε σχέδια πόλεως, στερούμενοι ακόμα το βασικό αγαθό του ηλεκτροφωτισμού.

Η ανεργία στη χώρα μας καθρεπτίζει την πραγματική κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας. ΠΑΣΟΚ και ανάπτυξη είναι λέξεις αντιστρόφως ανάλογες. Με τον αναπτυξιακό νόμο 2601 του 1998 ολοκληρώνονται δύο περίπου επενδύσεις ανά νομό που δημιουργούν μόνο έντεκα θέσεις. Με αυτόν το ρυθμό και με αυτήν την ανάπτυξη ούτε η ανεργία μειώνεται ούτε βεβαίως η απασχόληση αυξάνεται.

Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι με αυτόν τον Προϋπολογισμό, με το δημόσιο χρέος σε υψηλά επίπεδα, με υπερβάσεις στις δημόσιες δαπάνες, με πολιτικές που φανερώνουν αναποτελεσματικότητα και αδυναμία της Κυβέρνησης να ελέγξει τη σπατάλη και τη διαφθορά, την αντιοικονομική χρήση των οικονομικών πόρων που οδηγούν στην υπερχρέωση της οικονομίας, την περιορισμένη επενδυτική δραστηριότητα, τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα και τη χαμηλή απορρόφηση των πόρων -των προερχομένων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης- να

μην έχετε καμία αμφιβολία ότι ο ελληνικός λαός θα σας καταδικάσει και θα δώσει μία άλλη κυβέρνηση, κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να βρουν διέξοδο τα αδιέξοδα που χρόνια τώρα έχετε δημιουργήσει στον τόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τήρησε για μια ακόμη φορά φέτος η Νέα Δημοκρατία την παράδοση και διακήρυξε το τέλος της ελληνικής οικονομίας. Δυστυχώς για το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κι ευτυχώς για τον ελληνικό λαό η πραγματικότητα είναι πολύ περισσότερο ευφάνταστη και ευρηματική, θα πρόσθετα δε και παιγιώδης, εν σχέσει με την καταθλιπτική μονοτονία που διακρίνει τα επιχειρήματα και τον πολιτικό λόγο της Νέας Δημοκρατίας. Σας θυμίζω ότι όλες αυτές τις ημέρες συζήτησης του Προϋπολογισμού οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας συνόδευσαν την κριτική τους για τον ελληνικό Προϋπολογισμό του 2003 με σειρά επιθετικών χαρακτηρισμών, των οποίων το πρώτο συνθετικό ήταν πάντοτε το αντί: αντιαναπτυξιακός, αντικοινωνικός, αναποτελεσματικός, αντιπαραγωγικός.

Το ερώτημα είναι αν αυτά τα οποία αποδίδει ως επιθετικό χαρακτηρισμό στον Προϋπολογισμό ανταποκρίνονται στη γνώση που έχει ο πολίτης και στην αντίληψή του για τα οικονομικά μας πράγματα. Γι' αυτό ακριβώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα χρησιμοποιήσω μερικές απλές αλήθειες που αντιστοιχούν στη συνείδηση των πολιτών αυτής της χώρας και κυρίως στηρίζονται οι απλές αλήθειες στην κοινή λογική.

Η χώρα μας εντάχθηκε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, εντάχθηκε στην Ευρωζώνη. Το ερώτημα είναι πώς. Τι ακριβώς συνειδητοποιεί ο ελληνικός λαός; Προφανώς εντάχθηκε επειδή πέτυχε ορισμένα οικονομικά μεγέθη από αυτά που, τουλάχιστον σύμφωνα με το Μάαστριχτ, συνιστούσαν την υποχρέωσή της. Αν δεν πετύχαινε συγκεκριμένα οικονομικά επιτεύγματα, προφανώς δεν θα συναντούσε τις άλλες χώρες στην Ευρωζώνη. Αυτό το κατανοεί ο ελληνικός λαός. Αλλά θα μπορούσε να πετύχει τέτοιου είδους επιτεύγματα αν επιβεβαιωνόταν η από καιρού διακηρυχθείσα σοφία της Νέας Δημοκρατίας, ότι οι κατά καιρούς συζητηθέντες και ψηφισθέντες προϋπολογισμοί ήταν όπως ο σημερινός που κατηγορεί;

Υπάρχει και μια άλλη πιθανή υπόθεση που μπορεί να κάνει κανείς, ότι ίσως κάποιοι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ανά την Ευρώπη μας χαρίστηκαν ως χώρα και μας έβαλαν έτσι, χωρίς οικονομικά επιτεύγματα στην Οικονομική Ένωση. Φαντάζεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα μπορούσε να υπάρξει έστω ένας Ευρωπαίος που θα μπορούσε να συνωμοτήσει σε βάρος των αρχών του Μάαστριχτ και των αρχών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για να ευνοήσει και να χαριστεί στη ζαβολιάρια Ελλάδα;

Εσχάτως η απάντηση που δίνει η Νέα Δημοκρατία είναι ότι ίσως να μη μας χαρίστηκαν, όμως, επλανήθη από τα τεχνάσματά μας η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ισχυρίζονται ότι αυτό μας το υπέδειξε η ίδια η EUROSTAT μετά τη συνεργασία που είχε με την ελληνική Κυβέρνηση και τη λογιστική αναταξινόμηση δύο μεγεθών.

Θα ακούσατε αυτές τις μέρες το χείμαρρο των διαφόρων κατηγοριών γι' αυτά που υπέδειξε η EUROSTAT προς την ελληνική Κυβέρνηση: Λογιστικές τακτικές, λογιστικές λαθροχειρίες κ.ο.κ. Και μιλούν έτσι, όσοι μιλούν από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας είτε γιατί δεν γνωρίζουν είτε γιατί ενσυνείδητως κακοποιούν την αλήθεια.

Τι ακριβώς συνέβη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Εδώ και πολλά χρόνια η EUROSTAT συνεργάζεται με το σύνολο των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ προκειμένου να προσδιοριστούν ενιαία κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα υπολογίζονται ορισμένα κρίσιμα μεγέθη, όπως το δημόσιο χρέος τα ελλείμματα των γενικών κυβερνήσεων, ο πληθωρισμός. Υπήρξε σταθερή συνεργασία όλα αυτά τα χρόνια της EUROSTAT με τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις προκειμένου να θεσπιστούν ενιαίοι κανόνες, ενιαίοι δείκτες με τους οποίους

υπολογίζονται κρίσιμα δημοσιονομικά μεγέθη για κάθε χώρα. Άλλες χώρες αναταξινόμησαν λογιστικά μεγέθη πολύ περισσότερα από τα δύο που αναταξινόμησε η Ελλάδα.

Ποια είναι, λοιπόν, η λογιστική αναταξινόμηση μετά τη συμφωνία EUROSTAT-ελληνικής Κυβέρνησης; Πρώτον, οι κεφαλαιακές μεταβιβάσεις, δηλαδή τα ποσά που δίνει το ελληνικό δημόσιο στις ΔΕΚΟ όταν πρόκειται να κάνουν αύξηση του μετοχικού τους κεφαλαίου και δεύτερον, οι καταπτώσεις των εγγυήσεων, δηλαδή τα ποσά που δίνει το ελληνικό δημόσιο όταν εξυπηρετούνται τα δάνεια των ΔΕΚΟ, αντί να υπολογίζονται μόνο στο δημόσιο χρέος, υπολογίζονται στο έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης.

Το ερώτημα είναι, εάν μετά από αυτές τις λογιστικές αναταξινόμησης, βλάφτηκε η πραγματική εικόνα της χώρας, αλλοιώθηκαν οι πραγματικές της επιδόσεις; Η απάντηση, λοιπόν, είναι ότι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα είναι για το 2002 μείον 1,1% και για το 2003 μείον 0,9%, δηλαδή μακράν του 3% ελλείμματος, που έχουν χώρες όπως η Γερμανία, η Πορτογαλία, όπως η Γαλλία, μακράν του 3% που απαιτεί το Σύμφωνο Σταθερότητας.

Άκουσα επίσης να ισχυρίζονται αρκετοί εκ των αγορητών της Νέας Δημοκρατίας ότι ελλείπει το στοιχείο της κοινωνικής δικαιοσύνης και από αυτόν τον Προϋπολογισμό. Αναγινώσκοντες δε μάλιστα τους αριθμούς και τους κωδικούς των Υπουργείων Παιδείας, Υγείας και Πρόνοιας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ισχυρίστηκαν ότι οι ονομαστικές αυξήσεις στα κονδύλια είναι πάρα πολύ μικρές. Δεν κατανοήσατε όμως κάτι. Ο δείκτης της κοινωνικής δικαιοσύνης σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό δεν καταγράφεται τόσο στα κονδύλια, στους κωδικούς των τριών αυτών Υπουργείων όσο στη χρηματοδότηση του Προϋπολογισμού προς τις φορολογικές ελαφρύνσεις, που θα έχουν συγκεκριμένες κατηγορίες του ελληνικού πληθυσμού, αυτές μάλιστα με τις μεγαλύτερες ανάγκες. Ας μη μας διαφεύγει ότι αυτό που χρηματοδοτεί γενναίως ο Προϋπολογισμός, ως δείκτη κοινωνικής δικαιοσύνης, είναι τα φορολογικά μέτρα, η φορολογική ανακούφιση.

Ένας μισθωτός ή ένας συνταξιούχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που μέχρι τώρα είχε αφορολόγητο όριο 8.400 ευρώ, θα έχει από φέτος 10.000 ευρώ. Ένας μισθωτός με δύο παιδιά θα έχει 12.000 ευρώ αφορολόγητο όριο. Κι αν έχει τρίτο παιδί 20.000 αφορολόγητο όριο, δηλαδή περίπου 7 εκατομμύρια δραχμές. Και αν είναι μια οικογένεια μισθωτών με τρία παιδιά θα έχει 30.000 αφορολόγητο όριο, δηλαδή 10 εκατομμύρια δραχμές. Ουδέποτε μέχρι τώρα ενισχύθηκε τόσο με μέτρα φορολογικής ελάφρυνσης η ελληνική οικογένεια. Σας θυμίζω επίσης ότι καταργείται ο φόρος ιδιοκατοίκησης. Σας θυμίζω, επίσης, ότι όταν πρόκειται εφεξής να μεταβιβαστεί οικογενειακή περιουσία είτε λόγω κληρονομιάς είτε λόγω γονικής παροχής, απαλλάσσεται του φόρου μεταβιβάσεως μια οικογένεια. Επιπλέον για μια μικρομεσαία επιχείρηση, που μέχρι σήμερα προκειμένου να μεταβιβαστεί σε γόνου της οικογένειας, έπρεπε να πληρωθεί φόρος μεταβίβασης της τάξεως του 25%, τώρα θα πληρώνεται φόρος από 0,6% έως 12%. Αυτά είναι μέτρα συγκεκριμένα, που στηρίζονται στην αρχή της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς ο Προϋπολογισμός θα ψηφιστεί. Τα προβλήματα κανένα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι τελειώνουν ή τελείωσαν. Έχουμε να διανύσουμε ακόμη πολύ μεγάλο δρόμο για την θεραπεία των προβλημάτων στη λειτουργία της διοίκησης, αλλά και της καθημερινής αγωνίας του Έλληνα πολίτη. Η πρόθεσή μας και η οφειλή μας έναντι του ελληνικού λαού είναι να μην παίρνουμε μόνο υψηλούς βαθμούς στα μεγάλα θέματα της εξωτερικής μας πολιτικής. Η υποχρέωσή μας είναι να συγκεντρώσουμε εφεξής την προσοχή μας στην αντιμετώπιση της καθημερινής αγωνίας και των προβλημάτων του ελληνικού λαού. Και είμαι σίγουρος ότι η Κυβέρνηση αυτό θα πράξει μέχρι το χρόνο των εκλογών, οπότε όλοι θα κριθούμε και τότε θα αποτιμήσουμε το πώς μας έκρινε ο ελληνικός λαός!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τσούρνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον Προϋπολογισμό του προσεχούς έτους, έναν προϋπολογισμό, ο οποίος, όπως πάντα, μας υπόσχεται λογιστικά την ευημερία, αφού ο ελληνικός λαός βιώνει καθημερινά τη φτώχεια του, την απογοήτευσή του και τόσα άλλα, τα οποία δεν αποτυπώνονται σε καμία σελίδα του υπό ψήφιση πονήματος. Είναι χρήσιμο όμως για λόγους ιστορικούς, αλλά και ουσιαστικούς, να αναλογιστούμε ποια θα ήταν τα μεγέθη του υπό ψήφιση Προϋπολογισμού, αν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν είχε εντάξει τη χώρα στην τότε ΕΟΚ, για την οποία οι σήμερα κυβερνώντες επαναλάμβαναν ρυθμικά το γνωστό σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο»!

Σήμερα η παρούσα Κυβέρνηση πλήρως μεταλλαγμένη και ως προς τα περί ΕΟΚ και ως προς τα λοιπά σοσιαλιστικά της οράματα, όπως είχαν καταγραφεί στη γνωστή ιστορική διακήρυξη της 3ης Σεπτεμβρίου, πανηγυρίζει. Και δικαίως πανηγυρίζει για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εύχομαι να πανηγυρίζουμε όλοι και μετά τις 28 Φεβρουαρίου.

Διαβάζοντας τον Προϋπολογισμό, αλλά κι ακούγοντας τον εισηγητή της Πλειοψηφίας και όσους εκ των Υπουργών μίλησαν γι' αυτόν, έχω την αίσθηση ότι βλέπω ένα χωριό Ποτέμκιν. Και τώρα προβάλλεται -για παράδειγμα- ως μέγα επίτευγμα της Κυβέρνησης η προβλεπόμενη αύξηση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος κατά 3,7%, όταν -όπως μας λέει η Κυβέρνηση- στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυτή η αύξηση δεν υπερβαίνει το 1%.

Μα, και όσοι από εμάς δεν έχουμε σπουδάσει οικονομικές επιστήμες, ξέρουμε ότι αυτή η αύξηση οφείλεται στα 9 τρισεκατομμύρια, που οι πολίτες έχουν δανειστεί από τις τράπεζες με καταναλωτικά, εορταστικά, στεγαστικά κλπ δάνεια. «Ζούμε με δανεικά», όπως γράφει σήμερα το «Βήμα» σε πρωτοσέλιδο άρθρο.

Αυτή η αύξηση, λοιπόν, οφείλεται στα τρισεκατομμύρια των ολυμπιακών έργων, στον πακτωλό των χρημάτων του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης και -τέλος- στις ελέω Ευρωπαϊκής Ένωσης επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων. Όταν στο εγγύς μέλλον όλα αυτά δεν θα υπάρχουν, θα αποδειχθεί πόσο πηλίνα είναι τα πόδια της οικονομίας μας. Τότε βέβαια δεν θα είναι το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία!

Δεν παραλείπω να τονίσω ότι ο ιστορικός του μέλλοντος θα καταλογίσει στο ΠΑΣΟΚ την τεράστια πολιτική ευθύνη για την κατασπατάληση των τρισεκατομμυρίων, των χρυσοφόρων πακέτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού αυτά τα χρήματα αντί να επενδυθούν παραγωγικά κατασπαταλήθηκαν για μικροκομματικές σκοπιμότητες, εξέθρεψαν τη διαφθορά στη Δημόσια Διοίκηση και διετέθησαν σε κακότεχνα και αμφιβόλου σκοπιμότητας έργα. Μια ιστορική σημασία ευκαιρία για να ξεφύγει η πατρίδα μας από τη μίζερια χάθηκε οριστικά!

Όμως πώς μπορεί ο τόπος να πάει μπροστά, όταν η Κυβέρνηση φαίνεται ανίκανη να απορροφήσει, δηλαδή να διαθέσει όπως-όπως, τα χρήματα του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, αφού και η ίδια παραδέχεται ότι η απορροφητικότητα -όχι η παραγωγική διάθεση- είναι σε ποσοστό μονοψήφιου αριθμού με κίνδυνο να χαθούν πολύτιμοι πόροι;

Διάβασα προ ημερών στην εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» σε πρωτοσέλιδο άρθρο τα εξής: «Ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος με έκθεσή του προειδοποιεί: Σκληρά μέτρα με σύνεση, αλλιώς θα γίνουμε Ευρωπαίοι το 2039». Ο κεντρικός τραπεζίτης προειδοποιεί ότι εάν η παραγωγικότητα συνεχίσει να αυξάνεται με το σημερινό ρυθμό, τότε το κατά κεφαλήν εισόδημα των Ελλήνων θα φθάσει το μέσο ευρωπαϊκό όρο το 2039 κι εντοπίζει τα μεγάλα προβλήματα της οικονομίας στον υψηλό πληθωρισμό, στην ανεργία, στο διευρυνόμενο έλλειμμα και στο υψηλό δημόσιο χρέος.

Εγώ θα έλεγα ότι ο κύριος διοικητής είναι επεικής. Η Ελλάδα κατέχει το χρυσούν ολυμπιακό μετάλλιο στη ραγδαία μείωση της ανταγωνιστικότητας. Πλημμυρίσαμε από τα εισαγόμενα ακόμα και στα γεωργικά προϊόντα. Επίσης η Ελλάδα κατέχει το χρυσούν μετάλλιο στην ανεργία, στα τροχαία, στη διαφθορά, στο δημόσιο χρέος, στα ναρκωτικά και -τέλος- το ειδικό μετάλλιο

στην ανικανότητα της Κυβέρνησης να δώσει λύσεις στα καθημερινά προβλήματα του πολίτη.

Για τον πληθωρισμό τι έχει να πει η Κυβέρνηση; Και την επταετία ο πληθωρισμός ήταν διπλάσιος του μέσου ευρωπαϊκού. Κι επί ΠΑΣΟΚ υπάρχει σχεδόν η ίδια αναλογία. Για τη δωρεάν παιδεία, που στοιχίζει στους ιδιώτες 1,3 τρισεκατομμύρια, τι έχει να πει η Κυβέρνηση;

Για να καλύψετε κρίσιμα οικονομικά μεγέθη, καταφεύγετε σε λογιστικές αλχημείες, οι οποίες εκθέτουν τη χώρα διεθνώς, όπως έγινε πρόσφατα με την EUROSTAT. Διερωτώμαι το εξής: Πώς η Κυβέρνηση απαιτεί από τους πολίτες να εφαρμόζουν τους νόμους, όταν η ίδια τους περιφρονεί;

Και οι δύο σύζυγοι δικαιούνται οικογενειακού επιδόματος, αποφάσισε ο Άρειος Πάγος. Δεν αναγνωρίζουμε την απόφαση, λέει η Κυβέρνηση. Στέλνει στα δικαστήρια διακόσιες χιλιάδες δικαιούχους, ενώ μπορούσε να δώσει άμεσα λύση.

Πλησιάζουμε την εικοστή τέταρτη θέση στην Ευρώπη των είκοσι πέντε, όπως μας αξιολογεί ο «ECONOMIST». Σε λίγο θα μας περάσει ακόμα και η Αλβανία. Η Σλοβενία, η Τσεχία, η Ουγγαρία βρίσκονται πάνω από εμάς, πριν εισέλθουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι η Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ! Των οικονομικών ημών εμπιμπραμένων μεις άδετε! Ο λαός πρέπει να μάθει ότι έχει υποθηκευτεί οικονομικά και το μέλλον των παιδιών του!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς πραγματική ανάπτυξη ο Προϋπολογισμός απλώς θα επιμερίζει τη φτώχεια μας. Χωρίς πάταξη της διαφθοράς, της διαπλοκής και της σπατάλης δεν υπάρχει προοπτική. Η ανάπτυξη είναι εχθρική προς την Κυβέρνηση, διότι για να υπάρξει χρειάζεται την εκσυγχρονισμό. Και εκσυγχρονισμός βλάπτει σοβαρά την εσωτερική κρατικοδίαιτων του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι αμείβονται πλουσιοπάροχα από τον κρατικό κορβανά και προβάλλουν αντίσταση.

Η Ολυμπιακή Αεροπορία είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, εικόνα και ομοίωση της Κυβέρνησης. Από πολύφερνη νύφη που ήταν ως επιχείρηση επί Ονάνση, παρά τον πακτωλό των προικοδοτήσεων -εξυγιάνσεων- την καταστήσατε πανάσχημη γεροντοκόρη.

Ίδου η μεγάλη πρόκληση για τον Πρωθυπουργό: Θα αποτολήσει τη ρήξη ώστε να αναδειχθεί πολιτικά ως Πρωθυπουργός της Ελλάδος ή θα θωπεύσει τα κακώς έχοντα για να αναδειχθεί ως κομματάρχης του ΠΑΣΟΚ;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός της Αργολίδος, τον οποίο εκπροσωπώ καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό, διότι σε καμία σελίδα του δεν καταγράφεται λύση στα προβλήματά του.

Το μεγάλο αρδευτικό έργο του Αναβάλου παρά τις πρωτοποριακές υποσχέσεις διαρκώς αναβάλλεται. Οι ΖΟΕ, οι Ζώνες Οικιστικού Ελέγχου καταδίκασαν σε μαρασμό δύομισι χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αεροδρόμιο δεν υπάρχει ούτε στα χαρτιά. Τριακόσιες πενήντα χιλιάδες τόνοι πορτοκάλια είναι στα αζήτητα, ενώ εισάγονται ισπανικά. Το οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο έχουν κηρυχθεί διατηρητέα από εποχής Τρικούπη. Η εικόνα της Αργολίδας είναι καθ' ομοίωση με την εικόνα ολόκληρης της Ελλάδος. Δεν σας απασχολούν πλέον τα προβλήματα του πολίτη, του μη προνομιούχου, διότι γίνετε κυβέρνηση των προνομιούχων.

Για το λόγο αυτό, κύριε Υπουργέ, οι άνεργοι και οι μικρομεσαίοι, τα θύματα του χρηματιστηρίου, οι συνταξιούχοι, οι αγρότες, οι έχοντες προβλήματα υγείας και παιδείας, γενικά το σύνολο του ελληνικού λαού, πλην διαπλεκόμενων, διεφθαρμένων και βολεμένων καταψηφίζουν τον Προϋπολογισμό. Ο λαός θέλει, αλλά το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματά του.

Πείτε στο λαό την αλήθεια, με απλά λόγια. Μην τον ταλαιπωρείτε με το ογκώδες πόνημα του Προϋπολογισμού. Ένας Έλληνας οικογενειάρχης, ο οποίος είναι καταχρεωμένος και σπάταλος, ο οποίος πουλάει τα περιουσιακά του στοιχεία για να περάσει τη χρονιά, είναι καταδικασμένος σε χρεοκοπία.

Σαν Νέα Δημοκρατία οραματιζόμαστε μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο ανθρώπινη, πιο αξιοκρατική, πιο δημοκρατική, μια κοινωνία η οποία θα ενεργοποιήσει τις υγιείς δυνάμεις της και θα υπάρχουν αυτές οι δυνάμεις παντού και πάντα. Παλεύουμε να γίνει πράξη το όραμά μας αυτό. Πιστεύω ότι ο λαός θα μας το εμπιστευθεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Φίλιππος Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριοι συνάδελφοι, η εποχή μας χαρακτηρίζεται από ραγδαίες αλλαγές και εξελίξεις, ως γνωστόν, σε όλους τους τομείς. Αλλά χαρακτηρίζεται από αλλαγές και εξελίξεις ιδιαίτερα και στο χώρο της δικαιοσύνης, ένα χώρο τόσο σημαντικό για τον πολίτη και για την κοινωνία ολόκληρη.

Οι ρυθμοί της εποχής επιβάλλουν γρήγορες λύσεις σε πολυποίκιλα προβλήματα κοινωνικής, οικονομικής και ανθρωπιστικής φύσεως, ενώ οι κάθε είδους δραστηριότητες επεκτείνονται συνεχώς, με αποτέλεσμα την ανάγκη θέσπισης νέων κανόνων. Η αναβάθμιση του κράτους δικαίου, η ανάδειξη της αρχής της νομιμότητας, η ενδυνάμωση της προστασίας των δικαιωμάτων του πολίτη, η ταχύτητα της απονομής της δικαιοσύνης αποτελούν και πρέπει να αποτελούν βασική μας προτεραιότητα.

Παράλληλα η ποιτική και ποσοτική μεταβολή της εγκληματικότητας και η διεθνοποίησή της από τη μια μεριά, καθώς και η διαμόρφωση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, δικαιοσύνης και ασφάλειας από την άλλη θέτουν, με γνώμονα την αποτελεσματικότητα και τα κοινωνικά χαρακτηριστικά του παρόντος και του μέλλοντος, την ανάγκη αναθεώρησης δεδομένων του δικαίου μας και ιδιαίτερα του Ποινικού Δικαίου, αλλά και την αντιμετώπισή τους με σεβασμό στις δικαιοσύνη και πολιτισμικές αξίες του ελληνικού και, κατ' επέκταση, του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Ως χώρα, ως πολίτες, ως πολιτικοί και οι λειτουργοί της δικαιοσύνης ως λειτουργοί αυτής, καλούμεθα όλοι να ανταποκριθούμε με επιτυχία σ' αυτές τις νέες προκλήσεις.

Μετά από την ψήφιση τους προηγούμενους μήνες των νόμων, όπως ο νόμος για την επίλυση των μισθολογικών διαφορών των δικαστών -κατά το άρθρο 88 του Συντάγματος- μετά από την ψήφιση του ν. 3068 περί συμμόρφωσης της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις και μετά την ψήφιση του ν. 2993 περί τροποποίησης των διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και της Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, το Υπουργείο Δικαιοσύνης ολοκληρώνει τη διαδικασία των κατ' επιταγή του αναθεωρηθέντος Συντάγματος νομοθετικών ρυθμίσεων, όπως επίσης και με το σχέδιο νόμου περί ευθύνης Υπουργών που, ως γνωστόν, έχω αποστείλει στα κόμματα από το τέλος του περασμένου Σεπτεμβρίου και προτίθεμαι να καταθέσω τον ερχόμενο Ιανουάριο στη Βουλή.

Εξάλλου με την ψήφιση, τους προηγούμενους μήνες, νόμων, όπως αυτού για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της πορνογραφίας ανηλικών και αρωγής προς τα θύματα των εγκλημάτων αυτών -που, όπως γνωρίζετε, είναι ένας νόμος που ψηφίστηκε ομόφωνα- και μετά την ψήφιση του νόμου για την ευθύνη του πωλητή για πραγματικά ελαττώματα και έλλειψη συνομολογημένων ιδιοτήτων, καθώς, επίσης, και με τον πρόσφατα ψηφισθέντα νόμο για την ιατρική υποβοήθηση στην ανθρώπινη αναπαραγωγή και με την εκπόνηση σχεδίων νόμων που εκτιμώ ότι θα κατατεθούν τους πρώτους μήνες του 2003 στην Εθνική Αντιπροσωπεία, όπως το νομοσχέδιο που έχουμε ετοιμάσει για την παροχή της νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού ή μεσαίου εισοδήματος και το νομοσχέδιο για την επιτάχυνση της απονομής της ποινικής και της διοικητικής δικαιοσύνης, με όλο αυτό το πλέγμα και των νόμων και των νομοσχεδίων που έχουμε ετοιμάσει εκσυγχρονίζεται το νομοθετικό μας πλαίσιο και αντιμετωπίστηκαν -και αντιμετωπίζονται- ανάγκες της σύγχρονης κοινωνικής ζωής, των ιδίων των πολιτών.

Στον 21ο αιώνα, η ελληνική δικαιοσύνη δεν μπορεί, βέβαια, να πορεύεται με όρους του παρελθόντος. Πρώτα απ' όλα, χρειάζεται σύγχρονες υποδομές. Για την επίλυση του κτιριακού ζητήματος των δικαστηρίων, έχουμε εκπονήσει πρόγραμμα ανέγερσης νέων δικαστικών μεγάρων -καθώς και εκσυγχρονισμού των υφιστάμενων- το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη με ορίζοντα ολοκλήρωσής του το 2004 προς 2005.

Η υλοποίηση αυτού του προγράμματος θα αλλάξει την εικόνα των χώρων, όπου λειτουργεί και απονέμεται η δικαιοσύνη.

Εκτός των κτιρίων που έχουν ήδη ολοκληρωθεί, όπως του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών που παραδώσαμε την περασμένη άνοιξη, καθώς επίσης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης που παραδώσαμε τον περασμένο Σεπτέμβριο, συνεχίζονται οι διαδικασίες για την αποπεράτωση των νέων δικαστικών μεγάρων, όπως εκείνο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς επίσης και του Διοικητικού Πρωτοδικείου στη Θεσσαλονίκη και των δικαστικών μεγάρων της Κατερίνης, της Ηγουμενίτσας, της Κέρκυρας, της Καβάλας, των Καλαβρύτων, της Σπάρτης, της Κομοτηνής, του Πολυγύρου και του Αιγίου. Πολλά απ' αυτά θα παραδοθούν σε χρήση μέσα στο έτος 2003.

Επιπροσθέτως εκπονούμε μελέτες για την ανέγερση νέων δικαστικών μεγάρων στην Ορεσιτιάδα, στα Τρίκαλα, στη Λαμία, στη Βέροια, στον Πειραιά, στη Σέρφω και στην Αλμωπία και ξεκινήσαμε την εκπόνηση μελετών για το Κιλκίς, την Κω, την Έδεσσα, τη Νάξο, το Ηράκλειο.

Ταυτόχρονα, εκσυγχρονίζουμε και ανακαινίζουμε την υποδομή και τον εξοπλισμό σε περισσότερα από σαράντα άλλα κτίρια που στεγάζουν δικαστήρια.

Το συνολικό κόστος αυτού του προγράμματος ανέρχεται σε 412 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή περίπου σε 140 δισεκατομμύρια δραχμές.

Στόχος μας είναι η κάλυψη και των σημερινών, αλλά και των μελλοντικών αναγκών, η διαμόρφωση περιβάλλοντος αντάξιου της αποστολής των λειτουργών της δικαιοσύνης και, βέβαια, πάνω απ' όλα η εξυπηρέτηση του πολίτη.

Σύγχρονη δικαιοσύνη, όμως, σημαίνει και ενίσχυση της στελέχωσης της, καθώς και αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών. Θυμίζω ότι τα τελευταία χρόνια αυξήθηκαν κατά 16% οι οργανικές θέσεις των δικαστών στα πολιτικά δικαστήρια, κατά 20% στα διοικητικά δικαστήρια και κατά 12,5% στους εισαγγελείς. Μάλιστα, σε σχέση με τη δεκαετία του 1980, η αντίστοιχη αύξηση της συγκριτικά είναι 45% για τα πολιτικά δικαστήρια, 65% για τους εισαγγελείς και 90% για τους διοικητικούς δικαστές.

Ως γνωστόν, πριν από δύο μήνες περίπου, δώσαμε με νομοθετική ρύθμιση λύση στο συνταξιοδοτικό θέμα των λειτουργών της δικαιοσύνης και τώρα, με μία μελέτη που εκπονούμε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, εξετάζουμε τη λελογισμένη και σταδιακή αύξηση του αριθμού των οργανικών θέσεων των δικαστών και των εισαγγελέων, καθώς επίσης και την ενιαιοποίηση των τάξεων των ειρηνοδικών, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η στασιμότητα στην υπηρεσιακή τους εξέλιξη και η οικονομική τους καθήλωση.

Παράλληλα για την αντιμετώπιση των αναγκών σε διοικητικό προσωπικό, προχωρήσαμε φέτος στο διορισμό συνολικά εξακοσίων εξήντα δικαστικών υπαλλήλων, εκ των οποίων οι εκατόν τριάντα οκτώ διορίστηκαν στις εισαγγελίες και οι πεντακόσιοι είκοσι δύο στα δικαστήρια όλης της χώρας, ενώ επίκειται εντός των επόμενων εβδομάδων και η τοποθέτηση άλλων εβδομήντα επτά δικαστικών υπαλλήλων.

Αλλά όπως είπαμε, ιδιαίτερα στο χώρο της δικαιοσύνης, είναι αναγκαία η αξιοποίηση των δυνατοτήτων που δίδουν οι νέες τεχνολογίες. Το επιχειρησιακό σχέδιο και το σχέδιο δράσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης στην κοινωνία της πληροφορίας, το master plan που δώσαμε στη δημοσιότητα την περασμένη άνοιξη εντάσσει την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στην ανάπτυξη του κράτους-δικαίου, στη διεύρυνση των ατομικών και κοινωνικών ελευθεριών και στην επιτάχυνση πάνω απ' όλα της απονομής της δικαιοσύνης.

Έχει ήδη προκηρυχθεί και βρίσκεται στο τελικό στάδιο αξιολόγησης ανοικτός δημόσιος διαγωνισμός για τον εκσυγχρονισμό και τη μηχανοργάνωση του ποινικού μητρώου και προγραμματίστηκε η προμήθεια του απαιτούμενου εξοπλισμού για τις έξι εισαγγελίες πρωτοδικών των ολυμπιακών πόλεων. Θα συνεχίσουμε την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών σε όλο το φάσμα των λειτουργιών της δικαιοσύνης.

Είχα ανακινώσει ότι κανείς σπουδαστής δεν θα αποφοιτά ως δικαστής από την Εθνική Σχολή Δικαστών, χωρίς να γνωρίζει νέες τεχνολογίες και σε κάθε μαθητή που θα αποφοιτά, μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του στην Εθνική Σχολή Δικα-

στών, θα χορηγείται ο προσωπικός σύγχρονος ηλεκτρονικός υπολογιστής.

Η χορήγηση των πρώτων εκατόν πενήντα ένα ηλεκτρονικών υπολογιστών στους απόφοιτους της τελευταίας σειράς σπουδαστών της Εθνικής Σχολής Δικαστών του έτους 2002 είναι γεγονός. Αυτό θα συνεχιστεί με την προμήθεια κατ' έτος φορητών ηλεκτρονικών υπολογιστών ισάριθμων των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δικαστών. Εντός του 2003 παράλληλα αρχίζει η χορήγηση ηλεκτρονικών υπολογιστών και στους ήδη υπηρετούντες δικαστικούς λειτουργούς.

Σύγχρονη δικαιοσύνη όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι σημαίνει και διαρκή επιμόρφωση των δικαστικών λειτουργών. Η Εθνική Σχολή Δικαστών χαίρει ως γνωστόν γενικής αναγνώρισης απ' όλο το νομικό κόσμο για το επίπεδο σπουδών που προσφέρει. Για την αξιολόγηση και την αναπροσαρμογή των προγραμμάτων της θα είναι διαρκής η μέριμνά μας.

Ξεκίνησε με έδρα την Κομοτηνή και ο θεσμός της διαρκούς επιμόρφωσης των ήδη υπηρετούντων δικαστών και εισαγγελέων. Ο στόχος των έχουμε θέσει είναι η διά βίου εκπαίδευση μέσω των επιμορφωτικών προγραμμάτων, που συνεχώς θα διευρύνονται και θα αναβαθμίζονται για τους υπηρετούντες δικαστικούς λειτουργούς.

Έχουμε ήδη προγραμματίσει και θα αρχίσει να λειτουργεί την επόμενη χρονιά σύγχρονο εργαστήριο στην Εθνική Σχολή Δικαστών που θα δώσει τη δυνατότητα στους υπηρετούντες δικαστικούς λειτουργούς να εκπαιδευτούν στη χρήση υπολογιστών και στην αξιοποίηση της τεχνολογίας των πολυμέσων.

Είναι γεγονός ότι στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εποχής μας ανήκουν και η ηλεκτρονική πραγματικότητα, η τηλεοπτική εικόνα και ιδιαίτερα στη χώρα μας, είναι χαρακτηριστικό της εποχής μας ο ανταγωνισμός που αναπτύσσεται ανάμεσα στα Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης χάριν της τηλεθέασης με τις αρνητικές συνέπειες βέβαια που έχει σε λειτουργίες της δικαιοσύνης αυτή η σύγχρονη Κίρκη.

Τον περασμένο Απρίλιο είχα δημοσιοποιήσει τις προθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης να προτείνουμε τη θέσπιση σαφούς πλαισίου, όσον αφορά στην παρουσία των ραδιοτηλεοπτικών μέσων στις αίθουσες των δικαστηρίων και στη μετάδοση των δικών. Άκουσα από τότε με προσοχή τις απόψεις των εισαγγελέων, των δικαστών, πανεπιστημιακών δασκάλων, δικηγόρων και δημοσιογράφων για το θέμα αυτό. Διερεύνησα το καθεστώς που ισχύει σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο και καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι και η αδηφάγος δημοσιότητα πρέπει να έχει και αυτή τα όριά της.

Την προηγούμενη εβδομάδα, ως γνωστόν, ολοκληρώθηκε στη Βουλή η συζήτηση και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο που είχα καταθέσει τον περασμένο μήνα. Με απόφαση του δικαστηρίου πλέον θα μπορεί να επιτραπεί η ολική ή μερική μετάδοση μιας δίκης, εφόσον όμως συναινούν ο εισαγγελέας και οι διάδικοι και κριθεί ότι συντρέχει ουσιώδες δημόσιο συμφέρον.

Εκτιμώ ότι η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των δικών όχι μόνο δεν αποτελούσε πρόσθετη εισφορά στη βελτίωση του παρεχόμενου δικαιοδοτικού έργου, αλλά αντίθετα είχε αρνητικές συνέπειες στην ομαλή και ανεπηρέαστη διεξαγωγή των δικών, οι οποίες βέβαια ως μοναδικό αντικειμενικό σκοπό έχουν πάντα μόνο την απόδοση της δικαιοσύνης.

Οι ανοικτές πόρτες για το κοινό και η απρόσκοπτη παρουσία των δημοσιογράφων εξασφαλίζουν, όπως και μέχρι τώρα, αλλά θα εξασφαλίζουν και στο μέλλον απόλυτα την απαιτούμενη από το Σύνταγμά μας δημοσιότητα των δικών. Αυτό αφορά όλες τις δίκες.

Και επειδή ελέγχθησαν διάφορα για τη δίκη των κατηγορουμένων ως μελών της «17 Νοέμβρη», επαναλαμβάνω ότι έχουμε προβλέψει ήδη εκατόν είκοσι θέσεις για δημοσιογράφους που θα βρίσκονται μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου σε όλη τη διάρκεια της δίκης και παραπλεύρως έχουμε προβλέψει αίθουσα Τύπου για την εξυπηρέτηση άλλων διακοσίων πενήντα δημοσιογράφων.

Θα υπάρξει πλήρης κάλυψη και δημοσιότητα και αυτής της δίκης. Επανειλημμένα έχω δηλώσει ότι καμία ειδική νομοθεσία ούτε ειδική διαδικασία δεν πρόκειται να θεσπιστεί γι' αυτούς

τους κρατούμενους σε ό,τι αφορά τόσο τις συνθήκες κράτησης, καθώς επίσης και τη διεξαγωγή της δίκης. Θα ισχύσει και για αυτήν τη δίκη, όπως και για κάθε δίκη, ό,τι ισχύει για όλους τους άλλους κρατούμενους και κατηγορούμενους, δηλαδή ό,τι προβλέπει το Σύνταγμά μας και οι νόμοι της χώρας μας.

Στον ίδιο νόμο, που ψηφίσαμε πριν από μία εβδομάδα, εξασφαλίστηκε επίσης η προστασία της ιδιωτικής ζωής των πολιτών από την κρυφή κάμερα, η χρήση της οποίας τα τελευταία χρόνια είχε ξεπεράσει ως γνωστόν κάθε όριο.

Επίσης αντιμετωπίσαμε με τον ίδιο νόμο το σοβαρό θέμα της προστασίας των ανηλίκων από την αδηφάγο δημοσιότητα με τη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων, για να αποκλείσουμε πλέον το διασυρμό ανηλίκων είτε κατηγορουμένων είτε μαρτύρων μέσω της δημοσιότητας.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο πολίτης, που προσφεύγει στη δικαιοσύνη, δικαιούται να προσδοκά όχι μόνο την απονομή της, αλλά και την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης. Είναι γνωστά τα μέτρα, που λάβαμε, σε ό,τι αφορά την πολιτική δικονομία με την κατάρρηση της προδικαστικής απόφασης και με την εφαρμογή του νέου συστήματος της μαγνητοφώνησης και της απομαγνητοφώνησης των πρακτικών. Τοποθετήθηκε ο αναγκαίος εξοπλισμός σε ενενήντα δύο αίθουσες, που εξασφάλισε τη μαγνητοφώνηση και απομαγνητοφώνηση σε όλα τα Πρωτοδικεία της χώρας και το νέο αυτό σύστημα ήδη αποδίδει σε ό,τι αφορά τη ταχύτητα των διαδικασιών ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου.

Το Πρωτοδικείο Αθηνών μετά από πενήντα ολόκληρα χρόνια λειτουργίας του μπορώ να πω ότι φέτος γύρισε σελίδα. Κάναμε ένα μεγάλο βήμα για την αναβάθμιση της λειτουργίας του, αφού από το Σεπτέμβριο αυτού του έτους οι συνεδριάσεις του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών γίνονται πλέον τις πρωινές και μόνον ώρες, όπως άλλωστε συμβαίνει και με όλα τα δικαστήρια της χώρας. Με κατάλληλες διαρρυθμίσεις δημιουργήθηκαν πέντε επιπλέον αίθουσες ακροατηρίων και έπαψε η διεξαγωγή των συνεδριάσεων τις βραδινές ώρες. Θέσαμε ένα τέλος στα ξενύχτια και την ταλαιπωρία δικαστών, δικηγόρων και των πολιτών στις δικαστικές αίθουσες του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Επίσης, επιλύσαμε οριστικά την περασμένη άνοιξη το χρονίζον πρόβλημα της συσσώρευσης στο Πρωτοδικείο Αθηνών δεκάδων χιλιάδων ακαθαρόγραφων δικαστικών αποφάσεων παρελθόντων ετών, χρηματοδοτώντας υπερρωρική απασχόληση δικαστικών υπαλλήλων. Εντός τεσσάρων μηνών λύθηκε αυτό το πρόβλημα με την καθαρογραφία όλων των αποφάσεων των παρελθόντων ετών. Για την αποφυγή της επανάληψης του φαινομένου αυτού εξοπλίσαμε το Πρωτοδικείο Αθηνών με ηλεκτρονικούς υπολογιστές για την κάλυψη όλων των αναγκών καθαρογραφής δικαστικών αποφάσεων με τα νέα πλέον μέσα της τεχνολογίας.

Το θέμα της επιτάχυνσης της ποινικής διαδικασίας είναι πρώτης προτεραιότητας για το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Πρέπει όντως να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της καθυστέρησης τόσο σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό όσο και σε ό,τι αφορά την εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων. Γι' αυτό διαμορφώνουμε -είναι στο τελικό στάδιο επεξεργασίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης- σχέδιο νόμου για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων, που θα αφορούν όλο το φάσμα της ποινικής διαδικασίας, από την άσκηση της ποινικής δίωξης μέχρι το αμετάκλητο της απόφασης. Εκτιμώ ότι θα δώσω το νομοσχέδιο στη δημοσιότητα εντός του Ιανουαρίου και μετά θα κατατεθεί εδώ στη Βουλή.

Πρόκειται για αναγκαίες ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση, για παράδειγμα, του προβλήματος των αναβολών, για τον ενδελεχή έλεγχο της ουσιαστικής και νομικής βασιμότητας των εγκλήσεων μηνύσεων, ώστε να περιοριστεί η υπερφόρτωση των δικαστηρίων με αβάσιμες καταγγελίες και να προστατεύονται οι πολίτες από το διασυρμό και ταλαιπωρία μίας άδικης δίωξης. Είναι πάρα πολλές οι περιπτώσεις μέχρι τώρα που συμβαίνουν αυτά.

Επίσης στο νομοσχέδιο αυτό θα προβλέπονται αναγκαίες ρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα η επέκταση της αρμοδιότητας του μονομελούς έναντι του τριμελούς πλημμελειοδικείου,

καθώς και η επέκταση του δικαιώματος εκπροσωπήσεως του κατηγορουμένου από συνήγορο σε όλα τα πλημμελήματα και στο εφετείο, ο περιορισμός του δικαιώματος αναιρέσεως κατά βουλευμάτων για τον πολιτικώς ενάγοντα και τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών μόνο στα κακουργήματα, όπως δηλαδή ισχύει και για τον κατηγορούμενο. Υπάρχει και μία σειρά από άλλες διατάξεις, που έχουν ως μοναδικό στόχο την επιτάχυνση των ρυθμών απονομής της ποινικής δικαιοσύνης, γιατί αυτό χρειάζεται και δικαιούται πάνω από όλα ο πολίτης.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι συνεχής η προσπάθειά μας για την αναβάθμιση της λειτουργίας του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας μας. Η διεθνοποίηση της εγκληματικότητας και οι μαζικές μετακινήσεις οικονομικών μεταναστών, που παρατηρούνται κατά την τελευταία δεκαετία, είχαν ως αποτέλεσμα και τη ραγδαία μεταβολή των αριθμητικών δεδομένων στο σωφρονιστικό μας σύστημα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ το 1989 ο συνολικός αριθμός των κρατούμενων στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας ήταν τέσσερις χιλιάδες διακόσιοι εβδομήντα τέσσερις, το 2002 -σήμερα- ανέρχονται οι κρατούμενοι σε οκτώ χιλιάδες τετρακόσιοι τριάντα τέσσερις εκ των οποίων τρεις χιλιάδες εννιάκοσιοι επτά είναι αλλοδαποί, δηλαδή ποσοστό 46,5% , ογδόντα επτά διαφορετικών εθνότητων.

Για τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης προωθήσαμε την υλοποίηση του προγράμματος ανέγερσης νέων σύγχρονων καταστημάτων κράτησης. Το πρόγραμμα αυτό συνολικού κόστους 386 εκατομμυρίων ευρώ προβλέπει την ανέγερση δεκαεπτά νέων καταστημάτων κράτησης, καθώς και τριών νέων κέντρων απεξάρτησης τοξικομανών κρατούμενων. Ήδη το Φεβρουάριο του 2002 άρχισε κατασκευή νέου καταστήματος στα Χανιά, το Μάρτιο νέου καταστήματος στα Τρίκαλα και τον Ιούνιο νέου καταστήματος στην Κασσαβέτεια.

Παράλληλα ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες για την απόκτηση οικοπέδων στη Νεάπολη Κρήτης και στην Κέρκυρα και ολοκληρώνονται οι διαδικασίες στα Γρεβενά, στη Δράμα, στις Σέρρες και στη Φθιώτιδα προκειμένου να αρχίσουν, όπως έχουμε προγραμματίσει και εκεί, την κατασκευή νέων σύγχρονων σωφρονιστικών καταστημάτων κατά το έτος 2003.

Τον περασμένο Αύγουστο, όπως είναι γνωστό, άρχισε να λειτουργεί το Κέντρο Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατούμενων στον Ελαιώνα Θηβών, ενώ συνεχίζουν οι εργασίες κατασκευής και του άλλου κέντρου απεξάρτησης κρατούμενων στην Κασσάνδρα Χαλκιδικής.

Πέραν αυτών βρίσκονται σε εξέλιξη εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις σε δεκαεννέα υφιστάμενα καταστήματα κράτησης, παρεμβάσεις ύψους 9 εκατομμυρίων ευρώ, που αλλάζουν τη μορφή και βελτιώνουν σημαντικά τις συνθήκες κράτησης και τη συνολική λειτουργία των καταστημάτων κράτησης της χώρας μας. Και βέβαια πήραμε μία σειρά και από άλλες θεσμικές πρωτοβουλίες κατά το τρέχον έτος και την περασμένη χρονιά, όπως για παράδειγμα η λειτουργία του γυμνασίου και λυκειακών τάξεων στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων στον Αυλώνα, που σήμερα επισκέφθηκα και διαπίστωσα και ιδίως όμμοι τη θετικότατη συμβολή σε ό,τι αφορά την προετοιμασία των παιδιών ώστε μετά την αποφυλάκισή τους να ενταχθούν στην κοινωνία. Και από φέτος, από το Σεπτέμβριο ξεκινήσαμε και τη λειτουργία γυμνασίου στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων στο Βόλο.

Η εφαρμογή προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης σε πολλά καταστήματα κράτησης και η λειτουργία μέσα στο 2003 της «Επανάδο» ειδικού θεσμού για την κοινωνική επανένταξη και επαγγελματική αποκατάσταση των αποφυλακισμένων ατόμων αλλάζουν τις συνθήκες στο σωφρονιστικό μας σύστημα.

Θα κλείσω, κύριοι συνάδελφοι, την παρέμβασή μου, κάνοντας μία αναφορά σ' ένα θέμα που αυτές τις ημέρες προκάλεσε πολλή συζήτηση, για τα φαινόμενα διαφθοράς στη Δημόσια Διοίκηση στη χώρα μας, μια συζήτηση που ξεκίνησε με αφορμή της τοποθετήσεως του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου του κ. Κρουσταλάκη στη γενική συνέλευση της Ένωσης Εισαγγελέων και την πρόσκληση που απηύθυνε, ορθώς κατά την άποψή μου, προς τους λειτουργούς της δικαιοσύνης να δραστηριοποιη-

θούν προς την κατεύθυνση της πάταξης αυτού του φαινομένου.

Στους δέκτες των τηλεοράσεων όμως, εκείνη την ημέρα οι πολίτες της χώρας είδαν μόνο μία αποστροφή της ομιλίας του κ. Κρουσταλάκη. Δεν είδαν ούτε άκουσαν ολόκληρη τη σχετική παράγραφο και η Αντιπολίτευση έσπευσε να αξιοποιήσει αυτήν τη δήλωση και αναφορά του κ. Κρουσταλάκη, ως δήθεν έντονη κριτική προς την πλευρά της Κυβέρνησης. Αλλά θα μου επιτρέψετε να διαβάσω και την επόμενη φράση που είπε ο κ. Κρουσταλάκης και δεν την είδαμε σε καμία τηλεόραση. «Η εκτελεστική λειτουργία αγωνίζεται να αντιμετωπίσει με όλα τα μέσα αυτήν την κατάσταση», είπε ο κ. Κρουσταλάκης. «Έχει ήδη ιδρύσει ειδικές υπηρεσίες επιθεώρησης που επιτελούν πολύ αποτελεσματικά το έργο τους. Η νομοθετική λειτουργία έχει υιοθετήσει ειδικούς κανόνες για την αντιμετώπιση των φαινομένων παρανομίας και έχει κυρώσει όλες σχεδόν τις διεθνείς συμβάσεις που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα. Απομένει η αντίδραση της τρίτης, της δικαστικής λειτουργίας». Αυτά είπε επί λέξει ο κ. Κρουσταλάκης.

Πράγματι το πλέγμα των θεσμικών οργάνων που έχουν δημιουργηθεί για την πρόληψη και καταστολή της διαφθοράς, όπως το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Αστυνομίας -για την οποία είχα την τιμή να ετοιμάσω το σχετικό νομοσχέδιο κατά τη θητεία μου στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης- ο Συνήγορος του Πολίτη, το Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου των Σωφρονιστικών Καταστημάτων - που θεσμοθετήσαμε πριν από μερικές εβδομάδες εδώ - καθώς και ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης, σε συνδυασμό με το θεσμικό πλαίσιο που έχει ψηφίσει, έως τώρα η Βουλή, εξασφαλίζουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, ώστε οι δικαστική λειτουργία να πράττει το δικό της καθήκον.

Θα μελετήσουμε βέβαια προσεκτικά και τις προτάσεις της πρόσφατης ολομέλειας της εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. Όμως, εκτιμώ ότι η δικαστική λειτουργία έχει ήδη στα χέρια της ένα πλήρες θεσμικό πλαίσιο και πρέπει να αξιοποιήσει αυτό το θεσμικό πλαίσιο που δημιούργησε αυτή η Κυβέρνηση.

Κύριοι συνάδελφοι, ως Κυβέρνηση, είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε την προσπάθεια και για την επίλυση των προβλημάτων και για τη συνεχή αναβάθμιση των λειτουργιών της δικαιοσύνης προς όφελος των Ελλήνων πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Οι συνάδελφοι κύριοι Κορτσάρης και Κούβελας ζητούν το λόγο εκ του Κανονισμού.

Ο κ. Κούβελας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κατανώ την αλληλεγγύη σας προς τον κύριο Υπουργό, γιατί διατελέσατε Υπουργός Δικαιοσύνης. Την ίδια αλληλεγγύη δείχνουμε κι εμείς ως Βουλευτές. Όμως, δεν είναι δυνατόν στη συζήτηση του Προϋπολογισμού να έρχεται ο κύριος Υπουργός και να «πιπιλίζει» τα ίδια που μας έλεγε προ ημερών για την απόδοση του έργου του στο Υπουργείο και κυρίως για τη διαστρέβλωση των λόγων του εισαγγελέως του Αρείου Πάγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, επιτρέπονται παρεκβάσεις σε όλους τους Βουλευτές και αυτονοήτως και στους Υπουργούς. Οι πάντες έχουν μιλήσει για όλα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αφήστε με να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

Ο κύριος Υπουργός μίλησε μόνο γι' αυτά και καθόλου για τον Προϋπολογισμό και εν πάση περιπτώσει επιτρέψτε μου κι εμένα να παρατηρήσω ότι, αν την παρέμβαση του κ. Κρουσταλάκη την εξέλαβε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, δεν θα μπειτε στην ουσία, κύριε συνάδελφε. Μιλήσατε επί του Κανονισμού και σας έδωσα την απάντηση ότι όλοι οι Βουλευτές έχουν μιλήσει για όλα τα θέματα. Από κει και πέρα δεν θα απαντήσετε στο περιεχόμενο της ομιλίας του κυρίου Υπουργού. Θα μιλήσει κάποιος άλλος.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Δεν απαντώ στον κύριο Υπουργό. Περιμένα να κάνει λίγη αυτοκριτική και τουλάχιστον...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ,

κύριε Κούβελα, δεν έχετε το λόγο να αναφερθείτε στο περιεχόμενο της ομιλίας του κυρίου Υπουργού.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν με πειράζει που ενοχλείται ο κ. Κούβελας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά ακούσαμε σήμερα χαρακτηρισμούς από πολλούς συναδέλφους της Συμπολίτευσης, κάνοντας κριτική στη δική μας επιχειρηματολογία, όσον αφορά τον Προϋπολογισμό.

Βεβαίως, εγώ θα ήθελα να πω ότι δεν είμαστε ούτε κακόπιστοι ούτε κακόβουλοι ούτε μίζεροι, αλλά μας δίνετε το δικαίωμα να κάνουμε κριτική. Άκουσα και τον κ. Γιαννίτση, ο οποίος έκανε ένα σχόλιο ότι είμαστε αρτηριοσκληρωτικοί. Θα του έλεγα –είναι κρίμα που απουσιάζει– ότι θα είναι καλό να γνωρίζει ότι η αρτηριοσκλήρωση είναι μία προϊούσα νόσος, που αρχίζει από πολύ νωρίς, αλλά οι συμπεριφορές των πολιτικών εξαρτώνται από τις πολιτικές τους νοοτροπίες. Αυτό πρέπει να το ξέρετε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα έλεγα επίσης –και δεν το αμφισβητεί κανείς αυτό– ότι έχετε μία μεγάλη δεινότητα να κάνετε το μαύρο άσπρο. Έχετε μία μεγάλη ευχέρεια, όσον αφορά την επικοινωνία και κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργείτε εντυπώσεις στον ελληνικό λαό. Όμως, θα επιτρέψετε και σε μας να διατηρήσουμε τη δυνατότητα και το δικαίωμα που έχουμε να κάνουμε κριτική στον Προϋπολογισμό, να κάνουμε κριτική σ' αυτά που μας λέτε και να σας πούμε ότι πραγματικά είστε ολίγον επικίνδυνοι και πολύ «φακίρηδες» στο θέμα του Προϋπολογισμού. Δεν θα ήθελα βέβαια να κάνω επιθετική κριτική, αν και έχω τη δυνατότητα να την κάνω, για να μη φορτίσω τις άγιες αυτές ημέρες που έρχονται.

Κύριοι συνάδελφοι, και ο γενικός εισηγητής και οι ομιλητές οι δικοί μας ανέπτυξαν με μεγάλη ευαισθησία τα θέματα του Προϋπολογισμού και πραγματικά έθιξαν όλες τις πτυχές. Άκουσα δε και τους εισηγητές της Συμπολίτευσης και πραγματικά είδα ότι είχαν μια αναιμική επιχειρηματολογία, όσον αφορά την αξιολόγηση του Προϋπολογισμού.

Οι κύριοι Υπουργοί ασχολήθηκαν μόνο να μας πουν τα πεπραγμένα της θητείας τους αυτού του χρόνου που πέρασε. Δεν μας είπαν μόνο τι βλέπουν σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό που έρχεται, τι θα μπορέσουν να κάνουν, γιατί και εμείς έχουμε πάρα πολλές ενστάσεις, όσον αφορά τα έργα τα οποία έκαναν, αλλά δεν είναι της παρούσης.

Σήμερα συζητάμε τον Προϋπολογισμό και δεν μιλάμε, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί, τι κάνατε στα Υπουργεία και τι προτίθεστε να κάνετε. Θα σας δούμε και σε επίπεδο κοινοβουλευτικού ελέγχου θα σας ελέγξουμε.

Πραγματικά αναφερόμενοι στον Προϋπολογισμό και εκείνοι που μας παρακολουθούν, οι συμπολίτες μας, μπερδεύονται με τα νούμερα. Δεν κατανοούν τα νούμερα, δεν μπορούν να έχουν αυτήν την εγκεφαλική, θα έλεγα, αρτιότητα να αξιοποιούν και να κάνουν μια συνεχή κριτική των αριθμών, αν είναι δηλαδή ο δείκτης 3,5%, αν είναι το ΑΕΠ 5,2%, αν η Νέα Δημοκρατία το 1989-1983 διέθεσε αυτά τα ποσά ή αν εσείς διαθέτετε αυτά τα ποσά. Εγώ θα κάνω μια άλλη ξενάγηση στο θέμα του Προϋπολογισμού μπαίνοντας στη λογική της καθημερινότητας. Θα αναφέρω καθημερινά προβλήματα και θα ασχοληθώ περισσότερο με το χώρο της υγείας για να καταδείξω ότι τα καθημερινά προβλήματα της υγείας είναι σε αναντιστοιχία με αυτά τα μεγέθη, τα οποία εκτόνησε το Υπουργείο Οικονομικών.

Κύριοι συνάδελφοι, ο πρώην Υπουργός Υγείας είχε βάλει ένα στόιχημα ότι μέχρι το τέλος του μηνός Δεκεμβρίου 2002 θα είχε λειτουργήσει εκατό κρεβάτια εντατικής μονάδας. Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι ούτε μισό από αυτά δεν έχει λειτουργήσει.

Η πατρίδα μας έχει έλλειψη από τετρακόσια κρεβάτια εντατικής θεραπείας και αυτό συνεπάγεται με θανάτους. Χάνουμε συμπολίτες μας, κύριοι Υπουργοί, όσο και αν θέλετε να μη πιστέψετε. Θα ήθελα να σας πω και να εύχομαι, ποτέ να μη βρεθείτε σ' αυτό το κατώφλι που πάρα πολλοί συνάνθρωποί μας βρίσκονται. Πάρτε τώρα από περιέργεια το ΕΚΑΒ να δείτε ότι υπάρχουν επίμονες κλήσεις για πάνω από είκοσι άτομα που

ζητούν εναγωνίως κρεβάτια εντατικής θεραπείας και πολλοί εξ αυτών είναι νέα παιδιά εκ των οποίων πολλά θα χάσουμε.

Αυτά θα πρέπει να σας συγκινήσουν. Και θα πρέπει να σας πω και κάτι ακόμα. Στην Κέρκυρα που άνοιξε η μονάδα εντατικής θεραπείας μετά από μία καθυστέρηση έξι ετών –όταν είχαμε την Προεδρία είχε γίνει πάλι ένα θέατρο, είχαν πάει τα μηχανήματα κλπ.- λειτουργούν μόνο δύο κρεβάτια. Στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λάρισας που είναι πραγματικά ένα στολίδι, από τα είκοσι τέσσερα κρεβάτια που διαθέτει λειτουργούν μόνο τρία.

Για τις εντατικές μονάδες νεογνών τι έχετε να μας πείτε; Η Θεσσαλονίκη υστερεί. Δεν υπάρχουν μονάδες που να μπορέσουμε να έχουμε τα παιδιά, τα οποία είναι πολύ περισσότερα τώρα λόγω εξωσωματικής γονιμοποίησης.

Ολόκληρη η Θεσσαλονίκη δεν έχει μια μονάδα αποκατάστασης ενηλίκων. Και δεν υπάρχει πουθενά αποκατάσταση μικρών παιδιών σε όλη την Ελλάδα και αναγκάζονται για όλες τις αναπηρίες που υφίστανται τα μικρά παιδιά να πάνε στο εξωτερικό.

Για το Νοσοκομείο της Λαμίας ο κύριος Πρωθυπουργός που είχε έλθει το 1998 είχε πει ότι το 2000 θα ήταν έτοιμο. Ήλθε ξανά και έδωσε το χρονοδιάγραμμα κατασκευής για το 2004. Και ούτε πρόκειται να γίνει γιατί είναι και αυτό το νοσοκομείο στοιχειωμένο όπως είναι και το Νοσοκομείο στις Σέρρες. Στην Κατερίνη συμβαίνει το ίδιο, στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας και η στελέχωση των νοσοκομείων υπολείπεται. Στην Αλεξανδρούπολη που υπάρχει ένα νοσοκομείο –στολίδι πραγματικό– επτακοσίων κλινών υπολειτουργεί με διακόσια πενήντα κρεβάτια ανεπτυγμένα διά της μεταφοράς που έγινε του Κρατικού Νοσοκομείου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**).

Το Πανεπιστημιακό της Λάρισας, το «ΘΡΙΑΣΙΟ» υπολειτουργεί δέκα χρόνια με μια ανάπτυξη 50%. Η Λιβαδειά, η Άρτα. Δεν έρχομαι βέβαια στο Χαϊδάρι, που θα μας απασχολήσει αργότερα.

Δεν βλέπω εδώ να υπάρχει κανένας οικονομικός Υπουργός, για να του πω για το δράμα των ΠΕΣΥ του προκατόχου Υπουργού Υγείας που είχαμε, του κ. Παπαδόπουλου, που είχαν ένα κόστος 35-40 δισεκατομμυρίων και τα οποία ενάμιση χρόνο τώρα δεν έχουν προσφέρει απολύτως τίποτα. Και με αυτά τα χρήματα θα μπορούσαμε να έχουμε διορίσει τέσσερις χιλιάδες νοσηλεύτες και νοσηλεύτριες, θα μπορούσαμε να εξοπλίσουμε νοσοκομεία με είκοσι αξονικούς, με δέκα μαγνήτες, με μηχανήματα PET, που δεν διαθέτει η Ελλάδα –θα είχαμε δύο τέτοια μηχανήματα– θα είχαμε δύο πλήρη κέντρα ακτινοθεραπευτικά, κέντρα εξωσωματικής γονιμοποίησης, με δέκα αγγειογράφους, μ' ένα κέντρο νευροακτινολογίας επεμβατικό και με δεκατρία κέντρα απεξάρτησης.

Αυτά τα λέω, κύριοι συνάδελφοι, για να καταδείξω ότι η εικόνα είναι τραγική. Τα μεγέθη που έχει ο Προϋπολογισμός δεν δίνουν κανένα μήνυμα ότι κάτι από αυτά πρόκειται να βελτιωθεί. Θα διαιωνιστεί η κατάσταση, η αθλιότητα στα ράντζα και βλέπει κανείς την τραγικότητα η οποία υπάρχει στη χρηματοδότηση του ΕΣΥ, που κατ' αυτόν τον τρόπο διοχετεύεται ο κόσμος προς τις ιδιωτικές κλινικές, διότι έχει γίνει μια μεγάλη επίθεση των ιδιωτικών θεραπευτικών κέντρων προς το στελεχειακό δυναμικό και κατ' αυτόν τον τρόπο υπάρχει μια μεγάλη ελκυστικότητα προς τις ιδιωτικές κλινικές.

Μετά απ' όλα αυτά, θα ήθελα να πω ότι δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει κανείς που θα υπερψηφίσει αυτόν τον Προϋπολογισμό. Και επειδή μας πιέζει ο κύριος Πρόεδρος, πιστεύω ότι η κατάσταση στο χώρο της υγείας στην πατρίδα μας είναι άθλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κάνετε λάθος. Το Νοσοκομείο Ξάνθης πάει πολύ καλά.

Κύριε Καμμένε, έχετε ζητήσει το λόγο για παράβαση του Κανονισμού και πέστε μας παρακαλώ σε τι συνίσταται η παραβίαση του Κανονισμού.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η παραβίαση του Κανονισμού συνίσταται στο άρθρο 65 παράγραφος 4, στην οποία αναφέρεται ότι η μεταβολή της σειράς εγγραφής στον

κατάλογο των ομιλητών δεν επιτρέπεται, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όμως ο Κανονισμός έχει και ένα άλλο άρθρο, που λέει ότι με ομόφωνη απόφαση του Σώματος...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Δεν υπήρξε καμιά ομόφωνη απόφαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπήρξε ομόφωνη απόφαση παρουσία του κυρίου Προέδρου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Καμία ομόφωνη απόφαση. Η ομόφωνη απόφαση παίρνεται στο γραφείο του Προέδρου της Βουλής. Εμείς, κύριε Πρόεδρε, δεν παρακαλούμε κανέναν και είσθε υποχρεωμένος να τηρήσετε τον Κανονισμό. Δεν μπορείτε να παραβιάσετε τον Κανονισμό για επικοινωνιακούς λόγους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει καμία παραβίαση του Κανονισμού. Επομένως δεν έχετε το λόγο και παρακαλώ να μην καταγράφεται από εδώ και πέρα στα Πρακτικά καμία διακοπή του κ. Καμμένου.

Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ ηρεμήστε λίγο. Και θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να μη μου λογαριαστείτε χρόνο πριν αρχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Ιωαννίδη, ούτως ή άλλως για σας και για κάποιους άλλους έγινε αυτό που έγινε. Παρακαλώ να περιορισθείτε στο χρόνο σας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ζήτησα χάρη από κανέναν και δεν σας επιτρέπω να το λέτε αυτό. Και αν θέλετε να συζητήσουμε επ' αυτού του θέματος, να συζητήσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έκανε λάθος ο κύριος Πρόεδρος.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, όλα τα πράγματα έχουν όρια και θα έλεγα, αν δεν με διακόπτατε, ότι παρακολούθησα την ομιλία σας, διότι ήταν από τις λίγες ομιλίες που κατά τη γνώμη μου είχαν νόημα. Με ποια έννοια; Εσείς επισημάνατε κάποια κατά την κρίση σας ελλιπή ή ανεπαρκή δραστηριότητα της Κυβέρνησης σ' έναν τομέα.

Ο Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, τι είναι; Είναι έσοδα και έξοδα. Πώς πρέπει να γίνεται η συζήτηση για έσοδα και έξοδα; Υπάρχει κάποιος που λέει ότι είναι λίγα τα έσοδα: Αν υπάρχει, να μας πει παράλληλα και πώς να τα αυξήσουμε; Εάν υπάρχει, λοιπόν, κάποιος που θεωρεί ότι είναι λίγα τα έσοδα, επειδή ως γνωστόν τα έσοδα του κράτους είναι ουσιαστικά μόνο οι φόροι, ας μας πει να αυξήσουμε τους φόρους.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Να παταχθεί η φοροδιαφυγή.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Παρακαλώ, μη με διακόπτετε, διότι δεν έχω χρόνο.

Αν υπάρχει κάποιος που θεωρεί ότι η ιεράρχηση των δαπανών είναι λανθασμένη, να αναφερθεί, όπως ο κ. Γιαννόπουλος, στην ιεράρχηση των δαπανών ή στην αναποτελεσματικότητα και να πει: «Εγώ αντί να διαθέσω αυτά τα κονδύλια θα τα διέθετα εκεί, γιατί κατά την κρίση μου η ιεράρχηση που έκανε η Κυβέρνηση δεν είναι σωστή». Δεν ακούστηκε αυτή η συζήτηση. Υπήρξε μονότονη αντιπαράθεση, γνωστή σε όλες τις συζητήσεις για τον Προϋπολογισμό.

Εγώ δεν θα πω πολλά πράγματα για τον Προϋπολογισμό, κύριοι συνάδελφοι. Δεν θα ασχοληθώ με τα ακριβή νούμερα. Θα περιοριστώ σε δύο στοιχεία που κατά τη γνώμη μου είναι σημαντικά, γιατί δίνουν μια σωστή εικόνα των καλών παρεμβάσεων και ρυθμίσεων που έχει κάνει η Κυβέρνηση τόσα χρόνια τώρα.

Είναι γνωστό ότι οι φόροι είναι άμεσοι και έμμεσοι. Είναι γνωστό ότι οι άμεσοι φόροι θεωρούνται δίκαιοι και οι έμμεσοι φόροι άδικοι, γιατί οι έμμεσοι φόροι πλήττουν κατά τον ίδιο τρόπο πλούσιους και φτωχούς. Αυτό είναι ολοφάνερο. Βλέπω, λοιπόν, ότι στη σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων έχουμε μια συνεχή βελτίωση όλα τα χρόνια από το 1993 και εντεύθεν. Το 1993 οι άμεσοι φόροι ήταν 29,8% και οι έμμεσοι 70,2%. Κάθε χρόνο βελτιώνεται η κατάσταση και φτάσαμε στο 2002 από 29,8% να είναι 41,5% οι άμεσοι φόροι και οι έμμεσοι φόροι 58,5% αντί του 70,2%. Αυτό είναι ένα στοιχείο που δείχνει πολύ σημαντική πρό-

οδο, που δείχνει δηλαδή ότι η διαχείριση των οικονομικών που κάνουν χρόνια τώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ οδηγεί σε μια πιο δίκαιη κατανομή, σε μια ανακούφιση των ασθενέστερων τάξεων και σε μια βελτίωση γενικότερα των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων.

Από εκεί και πέρα μια πολύ σημαντική διάσταση είναι η συνεχής αύξηση των δαπανών κοινωνικής προστασίας, η οποία μάλιστα φέτος είναι αλματώδης λόγω της χρηματοδότησης της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Επίσης θα μου πείτε: «Όλα αυτά είναι καλά, τα υπόλοιπα όμως; Δεν υπάρχουν προβλήματα»; Θα σας πω ότι υπάρχουν προβλήματα.

Πρώτα απ' όλα, υπάρχει το πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης και της διαφθοράς που τη διατρέχει και την παραλύει. Σ' αυτό δεν έχουμε κατορθώσει μεγάλα πράγματα παρά τις προσπάθειες που γίνονται.

Επίσης υπάρχει το πρόβλημα της ανεργίας. Βεβαίως και αυτό φαίνεται να βελτιώνεται κάπως. Παραμένει όμως υψηλή η ανεργία. Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να διερωτηθούμε για ένα πράγμα. Έχουμε ανεργία, αλλά δεν είναι τέτοιου επιπέδου, ώστε να φεύγουν πια οι Έλληνες, για να πάνε σε άλλη χώρα να εργαστούν. Αντιθέτως έχουμε εισόδο μεταναστών στη χώρα μας. Προβληματιστείτε τι σημαίνει αυτό. Έχουμε περίπου ένα εκατομμύριο αλλοδαπούς που εργάζονται στη χώρα μας. Έχουμε μια σημαντική ανεργία, αλλά δεν είναι τέτοιου επιπέδου, ώστε να εξαναγκάζει, όπως στο παρελθόν, τον Έλληνα πολίτη να μεταναστεύει στο εξωτερικό, για να βρει δουλειά.

Βεβαίως έχουμε και το δημογραφικό πρόβλημα, τη γήρανση του πληθυσμού που είναι μεγάλης σημασίας.

Τώρα, όσον αφορά τους αριθμούς, πού να φανταστεί ο αείμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου ότι αυτό που είχε πει για τους αριθμούς και τους ανθρώπους που ήταν τότε σωστό και επίκαιρο θα του εγένετο τέτοια κατάχρηση από τους μισούς τουλάχιστον ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, ενώ τα πράγματα σήμερα δεν είναι έτσι. Γιατί εδώ θα σας πω ότι οι αριθμοί δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική εικόνα, επειδή έχουμε τουλάχιστον 40% παραοικονομία.

Και θα σας πω ότι σίγουρα ζούμε καλύτερα απ' ό,τι δείχνουν οι αριθμοί. Ότι υπάρχουν και ομάδες του πληθυσμού που βρίσκονται σε δυσχερή θέση, δεν υπάρχει αμφιβολία. Αυτό όμως δεν σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι, ότι πάμε προς το χειρότερο. Και εγώ παρακαλώ ένα πράγμα να σκεφθείτε. Η χώρα μας από τη δικτατορία Μεταξά πέρασε τέσσερα χρόνια γερμανικής κατοχής που ρήμαξε τον τόπο. Εμφύλιος σπαραγμός, μεταμφυλιακό κράτος, δικτατορία συνταγματαρχών επιτετή, κατατροφή της Κύπρου με ό,τι αυτό συνεπάγεται και ό,τι επιπτώσεις έχει στην οικονομία. Και παρ' όλα αυτά –και αυτό χάρη στον ελληνικό λαό πρωτίστως– είμαστε εικοστή τρίτη χώρα στον κόσμο. Είναι μικρό αυτό; Και σε ορισμένους δείκτες είμαστε ακόμα καλύτερα.

Στο τομέα της υγείας, κύριε Γιαννόπουλε, είμαστε δέκατη τρίτη χώρα σύμφωνα με τον ΟΗΕ. Αλλά γιατί να ασχολούμαστε μόνο με τα συμβαίνοντα στη χώρα μας όπου εγώ άλλα ανησυχητικά μπορούσα να επισημάνω, ότι μεταφέρεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες στην Ευρώπη και από την Ευρώπη προς τα εδώ μια αντίληψη περί του κράτους ασφάλειας, που οδηγεί σε ανασφάλεια δικαίου και άλλες παρενέργειες. Δεν έχω το χρόνο και δεν είναι το θέμα μας να αναφερθώ στις ανησυχίες μου αυτές τις οποίες απλώς επιγραμματικά εξέθεσα.

Όμως, ας ριζούμε μια ματιά για να δούμε επιτέλους αν αξίζει τόση γκρίνια. Τι γίνεται στη γειτονιά μας; Δείτε όλες τις χώρες γύρω μας. Και αν δείτε ολόκληρο τον κόσμο, εδώ είναι η φοβερή κατάσταση. Και τώρα που μιλάμε πεθαίνουν παιδιά από πείνα. Και τώρα που μιλάμε ξέρουμε ότι για 15 δισεκατομμύρια δολάρια δεν υπάρχει επάρκεια πόσιμου νερού σε πολλές χώρες, με αποτέλεσμα να πεθαίνουν και από έλλειψη νερού ή από μολυσμένο νερό άνθρωποι. Και ζούμε σ' ένα τρελό κόσμο με τρομακτικές ανισότητες, όπου τα στοιχεία του ΟΗΕ είναι συγκλονιστικά και όπου αν το σκεφθούμε και τα δούμε όλα αυτά, θα πούμε τώρα που έρχονται πάλι Χριστούγεννα, πού είσαι Χριστέ μου και δεν ξανακατεβαίνεις μ' ένα βούρδουλα και όχι μικρό μαστίγιο, για να σαρώσεις όλους αυτούς που διευθύ-

νουν τις τύχες του κόσμου και που δεν είναι άλλοι από τους Ευρωπαίους και τη μεγάλη τους αποικία, τις Ηνωμένες Πολιτείες πρωτίστως που έχουν εκμεταλλευτεί διαχρονικά όλο τον κόσμο, Αφρική, Ινδία, Αφγανιστάν. Δείτε πώς ζουν εκεί οι άνθρωποι και καλά Χριστούγεννα, κύριοι συνάδελφοι, γιατί αυτούς πρέπει να σκεφτούμε και να μη γκρινιάζουμε μόνο για την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επίσης. Ευτυχές και για σας το νέο έτος, κύριε Ιωαννίδη.

Ο κ. Κορτσάρης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2001 αποτέλεσε χρονιά σταθμό για την ελληνική οικονομία, καθώς η Ελλάδα έστω και καθυστερημένα εντάχθηκε στην ΟΝΕ, υιοθετώντας ως επίσημο νόμισμά της το ευρώ. Το 2002 αποτέλεσε σταθμό για την αναξιοπιστία της ελληνικής Κυβέρνησης και ιδιαίτερα της δημοσιονομικής και εισοδηματικής πολιτικής όπως αυτή σχεδιάζεται και υλοποιείται με τον Προϋπολογισμό που καταθέτει ο Υπουργός Οικονομικών στη Βουλή.

Αυτή η αναξιοπιστία συνδέεται με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας σχετικά με την αναδιάρθρωση του μεγέθους του δημοσίου χρέους που μετατρέπει όλους τους προηγούμενους προϋπολογισμούς από πλεονασματικούς σε ελλειμματικούς.

Σε δέκα μέρες η Ελλάδα κλείνει το δεύτερό της χρόνο ως ισότιμο μέρος της ΟΝΕ και εισέρχεται σε μια νέα περίοδο. Η εισροή των κοινοτικών πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, καθώς και η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων, δημιουργούν μοναδικές ευκαιρίες για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, καθώς συνεπάγονται τη δημιουργία μεγάλων έργων υποδομής και γενικότερου τύπου διαρθρωτικές αλλαγές. Δυστυχώς η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Η Ελλάδα αντί να αξιοποιήσει τις ευνοϊκές συγκυρίες, υστερεί σημαντικά όταν γίνεται σύγκριση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και κυρίως τις χώρες συνοχής, (Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία) με τις οποίες ξεκίνησε από την ίδια ή και καλύτερη αφετηρία στις αρχές της δεκαετίας του 1980.

Ειδικότερα η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης κατά την τελευταία περίοδο χαρακτηρίζεται από αδυναμία κατανόησης των πραγματικών προβλημάτων και αναγκών της ελληνικής οικονομίας, περιορισμένες διαρθρωτικές αλλαγές, αδυναμία συγκράτησης δημοσιονομικών αναγκών, συνεχιζόμενη αύξηση των φόρων και διαιώνιση μεγάλου γραφειοκρατικού και αναποτελεσματικού διοικητικού μηχανισμού.

Η αδυναμία υιοθέτησης εφαρμογής μιας κατάλληλης αναπτυξιακής πολιτικής επιβεβαιώνεται από την εξέλιξη ενός αριθμού οικονομικών δεικτών. Συγκεκριμένα: Πρώτον, χαμηλό βιότιμο επίπεδο. Δεύτερον, υψηλά ποσοστά ανεργίας. Τρίτον, διεύρυνση του ελλείμματος στο εμπορικό ισοζύγιο. Τέταρτον, απουσία σοβαρών άμεσων ξένων επενδύσεων. Πέμπτον, χαμηλά επίπεδα ανταγωνιστικότητας. Έκτον, υψηλά επίπεδα διαφθοράς.

Ως Βουλευτής επαρχιακού νομού θα αναφερθώ εν συντομία στο θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Περάστε, αγαπητοί συνάδελφοι όλων των πτερύγων της Βουλής, από τη δυτική Μακεδονία -από τη Φλώρινα ειδικότερα- και πείτε μου που βλέπετε ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου, συστηματική προσπάθεια ενίσχυσης όλων των τοπικών πλεονεκτημάτων -αγροτικός τομέας, τοπικές βιοτεχνίες, αγροτουρισμός- και άλλες εναλλακτικές μορφές τουρισμού και διαμόρφωση ειδικών πολιτικών για την ισόρροπη ανάπτυξη του χώρου, πολιτική για τις ορεινές παραμεθόριες περιοχές. Πουθενά σας λέω. Και όπου κάτι υπάρχει, είναι από έργα που έχουν ξεκινήσει από πάρα πολλά χρόνια και καρκινοβατούν. Εγνατία Οδός, κάθετοι άξονες, μονάδα ΔΕΗ στη Μελίτη της Φλώρινας, φράγμα Παπαδιάς και φράγμα Τριανταφυλλιάς.

Ας πάμε τώρα στη μακρινή Φλώρινα. Η ανεργία είναι σε ύψη δυσθεώρητα. Ο οικονομικός μαρασμός της περιοχής γίνεται, όσο περνά ο καιρός, περισσότερο ορατός. Η απομόνωση το χειμώνα και η μη αξιοποίηση των τουριστικών δυνατοτήτων

μας, καλοκαίρι και χειμώνα, μας οδηγεί σε ανέχεια. Οι γεωργοί και οι κτηνοτρόφοι είναι σε απόγνωση. Πότε τα ΠΣΕΑ, πότε ο ΕΛΓΑ, πότε το Υπουργείο το ίδιο με την αβελτηρία τους, την σκηνή τους, την αδιαφορία τους και την ανέχειά τους τιμωρούν τους γεωργοκτηνοτρόφους, γιατί επιμένουν να ζουν ακόμη και αφήνουν τους συνταξιούχους χωρίς σύνταξη από τον ΟΓΑ. Πριν δύο χρόνια από την υποβολή δικαιολογητικών φύλλο δεν κουνιέται. Σύνταξη δεν εκχωρείται. Οι έμποροι ματαιώς περίμεναν ανάκαμψη στα οικονομικά των αγοραστών και αύξηση του τζίρου τους. Γενικά μπορώ να πω πως θα έχουμε φέτος τις πιο μελαγχολικές γιορτές.

Ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ο τελευταίος που καταθέτει η παρούσα Κυβέρνηση. Στον κύριο Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς του θα έλεγα να ακούσουν και σοβαρά να ανταποκριθούν στα όσα τους καταμαρτύρησε τόσες μέρες η ελληνική Βουλή διά των Βουλευτών της, χωρίς να εξαιρούνται και πολλοί κυβερνητικοί και στο λίγο καιρό που τους μένει να ασκήσουν πιο λογική διαχείριση των οικονομικών της χώρας.

Στον ελληνικό λαό θα έλεγα ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της υπόσχονται ότι θα σκύψουν με ανθρωπιά και λογική, με συναισθηματισμό αλλά και με ρεαλισμό στα προβλήματά του και με αγάπη γι' αυτόν θα δώσουμε λύσεις που θα είναι ανακουφιστικές...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
...λυσitteλεις και τελεσφόρες, προσαρμοσμένες στις ανάγκες του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο Υπουργός Αιγαίου κ. Σηφουνάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση του Προϋπολογισμού στη Βουλή είναι μια μεγάλη στιγμή του κοινοβουλευτικού βίου. Σύμπτωση ο νέος χρόνος, το 2003, ξεκινάει με ευνοϊκούς οίονους για την Ελλάδα. Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής στην Κοπεγχάγη και η πλήρης και άνευ όρων και υποσημειώσεων ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και η ανάληψη της Προεδρίας, από την Ελλάδα, της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενισχύουν τη διεθνή θέση της χώρας.

Παράλληλα με νέους όρους και με νέα δυναμική δίνεται η μεγάλη μάχη για μια κοινωνία συνοχής, για μια οικονομία ανταγωνιστική. Στο πλαίσιο αυτό κεντρική προτεραιότητα του Υπουργείου Αιγαίου, όπως και ολόκληρης της Κυβέρνησης, είναι η ανάπτυξη της νησιωτικής περιφέρειας και η σύγκλιση της με μορφές ανάπτυξης, που συνάδουν στο ιδιαίτερο και ευαίσθητο χώρο του Αιγαίου.

Σε αυτήν την κατεύθυνση έγιναν και γίνονται ουσιαστικά βήματα. Κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει σήμερα ότι στο Αιγαίο τίποτα δεν θυμίζει την κατάσταση που υπήρχε πριν από μερικά χρόνια. Έχει συντελεστεί μια ορατή πρόοδος σε πολλούς νευραλγικούς τομείς, στις συγκοινωνίες, στον τουρισμό και γενικά στην οικονομία, στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της καθημερινότητας.

Βεβαίως κανένας δεν παραγνωρίζει ότι υπάρχουν θέματα που απασχολούν σοβαρά τους νησιώτες. Το Αιγαίο είναι ο πνεύμονας της Ελλάδας. Το Αιγαίο δεν είναι μόνο η ιστορία μας, αλλά είναι και η προοπτική μας. Γι' αυτό και εργαζόμαστε για την αντιμετώπιση και επίλυση προβλημάτων μικρών και μεγάλων που υπάρχουν και απασχολούν.

Γνωρίζουμε όλοι ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των νησιών τις τελευταίες δεκαετίες ήταν η πληθυσμιακή τους αιμορραγία λόγω της μετανάστευσης για αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Αυτή η τάση, όχι μόνο συγκρατήθηκε, αλλά και ανατράπηκε με βάση τα στοιχεία της τελευταίας απογραφής. Και αυτό δεν έγινε διά μαγείας, αλλά χάρη σε μια πολιτική ανάπτυξης και έργων που έδωσαν τη δυνατότητα στους κατοίκους να μείνουν στα νησιά, να εργαστούν και να παλέψουν εκεί.

Το ρεύμα της επιστροφής ολοένα και μεγαλώνει λόγω βεβαίως και των καλύτερων συνθηκών ζωής σε σχέση με εκείνες που

επικρατεί στα μεγάλα αστικά κέντρα. Στην περιφέρεια παραδείγματος χάρη του νοτίου Αιγαίου μεταξύ των απογραφών του 1991 και του 2001 φαίνεται με βάση τα στοιχεία ότι όχι μόνο ανακόπηκε η τάση φυγής του πληθυσμού, αλλά ότι και παράλληλα υπάρχει μια σημαντική πληθυσμιακή άνοδος της τάξης του 16%, που είναι η μεγαλύτερη αύξηση της χώρας. Για πρώτη φορά δε μάλιστα περιφέρεια αυξάνει τις εκλογικές της έδρες παίρνοντάς τις από μεγάλη περιοχή.

Στην περιφέρεια του βορείου Αιγαίου, με βάση και πάλι τα ίδια στοιχεία, υπάρχει μια πρώτη σταθεροποίηση –πολύ μικρότερη βεβαίως- ένας δραστικός περιορισμός της πληθυσμιακής αιμορραγίας, ενώ ταυτόχρονα εμφανίζονται και τα πρώτα σημάδια ανάκαμψης που φθάνει περίπου το 0,5%.

Είπα και προηγουμένως ότι υπάρχουν προβλήματα που χρήζουν αντιμετώπισης. Για την περιφέρεια του βορείου Αιγαίου, αν κάποιος ψηλαφίσει με προσοχή τα στοιχεία, θα δει πως μόνο από το δεύτερο τρίμηνο του 2001 και μετά, η ανεργία μειώθηκε κατά τέσσερις μονάδες φθάνοντας το 8,4% του εργατικού δυναμικού.

Επίσης, σύμφωνα με την EUROSTAT, το εργατικό δυναμικό προβλέπεται να αυξηθεί κατά 3,6% στην περίοδο 2000 – 2010. Βελτίωση υπάρχει και στο κατά κεφαλήν προϊόν, αφού το 2001 το κατά κεφαλήν προϊόν –σύμφωνα πάντα με τη EUROSTAT- είναι 10.400 ευρώ φέρνοντας την περιφέρεια του βορείου Αιγαίου στο 87% του μέσου όρου της Ελλάδας.

Η σχετική θέση της περιφέρειας αυτής βελτιώθηκε αισθητά μέσα σε μια δεκαετία αφού το 1991 το κατά κεφαλήν προϊόν αντιστοιχούσε στο 71% του μέσου όρου της Ελλάδας, μια αύξηση δηλαδή της τάξης του 16%. Το 80% των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης προγραμματίζεται να διατεθεί στην περιφέρεια.

Με βάση το δημογραφικό προγραμματισμό υλοποιούνται ήδη τα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα, τα ΠΕΠ, στις δύο περιφέρειες του Αιγαίου, τα οποία θα έχουν σημαντικές θετικές επιπτώσεις στην περαιτέρω κοινωνικοοικονομική ανάπτυξή τους.

Η κύρια προτεραιότητα για την αναζωογόνηση της νησιωτικής οικονομίας δίδεται στην υλοποίηση έργων και ενεργειών στους τομείς των μεταφορών, των επικοινωνιών, του πολιτισμού, του τουρισμού, του περιβάλλοντος, της περαιτέρω αντιμετώπισης της ανεργίας. Συνολικά διατίθεται το 44% του Προϋπολογισμού του προγράμματος.

Για την περίοδο 2000-2006 του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, έχει προβλεφθεί αύξηση κονδυλίων κατά 70,4% για το βόρειο Αιγαίο και κατά 65,2% για το νότιο Αιγαίο, σε σχέση με τα κονδύλια που διατέθηκαν από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Καταθέτω για τα Πρακτικά το σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Αιγαίου κ. Νικόλαος Σηφουνάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέρα από τα ΠΕΠ πρόκειται να υλοποιηθούν στις δύο περιφέρειες του Αιγαίου παρεμβάσεις στο πλαίσιο των τομεακών επιχειρησιακών προγραμμάτων του Ταμείου Συνοχής και των κοινοτικών πρωτοβουλιών, οι οποίες δρουν συμπληρωματικά στα αναμενόμενα αποτελέσματα των ΠΕΠ. Στο χώρο των ιδιωτικών επενδύσεων την τριετία 1998-2001 εγκρίθηκαν σύμφωνα με τον αναπτυξιακό νόμο στη μεν περιφέρεια βορείου Αιγαίου επενδύσεις συνολικού ύψους 13.947.000.000 δραχμών και στο νότιο Αιγαίο επενδύσεις συνολικού ύψους 44.800.118.000 δραχμών. Το ύψος της επιχορήγησης είναι ανάλογο.

Το Υπουργείο Αιγαίου συμμετέχει ενεργά με σημαντικό ποσοστό στη χρηματοδότηση κατασκευής έργων υποδομής στα νησιά, που αφορούν μεταφορές, ύδρευση, αποχέτευση, θέματα περιβάλλοντος, παιδεία, υγεία τουρισμό κλπ. Για παράδειγμα χρηματοδοτεί μικρά λιμάνια, ελικοδρόμια, αλιευτικά καταφύγια, πρατήρια υγρών καυσίμων σε μικρά νησιά, αναπλάσεις ιστορικών κέντρων, παραδοσιακών οικισμών κλπ. Εδώ θέλω να αναφέρω το Βιομηχανικό Μουσείο της Ερμούπολης, το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας του Απολιθωμένου Δάσους στη Λέσβο, το Μουσείο Αρχιτεκτονικών Μελών στο Σαγρί της

Νάξου, αλλά και αναπλάσεις και αναστηλώσεις ιστορικών κέντρων όπως της Ερμούπολης της Σύρου συνολικού προϋπολογισμού 2,5 δισεκατομμύρια και του ιστορικού κέντρου της Μυτιλήνης που ξεπερνά τα 2,7 δισεκατομμύρια, όπως και τον παραδοσιακό οικισμό Αναβάτου της Χίου, καθώς επίσης και τα υπόγεια δίκτυα της μεσαιωνικής πόλης της Ρόδου.

Από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου αποκλειστικά από εθνικούς πόρους, χρηματοδοτούνται μελέτες και έργα, όπως η δημιουργία υποδομών για την επίλυση του αρδευτικού προβλήματος και μεταφοράς νερού στα άνυδρα νησιά. Η συνολική δαπάνη ξεπερνά τα 6 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 2,1 δισεκατομμύρια δραχμές για το έτος 2001. Το πρόβλημα της λειψυδρίας είναι μεγάλο. Με τις υδροφόρες πραγματοποιούμε μεταφορές νερού τα τελευταία χρόνια με αυξανόμενους ρυθμούς. Αισιοδοξούμε ότι φέτος και λόγω των καιρικών συνθηκών το πρόβλημα θα είναι πολύ μικρότερο.

Το Αιγαίο διαθέτει και ένα δίκτυο αεροπορικών επικοινωνιών με δεκαοκτώ πλήρη αεροδρόμια και ένα υπό κατασκευήν. Γίνονται ριζικοί εκσυγχρονισμοί σε υπάρχοντα αεροδρόμια και αεροσταθμούς. Συνεχίζεται η κατασκευή των ελικοδρομίων. Στα μικρά νησιά, το Υπουργείο έχει ολοκληρώσει τις εργασίες κατασκευής είκοσι οκτώ ελικοδρομίων από τα οποία τα είκοσι τέσσερα λειτουργούν κανονικά και έχουν εφοδιαστεί με τις εγκρίσεις πλήρους λειτουργίας από το Υπουργείο Μεταφορών. Βρίσκονται υπό κατασκευήν άλλα επτά. Έτσι συμπληρώνεται το δίκτυο της επικοινωνίας μέσω των ελικοδρομίων.

Για την υγειονομική περίθαλψη, όσον αφορά το πρόγραμμα «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ», την κύρια ευθύνη έχει το Υπουργείο Υγείας, το οποίο εκτός από τα δύο μεγάλα νοσοκομεία της Μυτιλήνης και της Ρόδου, προγραμματίζει και εκτελεί έργα εκσυγχρονισμού και επέκτασης και σε άλλα νοσοκομεία των νησιών. Έδη έχουν ολοκληρωθεί νέες πτέρυγες σε νοσοκομεία ή προγραμματίζονται σημαντικά έργα όπως στη Λήμνο, στη Χίο, στη Σύρο, στην Κω, στην Κάλυμνο και αλλού. Επικουρικά το Υπουργείο Αιγαίου ανέλαβε με πρωτοβουλία του την ενίσχυση των είκοσι εννέα πολυδύναμων περιφερειακών ιατρείων στο Αιγαίο. Επίσης τα τελευταία χρόνια ενισχύει οικονομικά αυτά τα περιφερειακά ιατρεία και καλύπτει εξίσου τα έξοδα ενοικίου κοινοτικών ιατρικών όσο και κάποιες δαπάνες λειτουργίας τους.

Συμμετέχει επίσης σε προγράμματα για την προώθηση της τηλεϊατρικής με συμβάσεις των κεντρικών νοσοκομείων με περιφερειακά είτε νοσοκομεία είτε κέντρα υγείας.

Τέλος προμηθεύσαμε με δαπάνες του Υπουργείου μας τα ασθενοφόρα οχήματα σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης εκεί που δεν υπήρχαν μεγάλες δυνατότητες όπως επίσης και μερικά μικρά ειδικά λεωφορεία σε φορείς για άτομα με ειδικές ανάγκες.

Σε θέματα πυροπροστασίας με ταχύτερους ρυθμούς εξοπλίσαμε σχεδόν όλους τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όλους τους δήμους, με μικρά οχήματα πυρόσβεσης του ενός τόνου ή των δύο τόνων. Και είναι εκείνα τα οποία μπορούν να καλύψουν ανάγκες σε δύσβατες περιοχές με μικρούς δρόμους, όπου μόνο αυτά τα οχήματα μπορούν να πάνε.

Στα θέματα της παιδείας, στα νησιά ακόμη και στα πιο μικρά και απομακρυσμένα, έγιναν και γίνονται σοβαρές προσπάθειες, για να έχει μια σωστή εκπαίδευση η νέα γενιά και να μην αισθάνεται μειονεκτικά έναντι των υπόλοιπων περιοχών της χώρας.

Το Υπουργείο μας με το πρόγραμμα «ΣΧΕΔΙΑ» προχώρησε σε μια συμπληρωματική δράση για την ενίσχυση της εκπαίδευσης στα νησιά. Συγκεκριμένα με την εισαγωγή της πληροφορικής στα δημοτικά σχολεία όλων των απομακρυσμένων νησιωτικών περιοχών του Αιγαίου συνέβαλε στην αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης και μείωσε το βαθμό της απομόνωσής τους. Με το ίδιο πρόγραμμα εγκαταστάθηκαν ηλεκτρονικοί υπολογιστές με δωρεάν σύνδεση στο internet σε δημοτικά σχολεία, που λειτουργούν σε όλα τα μικρά νησιά κάτω των τριών χιλιάδων κατοίκων και δημιουργήθηκαν οι προϋποθέσεις για την τηλεεκπαίδευση όπου αναθέσαμε στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου την οργάνωσή του.

Στον αθλητισμό κάθε χρόνο πέραν των έργων και των υποδομών βάσει του «ΕΛΛΑΔΑ 2004» που το Υπουργείο Αθλητι-

σμού, η Γραμματεία Αθλητισμού δρομολογεί, το Υπουργείο μας έχει την ευθύνη για τη διοργάνωση των Αιγαιοπελαγίτικων αγώνων και κάθε χρόνο ολοκληρώνουμε ένα καινούριο στάδιο.

Τα τρία τελευταία χρόνια εγώ προσωπικά εγκαινίασα νέα σύγχρονα στάδια όπου διεξήχθησαν οι Αιγαιοπελαγίτικοι αγώνες στην Άνδρο, στην Κάρπαθο, στην Καλλονή της Λέσβου και φέτος θα τους διοργανώσουμε και θα εγκαινιάσουμε το νέο στάδιο της Λήμνου. Υπόψη ότι αυτά τα στάδια το καθένα τους ξεπερνά σε κόστος τα 1,2 δισεκατομμύρια δραχμές.

Όμως η μεγαλύτερη παραγωγική αναπτυξιακή μονάδα του Αιγαίου είναι το πανεπιστήμιό του. Η λειτουργία του άλλαξε το ρυθμό και τη ζωή στα νησιά εκεί που λειτουργούν τμήματά του. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι από το 1984 όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου ανακοίνωσε την ίδρυσή του και μετά από δεκαοκτώ χρόνια, θα αριθμούσε οκτώ χιλιάδες προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές και ότι θα γινόταν ένα μεγάλο περιφερειακό πανεπιστήμιο.

Σήμερα στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου έχει πλέον κάθε νομός και μία σχολή. Στη Λέσβο λειτουργεί η Σχολή Κοινωνικών Επιστημών με επτά τμήματα. Στη Χίο λειτουργεί η Σχολή Επιστημών Διοίκησης με τρία τμήματα. Στη Σάμο λειτουργεί η Σχολή Θετικών Επιστημών με τρία τμήματα. Στη Ρόδο λειτουργεί η Σχολή Ελληνικών και Μεσογειακών Σπουδών με τρία τμήματα. Στη Σύρο λειτουργεί το Τμήμα Γραφικών Τεχνών και Σχεδίασης Συστημάτων μ' ένα τμήμα.

Αποφασίστηκε και έχει δρομολογηθεί η λειτουργία επίσης δύο νέων σχολών, η μία στη Λήμνο με κατεύθυνση στη γεωπονία και η άλλη στην Κω με κατεύθυνση στον ιατρικό προσανατολισμό.

Ιδιαίτερα, όμως, το Υπουργείο εργάζεται στην κατεύθυνση του περιβάλλοντος και της προστασίας του, όπως επίσης των παραδοσιακών οικισμών, των οικιστικών συνόλων και των τοπικών ιδιαίτερου φυσικού κάλλους.

Σύμφωνα με το νέο οργανισμό του Υπουργείου, που πρόσφατα δημοσιεύτηκε, συγκροτήθηκαν δεκατρείς αποκεντρωμένες υπηρεσίες προστασίας του περιβάλλοντος και της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς στις πρωτεύουσες των πέντε νομών και στις έδρες των οκτώ επαρχιών αντίστοιχα και συγκεκριμένα στη Ρόδο, στη Χίο, στη Σάμο, στη Μυτιλήνη, στη Σύρο, στη Λήμνο, στην Κάλυμνο, στη Νάξο, στη Θήρα, στη Μήλο, στην Κάρπαθο, στην Ικαρία. Ήδη προσλήφθηκαν μέσω του ΑΣΕΠ αρχιτέκτονες, περιβαλλοντολόγοι, τεχνολόγοι που στελεχώνουν αυτές τις νέες υπηρεσίες.

Το Υπουργείο για την προστασία του περιβάλλοντος, του ευαίσθητου και πλούσιου αυτού χώρου, για πρώτη φορά δρομολόγησε διαδικασίες αυτά τα δυόμισι χρόνια και συγκεκριμένα με τη σύνταξη ειδικών προεδρικών διαταγμάτων που θεσπίζουν μορφολογικά στοιχεία και όρους για τους παραδοσιακούς οικισμούς και τα τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, μετά βεβαίως από μελέτες που εκπόνησαν οι αρχιτεκτονικές σχολές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας. Αρχής γενομένης από τα μικρά νησιά.

Το Υπουργείο Αιγαίου διαθέτει -και έρχομαι σε ένα πολύ μεγάλο θέμα το μεγαλύτερο μέρος του Προϋπολογισμού του για τη χρηματοδότηση των ακτοπλοϊκών συνδέσεων των νησιών με επιδοτούμενα δρομολόγια σύνδεσης τόσο με την ηπειρωτική χώρα, όσο και μεταξύ τους. Συνολικά από το 1991 μέχρι το 2002 ο αριθμός των επιδοτούμενων γραμμών αυξήθηκε από δεκαοκτώ σε σαράντα πέντε. Το έτος 1991 οι δαπάνες των δεκαοκτώ γραμμών ήταν της τάξης του 1.320.000 ευρώ. Το 2001 οι δεκαοκτώ γραμμές έγιναν σαράντα μία και η απαιτούμενη δαπάνη ανήλθε στα 9 εκατομμύρια ευρώ. Το 2002 η δαπάνη για σαράντα πέντε πλέον γραμμές διαμορφώθηκε στα 12 εκατομμύρια ευρώ. Μετά την ολοκλήρωση των διεθνών μειοδοτικών διαγωνισμών που διεξήχθησαν, σύμφωνα με τον τελευταίο νόμο υπογράφηκαν οι σχετικές συμβάσεις ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας με τους πλοιοκτήτες που μειοδότησαν για το διάστημα από 1 Νοεμβρίου 2002 μέχρι 31 Οκτωβρίου 2003. Ο αριθμός των επιδοτούμενων γραμμών δημόσιας υπηρεσίας παρουσιάζει μια αύξηση 11%. Οι προϋπολογιζόμενες δαπάνες που θα απαιτηθούν συνολικά ανέρχονται περίπου στα

26.000.000 ευρώ και η αύξηση είναι της τάξης του 60%. Από αυτό το ποσό ένα μέρος θα καλυφθεί από τον επίνευλο. Η μεγάλη αυτή δαπάνη οφείλεται στους εξής λόγους: στην αύξηση των επιδοτούμενων γραμμών που έφθασαν από τις δεκαοκτώ τις πενήντα. Στο γεγονός ότι σε μεγάλο αριθμό γραμμών αυξήθηκαν σημαντικά τα εκτελούμενα δρομολόγια ανά εβδομάδα. Όμως η πλήρης εφαρμογή του νέου ν. 2932 και τα προβλήματά του εντοπίζονται κυρίως στην αποδεδειγμένη έλλειψη εμπορικού ενδιαφέροντος από την πλευρά των πλοιοκτητών και των εταιρειών λαϊκής βάσης για τη δρομολόγηση πλοίων στις άγονες γραμμές. Στη δρομολόγηση πλοίων μεγάλης ηλικίας, ξεπερασμένης τεχνολογίας και μη προσαρμοσμένης στις ειδικές συνθήκες λειτουργίας και βεβαίως και των καιρικών φαινομένων του Αιγαίου με αποτέλεσμα να ακυρώνεται η εκτέλεση μεγάλου αριθμού προγραμματισμένων δρομολογίων.

Στα πλαίσια αυτά το Υπουργείο εκπόνησε μελέτη. Η μελέτη οριστικοποιήθηκε μετά από συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και προτείνεται η λύση της πλήρους ιδιωτικοποίησης μέσω χρηματοδότησης προς ιδιώτες του τύπου PFI. Σύμφωνα με αυτήν την πρόταση το κράτος θα συνάψει μακροχρόνιες συμβάσεις με ιδιώτες στους οποίους θα εκχωρήσει το δικαίωμα εκμετάλλευσης όλων των άγονων γραμμών για ένα χρονικό διάστημα, κατ' εκτίμηση έξι ετών το οποίο θα μπορεί να παραταθεί άλλα έξι χρόνια. Οι ιδιώτες οφείλουν να κατασκευάσουν τα πλοία ειδικού τύπου που η μελέτη προβλέπει λεπτομερώς χωρίς καμία τροποποίηση. Θα μπορούν, βεβαίως, αν ο συγκεκριμένος τύπος των σκαφών διατίθεται στην αγορά να χρησιμοποιούν ήδη υπάρχοντα αρκεί να μην υπερβαίνει την πενταετία ο χρόνος κατασκευής τους. Σύμφωνα με τη μελέτη τα κατ' αρχήν αναγκαία σκάφη υπολογίζονται σε οκτώ ειδικών προδιαγραφών που προιδεάζουν για κάθε ξεχωριστή περιοχή του νότιου, του κεντρικού και του βόρειου Αιγαίου. Η Ελλάδα θα είναι η πρώτη χώρα η οποία μέσω του PFI θα επιχορηγηθεί να λύσει το πρόβλημα της ακτοπλοϊας και της ενδοεπικοινωνίας. Θα χρειαστεί όμως να γίνει τροποποίηση του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης 3577/92 για τη δυνατότητα σύναψης μακροχρόνιων συμβάσεων οι οποίες με το ισχύον πλαίσιο απαγορεύονται. Για το θέμα αυτό μετά από συσκέψεις έχει ήδη εκφραστεί θετικά η έμπειρος των μεταφορών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Παλάθιο.

Η Βουλή με διάταξη την οποία έχουμε συντάξει, και θα κατατεθεί σε προσεχές νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, θα ολοκληρώσει το νέο θεσμικό πλαίσιο για τη δυνατότητα μακροχρόνιων συμβάσεων. Στη συνέχεια θα καταρτίσει τον κατάλογο των κατ' αρχήν σταθερών άγονων ακτοπλοϊκών γραμμών και θα ακολουθήσει προκήρυξη του διεθνούς μειοδοτικού διαγωνισμού για την ανάδειξη του φορέα κατασκευής και της διαχείρισης, μέσω της μεθόδου που προανέφερα, για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας διαρκείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στα πλαίσια της συζήτησης του Προϋπολογισμού σας έκανα μία γενική αναφορά σε θέματα που είναι σημαντικά και κατά καιρούς έχουν τεθεί από πολλούς συναδέλφους και νομίζω ότι και μέσα από το νέο Προϋπολογισμό δίνεται μία καλύτερη προοπτική για το Αιγαίο και τους Αιγαιοπελαγίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αφήσαμε το χρόνο για τους νησιώτες.

Το λόγο έχει ο κ. Ρεγκούζας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κύριε Πρόεδρε, εγώ έχω σειρά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Βρεττέ, πρέπει να ξέρετε ότι υπάρχει λόγος-αντίλογος. Μετά τον κ. Ρεγκούζα, θα πάρете το λόγο εσείς.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ένας Έλληνας φορολογούμενος δεν τηρεί τα λογιστικά του βιβλία, σύμφωνα με τις διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας,

έχει ως συνέπεια την επιβολή προστίμων και ποινών. Όταν αποκρύπτει έσοδα ή δαπάνες ή χρησιμοποιεί πλασματικές δαπάνες, τότε κινδυνεύει να παραπεμφθεί και να δικαστεί σύμφωνα με τον ποινικό νόμο και βέβαια να διαπομπεμφθεί ως φοροφυγάς.

Όταν όμως τα λογιστικά βιβλία του κράτους καταπίπτουν ως ανελικρινή, γιατί έχουν μέσα πλασματικά και εικονικά στοιχεία -δεν έχουν καταχωρημένες δαπάνες ή έχουν ανύπαρκτα έσοδα όπως γίνεται με την περίπτωση της «λευκής τρύπα»- τότε σ' αυτήν την περίπτωση πρέπει να αναρωτηθεί κανείς ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό. Η απάντηση είναι απλή. Σ' αυτήν την περίπτωση ασφαλώς, το λογαριασμό θα τον πληρώσει η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομίας. Όμως, ο Υπουργός Οικονομίας εμφανίζεται ανεύθυνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξίζει να σημειωθεί το πώς αντιδρά η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Οικονομίας ύστερα από αυτήν τη μεγάλη αποκάλυψη της κατάρτησης ουσιαστικά των βιβλίων και της αποκάλυψης ότι η Κυβέρνηση τηρεί δεύτερα βιβλία, δηλαδή κρυφά βιβλία. Καταχωρεί ανύπαρκτα έσοδα, δεν καταχωρεί δαπάνες και άρα τα βιβλία της είναι άχρηστα.

Σ' αυτήν, λοιπόν, την περίπτωση η αντίδραση του κυρίου Υπουργού Οικονομίας και των λοιπών κυβερνητικών στελεχών είναι να εγκραλεί αφ' ενός μεν τη Νέα Δημοκρατία και συνολικά την Αντιπολίτευση για τις αποκάλυψεις, τις αποκάλυψεις δηλαδή για τις αλχημείες, οι οποίες βέβαια επιβεβαιώθηκαν από τους ελεγκτές της EUROSTAT και από το Ελεγκτικό Συνέδριο, και αφ' ετέρου, δηλαδή στην περίπτωση των αποκάλυψεων της EUROSTAT, να μιλά για αναδιάταξη των στοιχείων και των λογαριασμών. Λεξιμαγείες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όχι, μισογεμάτο, αλλά μισοδάδιο το ποτήρι. Αυτό λέει η Κυβέρνηση.

Επιπλέον, και όσον αφορά το Ελεγκτικό Συνέδριο, η αντίδραση του κυρίου Υπουργού και των λοιπών κυβερνητικών στελεχών είναι να προβαίνουν σε πρωτοφανείς επιθέσεις εναντίον ενός θεσμικού οργάνου της πολιτείας, στο οποίο είναι η Κυβέρνηση υπόλογη για τις πράξεις διαχείρισης που πραγματοποιεί, και να μιλάνε για νεόκοπους και άσχετους δικαστές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό, βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβεβαιώνει την καθεστωτική νοοτροπία αυτής της Κυβέρνησης, η οποία δεν δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Παρά ταύτα, η αριθμολαγνεία και ο βασανιστικός ερωτισμός που επιδεικνύει η Κυβέρνηση για τους δείκτες και τα οικονομικά μεγέθη, ακόμη και τώρα που η ελληνική οικονομία μπήκε στο μικροσκοπιο του παρατηρητηρίου των Βρυξελλών, είναι ανεξάντλητος.

Δυστυχώς, όμως, για την Κυβέρνηση οι αριθμοί και η σκληρή πραγματικότητα δίνουν την απάντηση.

Η φορολογική καταίγδια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα τελευταία χρόνια. Σας λέω ενδεικτικά τα εξής: Από το 1994 μέχρι το 2002 είχαμε 141% αύξηση των φόρων. Και αν λάβουμε υπόψη μας και το φετινό Προϋπολογισμό για το 2003 αυτή η αύξηση φτάνει το 154%. Ορίστε ο πίνακας. Τον καταθέτω για τα Πρακτικά, ακριβώς επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος.

Το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης έχει αυξηθεί σε δυσθεώρητα ύψη. Ενδεικτικά αναφέρω. 1981: χρέος 671,9 δισεκατομμύρια δραχμές. 2002: χρέος 56.510 δισεκατομμύρια δραχμές. Ιδού η διακύμανση ανά έτος.

Δαπάνες εξυπηρέτησης χρέους κεντρικής διοίκησης. Χρεολύσια και τόκοι και έξοδα. Βρίσκονται σε απογοητευτικά επίπεδα. Το 1981 συνολικά φθάνουν τα 82,9 δισεκατομμύρια, ενώ το 2002 9.799,7 δισεκατομμύρια δραχμές. Ορίστε και η ετήσια διακύμανση.

Καθαρά πρωτογενή ελλείμματα Κρατικού Προϋπολογισμού. Είναι τραγικά! Το έλλειμμα το 1980 ήταν 91 δισεκατομμύρια δραχμές. Το έλλειμμα του 1994 ήταν 2.781 δισεκατομμύρια δραχμές. Ιδού η ανάλυση των πινάκων για του λόγου το αφαρές!

Δημόσιες επενδύσεις. Από το 1993 μέχρι το 2002 καταγράφουν 3.095 εκατομμύρια ευρώ υστέρηση απορρόφησης. Αυτή είναι η ικανότητα της Κυβέρνησης. Ιδού η διακύμανση ανά έτος!

Δημόσιο χρέος 105,3 και στην πραγματικότητα άνω του 119,

ύστερα βέβαια και από τις παρεμβάσεις της EUROSTAT.

Δείκτης ανάπτυξης. Η Κυβέρνηση λέει 3,8%, ενώ ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος λέει 3,5% και 3% λένε οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί. Αν επιβεβαιωθούν οι εξελίξεις οι δυσάρεστες και απευκταίες στον Κόλπο, δηλαδή οι πολεμικές επιχειρήσεις στο Ιράκ, τότε τα πράγματα θα είναι πολύ τραγικά.

Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών που δείχνει και την κάμψη της ανταγωνιστικότητας στα 6.403 εκατομμύρια ευρώ. Διαμορφώθηκε το έλλειμμα στο δεκάμηνο Ιανουαρίου - Οκτωβρίου του 2002 χειρότερο κατά 673 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με πέρσι.

Όλοι αυτοί οι πίνακες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατατίθενται για την τεκμηρίωση των επιχειρημάτων για τα Πρακτικά και για την ιστορία, για να μη λέει η Κυβέρνηση ότι η Νέα Δημοκρατία δεν χρησιμοποιεί στοιχεία στα επιχειρήματα της κριτικής της, μια κριτική που δεν έχει σαν αυτοσκοπό την κριτική, αλλά στόχο έχει να διορθώσει την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Α. Ρεγκούζας, καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ας δούμε, όμως, τι γίνεται στην πραγματική οικονομία. Ανεργία 9,6% με βάση τα επίσημα στοιχεία. Άνω του 12% ανεπίσημα. Στη Θεσσαλονίκη 24% η ανεργία στις γυναίκες. Ποσοστό φτώχειας: 22% στην Ελλάδα, 18% μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δανεισμοί νοικοκυριών, το τραγικό σύγχρονο πρόβλημα των νοικοκυριών: 60% των νοικοκυριών είναι υπερχρεωμένο με 6 τρισεκατομμύρια δραχμές οφειλές.

Πτώση κύκλου εργασιών στην επιχειρηματικότητα. Κάντε μία βόλτα στην αγορά σήμερα, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τις περιφερειακές πόλεις, να δείτε. Κλαίνε οι επιχειρηματίες. Κάντε μία βόλτα στις αγροτικές περιοχές να δείτε ότι όλα τα αγροτικά και επιβατικά αυτοκίνητα των αγροτών είναι παρκαρισμένα, γιατί δεν έχουν να βάλουν βενζίνη. Όμως και όπου υπάρχει τέτοια δυνατότητα, τα βενζινάδικα δίνουν πλέον βερεσέ τη βενζίνη. Πηγαίνετε, λοιπόν, για να δείτε αν εμείς μιλούμε για εικονική πραγματικότητα. Δείτε τις ακάλυπτες επιταγές. Δείτε την απώλεια εισοδήματος από τις λαϊκές αποταμιεύσεις. Δείτε τη μείωση του αγροτικού εισοδήματος. Δείτε τη μείωση που θα υποστούν οι εργαζόμενοι τον επόμενο χρόνο από τη στιγμή που θα πάρουν 2,5% αύξηση και θα πληρώσουν, σύμφωνα με τον πληθωρισμό, που κινείται αυτήν τη στιγμή στο 3,9%.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που έχει σημασία είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει μετατρέψει την παρανομία σε νομιμότητα. Η βασική αιτία του κακού στην οικονομία σήμερα είναι ότι χάνεται το χρήμα στις τσέπες των παράνομων και αυτών που τους συντηρούν. Κλασική περίπτωση για την Κυβέρνηση η αδιαφάνεια και η νοοτροπία που έχει η περίπτωση της ΕΤΕΒΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας θυμίσω ότι πριν από δύο χρόνια στην ΕΤΕΒΑ αποκαλύφθηκε ένα μεγάλο σκάνδαλο πάνω από 20 δισεκατομμύρια δραχμές. Με εισαγγελική απόφαση διατάχθηκε έρευνα. Διατέθηκαν δύο επιθεωρητές. Αυτοί οι δύο επιθεωρητές δεν μπόρεσαν να συνεχίσουν σε βάθος την έρευνα, γιατί διακόπηκε η έρευνα με εντολή του Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας.

Όμως υπάρχουν πληροφορίες ότι η Κυβέρνηση εν κρυπτώ δι' απορρόφησης προσπαθεί να ενοποιήσει, να μεταφέρει την ΕΤΕΒΑ στην Εθνική Τράπεζα για να κουκουλώσει αυτό το μεγάλο σκάνδαλο. Και ερωτάται η Κυβέρνηση γιατί δεν απαντά στις ερωτήσεις της Αντιπολίτευσης. Γιατί προχωρά και μεθοδεύεται εν κρυπτώ αυτή την απορρόφηση; Γιατί σταμάτησε ο έλεγχος των επιθεωρητών; Υπάρχει σχετικό πόρισμα; Γιατί δεν το δίνει η Κυβέρνηση; Γιατί κατά την έρευνα των επιθεωρητών της ΕΤΕ απομακρύνθηκε άμεσα ο εκλεκτός διευθύνων σύμβουλος; Ποια είναι η ευθύνη των διευθυντικών του dealing room της ΕΤΕΒΑ εκείνης της εποχής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Ρεγκούζα, τελειώστε σας παρακαλώ.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί τα τελευταία χρόνια η ΕΤΕΒΑ απογοιμνώθηκε από όλες

τις πηγές εσόδων της; Πώς αποτιμώνται τα οφέλη αυτής της συγχώνευσης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Αφού την ερώτηση την έχετε κάνει στη Βουλή, γιατί την αναφέρετε τώρα;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Αν θέλουμε, κύριε Πρόεδρε, να μιλάμε για αναβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας, οφείλει η Κυβέρνηση να σταματήσει να κωφεύει, οφείλει να απαντήσει, έχει χρέος απέναντι στους Έλληνες πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Βρεττός, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Αρκετές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην προσπάθειά μας να υποστηρίξουμε το κόμμα μας, παρασυρόμαστε με ισοπεδωτικές τοποθετήσεις της μορφής «τίποτα δεν είναι καλό» ή «όλα είναι τέλεια».

Έχω την αίσθηση, κύριοι συνάδελφοι, ότι στη διάρκεια της συζήτησης του Προϋπολογισμού και με υπαιτιότητα του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας έγινε κάτι που δεν ήταν σωστό. Παρασυρθήκαμε σ' έναν καταγγελτικό διάλογο, ιδιαίτερα από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας, που δεν βοήθησε. Και είναι ευκαιρία στη συζήτηση του Προϋπολογισμού να κάνουμε σοβαρή δουλειά, να ανακαλύψουμε, εκτός από τις παραθέσεις, και τις συγκλίσεις, που είναι απαραίτητες για να οικοδομήσουμε το πρόγραμμα του επόμενου χρόνου.

Από την πλευρά της Πλειοψηφίας ο εισηγητής έκανε μια πολύ σοβαρή εισήγηση, αναπτύσσοντας το όλο θέμα στις σωστές του διαστάσεις. Επίσης και από την πλευρά του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών έγινε το ίδιο. Δεν έγινε το ίδιο, δυστυχώς, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Τώρα, ας έλθουμε σε ορισμένα σοβαρά θέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που μας αφορούν.

Το πρώτο θέμα είναι η διεθνής συγκυρία. Το ανέφερε και ο προηγούμενος ομιλητής πολύ σωστά. Η διεθνής συγκυρία δεν είναι καλή. Ιδιαίτερα οι ΗΠΑ, η Ευρώπη, η Ιαπωνία, έχουν στάσιμες οικονομίες και είναι περίπου βέβαιο ότι αυτό θα έρθει και σε εμάς, διότι είμαστε μια ανοικτή οικονομία, συγκοινωνούντα δοχεία. Παγκοσμιοποιημένη οικονομία έχουμε, συνεπώς εδώ θα έχουμε τις επιπτώσεις. Πρέπει να το δούμε σοβαρά αυτά.

Το δεύτερο θέμα είναι η διεύρυνση. Η διεύρυνση έχει τα θετικά της στοιχεία, είναι πολύ καλό που γίνεται και για τη χώρα μας, αλλά έχει και τις οικονομικές της επιπτώσεις. Είναι σίγουρο ότι θα έχουμε και εμείς τις επιπτώσεις μας, διότι τα χρήματα που θα διατεθούν είναι γνωστά, οι χώρες που μπαίνουν πλην της Κύπρου είναι φτωχές, δεν αυξάνονται σημαντικά τα έσοδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έτσι είναι βέβαιο ότι για τη χώρα μας θα προκύψει μείωση των ενισχύσεων λόγω διεύρυνσης.

Ένα τρίτο θέμα επίσης σοβαρό είναι η αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και οι αναθεωρήσεις του ΠΟΕ. Η αγροτική οικονομία είναι πολύ ευαίσθητος τομέας. Έχω την αίσθηση ότι έχουμε καλούς αγρότες, αλλά πολλές φορές, ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία, χαϊδεύει τα αυτιά των αγροτών, ενώ πρέπει να τους οδηγήσει σε σωστούς δρόμους, όχι σε επιδοτούμενες πολιτικές, αλλά σε πολιτικές αναδιάρθρωσης. Είναι πολύ σοβαρό αυτό και πρέπει να το δούμε όλοι μας, να μην πετάμε κορώνες, αλλά να κάνουμε σοβαρές προτάσεις, προτάσεις που δυστυχώς δεν έγιναν από τη Νέα Δημοκρατία.

Ένα άλλο θέμα που όλοι συμφωνούμε ότι είναι σημαντικό είναι η Δημόσια Διοίκηση. Η Δημόσια Διοίκηση εξακολουθεί να είναι ένας μεγάλος ασθενής και είναι μεγάλο πρόβλημα για όλους τους πολίτες. Και μέσα εκεί είναι και η διαφθορά. Η διαφθορά πράγματι υπάρχει στη χώρα μας και δεν είναι σύμπτωμα που τώρα ανακαλύφθηκε.

Η διαφθορά, αγαπητοί συνάδελφοι, πλέον αποτυπώνεται με δημοσκοπήσεις –και αυτό είναι που με απασχολεί εμένα– είναι ότι ο κόσμος δεν θεωρεί ότι η διαφθορά είναι πρόβλημα.

Φαίνεται ότι η διαφθορά έχει ενσωματωθεί στη ζωή μας και την αποδεχόμαστε. Δεν τη θεωρούμε πρόβλημα. Αυτό είναι εξόχως ανησυχητικό

Τώρα σχετικά με την οικονομία: Η οικονομία μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάει καλά. Αυτό είναι μία διαπίστωση που

νομίζω ότι ένας καλοπροαίρετος Έλληνας την κάνει σε όλα τα επίπεδα, όπου και αν βρίσκεται κομματικά. Επιτρέψτε μου να φέρω μερικά παραδείγματα που δείχνουν γιατί η οικονομία μας πηγαίνει καλά.

Το πρώτο στοιχείο είναι ο ρυθμός ανάπτυξης. Ο ρυθμός ανάπτυξης είναι αρκετά μεγάλος, ένας από τους μεγαλύτερους στην Ευρώπη, ένας από τους μεγαλύτερους στις χώρες του ΟΟΣΑ. Αν αυτό διατηρηθεί για αρκετά χρόνια ακόμα, νομίζω ότι πάμε σε μια γρήγορη σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τις χώρες της ΟΝΕ και όχι σε μια σύγκλιση –όπως λένε ορισμένοι συνάδελφοι– των ογδόντα ετών. Όχι βέβαια! Είχαμε μια διαφορά 3% τον περασμένο χρόνο. Αν είναι 2,5% με 3% και τα επόμενα χρόνια, νομίζω ότι η σύγκλιση έρχεται γρήγορα.

Ένα δεύτερο στοιχείο είναι η αύξηση των επενδύσεων. Η μεγάλη αύξηση των επενδύσεων, 45% τον περασμένο χρόνο, δείχνει ότι αλλάζει το κλίμα. Ιδιαίτερα οι ξένες επενδύσεις αυξάνονται με πολύ γρήγορο ρυθμό. Αυτό είναι μια πολύ καλή ένδειξη.

Επίσης ένα καλό στοιχείο, που πρέπει να αξιολογήσουμε, είναι ότι ο πληθωρισμός διατηρείται σε καλά επίπεδα. Κατά την άποψή μου είναι σε πολύ καλά επίπεδα και πηγαίνει σε μείωση της μιας μονάδας στον επόμενο χρόνο. Δεν είναι απαραίτητο, αγαπητοί συνάδελφοι, ο πληθωρισμός να είναι πολύ κάτω. Σε μερικές χώρες ο πληθωρισμός είναι πολύ κάτω, διότι έχει μειωθεί η ζήτηση. Στην Ιαπωνία παραδείγματος χάρι ο πληθωρισμός είναι αρνητικός, αλλά εκεί δεν υπάρχουν χρήματα να αγοράσουν τα προϊόντα. Δηλαδή είμαστε σε μία κατάσταση όπου θεωρώ ότι πηγαίνουμε πολύ καλά και από πλευράς πληθωρισμού.

Ένα άλλο στοιχείο που δείχνει ότι βαδίζουμε καλά και στεκόμαστε στα πόδια μας είναι ότι έχουν γίνει πολλά, μεγάλα και σημαντικά έργα, έχει αναπτυχθεί η υποδομή σε ολόκληρη τη χώρα –με τα μεγάλα έργα που γνωρίζουμε– μάλιστα όχι μόνο σε καθαρά έργα υποδομής, αλλά και στην παιδεία, την υγεία και σε υποδομές κοινωνικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητες για την οικονομία και την κοινωνία μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε την Προεδρία αυτό το χρόνο και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Αναλαμβάνουμε δύο σοβαρά θέματα. Το ένα θέμα είναι ότι διαχειριζόμαστε τη διεύρυνση στο ξεκίνημά της. Έχει πολύ μεγάλη σημασία για την Ελλάδα να είναι στην προεδρία, γιατί μέσα από τη διαχείριση αυτή θα κάνει πράγματα που θα ωφελήσουν και τη χώρα μας.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι διαχειριζόμαστε την εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί; Διότι προς το τέλος της Προεδρίας μας εμείς θα κάνουμε την εισήγηση προς τη Διακυβερνητική του 2004 για το πώς θα λειτουργήσει η διευρυνόμενη Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και για τη χώρα μας, αγαπητοί συνάδελφοι.

Και λυπάμαι ειλικρινά για το γεγονός ότι για πρώτη φορά στα χρονικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφευρέθηκε η «σκιδής προεδρία». Αυτό είναι κάτι που δεν τιμά τη χώρα μας, δεν τιμά τη Νέα Δημοκρατία, σαν ένα σοβαρό κόμμα.

Τελιώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να πω το εξής: Έχω την αίσθηση ότι από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας υπάρχει μία αισιοδοξία ότι όλα πάνε καλά και ότι, επειδή οι δημοσκοπήσεις δείχνουν να υπάρχει μία διαφορά, η Νέα Δημοκρατία θα βγει κυβέρνηση στις προσεχείς εκλογές. Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι δημοσκοπήσεις είναι στιγμιαία καταγραφή των διαθέσεων του κόσμου. Μάλιστα αυτή η στιγμιαία καταγραφή δείχνει ότι σιγά-σιγά η ψαλίδα κλείνει. Σε δημοσκόπηση, που αν δεν κάνω λάθος έχει αύριο μια εφημερίδα, ήδη η ψαλίδα αυτή πάει στο 5,5%. Αλλά το θέμα δεν είναι εκεί.

Ας αναλογιστούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στο τέλος της τετραετίας ο κόσμος, όταν πάει να ψηφίσει, θα σκεφτεί τα εξής πράγματα: Πρώτον, θα ήμασταν στην ΟΝΕ αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήμασταν στην Ευρώπη αν δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Θα είχαμε την Κύπρο σαν Ευρωπαϊκή Ένωση αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία;

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα είχαμε την Κύπρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ξυπνήσαμε στις δώδεκα βλέπω, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, μετά τις δώδεκα αρχίζουμε και ξυπνάμε όλοι μας και οι ομιλητές επί του Βήματος, αλλά και οι Βουλευτές που παρακολουθούν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μετά τις δώδεκα αρχίζουν οι παραδοξολογίες του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ΄ Αντιπρόεδρος Βουλής): Χαίρομαι γιατί σας ερεθίζουν αυτά τα θέματα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μετά τις δώδεκα χάνετε την επαφή με την πραγματικότητα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ΄ Αντιπρόεδρος Βουλής): Τα ερωτήματα, λοιπόν πριν πάει ο πολίτης να ψηφίσει θα είναι...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αφήστε με να ολοκληρώσω. Θα ήμασταν στην ΟΝΕ αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ; Θα είχε μπει η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ; Θα είχαμε ισχυρή οικονομία αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ; Θα είχαμε περιορίσει την τρομοκρατία; Θα είχαμε κάνει τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Θα είχαμε κάνει τα νοσοκομεία, θα είχαμε βελτιώσει την παιδεία, θα είχαμε κάνει όλα αυτά και άλλα σημαντικά πράγματα αν δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ; Θα είχαμε ισχυρή Ελλάδα;

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, ευχαριστούμε κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ΄ Αντιπρόεδρος Βουλής): Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σκεφθεί ο κόσμος πριν ψηφίσει.

Και επειδή σας βλέπω πολύ αισιόδοξους θα σας πρότεινα να προσέχετε. Διότι εγώ δεν θα πω εκείνο που είθισται να λέμε, ότι δηλαδή πάλι θα ξαναέρθουμε στην εξουσία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπε κανείς ότι είμαστε αισιόδοξοι; Απαισιόδοξοι είμαστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ (Γ΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εκείνο όμως που σας λέω είναι: Προσέξτε, γιατί μπορεί με πολύ μεγάλες πιθανότητες να ξαναβρεθείτε πάλι στην Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Τα χάλια της χώρας δεν κρύβονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη σημερινή συνεδρίαση.

Δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.10', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Κυριακή 22 Δεκεμβρίου 2002 και ώρα 18.15', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ